

د اصحابانو

کيسی

ژباړن :

مولوي عبدالهادي حماد

د اصحابانو

کيسې

ژباړن :

مولوي عبدالهادي حماد

د کتاب پېژندنه :

نوم	:	د اصحابانو کيسې
ژباړن	:	مولوي عبدالهادي حماد
کمپوز	:	په خپله ژباړن
د پښتۍ طرحه او انلاين چاري	:	مختار احمد احسان - د لراوېر کتابتون

www.Larawbar.com

د اصحابانو کيسې

که څوک غواړي ، چي زړه يې نرم سي او د اسلام په حقيقت باندې پوه سي او هغه خوند وڅکي کوم ، چي په اسلام کي پروت دئ نو لاندې د اصحابانو قصې دي مطالعه کړي ځکه د اصحابانو ژوند د مسلمانانو لپاره عملي درس دئ.

ژباړن

مولوي عبدالهادي حماد

خطبه او تمهيد

نحمده ونصلي ونسلم علي رسولہ الکریم والہ وصحبہ واتباعہ الحماة للدين القويم .
 اما بعد : دالله ﷺ ديوه سپېڅلي بنده حضرت مولانا عبدالقادر رائيپوري ؒ امر ماته په سنة ۱۳۵۳ هـ ق کي وسو چي زما سره احسان کونکی اوزما تربيت کونکی دی (امر يې د اصحابانو په اړه وو) چي زه د اصحابانو په اړه څو قصې وليکم په ځانگړي ډول دلږ عمر لرونکو اصحابانو . اود نبځو د ديندارۍ څه حالات په اردو (د ژباړي وروسته په پښتو) ژبه وليکم ځکه کوم کسان چي د قصو شوقيان دي هغه ددې پرځای چي د يوې اوبلي خوا د درواغو قصې اوري که دا قصې واوري نو ددوی د دين د ترقۍ سبب به جوړسي .

نبځي چي د شپې کوچنيانو ته د درواغو قصې کوي که دغه قصې وکړي د ماشومانو زړونه به د اصحابانو د مينې ډک سي ددوی درنښت او عظمت به يې په زړو کي راسي ديني کارونو ته به يې مينه پيدا سي .

زما لپاره دغه امر منل يولازمي کار وو ځکه زه دده په احسانو کي ډوب وم بل داچي دالله ﷺ د دوستانو رضا ددواړو جهانو دکاميابۍ سبب کيږي خو دخپلي کم علمۍ په وجه مي زړه نه سواي کولای چي دده مبارک دخوښۍ سره برابر دي دغه کار وکړم . څلور کاله دغه امر ماته تکرارېدې زه دخپلي نه وړتيا څخه شرمېدم دوخت په تېرېدو سره په سنه ۱۳۵۷ هـ ق کي دصفري په مياشت دماغي ناروغي راپېښه سوه دکار څخه منعه سوم فکر مي وکړ چي دغه خالي ورځي که پدې برکتناکه کار ولگوم ښه به وي ځکه که زما دغه پاڼي ونه منل سوي نو بوختيا خو به مي په يوه برکتناکه کار کي وي .

ابوسليمان داراني ؓ فرمايي: زه ديوه واعظ په وعظ کي کښېناستم دده وعظ زما په زړه کي اثر وکړی کله چي راوړلې سوم هغه اثر ختم سو دوهم ځل ورغلم ورته کښېناستم کله چي راوړلې سوم بيا اثر ولاړی دريم ځل ورغلم بيا ورته کښېناستم ددغه دريم ځل ناستي اثر تر کوره پوري و، کورته چي ورغلم دالله ؑ دنافرمانۍ اسباب مي ټوله مات کړل دالله ؑ لاره مي اختيار کړه .

دديني کتابونو حال هم داسي دئ په يوار چاپک کتلو سره يې اثر کم وي په همدې وجه دديني کتابونو لوستل په بيا بيا په کار دي .

دلوستونکو داسانۍ اودمضامينو په زړه کي کښېنولو په خاطر مي دغه رساله پر دوولسو بابونو او يوه خاتمه باندې وېشلي ده:

لومړی باب: ددين له امله سختۍ تېرول اوتکليفونه زغمل .

دوهم باب: دالله ؑ څخه خوف او ويره چي داصحابو کرامو ؓ خاص عادت و .

دريم باب: داصحابو کرامو دزاهدانه اوفقيرانه ژوند نمونه .

څلورم باب: داصحابو دتقوا او پرهيزگاري حالت .

پنځم باب: دلمانځه شوق او پابندي .

شپږم باب: صدقه ، ترخپل ځان دنورو اړتياوي مخکي پوره کول ، دالله ؑ په لاره کي مصرف کول

او م باب: بهادري ، همت ، زړورتوب ، شجاعت اودمرگ شوق .

اتم باب: علمي بوختيا اودعلمي محنت نمونې .

نهم باب: دنبی ؑ دلارښوونو عملي کول .

لسم باب: دښځو جذبه اوبهادري اودرسول الله ؑ داولادونو بيان .

يوولسم باب: دماشومانو ديني شوق اوپه کوچنيوالي کي ددين پابندي .

دوولسم باب: دنبی ؑ سره دمحبت نمونې .

خاتمه: داصحابو کرامو ؓ حقونه اوددوی لنډ فضيلتونه .

لومړی باب

ددین له امله سختی تیروول ، تکلیفونه او ستونزې ګالل

نبي کریم ﷺ او اصحابو کرامو ﷺ د دین د جوړولو لپاره دومره زیات تکلیفونه پر ځانونو باندې تېر کړي دي ، چي موږ نااهلو ته یې اراده کول هم ګران کاردی د نوموړو مبارکو انسانانو په پېښو او ستړي ژوند لیک باندې کتابونه ډک دي موږ دومره ډکمزوری، پر خواروان یو چي د دوی په احوالو هم ځان نه خبرو ، عمل ورباندې کول خو بېله خبره ده ، نو له همدې امله پدې کتاب کښي د نوموړو مبارکو انسانانو څو قصې د نمونې په ډول بیانوم چي ترټولو مخکي د نبي کریم ﷺ د یوې قصې څخه پیل کوم ځکه د نبي کریم ﷺ یادول د برکت ذریعه ده.

(۱) د نبي کریم ﷺ د طایف د سفر قصه

کله چي څښتن تعالی ﷻ نبي کریم ﷺ پیغمبر کړ ، نهه کاله رسول الله ﷺ په مکه مکرمه کي تبلیغ کاوه او د خپل قوم د اصلاح او ګټي کوشش به یې کاوه مګر په مکه مکرمه کي د یوې کوچنۍ ډلې پرته چي مسلمانان سوي وه او د یوې کوچنۍ ډلې پرته چي کافران وه مګر د رسول الله ﷺ مرسته به یې کول نور ټوله د مکې او سیدونکو د رسول الله ﷺ او مسلمانانو د ځورولو لاري لتولې ، تکلیفونه به یې ور رسول پسځند به یې په واهه آن تردې چي څه به یې په توان وه په هغه اندازه به یې تکلیف ور رساوه ، د نبوت په لسم کال چي کله د نبي کریم ﷺ اکا ابو طالب وفات سو د نوموړي مړیني د مکې کفارو ته د مسلمانانو د ځورولو نوره لاره خلاصه کړه په دغه وخت کي دوي په ښه ازاډه پښه کولای سوي چي خلګ له اسلام او مسلمانېدو څخه منعه کړي ،

رسول الله ﷺ او اصحابو کرامو ﷺ ته تر خپله وسه تکليفونه ورورسوي ، نبي کریم ﷺ په دې موخه طائف ته تشریف يو وړی چې دهغه ځای اوسيدونکي (ثقيف) نومي قوم چې يو لوی قوم وومسلمانان سي نو مسلمانان به ددې تکليفونو څخه خلاص سي او داسلام دمبارک دين دخپلولو لپاره به يو بنسټ کښېښودل سي کله چې رسول الله ﷺ طائف ته ورسېدی نو دهغه قوم د مشرانو سره يې خبري پيل کړې چې ددغه قوم نوموتي او مخور مشران گڼل کېده او د الله ﷻ د پاک دين و لوري ته يې را وبلل او دالله ﷻ د دين ومرستي ته يې متوجه کړه نوموړو کسانو ددې پر ځای چې دالله ﷻ ودهغه د رسول ﷺ د دين مرسته وکړي يا لږ تر لږه د عربو مشهوره ميلمه پالنه وکړي و رسول الله ﷺ ته يې په بې مخي سره مخامخ جواب ورکړی او د بد اخلاقی رويه يې غوره کړه پر دې بد اخلاقی باندې يې بسنه ونه کړه بلکي دا يې هم زړه نه قبلول چې رسول الله ﷺ دلته پاته سي . دوی درې واړه چې رسول الله ﷺ مشران بلل او دا يې هيله وه چې دوی به په شرافت سره خبري وکړي د دوي څخه ددې هيلي په خلاف يوه وويل : او هو ! بس يوازي ته وي چې الله ﷻ پيغمبر کړې بل څوک نه وو ، دوهم وويل : ستا پرته بل څوک نه و چې الله ﷻ رسول رالېږلي وای ، دريم وويل : زه ستا سره خبري کول نه غواړم ځکه که ته رشتيا د الله ﷻ له لوري څخه پيغمبر يې نو ستا خبرو څخه مخ اړول خو لوی تاوان دئ (نوښه دئ چې خبري نه در سره وکړم) او که درواغ وايې نو د درواغجن سره هم خبري نه کوم ، کله چې رسول الله ﷺ د دوی څخه نا اميده سونو ددغه قوم د نورو خلکو سره يې خبري پيل کړې ځکه رسول الله ﷺ د همت او خپلواکۍ غرو ، نور خلگ هم د مشرانو پر پله روان سوه د رسول الله ﷺ دعوت يې نه ومانه بلکي رسول الله ﷺ ته يې وويل ژر زموږ د ښار څخه ووزه هر ځای چې ستا د خوښي ځاي وي هلته ولاړ سه کله چې رسول ﷺ په نااميدۍ سره دهغه قوم څخه را روان سو د دهغه قوم ناوړه خلگو په رسول الله ﷺ پسي د کلي هلکان پسې کړه رسول الله ﷺ يې په کانو ويشتی ، پسخند به يې په واهه او چک چکي به يې پسي کولې تر داسي بريده چې د رسول الله ﷺ دواړي

چپلکي په وينو سرې سوي رسول الله ﷺ د دوی څخه بېرته راغلی کله چې ددغه شراچونکو څخه بې غمه سو نو په لاره کې يو ځای کښېناستی او دا دعا يې وويل:

ژباړه: اې خدايه! تا ته د خپلي کمزورۍ، ناتوانۍ او په خلگو کې د رسواۍ شکايت کوم، اې ارحم الراحمين ذاته! د ناتوانانو رب يې ته زما پالونکی يې ما چاته پرېږدې؟ پردي څوک چې مې وويني تندي را باندې تريو کړي يا مې دښمن ته (پرېږدي) چې هغه ته تا پر ما باندې برلاسی ورکړي وي، اې خدايه! که ته زما څخه ناراضه نه يې زما د هيچا پروا نسته ستا ساتنه ما لره بس ده زه ستا دمخ (بلاکيفه) په رڼا پنا غواړم هغه رڼا چې تيارې يې ځلولي دي او د دنيا او آخرت کارونه پرې سم سوي دي زه له دې څخه پنا غواړم چې ته راته په غضب يې او يا راڅخه ناراضه يې ستا ناراضي ترهغه وخته پورې ليري کول لازمي ده ترڅو راضي کيږي (اې خدايه!) ستا پرته نه بل قوت سته او نه بل طاقت سته.	اللهم اليک اشکو ضعف قوتي وقلة حيلتي وهوني علي الناس يا ارحم الراحمين انت رب المستضعفين وانت ربي الي من تکلني الي بعيد يتجهمي ام الي عدو ملکته، آمري ان لم یکن بک علي غضب فلا ابالي ولکن عافيتک اوسع لي اعوذ بنور وجهک الذي اشرفت له الظلمات وصلح عليه امر الدنيا والاخرة من ان تنزل بي غضبک اويحل علي سخطک لک العتبي حتي ترضي ولا حول ولا قوة الا بک⁽³⁾
--	---

څښتن تعالي ﷻ چې يو صفت يې قهر دئ د خپل نازولي په ځورېدو يقيناً په قهر يې نو دسټي يې جبرائيل ﷺ راواستاوه او رسول الله ﷺ ته يې سلام ووايه بيا يې وويل چې، الله ﷻ

(3) كذا في سيرة ابن هشام قلت واختلفت الروايات في اللفاظ الدعاء كما في قرة العيون

ستا ټولي خبرې واورېدې او د قوم جوابونه یې هم واورېده یوه ملائکه چې الله ﷻ د غرونو واک او اختیار ورکړی ، الله ﷻ ستا د خدمت لپاره راواستول دستي هغه ملائکه راغلل سلام یې ووايه دسلام وروسته یې رسول الله ﷺ ته وویل : یا رسول الله ! امر وکړه که ته امر وکړې زه به پر دې قوم باندي غرونه را پورته کړم ټوله به چختان (زره ، زره) کړم رسول الله ﷺ چې ډېر زړه سوانده ، رحم لرونکی پیغمبرو ملائکي ته یې په جواب کي وویل : زه د دوی هلاکېدل نه غواړم بلکي زه دوی ته د هدایت دعا کوم که دوی مسلمانان نسي امید لرم چې د دوی په اولادو کي به مسلمانان پیدا سي چې دا الله ﷻ عبادت او بندگي به کوي.

فايده: د رسول الله ﷺ په غوره اخلاقو او صبر کي فکر وکړئ خومره صبر یې درلودئ ، خومره مهربانه و هغو بد ورسره کول ده ښه ورسره کول يعني د دوزخ څخه د خلاصېدو او د جنت د پيدا کېدو دعا یې ورته کول ، اوس زموږ حال ته وگورئ موږ په داسي حالت کي قرار لرو چې يو څوک کوچني ښکندل راته وکړي نو موږ بله لمبه سو او دهغه څخه داسي بدله اخلو (چي دهغه ښکندلو څو برابره وي آن تردې) چې ټول عمر مو بدله نه خلاصېږي او نه مو زړه په سپرېږي ، پر ظلم سربېره ظلم کوو او بيا د رسول الله ﷺ د تابعداری او محمدي کېدو دعوه هم کوو تاسو وليدل چې د رسول الله ﷺ سره بد وسوه بيا هم ده ښه ورسره کول يعني د جنت د پيدا کېدو او د دوزخ څخه د خلاصون دعا یې ورته کول.

(۲) د حضرت انس بن نضر AA د شهادت قصه

حضرت انس بن نضر AA يو صحابي و چې د بدر په غزا کي يې گډون نه و کړی نوموړي پدې وجه چې د اسلام په لومړنۍ لويه غزا کي يې گډون نه و وکړی پر ځان به يې ملامتيا ويل ډېر

خوابدی او په زړه به غمجن و په هر صورت په دې هیله که دا سلام بله غذا پېښه سوه حتمًا به گډون په کښې کوي ، د تقدیر پر پکړه وه چې د احد غذا پېښه سوه حضرت انس بن نصر **AA** په ډېره مینه او زړورتوب په دې غذا کې گډون وکړی د غذا په لومړۍ سر کې مسلمانانو فتحه (برلاسي) تر لاسه کړ خو د یوې تېر وتني له امله مسلمانانو ماته وخوړه ، تېر وتنه له دې څخه عبارت وه ، چې رسول الله ﷺ ځينو اصحابو کرامو **AA** ته دنده ورکړې وه چې د غره پر یوه کوتل به کښیښي ، مسلمانان که فتحه تر لاسه کړي او که ماته وخوري باید دوی ولاړ نسي خو له بده مرغه دوی هغه وخت ولاړ سوه چې په لومړیو کې مسلمانانو بریالیتوب تر گوتو کړ ، کله چې دوی ولاړ بده په دوی کې چې څوک آمر و هغه منع کړه چې مه ولاړ پرې خو دوی دا ویل چې کافرانو ماته وخوړه د تېښتې په حالت کې دي باید ورپسي ورسو او د غنیمت مالونه ورڅخه را ټول کړو او دا فکر یې کاوه چې د رسول الله ﷺ امر چې موږ ته یې د نه ولاړېدو کړی و یوازي د بریالیتوب تر وخته پوري و آخر دا چې مسلمانان له دې ځای څخه ولاړ سوه د جگړې ډگر ته ورسېدل ، تېښتېدونکو کافرانو چې دغه ځای خالي ولیدئ نو دوخته څخه یې گټه واخستل او د دغه لوري څخه یې پر مسلمانانو باندي حمله وکړه مسلمانان د نا خبرۍ په حالت کې وه چې د سختو بریدونو سره مخ سوه د دوو طرفونو څخه د کافرانو په منع کې راغلل په پایله کې د ماتې سره مخ سوه مسلمانان په وارخطایۍ سره پر هر لوري تېښتېدل ، حضرت انس **AA** ولیدل چې یو صحابي حضرت سعد بن معاذ **AA** را روان دئ . ده مبارک ورته وویل : اې سعده ! چیرې څې ؟ په الله ﷻ قسم کوم چې د احد د غره څخه د جنت بوی راځي ددې خبرې د کولو وروسته یې توره پورته کړه په مېړانه د کافرانو په یوه ډله ورننوتی سخته جگړه یې پیل کړه تر هغه وخته پوري نه راووتی تر څو شهید سو د شهادت څخه وروسته چې وکتل سوه ټوله بدن یې غلیبل سوی و تراټیاوو زیات زخمو نه یې په بدن کې د تورو او غشو وه آن تردې چې نه پېژندل کېدئ آخر د گوتو پر بندو وپېژندل سو .

فايده: څوک چې په ريښتني او مخلصانه ډول د الله ﷻ د خوښۍ غوښتنې په موخه زخمي سي يقيناً به په دنيا کې د جنت بوی ورته راځي حضرت انس رضي الله عنه چې په اخلاص د څښتن تعالي ﷻ د رضا غوښتونکي و په دنيا کې يې د جنت بوی بوي او په چا کې اخلاص موجود سي په دنيا کې به د جنت خوندونه ورته راسي ، ما د يوه معتبر سړي څخه چې د حضرت مولانا شاه عبدالرحيم راپورې مخلص خادم و- دده مبارک يوه خبره اورېدلې ده چې ده مبارک ويل: (د جنت خوندونه راځي) (د روژې په فضائلو) کې مي دا قصه ليکلې ده.

۳: د حديبي صلح (دروغي جوړې تړون) د ابو جندل او د ابو بصير رضي الله عنه قصه

رسول الله ﷺ د هجرت په شپږم کال د عمرې کولو اراده وکړه دمکې مکرمې پر لوري روان سو دمکې کافران چې خبر سو نو د رسول الله ﷺ راټگ يې ځان ته شرم او ذلت گانه ځکه دوی د کبر او غرور په نشو مست وه نو له همدې امله يې د مقابلې لاره خپله کړه رسول الله ﷺ چې حديبيه نومي ځای ته ورسيدئ په همدغه ځای کې بند سو د رسول الله ﷺ سره سرتيري اصحاب رضي الله عنهم ملگري وه چې پر رسول الله ﷺ باندي يې ځان قربانونه خپل افتخار باله ، دستي جنگ کولو ته تيار سو خو رسول الله ﷺ د مکې د مسلمانو او سپدونکو له امله (چې هغوی ته ددوی له وجي تکليف پېښ نسي) - د جنگ اراده نه کول بلکې دروغي جوړې کوشش يې کاوه سره ددې چې اصحاب رضي الله عنهم په پوره مېړانه و جنگ ته تيار وه مگر رسول الله ﷺ د کافرانو د ومري لحاظ وکړی ، چې دهغوی ټول شرطونه يې ومنل که څه هم اصحابو رضي الله عنهم ته داسي تر زور لاندې روغه جوړه دمنلو وړ نه وه مگر دوی د رسول الله ﷺ تابع وه او ځانونه يې ترې قربانول نو دوی

بيا ددومري ميني سره څه کولاي سوي؟ (چي در رسول الله ﷺ روغه يې نه وای منلې خامخايې منل) آن تردې چي د حضرت عمرؓ په څېر مېړنيو لا ومنل. په روغه جوړه کي يو شرط دا و چي، که د کافرانو څخه يو څوک مسلمان سي او دمکې څخه و مدينې منورې ته هجرت وکړي نو مسلمانان به نوموړي کس بېرته و کافرانو ته په لاس ورکوي او که خدای مه کړه د مسلمانانو څخه يو څوک مرتد (کافر) سي نو کافران به دغه کس مسلمانانو ته په لاس نه ورکوي د روغي جوړي دغه پرېکړه ليک لا نه و ليکل سوی چي د ابو جندلؓ په نامه يو صحابي راغلی چي د اسلام د راوړلو وروسته کفارو ډېر تکليفونه پر تېر کړي وه او په ځنځيرانو يې تړلی و د مسلمانانو د مرستي په هيله پرېواتی چي گوندي مسلمانان زما مرسته وکړي او ددې تکليفونو څخه به خلاص سم خود هغه پلار (سهيل) چي د کافرانو له خوا وکيل و او تر دغه وخته پوري لا مسلمان سوی نه و بلکي د مکې دفتحي په وخت کي مسلمان سو - ابو جندلؓ يې په چيلاخه وواهه او پر بېرته بيولو يې ټينگار وکړ، رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: چي تراوسه خولا پرېکړه ليک نه دی ليکل سوی پر موږ باندي لازمه نه ده چي مسلمان تاسو ته وسپارو، کافرانو نه منل بيا رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: دغه يو سړی ماته په خواست را پرېږدئ، کافران د پخوا په څېر پر ضد ولاړ وه هيڅ يې نه منل او ابو جندلؓ و مسلمانانو ته د مرستي نارې وهلې فرياد يې کاوه چي اي مسلمانانو! زه مسلمان سوی يم او دې کافرانو پر ما ډيري خوارۍ تيري کړي دي تا سو مي بېرته په لاس ورکوی؟ په دغه وخت کي چي د مسلمانانو پر زړونو باندي څومره زحمت تېریدئ و الله ﷻ ته معلوم دی ويل او ليکل يې دييان توان نه لري، وروسته د خوږ نبي ﷺ په امر بېرته په لاس ورکړل سو. رسول الله ﷺ تسلي ورکړه او ورته وې فرمايل چي الله ﷻ به ډېر ژر ستا مرسته وکړي او تاته به د خلاصون لاره خلاصه کړي.

د روغي جوړي د بشپړ کېدو څخه وروسته يو بل صحابيؓ د ابو بصيرؓ په نامه هم مسلمان سو او مدينې منورې ته راوړسېدئ کافرانو دستي دوه کسان پسې را واستول او

رسول الله ﷺ ته ٻي ڀي وويل: ڇي، و ترون دوفالہ مخي دغه کس په لاس راڪړئ رسول الله ﷺ نوموړي صحابي بېرته په لاس ورکړئ ابو بصير ۸۸ نارې کړې چې زه مسلمان سوی یم تاسو می بېرته په لاس ورکوئ؟ او بېرته می ددغه ظالمانو ومنگلو ته سپارئ؟ رسول الله ﷺ ډاډ ورکړي چې الله ﷻ به ژر تا ته د خلاصون لاره خلاصه کړي. ابو بصير ۸۸ د هغه دوو کافرانو سره یو ځای و مکې ته روان سو. پر لاري ابو بصير ۸۸ و یوه کافر ته وویل چې دا ستا توره ډېره ښه معلومېږي (دا چې صفت خوبونکی سړی ډیر ژر غولېږي) نو دستي هغه کافر خپله توره و مسلمان ابو بصير ۸۸ ته د ټيکي څخه را وایستل ورنسکاره ټيکې کړه ابو بصير ۸۸ چې توره په لاس کي واخستل سمدلاسه ټيکې پر دغه کافر باندي وچلول مړ ټيکې کړې هغه دوهم کافر چې دا حالت وليدئ د تېښتي لاره ټيکې خپله کړه و تېښتېدئ مدينې منورې ته ټيکې ځان ورساوه رسول الله ﷺ ته ټيکې وويل: یا رسول الله ﷺ! ابو بصير ۸۸ زما ملگري وواژه اوس زما واری دئ وژني می په دغه حالت کي ابو بصير ۸۸ هم راوړسېدئ رسول الله ﷺ ته ټيکې وويل: یا رسول الله ﷺ! ستا د دوی سره وعده او تړون و تا هغه پوره کړئ زما او د دوی ترمنځ خو هیڅ تړون نسته رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: ته جنگ تازه کونکی ټيکې کاشکي ستا یو ملاتړ کونکی وای ابو بصير ۸۸ پوه سو چې که اوس څوک راسي ما به بېرته په لاس ورکړي نو دستي ددغه ځای څخه ولاړی او د یوه دریاب پر څنډه ټيکې ژوند کول پیل کړه دمکې خلگ په دې پېښه خبر سو. ابو جندل ۸۸ ته چې حال ورسېدئ تر توان ټيکې ووتل په پټه ټيکې ځان ورورساوه د ابو بصير ۸۸ سره یو ځای سو، آخر دا چې هر څوک چې به مسلمان کېدئ د دوی سره به یو ځای کېدئ په ډېر لنډ وخت کي د دوی څخه یوه کوچنۍ ډله جوړه سو (دا الله ﷻ درېښتيني دین سره د مینې په موخه په یوه ډیري سختۍ په یوه ځنگله کي تېرولې ځکه) په دغه ځنگله کي چې دوی اوسېدل د خوراک او چيښاک هیڅ انتظام نه و د الله ﷻ د دین په خاطر چې پر دوی باندي د لوږي او تندي څخه کوم تکلیفونه تېرېدل والله ﷻ ته معلوم دي مگر د کومو ظالمانو د لاسه چې دوی سرگردانه او لالهانده وه او د دوی د

لاسه ټنټېدلې وه د هغوی لاره يې بنده کړه کومه قافله چې به دکافرانو راتله دوی به جنگ ورسره کاوه ، آخر دا چې دمکې کافرانو دمسلমানانو ددغه کوچنۍ ډلې څخه تنگ سوه اورسول الله ﷺ ته يې یو سړی ولیږی او په ډېر عذراو زاری يې خواست ورته وکړی چې د الله ﷻ په خاطر دغه بې سره (بې ادارې) ډله ځان ته راوبوله او په تړون کي يې داخله کړه ترڅو زمونږ ته د تلو اوراتلو لاره خلاصه سي .

ویل سوی دي: چې کله و ابو بصیر AA ته درسول الله ﷺ اجازه لیک ورسېدئ چې ومډيني ته د راتلو اجازه پکښي لیکلې وه ابو بصیر AA د مرگ په حال کي و په لاس کي يې دغه لیک ونيوی وفات سو . رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ وَارْضَاهُ. (4)

فايده: کوم څوک چې پر خپل دين ټينگ ودريري په دې شرط چې دين يې ريښتيني او حق دين وي يعني مسلمان وي نو لوی ، لوی طاقتونه يې هم دخپل دين څخه نه سي اړولای .

۴- د حضرت بلال AA اسلام او تکليفونه

حضرت بلال AA يو نوموتي او مشهور صحابي دئ چې د نبوي ﷺ مسجد لپاره درسول الله ﷺ په ژوند کي تل مؤذن (اذان کونکی) پاته سوی دئ نوموړي د يوه کافر مریي و کله چې

(4) (بخاري - وفتح)

مسلمان سو نو د مسلمان کېدو له امله ډېر تکليفونه ورکړل سوه (اميه بن خلف) چې د مسلمانانو سخت دښمن و بلال **AA** به يې د غرمې په وخت پر تودو شگو باندې ستوني ستخ پرې ايستلی و بيا به يې پر سينه باندې يو لو ډبره ورکښېښوده ددې لپاره چې ونه ښوري وروسته به يې ورته وويل: په دې سخت حالت کې مې سه که خلاصون غواړي نو د اسلام خڅه واوړه، بلال **AA** په دې سخت حالت کې هم د (اَحَد، اَحَد) نارې وهلي يعني دا چې د عبادت لايق يو الله ﷻ دئ، د شپې به يې په ځنځيرانو تينگ و تړی بيا به يې په کروړو (اغزنو لښتو) واهه د ورځې به يې بيا په دغه زخمي بدن پر تودو شگو و غورزاوه ددې لپاره چې د سخت عذاب له امله به د اسلام خڅه واوړي او يا به په دې حالت کې مې سي آن تردې چې عذاب ورکونکی به سترې سو نو ځکه به يې په عذاب ورکولو کې واری سره کاوه کله به د ابو جهل واری و کله به د اميه بن خلف واری و لنډه دا چې هر سړي به کوشش کاوه چې نوموړي مبارک صحابي ته په عذاب ورکولو ځان سترې کړي کله چې ابو بکر صديق **AA** دی مبارک په داسې سخت حالت کېښي وليدئ نو په پيسو يې رانيوی بيا يې آزاد کړي.

فايده: بت پرستو عربو به بتانو ته خدايان ويل ددې ناوړه کار په مقابل کېښي اسلام و خلگو ته د توحيد (د خدای په يووالي) ښوونه کول يعني دا چې الله ﷻ يو دئ بتان خدايان نه دي همدا لامل وو چې بلال **AA** په ژبه به په تکرار سره وويل: يو دئ، يو دئ، دا د بلال **AA** د مينې او محبت خبره وه چې د خپل يوه خدای ﷻ سره يې درلوده موږ وينو چې يو څوک د بل چا سره د لنډ وخت لپاره د درواغو محبت لري هغه هم د خپل محبوب په نوم اخيستلو سره خوند اخلي او بيا، بيا يې نوم اخلي نو د څښتن تعالي ﷻ سره چې څوک محبت او مينه لري ددې مينې به څه حال وي چې په دين او دنيا دواړو کې په کار راځي همدا لامل وو چې بلال **AA** ته ډېر تکليفونه ورکول کېده آن تردې چې د مکې هلکانو ته به په لاس ورکړل سوتر څو د سپکاوي په موخه يې په کوڅو کې وگرځوي او ده ته يو ډول نه يو ډول تکليف ورسوي خو د بلال **AA** زړه د الله ﷻ مينې

نيولی و د (یودی ، یودی) ذکر یې د خولې څخه نه اچوی دده مبارک د دومره سختو تکلیفونو تېرولو په بدله کې الله ﷻ درسول الله ﷺ په دربار کې د مؤذن دنده ورکړه درسول الله ﷺ سره په سفر او کور دواړو کې د آذان کولو دنده دده د غاړې وه کله چې رسول الله ﷺ وفات سو نوده درسول الله ﷺ څخه پرته ژوند کول او درسول الله ﷺ ځای خالي لیدل نه سواى زغملای نو ددې اراده یې وکړه چې پاته ژوند په جهاد کې تېر کړي په همدې وجه د جهاد کولو په موخه روان سو تر یو وخته پورې مدینې منورې ته نه راغلی یو ځل یې رسول الله ﷺ په خوب ولیدئ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: دا څه ظلم دئ ماته خو بیخي نه راځي؟ کله چې بلال ؓ وین سو دستي د مدینې منورې پر لور روان سو مدینې ته چې ورسېدئ حضرت حسن او حسین ؓ د اذان کولو امر ورته وکړی ده هم آذان وکړی ځکه د نازولو امر خو داسي نه و چې چا څه پکښي ویلي وای خلکو چې دده آذان واورېدئ درسول الله ﷺ خوږ ژوند وریاد سو دمدینې منورې په خلکو کې شور ماسور گډ سو بڼځي هم د کورو څخه په ژړا او وتې (درسول الله ﷺ دیبلتون اور لمبه ، لمبه سو خو دچالاس ته شی نه ورتلی). حضرت بلال ؓ د څو ورځو دتېرولو وروسته بېرته ولاړی او په شلم هجري کال کې دمشق ته نژدې وفات سو. ^(۵)

۵- د حضرت ابوذر غفاري ؓ اسلام

حضرت ابوذر غفاري ؓ یو مشهور صحابي دئ چې وروسته دلیو عالمانو او زاهدانو څخه وگرځېدئ

(۵) اسد الغابة

حضرت علي عليه السلام دده په اړه وايي: ابوذر رضي الله عنه دومره علم لاسته راوړی دی چې خلگ ځني عاجزه دي خو ابوذر رضي الله عنه دغه علم محفوظ ساتلی دی.

کله چې ابوذر رضي الله عنه ته د لومړي ځل لپاره د رسول الله ﷺ د نبوت خبر ورسېدئ نو ده خپل ورور ته وويل: چې مکې ته ولاړه او د رسول الله ﷺ ټول حالات معلوم کړه او خبرې يې په ښه غور سره واوره او دې خبرې ته هم ځير سه چې رسول الله ﷺ وايي: ما ته د آسمان څخه وحی راځي ځان په پوه کړه چې څنگه وحی راځي. دده ورور مکې ته ولاړی د حال معلومولو وروسته بېرته راغلی ابوذر ته يې وويل: ما رسول الله ﷺ وليدئ چې خلگو ته يې په نیکو خوښو او نیکو عادتونو امر کاوه او دخولې څخه يې داسې کلام اورېدل کېدئ چې نه شعرو او نه د کائناتو (جادوگري) خبرې وي د ابوذر غفاري رضي الله عنه د ورور په دې لنډو خبرو ډاډ ونسو خپله يې د سفر اراده وکړه دسټي مکې ته روان سو کله چې مکې ته ورسېدئ برابر مسجد حرام ته ولاړی دا چې ده رسول الله ﷺ نه پېژندئ او دچا څخه پوښتنه کول هم غوره کار نه ورته برېښېدئ نو تر ماښامه پورې په مسجد حرام کې واوسېدئ څرنگه چې د اصحابو دا عادت وو چې د مسافرانو خدمت، د ناتوانو مرسته او ميلمه پالنه به يې کول نو حضرت علي کرم الله وجهه ابوذر غفاري رضي الله عنه کور ته بوتی ميلمستيا يې ورکړه علي رضي الله عنه د پوښتنې اړتيا ونه لیده چې د ابوذر رضي الله عنه څخه وپوښتي چې دڅه لپاره راغلی يې دوهمه ورځ يې بيا تېره کړه د چا څخه يې پوښتنه ونه کړه چې رسول الله ﷺ څوک دی دوهم ماښام بيا علي رضي الله عنه بوتی ميلمستيا يې ورکړه فکر يې وکړ چې مسافر دی د يو کار لپاره به راغلي وي ښايي نن به يې کار نه وي پوره سوی نو پاته سوی دی علي رضي الله عنه په دوهم ماښام بيا پوښتنه ځني ونه کړه او نه دده څخه داسې څه ښکاره سوه چې علي رضي الله عنه پرې وپوهېږي او دده حال معلوم کړي چې دی دڅه لپاره راغلی دی، دريمه ورځ ابوذر غفاري رضي الله عنه بيا مسجد حرام ته راغلی د چا څخه يې پوښتنه نه وکړه ښايي وجه به يې دا وه چې د رسول الله ﷺ سره د ښمنۍ قصې ډيرې مشهورې وي چا چې به د رسول الله ﷺ لټه کول هغه

به د تکلیف سره مخ کېدئ ده فکر کاوه چي ښايي که زه پوښتنه وکړم هغه به د دښمنۍ فکر وکړي مفت (ورپا) به په تکلیف اخته سم ، دريمه شپه علي عا بوتی پوښتنه يې ځني وکړه چي د څه لپاره راغلي يې؟ او څه مقصد لري؟ ابوذر غفاري عا لومړی و علي عا ته قسم ورکړی او وعده يې ځني واخيسته چي صحيح حال به راته وايي وروسته يې خپل مقصد ورته وښودئ حضرت علي عا ورته وويل: په الله ﷻ قسم يادوم چي د شک پرته هغه د الله ﷻ رسول دئ سبا چي کله زه ځم هلته به دي بوزم مگر مخالفت بيخي زيات دئ ددې لپاره چي زما او ستا يو ځای تگ معلوم نسي او څوک را څخه ونه ويريږي نو که پرلاري څوک په مخه راغلي زه به پر ضرورت کنښم بيا به په جامو سمولو اخته سم ته سيده روان سه لنډه داچي علي عا او ابوذر غفاري عا د نبي کریم ﷺ و حضور ته ورسېدل ، ابوذر عا در رسول الله ﷺ سره خبري وکړي دستي مسلمان سور رسول الله ﷺ په دې موخه چي ابوذر عا ته تکلیف نه ورسپړي ورته وې فرمايل: اوس خپله مسلمانې پټه وساته خپل قوم ته ولاړ سه هرکله چي الله ﷻ موږ ته برياليتوب را نصيب کړی بيا به راسي ابوذر غفاري عا و فرمايل: اې د الله رسوله! قسم په هغه ذات چي زما روح يې په قدرت کي دئ زه به دغه د توحيد کلمه ددغه بې ايمانو په منځ کي په لوړ آواز وایم دستي يې مسجد الحرام ته تشریف يووړی او هلته يې په لوړ آواز وويل:

(اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله) کله چي ده کلمه خلاصه کړه د څلورو طرفونو څخه خلک پر راپورته سوه دومره يې وواهه چي مرگ ته نژدې سو د رسول الله ﷺ اکا عباس چي په دغه وخت کي لا مسلمان سوی نه و - په دې موخه چي ابوذر خلاص کړي و خلگو ته يې وويل: دا سړی د غفار د قبيلې دئ د غفار قبيله و شام ته پرلاري پرته ده او تاسو د شام تجارت کوئ که دا سړی ووژل سي نو و شام ته به ستاسو لاره بنده سي خلگو چي دا خبره واورېده فکري وکړی چي زموږ ټولي اړتياوي د شام څخه پوره کېږي که د شام لاره بنده سي دا خولوی تاوان دی نو لدې امله يې ابوذر عا پرېښودئ ابوذر غفاري عا دوهمه ورځ بيا

مسجد حرام ته راغلی بيا يې د شهادت کلمه په لور آواز وويل خلکو ددغه کلمې د اورېدلو زغم نه درلودئ دستي پر راوغورځېدل بيا يې وواهه عباس د تيري ورځي په څېر خلاص کړي چي ستاسو د تجارت لاره بندېږي .

فايده : در رسول الله ﷺ د منعه کولو په صورت کي چي ابو ذر غفاري ؓ ته يې امر کړی و چي اسلام پټ ساته بيا هم ده مبارک اسلام ښکاره کړی او وهل يې پر ځان تېر کړه دا دده جوش او جذبه وه ځکه حقيقت دا و چي اسلام يو حق دين دئ نو دا ابو ذر غفاري ؓ يقين و چي اسلام حق دين دئ نو د چا ټيکه ده چي له ويږي به يې اسلام نه ښکاره کوم ؟ او رسول الله ﷺ چي دی منع کاوه دا در رسول الله ﷺ شفقت او مهرباني وه چي موږ ته خو دا اسلام په خپرولو کي تکليفونه ډېر دي بايد ددې تکليفونو څخه دی خلاص وي کېدلای سي چي دی به يې ونه زغمي اصحابو کرامو ؓ چي به کله په دغه ډول در رسول الله ﷺ د لارښووني مخالف کار وکړی داددوی دالله ﷻ او رسول الله ﷺ سره دميني هغه غلبه وه چي دوی به يې دا داره کولو توان نه درلودئ که نه نو ددې مجال خو بيخي دامکانه وتلی و چي دوی دي در رسول الله ﷺ څخه مخالف کار وکړي ، يو نمونه به يې په راتلونکي باب کي راسي ، حضرت ابو ذر غفاري ؓ ددې پر ځای چي په دين کي تکليفونه نه وويني در رسول الله ﷺ حقيقي تابعداري غوره کړه چي دا اسلام ښکاره کول دي دا هم يوه لويه خبره وه همدامل و چي اصحابو تل برياليتوب لاسته راوړی او په هر ميدان کي به دوی بريالي وه د دنيا او آخرت گټي به يې په برخه وي تر داسي بريده چي يو چا به يو ځلي د شهادت کلمه وويل دا اسلام تر بيرغ لاندې به راغلی بيا به لوي ، لوي طاقتونو د دين څخه نه سواي منع کولای او لوي ، لوي ظلمونو به ددې د دين څخه نسواي اړولای .

۶- د حضرت خباب بن الارت ؓ تکلیفونه

حضرت خباب بن الارت ؓ دهغه مبارکو هستو څخه دئ چې خپل ځان يې و سختو امتحانونو ته وړاندي کړي دئ او د الله ﷻ په لاره کي يې ډير زيات تکلیفونه تېر کړي دي نوموړی هغه مسلمان صحابي دئ چې د پنځو يا شپږو کسانو وروسته دستي مسلمان سوی دئ . دهمدې وجهي څخه ده مبارک ډېر تکلیفونه گاللي دي . حضرت خباب ؓ ته به د اوسپني زغره ورواغوستل سوه بيا به د غرمې په سختو گرميو کي و غورځول سو او د زحمت څخه به زياتي خولې ترې بهېدلې کله به داسي وسوه چې ستوني ستخ به پر گرمو ډېرو و غورځول سو چې د ډېره زحمته څخه به يې د ملا غوښي ورستې سوې او توی به سوي حضرت خباب ؓ د يوې ښځې مړيې و کله چې يې باداره خبره سوه چې خباب ؓ د رسول الله ﷺ سره ملاقات کوي نو دې به اوسپنه گرمه کړه بيا به يې په دغه اوسپنه سرورداغي . يوه ورځ حضرت عمر فاروق ؓ په خپل خلافت کي د خباب ؓ څخه دده د تکلیفونو پوښتنه وکړه چې د اسلام په لومړيو کي کافرانو باندې تېر کړي وه ده مبارک خپله ملا ښکاره کړه او وې ويل تاسو زما ملا و گوري عمر ؓ چې دده ملا وليده وې ويل ما خوداسي ملا تراوسه نه ده ليدلې خباب ؓ ورته وويل: کافرانو به زه پر اوو غورځولم کله چې به يې را پورته کړم زما د ملا په وازگه او وينوبه اورمې سو ، دا اصحابو کرامو ژوند ليک و دومري سختۍ يې تېرولې ددې دومره سختيو سره . سره کله چې اسلام ترقي حاصله کړه دغه مبارکو اصحابو به ژړل او ويل به يې چې هسي نه چې دغه ترقي زموږ د تکلیفونو بدله وي او آخرت ته موشی نسي پاته ، حضرت خباب ؓ فرمايي : يوه ورځ رسول الله ﷺ د عادت خلاف ډېر اوږد لمونځ وکړی موږ پوښتنه ځني وکړه چې يارسول الله ﷺ ! دا څومره اوږد لمونځ و؟ رسول الله ﷺ راته وفرمايل : دا دويري او رغبت لمونځ و پدې لمانځه کي ما و الله ﷻ ته درې دعاوي وکړې دوې دعاوي قبولي سوې يوه نه سوه قبوله

لومړۍ دعا مي دا وه چې يا الله ﷻ زما امت په قحط سالي سره مه هلاکوي ، دا دعا قبوله سوه ، دوهمه دعا مي دا وه چې يا الله ﷻ زما پرامت باندي داسي ظالم آمر مه مقرر وي چې زما پرامت دومره ظلمونه وکړي چې بيخي بې ختم کړي ، دا دعا مي هم قبوله سوه ، دريمه دعا مي دا وکړه چې يا الله ﷻ زما په امت کي خپل منځۍ جگړې مه اچوي دا دعا نه سوه قبوله .

حضرت خباب **ؓ** د اوه دير شو کالو په عمر وفات سو دی لومړی صحابي و چې په کوفه کي دفن سو دده د مړينې وروسته حضرت علي **ؓ** دده وقبر ته ودرېدئ او وې فرمايل : پر حضرت خباب **ؓ** دي الله ﷻ رحم وکړي په خپله خوښه مسلمان سو په خپله خوښه يې هجرت وکړی ژوند يې په جهاد کي تېر کړی او ډېر تکليفونه يې پر ځان تېر کړل هغه څوک مبارک دی چې قيامت ياد ساتي او د حساب لپاره تياري کوي ، پر دومري مال باندي صبر کوي چې دده گذاره په کېږي او خپل بادار يعني الله ﷻ راضي کوي⁽⁶⁾

فايده : په حقيقت کي د الله ﷻ رضا ددغه کسانو په برخه وه ځکه دوی هر کار د الله ﷻ رضا لپاره کاوه .

۷- حضرت عمار **ؓ** او دده مبارک د مور او پلار بيان

حضرت عمار **ؓ** او دده مور او پلار د اسلام لپاره د کافرانو دلاس څخه تر سختو هم زيات سخت تکليفونه تېر کړل د مکې مکرمي پر توده شگلنه محکمه باندي عذاب ورکول کېدئ نبي کریم ﷺ چې به کله د دوی په لوري ولاړی دوی ته به يې د صبر تلقين ورکاوه او د جنت زيری به يې ورکوی دده پلار حضرت ياسر **ؓ** په دغه تکليفونو کي مړ سو کافرانو تر مرگه پوري آرام

(6) (اسد الغابة)

نه پرېښودئ او مور يې ابو جهل لعين په شرمگاه کي په نېزه ووهل او شهیده سوه د عمار ۸۸ مور حضرت سمیة رضی اللہ عنہا سپین سري وه خوبیا هم دهیڅ شی پروایې ونه لرل تر مرگ پوري د اسلام څخه نه واوښته دا په اسلام کي لومړۍ شهیده وه او د اسلام لومړی مسجد یعنی مسجد قبا عمار ۸۸ جوړ کړی، کله چې رسول الله ﷺ مدینې منورې ته تشریف یوړی عمار ۸۸ وویل چې د رسول الله ﷺ لپاره د سیوري یو ځای جوړول ضروري دئ چې پکښې تشریف ږدي غرمه آرام پکښې کوي او لمونځ سیوري ته کوي نو حضرت عمار ۸۸ اول ډبري را ټولي کړې او مسجد قبا یې جوړ کړی حضرت عمار ۸۸ په جنگ کي په ډېره مینه او جذبه گډون کاوه یوه ورځ په جنگ کي په جذبه راغلی او وې ویل: څو د خپلو دوستانو سره یو ځای کیږو د محمد ﷺ ډلې سره یو ځای کیږو په دغه حالت کي ترې سو د او بو غوښتنه یې وکړه یو چا د او بو پر ځای شیدې ورکړې ده مبارک شیدې وچښلي بیایې وویل: مادر رسول الله ﷺ څخه اورېدلي دي چې ته به په ژوند کي وروستی شی شیدې چښي ددغه خبري وروسته شهید سو د شهادت پر مهال یې عمر شپږنوي (۹۲) کاله و ځینو بیا یونیم کال کم عمر ښودلی دئ. (۷)

۸ - د حضرت صهیب ۸۸ اسلام

حضرت صهیب ۸۸ د حضرت عمار ۸۸ سره یو ځای اسلام راوړی، رسول الله ﷺ د حضرت ارقم ۸۸ په کور کي تشریف درلودئ چې دوی دوه هریو جلا - جلا د رسول الله ﷺ په خدمت کي حاضر سوه خو نابره په دروازه کي سره یو ځای سوه خپلي موخي یې یو و بل ته څرگندي کړې چې د رسول الله ﷺ فیض لاسته راوړل وه. کوم تکلیفونه چې د مسلمانانو ددغه کوچنۍ ډلې ته

(۷) اسد الغابة

رسېدل ده ته هم ورسېدل آخر تنگ سو د هجرت کولو اراده يې وکړه خو کافرانو دا هم نه خوښول چې مسلمانان هجرت وکړي او يو بل ځای هوسا ژوند وکړي نو په هر چا چې به خبر سو ه چې هجرت کوي نو دهغه د نيولو کوشش به يې کاوه دنورو مسلمانانو په خبر چې کله په صهيب **AA** خبر سو ه چې هجرت کوي په ده مبارک پسي يې هم يو ډله پسې کړه چې وې نيسي او د تکليفونو څخه خلاص نه سي حضرت صهيب **AA** د غشو کڅوړه را وايستل او هغې ډلي ته يې وويل: گورئ! تاسو پوهېږئ چې زه ښه غشۍ وېشتونکۍ يم ترڅو چې زما په لاس کي يو غشۍ وي هيڅوک به ماته را نژدې نسي که مي غشي خلاص سي نو ترڅو چې زما توره په لاس کي وي يو به هم ځان ته نژدې نه پرېږدم او که تاسو پيسې غواړئ نو زه به تاسو ته خپلي پيسې وښيم ورسۍ هغه واخلي: دوې مينځنيانې مي په مکه کي دي هغه هم بوزئ ده مبارک چې و خلگو ته دا خبري واورولې هغوی په پيسو راضي سو ه دی يې پرېښودئ ده مبارک خپل ځان په پيسو رانيوئ او هجرت يې وکړئ په دې اړه دلاندني آيات نازل سو:

ژباړه: ځيني د خلگو څخه د الله ﷻ د رضا د لټولو لپاره خپل ځانونه په پيسو اخلي الله ﷻ پر خپلو بندگانو باندي زيات نرمي کوونکی دئ.

په دغه وخت کي رسول الله ﷺ په قباء مسجد کښي تشریف درلودئ چې صهيب **AA** يې وليدئ او ورته وې فرمايل: تا په خپل تجارت کي گټه وکړه حضرت صهيب **AA** فرمايې: په دغه وخت کي

رسول الله ﷺ خرماوي خوړلې زما سترگه خوږېدل ما هم په خوراک شروع وکړه رسول الله ﷺ راته وويل: ستا سترگه خوږېده ته خرماوي خوري؟ ما ورته وويل: يا رسول الله ﷺ! وهغه لوري ته يې خورم چې هغه سترگه روغه ده رسول الله ﷺ چې دده جواب واورېدئ وې مسل ، حضرت صهيب ۸۸ زيات خرڅ کاوه آن تر دې چې يو ځلي حضرت عمر فاروق ۸۸ ورته وويل: چې ته بې ځايه خرڅونه کوي ده مبارک ورته وويل: چې پر نا حقه کار هيڅ ځای خرڅ نه کوم حضرت عمر فاروق ۸۸ چې کله وفات کېدئ نو وصيت يې وکړی چې ماته دي حضرت صهيب ۸۸ د جنازې لمونځ را کړي. (۹)

۹ - د حضرت عمر ۸۸ د اسلام راوړلو قصه

د حضرت عمر ۸۸ پاک نوم هم د مسلمانانو لپاره وياړ دئ دده مبارک دايمان د جذبې له امله (۱۳۰۰) کاله وروسته د کافرانو په زړه کې وېره پرته ده ، عمر ۸۸ د اسلام راوړلو څخه مخکې د مسلمانانو په تکليف ورکولو کې مشهور و رسول الله ﷺ د وژني هڅې يې کولې ، يوه ورځ د کافرانو يوه جرگه جوړه سوې وه په دغه جرگه کې غوښتنه سوې وه چې څوک به محمد ﷺ ووژني؟ عمر ۸۸ وويل: زه به يې ووژنم ، خلکو ورته وويل: بېشکه ته يې وژلای سې ده هم دستي توره را واخيسته د محمد ﷺ د وژني قصد يې وکړی کله چې دی را روان سو پر لاري سعد بن ابې وقاص ۸۸ په مخه ورغلی پوښتنه يې ځنې وکړه چې چيرې څې اې عمره ! عمر ۸۸ ورته وويل: ځمه چې محمد ﷺ ووژنم (العياذ بالله) د بنو زهره قوم سعد بن ابې وقاص ۸۸ ورته وويل: څومره بې فکره سوي يې که ته محمد ﷺ ووژني د بنو زهره قوم ، د بنو

هاشم قوم او د بنو عبد مناف قوم به تا و وژني عمر ۸۸ ته درد (غصه) ورغله او ورته وې ويل: فکر کوم چي ته هم بې دينه سوي (مسلمان سوي) يې؟ نو اول به ستا کار دروکړم يعني وه به دي وژنم بيا به غورم، دا خبره يې وکړه توره يې راو کښل سعد بن ابې وقاص ۸۸ (۱۰) وويل: هو زه مسلمان سوي يم خپله توره ده هم را و کښل د دواړو طرفو څخه د تورو وارونه شروع سوه دجگړې په اوږدو کي حضرت سعد بن ابې وقاص ۸۸ و عمر ۸۸ ته وويل: ته لومړي د خپل کور څخه ځان خبر کړه چي ستا خپله خور او اخښی دواړه مسلمان سوي دي، عمر ۸۸ چي دا خبره واورېده د درد څخه ډک سو او برابر د خور کور ته روان سو د خور کور ته چي ورسېدئ دده اخښي حضرت خباب ۸۸ چي مخکي يې قصه تېره سوه دروازه تړلې وه دخپلي ميرمني سره يوځای د قرآن کریم په تلاوت بوخت و عمر ۸۸ په زوره دروازه ووهل حضرت خباب ۸۸ دده د ښځ سره دننه پټ سو د قرآن کریم سپاره د چاپکۍ له امله دباندې ځني پاته سوه خور يې دروازه خلاصه کړه د عمر ۸۸ په لاس کي يوشی و په هغه يې خور په سر کي ووهل او ورته وې ويل: دخپل ځان دښمني! بې دينه سوي (مسلمان سوي) يې؟ دخور تر سر يې ويني رواني سوي عمر ۸۸ دننه ورغلی و اخښي ته يې وويل: څه مو کول او دا آواز د چا و؟ اخښي يې ورته وويل خبري اترې مو کولې عمر ۸۸ ورته وويل: ايا تا خپل دين پرايښی او بل دين ته اوښتی يې اخښي يې ورته وويل: که بل دين حق وي نو بيا؟ عمر ۸۸ چي دا واورېدل دسټي يې اخښی تر ږيره ونيوی ږيره يې ځني وکښل پر مخکې يې را غوځار کړې ښه يې وواهه خور يې د خلاصولو کوشش کاوه خوده پرمخ باندې په دومره زور سره په چپلاخه ووهل چي تر مخ يې ويني رواني سوي آخر داخو هم د عمر خور وه ورته وې ويل: موږ په دې وجه وهل کيږو چي مسلمانان سوي يو بېشکه موږ مسلمانان يو څه چي ستا په وس وي هغه وکړه په دغه حالت کي د

(۱۰) ځينو علماؤ دده پر ځای د بل صحابي نوم ليکلي دي

مسلمانانو د له منځه وړلو کوشش يې کاوه او بېلا بېل پلانونه يې جوړول مگر مسلمانانو ته د عمر ۸۸ په مسلمانېدو يو وياړ وړ په برخه سو هغه داو چي مسلمانانو په مسجد حرام کي په ښکاره لمونځ کول شروع کړه، حضرت عبدالله بن مسعود ۸۸ فرمايي: د عمر ۸۸ مسلمانېدل د مسلمانانو فتحه وه او هجرت يې د مسلمانانو ملاتړ و او خلافت يې رحمت و. (۲۰)

۱۰: و حبشي ته د مسلمانانو هجرت او په شعب ابي طالب کي نظر بنده کېدل

حضرت محمد ﷺ او مسلمانان په مکه کي د سختو تکليفونو سره مخ وه او ورځ تربلي تکليفونه د کمېدو پر ځای زياتېدل نو حضرت رسول اکرم ﷺ اصحابو ته اجازه ورکړه چي ددې ځای څخه بل ځای ته ولاړ سي زياتو اصحابو کرامو و حبشي ته هجرت وکړي د حبشي پاچا که څه هم عيسايي و تر دغه وخته پوري لا مسلمان سوي نه و مگر د زړه په نرموالي او عدل خوښوني سره مشهور و د خداي تعالي (رجب) په مياشت کي د نبوت په پنځم کال د يوولسو يا دوولسو نارينوو د څلورو يا پنځو ښځو پوري يوې ډلې و حبشي ته هجرت وکړي د مکې خلگ په پسې سوه چي ولاړ نه سي مگر په لاس نه ورغلل اصحاب کرام حبشي ته ځني ورسېدل حبشي ته چي ورسېدل مسلمانان په هغه ځای کي خبر سول چي د مکې خلگ ټول مسلمانان سوي دي او اسلام غالب سوي دئ دوی مبارکان په دې خبره ډېر خوشحاله سوه او بېرته خپل وطن ته را روان سوه کله چي مکې ته را نژدې سوه ورته معلومه سوه چي پورتنی خبره يې بنسټه ده او د مکې خلگ د پخوا په څېر بلکي تر هغه لاريات د مسلمانانو په زورولو اخته دي نو ډېر خوابدي سوه ځينو مبارکو اصحابانو بېرته و حبشي ته تشریف يووړی ، ځينو بيا ديو

چا څخه پناه واخيسته او مکې ته داخل سوه دغه هجرت ته د حبشې لومړۍ هجرت ويل کيږي ، ددې څخه وروسته يوه لويه ډله د درواتيا نارينه و ، اتلس بنځو څخه جوړه وه په بېل - بېل ډول يې وحبشې ته هجرت وکړې دغه هجرت ته د حبشې دوهم هجرت ويل کيږي ، ځينو اصحابو يو هجرت وکړې او ځينو دواړه هجرتونه وکړه ، کافرانو چې مسلمانان وليدل چې په حبشه کې آرام ژوند تېروي نو نور يې درد (غصه) زياته سوه او ډېرې تحفې يې برابرې کړې يوې ډلې ته يې په لاس ورکړې د حبشې پاچا نجاشي ته يې ورواستولې ، همدا ډول يې هغه خاصو کسانو (پادريانو) ته تحفې ورواستولې چې د پاچا سره يې نژدې ناسته درلوده د مکې د کافرانو ډله چې کله حبشې ته ورسېده نو لومړۍ يې د واکمنانو او پادريانو سره وليدل او تحفې يې ورکړې ددوی څخه يې وعده واخيسته چې پاچا ته به يې سپارښت کوي بيا دغه ډله د پاچا ودربارته حاضره سوه لومړۍ يې پاچا ته سجده وکړه بيا يې تحفې ورکړې ورسره يې خپل خواست هم ورته وړاندي کړی چې خواست يې په دې ډول و : اې پاچا ! زموږ د قوم يو څو بې عقلانو هلکانو خپل زوړ دين پرې ايښي دئ يو نوی دين يې غوره کړی دئ داسي دين دئ چې نه يې موږ پېژنو او نه يې تاسو پېژنئ دلته ستاسو هيواد ته راغلي دي دلې او سيري موږ دمکې مشرانو ، ددغه هلکانو پلرونو ، اکاگانو او خپلوانو رالېږلي يو چې دغه کسان بېرته له ځانه سره بوزو تاسو دوی موږ ته وسپاري ددوی د خبرې سره سم هغه واکمنانو او پادريانو چې دوی رشوت ورکړی و ددوی طرفداري او پلوي وکړه پاچا ورته وويل : کومو کسانو چې زما په هيواد کې پناه اخيستې وي دڅېړنې پرته يې تاسو ته نه سو سپارلای لومړۍ به هغه راغواړم معلومات به ځني لاسته کوم که چيري ستاسو خبره صحيح وه نو تاسو ته به يې دروسپارم او که ستاسو خبره درسته نه وه نو ستاسو غوښتنه نه سم پوره کولای ، دسټي يې مسلمانان راوغوښتل په لومړۍ وخت کښي مسلمانان ډېر خوابدي سول چې څه به کوو ، خود الله ﷺ مرسته او فضل و چې په همت يې دا پرېکړه وکړه چې پاچا ته به ورځو او پاکه خبره به

ورته ڪو، ڪلهه ڇي مسلمانان و شاهي دربار ته را ورسبدل لومړي يې سلام ووايه، دستي يو چا نيوکه پرې وکړه ځي دوی د پاچا ادب ونه کړی يعني پاچا ته يې سجده ونه کړه، مسلمانانو ورته وويل ځي زموږ نبي ﷺ د الله ﷻ څخه پرته وبل چاته دسجدي کولو اجازه نه ده راکړې، ددې خبرو وروسته پاچا د دوی د حالاتو پوښتنه وکړه حضرت جعفر ؓ ورمخکي سو پاچا ته يې وويل: موږ په ډېر سخت جهالت کي پراته وو نه مو الله ﷻ پېژانده او نه دهغه په رسولانو خبر وو د ډېرو عبادت به مو کاوه مرداري به مو خوړلې بد کارونه به مو کول خپلو ي مو پرې ايښي وي زورور سړي به کمزوري کس واژه موږ په دې حالت کي وو ځي الله ﷻ يو رسول راولېږي داسي رسول دئ ځي موږ يې نصب، صداقت، ايمانداري او پرهيزگاري ښه پېژنو دغه رسول موږ د يوه الله ﷻ يعني د شريک پرته و عبادت ته راوبللو د ډېرو او بتانو عبادت څخه يې منعه کړو، د ښو کارونو حکم يې راته وکړی، د بدو کارونو څخه يې منعه کړو، موږ ته يې د ريښتيا ويلو، امانتداري، وصيله رحمۍ، د همسايه سره د ښه سلوک، دلمانځه کولو، روژې نيولو، خيرات ورکولو او د ښو اخلاقو حکم وکړئ، دزنا، بدکاری، درواغ ويلو، ديتيم دمال خوړلو، پرچا د تهمت ويلو او داسي نورو بدو عملونو څخه يې منعه کړو. موږ ته يې د قرآن کریم ښوونه راکړه موږ په هغه ايمان راوړی او دهغه حکمونه مو ومنل همدا لامل و ځي زموږ قوم زموږ دښمنان سوه او دهر ډول تکليفونو را رسول يې شروع کړه موږ اړ سو ځي د خپل نبي ﷺ د لارښووني سره سم ستاسو په هيواد کي پناه واخلو. پاچا وويل: کوم قرآن ځي ستاسو نبي تاسو ته راوړی دئ دهغه څخه ماته يو څه راوړی حضرت جعفر ؓ د سورة مريم لومړني اياتونه ورته تلاوت کړه پاچا ځي د قرآن کریم دغه اياتونه واورېده. دی او دده پادريان ځي دلته موجود وه ټولو ډېر وژړل آن تردې ځي ږيري يې لندې سوي وروسته پاچا وويل: په الله ﷻ قسم يادوم ځي دغه کلام او هغه کلام ځي حضرت عيسي ؑ راوړی دئ ديوه نور څخه را وتلي دی بيا يې دمکې و خلگو ته انکار وکړئ ځي زه و

تاسو ته دغه مسلمانان نسّم سپا رلاى د مکې خلگ ډېر خوابدي سوه او ډېر سپک سوه پخپلو منځو کي يې مشوره پيل کړه د مشورې په بهير کي يوه وويل : زه به سبا يو داسي چل وکړم چي پاچا د دوى ريښې پرېکړي ملگرو ورته وويل : داسي کار نه دئ په کار ځکه که څه هم دوى مسلمانان سوي دي بيا هم زمونږ خپلوان دي خودغه سړي نه ومنل سبا بيا و پاچا ته ورغلل پاچا ته يې وويل : پاچا صاحب ! دغه مسلمانان ستاسو د پيغمبر حضرت عيسي عليه السلام په هکله بې ادبي خبري کوي او وايي چي حضرت عيسي عليه السلام د خداى جل و علاى نه دئ پاچا د دوهم ځل لپاره مسلمانان راوغوښتل ، مسلمانان د غوښتنې پر مهال د تېروار په پرته زيات خواشيني سول په هر صورت مسلمانانو ويلي دي چي مونږ پاچا ته ورغلو پاچا راته وويل : تاسو د عيسي عليه السلام په هکله څه وياست ؟ مسلمانانو ورته وويل : مونږ د عيسي عليه السلام په هکله هغه څه وايو چي الله جل و علاى زموږ پر نبې ﷺ باندي نازل کړي دي پاچا ورته وويل : ستاسو پر نبې ﷺ باندي د عيسي عليه السلام په هکله څه نازل سوي دي ؟ مسلمانانو ورته وويل : عيسي عليه السلام د الله جل و علاى نبي دئ ، د الله جل و علاى بنده دئ ، د الله جل و علاى روح دئ ، د الله جل و علاى کلمه ده ، الله جل و علاى د يوې پيغلي (بي واده) نبځي يعنې بي بي مريمې ﷺ په وجود کي پيدا کړى او بيا يې وزيروى . نجاشي پاچا ورته وويل : ستاسو خبري ريشتيا دي ځکه عيسي عليه السلام هم تر دغه خبرو زياتي نه دي ويلي د پاچا سره ناستو پادريانو بک ، بک شروع کړى يعنې خبري يې سره واړولي خو پاچا ورته وويل : تاسو چي هر څه وياست خو حقيقت داسي دئ لکه مسلمانان چي وايي ددې څخه وروسته يې د مکې کافرانو ته بېرته تحفې په لاس ورکړي او مسلمانانو ته يې وويل : تاسو نور په امن کي ياست هر څوک چي تاسو ته تکليف رسوي تاوان به ورکوي بيا يې دغه اعلان هم وکړى چي مسلمانان په امن دي هر څوک چي تکليف ورکوي تاوان باندي لازم دئ. (13)

په دغه وخت کي په حبشي کي د مسلمانانو عزت نور هم زيات سو دمکې د کافرانو ډله سپکه او رسوا سوه په دغه کار دمکې د کافرانو د حسد جذبه نوره هم زياته سوه او حضرت عمر رضي الله عنه هم اسلام راوړي و دده مبارک په اسلام سره هم دوی ډېر سوځيدل ، دوی غوښتل چي د مسلمانانو سره د نورو خلکو ليدل بند سي او په يو ډول نه په يو ډول د اسلام ډېوه مړه کړي آخر داچي دمکې مشرانو مشوره وکړه- په مشوره کي يې وويل چي اوس نو د محمد صلى الله عليه وسلم وژل ضروري دئ مگر د محمد صلى الله عليه وسلم وژل څه آسان کار نه و ځکه بنو هاشم يو لوی خاندان و بنو هاشم که څه هم مسلمانان نه وه مگر د محمد صلى الله عليه وسلم و وژلو ته هم تيار نه وه نو له همدې امله کافرانو يو وعده سره وکړه چي د بنو هاشم او بنو عبدالمطلب سره پرېکون کوي يعني ددغه دوو قومو سره به نه څوک خبري ، نه به څوک ورسره کښېني ، نه به څوک رانيول او خرڅول ور سره کوي ، نه به څوک کورته ورځي او نه به يې کورته پرېږدي تر هغه وخته پوري چي دوی نبي کریم صلى الله عليه وسلم و مرگ ته نه وي حواله کړي د دوی دغه وعده دخولې پر خبرو خلاصه نه سوه بلکي په عملي ډول يې د محرم (حسن حسين) په لومړۍ دنېوت په اووم کال يو پرېکړه ليک وليکي او په مکه مکرمه کي يې و ځړاوه او ټولو خلکو ته يې خبر ورکړي چي ددغه پرېکړه ليک به پوره درنښت کوي او په پلي کولو کي به يې پوره کوشش کوي ددغه پرېکړي له وجهي اصحاب کرام رضي الله عنهم د دوو غرونو په منځ کي يعني په يوه سخته وچه مخکه کي چي په (شعب ابې طالب) سره يادېده- نظر بند سوه نه چا خبري ورسره کولي او نه څوک ورسره يو ځای کېده او نه دوی د چا سره يو ځای کيدلای سواي نه يې د چا څخه شی رانيولای سواي او نه يې د هغه چا سره ملاقات کولای سواي چي دمکې دباندې څخه به راتلی او نه د دوی څخه څوک دباندې راوتلای سواي که به راووتی کافرانو به واهه د مسلمانانو څخه که به څوک يو شی ته اړ سو نو کافرانو به جواب ورکاوه ددوی اړتيا به يې هيڅ نه پوره کول

دغه مبارکو انسانانو چې لږ غله دانه درلوده په لږ وخت کې خلاصه سوه د خوراک هېڅ نه سوه ورپاته ، د سختو لوږو ورته مخ سو ، دلورې داسې تکليفونه پرې تېر سوه چې آخر به ددوی اولادونه او بنځو د لوږې د سخت تکليف له امله ژړل ، دوی مبارکان به هم د لوږې څخه په سخت تکليف اخته وه خو د خپل ځان تر تکليف به د اولادونو په لوږه زيات غمگين وه. د څښتن تعالی ﷺ پېرزوينه وه چې درې کاله وروسته هغه پرېکړه لیک چې په مکه مکرمه کې څېړېدئ وينو و خوړئ اصحاب کرام د پورتنی ناوړين څخه خلاص سوه پر اصحابو کرامو چې هر څومره لوږې ، تندي او تکليفونه تېر سوه خو دوي پر خپل دين ټينگ ولاړ وه. او ددين د خپرولو څخه يې لاس نه واخيستی.

فايده: پورتنی تکليفونه هغه کسانو پر ځان تېر کړي دي چې نومونه يې تر اوسه ځلانده دي او موږ ځانونه ددوی تا بعداران بولو ، د برياليتوب په ډگر کې د اصحابانو په څېر د ترقۍ خوبونه وينو (او د حقيقي تگ لاري څخه يې ډېر ليري يو) لږ تر لږه موږ ته هم يو څه فکر کول پکار دي چې دغه مبارکو اصحابانو ددين لپاره څومره قربانۍ ورکړي دي او موږ ددين ، اسلام او مذهب لپاره څه کړي دي؟ او حال دا چې برياليتوب د کوشش او زيار په نتيجه کې لاسته راځي. موږ غواړو چې هوسا ، ارام او دنيا په لټه کې ژوند وکړو. په بې دينۍ او عيش کې د کافرانو سره اوږه پر اوږه روان يو د اسلام ترقي دي هم راسره وي ، دا کله کيدای سي.

ترسم نه رسی بکعبه ای اعرابی

کين راه که تومی روی بترکستان است

ژباړه: وېرېرم اې صحرايي ! چې وکعبې ته به ونه رسيږي ځکه دغه لاره چې ته پرې روان يې ترکستان ته تلې ده.

دوهم باب

د الله ﷺ څخه خوف او وېره

اصحاب کرام رضی الله عنہم د قرباني ورکولو او تکلیفونو تېرولو سره - سره د الله ﷺ څخه زیات وېرېدل د دوی د تکلیفونو د نمونې په ډول تاسو څو قصې ولوستلې چې د دین لپاره یې مال، عزت او خپل ځان قرباني کړي وه، الله ﷺ دي وکړي چې دوی د وېرې او خوف څخه یوه لږه حصه په موږ کې هم پیدا سي د بیلګې په ډول د دوی د خوف او وېرې څو قصې بیانوم:

۱ د سیلی په وخت کې د نبی ﷺ طریقہ

حضرت عایشه (رضی الله عنہا) فرمایي: کله چې به وریځ، سیلی او داسې نور پېښ سو د رسول الله ﷺ پر مخ به اثر ښکاره سو او دمخ مبارک رنگ به یې بدل سو کله به دننه ولاړی او کله به دباندې راووتی او دا کلمه به یې ویل: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ.

ژباړه: اې خدايه! زه ددې هوا خير غواړم او کوم څه چې په دې هوا کې دي (چې د باران او نورو څخه عبارت دي) د هغو خير غواړم او د کوم مقصد لپاره چې دي دغه هوا رالېږلې ده د هغه خير غواړم اې خدايه ﷺ! زه ددې هوا د شر څخه پنا غواړم کوم څه چې په دې هوا کې دي د هغه د شر څخه پنا غواړم او د کوم څه لپاره چې دي رالېږلې ده د هغه د شر څخه پنا غواړم کله

بې په دې ډول بيان کړې دئ:) يوه سخته سيلۍ ده چې سخت عذاب پکښې دئ او هر شی به د الله ﷻ د حکم سره سم تباہ کړي وروسته د هغه سيلۍ په وجه ټول داسي هلاک سوه چې دودانيو پرته هيڅ نه پکښې ښکارېدل (الله ﷻ فرمايي:) موږ په دغه ډول مجرمانو ته عذاب ورکوو. (16)

فايده: تاسو وگورئ چې هغه څوک چې د دنيا او آخرت سردار دئ دومره زيات د الله ﷻ څخه وېرېږي سره له دې چې ټولو ته معلومه ده چې الله ﷻ په قرآن کریم کې د رسول ﷺ سره وعده کړې ده چې ستا په شتون کې به وډوۍ ته عذاب نه ورکوم ددې وعده سره سره بيا هم رسول الله ﷺ ته د سيلۍ او ورېځې د راتگ په وخت کې به د تيرو قومونو عذاب ورپه ياد سو.

د رسول الله ﷺ په حال کې يو څه فکر کول پکار دي که تاسو وگورئ موږ هر وخت په گناهونو کې اخته يو زلزلې او نور ډول - ډول عذابونه ووينو بيا هم ددې پرځای چې د الله ﷻ څخه و ويريږو ، توبې و باسو او لمونځونه وکړو بې ځايه تحقيقات شروع کړو.

۲- په تياره کښې د حضرت انس ﷺ عمل

نضر بن عبدالله ﷺ فرمايي: د حضرت انس ﷺ په ژوند کې يوه ورځ دورځي تياره خوره سوه زه د حضرت انس ﷺ و حضور ته ورغلم او ورته ومي ويل چې د نبې ﷺ په زمانه کې هم دا ډول شيان راتلل انس ﷺ راته وويل: د نبې ﷺ په زمانه کې چې به لږه هوا تېزه سوه موږ به د قيامت څخه وېرېدو او په چټکۍ سره به و مسجد ته تلو.

يو بل صحابي ابودرداء ﷺ فرمايي: د رسول ﷺ دا عادت و چې کله به سيلۍ را والوته نبې ﷺ به و مسجد ته تشریف يو وړی. (17)

(16) بيان القرآن
(17) جمع الفوائد

فايده: په اوس وخت کي لوی-لوی مصیبتونه او بلا وي راځي بیا هم هیڅوک مسجد ته نه دي تللي عام خلگ خو پرېږده بلکي خاصو خلگو هم دا کار نه دی کړی خپله په زړه کي ددې سوال په جواب کي فکر وکړئ.

۳_ د لمر تر ندي نیولو په وخت کي د رسول ﷺ عمل

د رسول الله ﷺ په زمانه کي د اصحابو کرامو سره دا فکر و چې رسول ﷺ به د لمر تر ندي نیولو په وخت کي څه کوي او دابه یې ویل: چې ددې کار څېړنه دي وسي. کله چې به لمر تر ندي ونیوی اصحابانو مبارکانو به خپل کارونه پرېښودل په چابکۍ سره به راغلل همدا ډول د نوی عمر هلکان چې د غشي ویشتلو په تمرین به اخته وه په چابکۍ سره به راغلل خو وگوري چې رسول الله ﷺ څه کوي؟ رسول الله ﷺ به دوه رکعت د کسوف (د لمر تر ندي نیولو) لمونځ ادا کړی او ډېر به یې لمونځ اوږد کړی دومره به یې اوږد کړی چې خلگ به بې هوښه پرېوتل په لمانځه کي به یې ژړل او فرمایل به یې: ای خدایه ﷻ! تا زما سره وعده نه وه کړې چې ستا په شتون کي به پر دوی عذاب نه راولم؟ او نه به په داسي وخت کي عذاب پرې راولم چې دوی په استغفار اخته وي؟ (یعني ای الله ﷻ! دا تر نده لیري کړې).

الله ﷻ په سورة الانفال کي د رسول ﷺ سره وعده کړې ده چې ته په دوی ک مو جوي یې پر دوی به عذاب نه راولم ، نه په داسي وخت کي عذاب پرې راولم چې دوی په استغفار اخته وي ځکه الله ﷻ فرمایي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْغَلْبُ كَانَ لِلَّهِ فَذُكِّرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الَّتِي كُنْتُمْ تُغْفَرُونَ﴾

وېرېدئ چې ويل به يې: کاشکي زه درخته وای چې پرې سوي وای کله به يې ويل: ارمان چې زه هم وانه وای چې يو حيوان خوړلی وای او کله به يې ويل ارمان چې زه د يو مؤمن انسان د بدن وېسته وای.

يوه ورځ ده مبارک يو باغ ته تشریف يوړی يو حيوان يې ناست وليدئ سوړ اسويلی يې و کښی او حيوان ته يې وويل: ته څومره په خوند خوړل او څينسل کوي، د درختو په سايو کې گرځې او پر تاباندي دا څرته هيڅ حساب او کتاب نسته ارمان چې ابوبکر هم ستا په څېر وای يعنې دايې دالله ﷺ دوېرې خوښه وه چې حيوان وای. (22)

ربيعه اسلمي ؓ فرمايې: يوه ورځ زما او د حضرت ابوبکر ؓ په منځ کې څو خبرې زياتې سوې ده مبارک ماته يو سخت لفظ ووايه چې پر ما ښه ونه لگېدئ ژر يې فکر بدل سو او راته وې ويل ته هم هغسي بل لفظ ماته ووايه چې بدله خلاصه سي او آخرت ته شی پاته نسي ما د ويلو څخه انکار وکړی، ده مبارک را ته وويل چې ووايه که يې نه وايي زه نبي ﷺ ته ورځم او عرض به ورته وکړم ما پدې جواب سره هم د ويلو څخه انکار وکړی، دی ولاړ سو او دولاړی پدغه وخت کې د بنو اسلم د قوم څخه څه خلگ راغله او وې ويل: دا عجيبه خبره ده چې خپله يې هم زياتی کړی دئ او هم رسول الله ﷺ شکايت کوي مادي خلگو ته وويل تاسو دغه سړی پېژندلی دئ دا څوک دئ؟ دا ابوبکر صدیق ؓ دئ که دی خوابدی سي نو دالله ﷺ نازولی رسول ﷺ به له ما څخه خوابدی سي او د نازولي رسول ﷺ په خفگان سره الله ﷺ ناراضه کېږي که الله ﷺ راڅخه ناراضه سي نو بيا د ربيع په هلاکت کې څه شک سته؟ ربيع ؓ فرمايې: ددې څخه وروسته زه د رسول ﷺ و حضور ته حاضر سوم او قصه مي ورته وکړه نبي ﷺ و فرمايل: ښه

دي وکړه تاته جواب او بدله اخیستل پکار نه و مگر د هغه په بدله کښي داسي ووايه چي ابو بکره ! تادي الله ﷻ معاف کړي.

فايده: داد حضرت ابو بکر صدیق ﷺ د الله ﷻ دوېرې لږ خبره وه و حضرت ابو بکر صدیق ﷺ ته بدله اخیستل دومره قدر او ارزښت درلودئ چي لومړی یې وریعه ﷺ ته خپله خواست وکړی او بیایې د نبی ﷺ په واسطه ددې اراده وکړه چي ریعه ﷺ بدله واخلې نن مونږ او تاسو په سلگو نو خبري یو او بل ته کوو او ددې فکر هم په ذهن کي نه راځي چي په آخرت کي به ددې خبرو بدله اخیستل کېږي او یابه حساب او کتاب راسره کېږي.

۲- د حضرت عمر ﷺ حالت او دَحَرَه واقعہ

حضرت عمر ﷺ به زیات وخت یوه کڅوړه واخیسته او وبه یې ویل ارمان چي زه دا کڅوړه وای کله به یې ویل ارمان چي زه خپلي مور نه وای زېږولی یوه ورځ یو سړی ورته راغلی او ورته وې ویل: فلانکی سړی پر ما ظلم کوي تاسو راسره ولاړ سئ د هغه څخه زما بدله راواخله ده مبارک هغه سړی په یوه دوره وواهه او ورته وې ویل کله چي زه د کار د پاره کښېنم ته نه راځي او کله چي زه په نورو کارونو اخته سم نو ته راسې او راته وایي چي بدله راواخله، هغه سړی ولاړی، ده مبارک دستي یو سړی پسې ولېږه او هغه یې راوغوښتی او دوره یې په لاس ورکړه ورته وې ویل ای سړیه! ته ما وهلی یې اوس ته زما څخه بدله واخله هغه سړی ورته وویل ماته د الله ﷻ لپاره بخښلی یې.

حضرت عمر ﷺ کورته تشریف یووړی دوه رکعتہ نفل یې ادا کړه بیایې خپل ځان ته وویل: ای عمره! ته کښته وې الله ﷻ لوړ کړې، ته گمراه وې الله ﷻ هدایت درکړی، ته ذلیل وې الله ﷻ عزت درکړی بیایې د خلگو پاچا جوړ کړې اوس تاته یو سړی راځي او درته وایي چي زما

د ظلم بدلۀ راواخله ته يې په دوره وهې سبا به د قيامت په ورځ خپل رب ته څنگه جواب وايي ده مبارک په دغه ډول تر ډېره وخته پوري پر ځان ملامتي ويل. (23)

د حضرت عمر ؓ مړی (غلام) حضرت اسلم ؓ وايي: زه يوه ورځ د حضرت عمر ؓ سره (حَرَه - 24) نومي ځای ته تلم يو ځای مي په يو ځنگل کښي اور تر سترگو سو حضرت عمر ؓ وفرمايل: ښايي دا يو قافله وي چي د شپې په وجه به ښار ته نسواي تلای د ښار د باندې به پاته سوې وي راځه چي پوښتنه پرې وکړو او ددوی د نن شپې د حفاظت انتظام وکړو هلته چي ورسېدو وموليدل چي يوه ښځه ناسته ده څو کوچني اولادونه ورسره دي ژاړي او جغي وهي يو ديگ پر نغري پروت دی د اوبو ډک دی لاندې اور ترې بليږي موږ سلام ورته ووايه او د نژدې ورتلو اجازه مو ځني واخيسته حضرت عمر ؓ پوښتنه ځني وکړه چي دا کوچنيان ولي ژاړي؟ ښځې ورته وويل: ډېر وږي سوي دي د لوږې له امله ژاړي ده مبارک بيا پوښتنه ځني وکړه چي په ديگ کښي څشي دي؟ ښځې ورته وويل دا ديگ مي د کوچنيانو د خوشحاله کولو لپاره د اوبو ډک کړی او پر اور مي ايښي دی چي ددوی زړونه پرې ډاډه سي او وېده سي، ښځې زياته کړه چي زما او د امير المومنين عمر ؓ په منع کښي به الله ﷻ فيصله کوي چي زما ددې ستري حال څخه ځان نه خبروي حضرت عمر ؓ په ژړا سو او وې ويل الله ﷻ دي پر تا رحم وکړي عمر ستاد حال څخه څه خبر دی؟ ښځې وويل هغه زمونږ امير جوړ سوی دی او زمونږ د حال څخه ځان نه خبروي اسلم ؓ وايي چي زه حضرت عمر ؓ د ځان سره بېرته بوتلم او په يوه گونۍ (بورۍ) کښي يې د بيت المال څخه څه اوږه، خورماوي، وازگه، څه کالي او څه پيسې واچولې گونۍ يې ښه ډکه کړه ماته يې وويل چي دا زما پر ملا باندې کښېږده ما ورته وويل زه به يې يو سم ده مبارک راته وويل: يا زما پر ملا باندې يې کښېږده، دوه درې واړه مي ټينگار وکړي چي زه به يې يو سم

(23) اسد الغابة

(24) مدينې ته نژدې د يو ځای نوم دی

حضرت عمرؓ د سهار په لمانځه کښي زيات وخت سوره كهف، طه او داسي نور لوى - لوى سورتونه لوستل او دومره به يې ژړل چي اواز به يې تر څو صفونو پوري رسېدئ يوه ورځ يې د سهار په لمانځه كښى سورة يوسف لوسته كله چي دى ځاى ته راوړسېدئ: ﴿يٰٓاٰمَنُورُ﴾

کارونه په چابکۍ سره کوي. (اې خلگو! ښه کسان خو داسي وي لکه چي ومي ويل) نو تاسو و لي دومره لېري سوي ياست؟ يعني اوازونه مو پورته کړي دي.

وهب بن منبه رضي الله عنه فرمايي ددې څخه وروسته مادوه کسان هم يو ځای ونه ليدل.

فايده: حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه به د الله تعالى د ويري څخه دومره ژړل چي هروخت به يې په مخ کي داوښکو دبهېدو له امله دوې نښي د نالو په څېر معلومي وي.

په پورتنۍ قصه کښي عبدالله بن عباس رضي الله عنه د نيکو کارونو لپاره يوه اسانه تگلاره وښودل هغه دا چي هر څوک د الله تعالى د لويې فکر وکړي د هغه لپاره هر ډول ښک کار اسانه وي او بيا هغه يقناً د اخلاصه ډک وي که موږ په شپه او ورځ کښي يعني ۲۴ ساعته کښي په دغه ډول يولږ فکر وکړو نو دغه گران کار دی؟

۸- د تبوک په سفر کښي د ثموديانو په کلي تېرېدنه

د تبوک غزا يوه مشهوره غزا ده او د رسول صلى الله عليه وسلم وروستۍ غزا ده کله چي رسول اکرم صلى الله عليه وسلم ته خبر ورکړل سو چي د روم پاچا پرمدينه منوره د حملې کولو اراده لري يو لوی لښکر ورسره دئ اود شام پر لاره مدينې ته راځي نو رسول الله صلى الله عليه وسلم د هجرت په نهم کال د خدای تعالي (رجب) دمياشتي پر پنځمه د پنج شنبې په ورځ دروم د پاچا مقابلې ته د مدينې منورې څخه روان سو لکه څرنگه چي سخته گرمي وه او مقابلې هم ډېره سخته وه لدې وجهي نبي صلى الله عليه وسلم صفا اعلان وکړي چي د روم د پاچا مقابلې ته څو تياري وکړي، نبي صلى الله عليه وسلم پخپله ددې کار لپاره چنده کول شروع کړل دا هغه غزا ده چي حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه خپل د کور ټول سامان ددې جگړې لپاره راوړی او کله رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل چي اې ابوبکر صديق! د کور خلگو ته دي يوشی پرېښودئ حضرت ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: چي د کور د خلگو لپاره مي الله تعالى او دده در رسول صلى الله عليه وسلم دنوم برکت او ددوی رضا او

خوشحالي پرېښودل، حضرت عمر ؓ ددې غزاء لپاره د خپل کورنيم سامان راوړی چي قصه به يې په شپږم باب څلورم شمېره کښي راسي، حضرت عثمان غني ؓ ددريمي حصې د جنگياليو سامان ورکړی همدا ډول هر مسلمان تر خپل توان زيات شيان راوړل لکه څرنگه چي په عمومي ډول مسکنت زيات وو نو لس - لس کسان به پريوه او بن باندې په وار سره سپرېدل له همدې امله ددې جنگ و جنگياليو ته جيش العسرة (د سختۍ لښکر) ويل سوی دئ. دا جگړه ډېره سخته وه او سفر هم ډېر ليري و گرمي هم زيات وه دومره گرمي وه چي په دغه وخت کښي د مدينې منورې د خرماو باغونه پاخه ولاړه حال داچي دمسلمانانو لپاره د ټول کال د رزق د جمع کېدو وخت و دا په حقيقت کښي د الله ﷻ سخت امتحان و ديوي خوا د الله تعالي څخه وېره وه او دنبي ﷺ امر و چي د تللو پرته بله لار نه وه د بلي خوا د ټول کال رزق له منځه تلل و ځکه ټولي درختي پخې وي هغه ټولي بې سرپرسته پاتېدې خو ددې ټولو سختو تکليفونو سره د الله ﷻ وېره پردوی مبارکانو باندي غالبه سول او درسول الله ﷺ سره روان سول يواځي منافقان، معذورين، بنځي، کوچنيان او هغه کسان پاته سول چي په مدينه کي ورته اړتيا وه او ياداسي کسان پاته سول چي ددوی لپاره سپرلی نوي د ژړا په حالت کښي پاته سول الله ﷻ يې په اړه ايات نازل کړي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ نَصْرَ اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ تَرَاهُم جُثَّةً يَسْرَتُونَ إِذْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ فَالْتَمَذُوا لِمَنْ نَصَرُوهُ إِنَّا كُنَّا هُنَا قَبْلُ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ نَصْرَ اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ تَرَاهُم جُثَّةً يَسْرَتُونَ إِذْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ فَالْتَمَذُوا لِمَنْ نَصَرُوهُ إِنَّا كُنَّا هُنَا قَبْلُ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ نَصْرَ اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ تَرَاهُم جُثَّةً يَسْرَتُونَ إِذْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ فَالْتَمَذُوا لِمَنْ نَصَرُوهُ إِنَّا كُنَّا هُنَا قَبْلُ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ نَصْرَ اللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ تَرَاهُم جُثَّةً يَسْرَتُونَ إِذْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ فَالْتَمَذُوا لِمَنْ نَصَرُوهُ إِنَّا كُنَّا هُنَا قَبْلُ﴾

فايده: د الله تعاليٰ خوږ او نازولی بنده او دده سرتيري دوستان چي د خپلي قرباني ثبوت ورکوي په دغه ځای کښي په تېزۍ سره تېرېږي او رسول ﷺ په ژړا د تلو حکم ورکوي چي خداي مکړه هغه عذاب پر دوی نازل نسي (کوم چي پر شمو ديانو نازل سوی و) زموږ حال وگوره په کوم کلي کښي چي زلزله وسي دهغه ځاي خخه د سيل ځای جوړوو، دوران سوو ودانيو وسيل ته ورځو ژړا خوڅه کوي بلکي به زړه کښی د ژړا فکر لانه کوو.

۹- په تېوک کېښی د حضرت کعب رضی الله عنه غیر حاضري او د هغه توبه

د تبوک په غزا کښې د معذورانو څخه پرته د اتياوو څخه زيات منافقان د انصارو څخه وه چې په جنگ کي يې گډون نه و کړی په دغه پيمانه د کلو او صحراو خلگ هم وه ، ددې څخه علاوه يوه لويه ډله د باندنيو خلگو څخه داسي وه چې خپله هم په غزا کښي نه وه تللي او نور يې هم منعه کول لکه چې الله ﷻ ددوی بيان داسی کوي:

(²⁷) سورة التوبة الآية (٩٢)

(²⁸) اسلام ، خمس

لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ.

ژباړه: (منافقانو به نورو خلکو ته وویل:) په گرمۍ کېنې مه وځئ.

يعني دوی به خلگ منع کول چي سخته گرمي ده مه ځئ او حال دا چي الله ﷻ فرمايي ددو زخ د اور گرمي ډېره سخته ده.

ددغه خلگو څخه علاوه درې ريښتني پاڅه مسلمانان هم وه چي د قوي عذر څخه پرته په جنگ کېنې نوه شريک سوي يو کعب بن مالک ؓ، دوهم هلال بن اميه ؓ او دريم مراره بن ربيعه ؓ دا درې سره مبارک اصحابان د نفاق د عذر په وجهه نوه پاته سوي بلکي خوشحالي يې د پاته کېدو سبب سو.

کعب ؓ خپل حالات په تفصيل سره بيانوي وروسته به راسي، د مراره بن اميه ؓ باغ ښه د ميوو ډک و فکر يې وکړي چي که چيري زه ولاړ سم نو ټوله ميوې به ضايع سي زه تل په غزاو کېنې شريک سوي يم که دا ځل نسو ولاړ نو څه پروا لري ددغه وجهي څخه پاته سو خو کله چي په حقيقت پوه سو نو د باغ ټولي ميوې يې د الله ﷻ په لاره کېنې صدقه کړي ځکه دغه ميوې دده د پاته کېدو سبب گرځېدلي وي.

دهلال ؓ اولادونه او خپلوان يو خواته تللي وه نابېره په دغه وخت کېنې سره جمع سول ده هم دا فکر وکړي چي زه تل په غزاو کېنې شريک سوي يم که دا ځل شريک نسو نو څه تاوان لري کله چي په حقيقت پوه سو نو د زړه له درده يې د ټولو قريبانو سره د اړيکو پرېکولو اراده وکړه ځکه دغه اړيکي دده د پاته کېدو سبب گرځېدلي وي.

د حضرت کعب ؓ قصه په احاديثو کي زياته راغلبېده خو دی مبارک خپل حالت په تفصيل سره داسي بيانوي: زه د ټولو غزاو په وخت کي دومره شتمن نه وم لکه د تبوک د غزا په وخت کي چي شتمن وم ما پدغه وخت کي دوې او ښاني درلودې او بل هيڅ وخت زه ددو او ښانو مالک سوي نه وم.

د نبي ﷺ عادت داو چې هر چيري به يې د جنگ اراده وکړه نو د جنگ د ځای معلومات به يې نه ورکاوه بلکې د نورو اړخونو حالات به يې پوښتل څرنگه چې د تبوک په غزا کښي گرمي ډېره وه، سفر هم ليري و او د دښمن د لښکر شمېر هم زيات و نو ځکه يې په ښکاره اعلان وکړي تر څو خلک تياري وکړي همدا وجهه وه چې د نبي ﷺ يو لوی شمېر مسلمانانو نومونه ثبت کړه آن تردې چې د نومونو ليکل يې مشکل سو که چا غوښتي وای چې ځان پټ کړي نو د خلکو د ډېروالي له امله يې ځان په ډېره اسانۍ سره پوتوالای سواى کعب ﷺ وايي پدغه وخت کي ميوې بيخي پخې وې ما به سهار د سفر د سامان د تيارولو اراده وکړه خو ما ښام به سو هيڅ قسم تياري به مې نه وکړه مگر ما په خپل زړه کښي دا فکر کاوه چې زما سره هر څه سته که زه پخه اراده وکړم نو ژريه وسي تر داسي وخته چې نبي کریم ﷺ روان سو او مسلمانان ورسره روان سو زما د سفر سامان تيار نسو بيا به مې هم دا فکر کاوه چې په يوه يا دوې ورځو کښي به ځان تيار کړم ورپه سم پدغه ډول مې نن او سبا ته کول تر داسي وخته چې دنبي ﷺ هلته د رسېدو وخت ډېر نژدې سو هغه وخت مې هم کوشش کاوه خو سامان مې تيار نسو پدغه وخت کي چې ما په مدينه منوره کي شاوخوا وکتل نو يوازي به مې هغه کسان تر سترگو کېدل چې د نفاق داغ به پرې لگېدلی و او يا به معذوره وه ، نبي ﷺ چې تبوک ته ورسېدی پوښتنه يې وکړه چې کعب ﷺ نه معلومېږي څه پېښه ده يو ملگري وويل: اي د الله رسوله ! هغه خپل مال او ښکلا مست وگرځاوه حضرت معاذ ﷺ دغه کس ته وويل: غلطه خبره دي وکړه مونږ ته چې څومره معلومات سته هغه ښه سپړي دئ نبي ﷺ چوپ سو هيڅ يې ونه ويل تر داسي وخته چې د څو ورځو وروسته ما درسول الله ﷺ د بېرته راتلو خبر واورېدئ نو ډېر غمجن او فکرمن سوم په زړه کښي به مې ددروغو عذرونه راتلل چې دنبي ﷺ د درد (غصې) څخه به ځان په خلاص کړم بيا به د بخښني خواست ځني وکړم پدې اړه مې د خپلي کورنۍ د هر پوه سره مشوره کول بالاخره په زړه کښي مې دا پرېکړه وکړه چې د ريښتيا پرته مې بل شی نسي خلاصولای نو مې ټينگه اراده وکړه چې

نبي ﷺ ته به ريښتيا وایم ، د نبي ﷺ مبارک عادت دا و چې کله به يې د سفر څخه تشریف راوړي نو لومړی ځل به يې مسجد ته تشریف يووړی او هلته به يو لږ وخت و اوسېدئ چې دخلگو سره ملاقات وکړي ، رسول الله ﷺ د تبوک څخه د راتگ پر وخت دخپل عادت سره سم مسجد ته ولاړی منافقان به ورته راتلل ددرواغو عذرونه به يې ورته ويل او قسمونه به يې ورته اخيستل نبي ﷺ به د هغو ښکاره حال قبلأوه او پټ حال به يې الله ﷻ ته سپاری پدغه وخت کي زه حاضر سوم او سلام مي ووايه نبي ﷺ د خوابدتيا په ډول مسکۍ سو او اعراض يې را څخه وکړي ماته يې هيڅ توجهه ونه کړه ما ورته وويل: اي د الله رسوله ! تاسو زما څخه مخ واپوه په الله تعالي دي مي قسم وي چې نه زه منافق يم او نه مي په ايمان کي شک سته ده مبارک راته وويل: دې خوا ته راسه زه ورنژدې سوم او کښېناستم نبي ﷺ راته وفرمايل: کوم شی د تلو څخه منعه کړی وي؟ آیاتا او ښاني نه وي رانيولي؟ ما ورته وويل: اي د الله رسوله ! که ستا پر ځای د يو بل شتمن سړي سره مخامخ وای نو زما دا يقين دئ چې دهغه قهر څخه به مي په يوه مناسب عذر ځان خلاص کړی وای ځکه الله ﷻ ماته د خبرو کولو طريقه را زده کړې ده خوستاسي په اړه ماته معلومه ده چې که چيري نن تاسو په درواغو راضي کړم نو الله ﷻ به را څخه ناراضه سي او که پاک ريښتيا درته ووايم تاسو به راته په غصه سی خو نژدې دی چې الله ﷻ به ستاسو خفگان ليري کړي نو ځکه زه ريښتيا درته وایم حقيقت دا و چې قسم په الله ﷻ ما هيڅ عذر نه درلودئ او څومره چې زه په اوس وخت کي فارغ او طاقتمن وم ددې څخه مخکي هيڅ وخت نه وم سوی ، نبي ﷺ راته وفرمايل: ريښتيا دي وويل بيا يې راته وويل چې ولاړ سه فيصله به الله ﷻ کوي زه ددغه ځای څخه ولاړ سوم زما د قوم خلگو پرما ملامتي وويل: چې تاددې څخه مخکي هيڅ گناه نده کړې که چيري تا عذر ويلي وای نبي ﷺ به ستاسو لپاره د بخښني خواست کړی وای د نبي ﷺ استغفار ستا لپاره بس و ما ددوی څخه وپوښتل چې آیا داسي يو بل څوک سته چې داسي معامله ورسره سوي وي خلگو راته وويل: دوه نور کسان سته و نبي ﷺ ته يې داسي خبري وکړي

لکه تاجي وکړي او نبي ﷺ داسي جواب وکړی لکه تاته چې يې درکړی يو هلال بن أميه ؓ او دوهم مراره بن ربیع ؓ دی. کعب ؓ فرمایي: ما دوه نور نېکان کسان و لیدل چې بدریان هم وه (يعني د بدر په غزا کې يې گډون هم کړی و) زما په برخليک راسره شریک وه نبي اکرم ﷺ زموږ ددرو سره وو سره د خبرو منعه وکړه چې هيڅوک به زموږ سره خبري نه کوي.

د اقا نون دئ چې هغه چاته څوک غصه کوي چې د هغه سره يې اړيکي زياتي وي او مينه ورسره لري، زورونه وهغه چاته ورکول کيږي چې په هغه کې اهليت وي د چاسره چې داسي استعداد نه وي هغه ته نه څوک غصه کوي او نه زورونه ورکوي همدا وجه وه چې نبي ﷺ د منافقينو پر ځای و دوی درو ته په غصه سو ځکه په دوی کې اهليت موجود و. کعب ؓ فرمایي: خلگو زموږ سره خبري پرېښودې گویا زموږ دنيا بدله سوه آن تردې چې پر موږ باندي فراخه مځکه تنگه معلومېده ټول خلگ پردي سوه هيچا خبري نه راسره کولې او که خدای مه کړه رسول الله ﷺ وفات سي نو تر پايه پوري به خلگ زما سره خبري نه کوي او د مړيني پر مهال به څوک د جنازې لمونځ نه راکوي ځکه د نبي ﷺ د امر خلاف هيچا کار نه سواي کولای زموږ دغه حال تر پنځو سو وروځو پوري و زما دوه ملگري د پيل څخه په کور کې پټ ناست وه زه په دوی کښي يو څه قوي وم گرځېدم را گرځېدم او په لمانځه کښي مي گډون کاوه خو زما سره به هيچا خبري نه کولې. د نبي ﷺ مجلس ته به ولاړم سلام به مي واچوی او په ډېره غوره به مي د نبي ﷺ و شونډانو ته کتل چې د جواب لپاره شونډان ښوري که يا د لمانځه وروسته به نبي ﷺ ته نژدې ودرېدم پاته لمونځ به مي کاوه او نبي ﷺ ته به مي پټ-پټ کتل چې هغه مبارک ماته گوري که يا کله چې به زه په لمانځه مشغول سوم نو نبي ﷺ به ماته کتل او کله چې به زه نبي ﷺ متوجه سوم هغه به زما څخه مخ واړوی او اعراض به يې وکړی په همدې ترتيب مسلمانانو زما سره گذاره کول آخر پر ما کړی تنگه سوه او پر ما د مسلمانانو خبري نه کول ډېر دروند تمام سويوه ورځ د ابوقتار ؓ پر دېواله و ختم ابوقتار ؓ په قرابت کې زما د اکا زوی و او زما سره يې ډيري اړيکي

درلودې نو سلام مي ورته ووايه ابوقتار ﷺ جواب نه را کړې بيا مي دوهم ځل سلام ورته ووايه بيا يې جواب نه را کړي دريم ځل مي بيا سلام ورته ووايه ده مبارک راته وويل: الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ ښه پوهيږي ددې خبرې په اورېدو سره مي د سترگو څخه او ښکې رواني سوې او بېرته ولاړم د څو ورځو د تېرېدو وروسته د مدينې بازار ته ولاړم که مي کتل يو عيسايي قبضي د غلي خرڅولو لپاره راغلي دي او د کعب ﷺ په نامه پوښتنه کوي مسلمانانو زما و خواته اشاره وکړه نوموړي عيسايي زما و خواته راغلي او د شام د پاچا غسان خط يې ماته را کړې په خط کې ليکلي وه: مونږ خبر سوې يو چي ستاسو پيغمبر پر تا ظلم کړې دئ الله ﷻ به دي دذلت څخه وساتي ته زما و خواته راسه موږ به دي مرسته او ملاتړ وکړو (د ادنيا قانون دئ چي مشر دکشرانو د ادب او تربيه لپاره کشرانو ته زورونه ورکوي نو مخالف څوک يې کوشش کوي ترڅو بلي خواته يې ولمسوي او تربيه يې ضايع کړي آخريې خير خوا جوړ سي) کعب ﷺ فرمايي: ما چي خط ولوستئ (اِنَّ الله) مي وويل چي زما حالت اوس تر داسي اندازې رارسېدلی دئ چي کافر اوس زما طمعنه کوي او زما د اسلام څخه د اوښتلو پلانونه جوړوي.

دا خو زه په يو بل غم اخته سوم خط مي راواخيستی يو تنور ته مي واچوی وروسته رسول الله ﷺ ته را غلم او عرض مي ورته وکړې چي اې د الله ﷻ رسوله! ددا اعراض او خوابديا له وجهي زما دغه حالت دئ چي اوس کافران و ماته طعمه کوي په دغه وخت کې څلوېښت ورځي پوره سوي وې چي د نبي ﷺ قاصد راغلی او ماته يې وويل: چي خپله ښځه د ځان څخه جلا کړه ما ورته وويل: ايا زه خپله ښځه طلاقه کړم؟ هغه راته وويل: يا بلکي بيلتون غوره کړه ما خپلي ښځي ته وويل: چي د پلار کره ولاړه سه تر هغه وخته پوري چي زما په اړه الله ﷻ فيصله کوي همدا ډول زما دوو ملگرو ته هم د يو قاصد په واسطه د رسول ﷺ پيغام ورسول سو د هلال بن اميه ﷺ ميرمن و رسول الله ﷺ ته حاضره سوه او خواست يې ځني وکړې چي هلال سپين ږيري دئ که زه ولاړه سم نو دده د خدمت څوک به نه وي که يې د حال او احوال معلومولو لپاره څوک نه وي نو

هلال به مړ سي رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: پروانه کوي مگر پام کوه چي کوروالی ونه کړئ
 بنځي ورته وويل: چي هغه ددې نه دئ دا قصه چي پېښه سوې ده هغه په ژړا اخته دئ. کعب ؓ
 فرمايي: ما فکر وکړي که زما ميرمن د هلال ؓ د ميرمني په شان د رسول الله ﷺ څخه اجازه
 واخلي نو کيدای سي چي ماته هم اجازه راکړي بيا به مي فکر وکړي چي هغه خو سپين ږيري و زه
 خو ځوان يم گوره چي ماته څه جواب راکړي نو دلاوري به مي نسوای کولای آخر دا چي لس ورځي
 نوري تيري سوې چي زموږ سره چا خبري نه کولې يعني پوره پنځوس ورځي پوره سوې يوه ورځ
 مي د سهار لمونځ پر خپل بام وکړي ډېر غمجن ناست وم مخکه پر ما بيخي تنگه وه او ژوند مي
 بيخي په تکليف و چي نابره د سلع د غره د څو کي څخه يو اواز کونکي په لور ږغ وويل: اي
 کعبه! تاته دي خوشخبري وي! ما چي دا اواز واورېدئ دستي پر سجده سوم او د ډېري
 خوشالۍ څخه په ژړا سوم دومري پوه سوم چي تنگي ليري سوې ده. رسول الله ﷺ د سهار د
 لمانځه وروسته زموږ د معافي اعلان کړي و په دې ډول چي يو سړي ته يې وفرمايل چي غره ته
 وخېږه او په زوره اعلان وکړه، دغه اعلان ما تر ټولو مخکي واورېدئ ددې څخه وروسته يو
 سړي پر آس سپور ماته راغلی او زيري يې راکړي ما هم اغوستي کالي وکښل او زيري
 ورکونکي ته مي ورکړه، قسم په الله ﷻ چي په دغه وخت کي ما ددغه جامو* پرته نوري جامې نه
 درلودې بيا مي ديو چا څخه کالي وغوښتل وامي غوښتل.

د رسول الله ﷺ و حضورته ورغلم همدا ډول زما هغه نورو ملگرو ته هم خلگو زيري يووړي
 کله چي زه نبوي مسجد ته حاضر سوم نو حاضر خلگ په چابکۍ زما و خواته راغلل مبارکۍ يې
 راکولې د ټولو څخه مخکي ابو طلحه ؓ را وړاندي سو چي تل به مي ياد وي.

* که څه هم دده سره نور مال موجود وو خو په هغه وخت
 کي ژوند داسي وو چي شيان به ئي د ځان سره نه پريښودل ()
 هذا لهامش من الشيخ

کعب ۸۸ وايي کله چې زه د رسول ﷺ دربار ته ولاړم نبي ﷺ ته مي سلام ووايه رسول ﷺ خوشاله او خندونکی و د خوشالۍ رڼا يې په مخ کې برېښيدل رسول الله ﷺ چې به خوشاله و نومخ به يې د سپوږمۍ په څېر برېښېدئ ما ورسول الله ﷺ ته عرض وکړې چې اې د الله ﷻ رسوله ! زما د توبې پوره والی دادئ چې زما ټوله جاييداد به د الله ﷻ د رضا لپاره په صدقه کې ورکوم ځکه دغه مال زما د دومره غم او مصيبت سبب وگرځېدئ رسول الله ﷺ راته وويل: چې ټوله مال مه صدقه کوه چې د تنگسيا سره به مخ سې بلکي يو حصه يې د ځان لپاره پرېږده ما ورته وويل چې ښه دئ د خيبر حصه دې پاته وي کعب ﷺ فرمايې: ماته ريښتيا ويلو خلاصون راکړي مادځان سره وعده وکړه چې ټول عمر به ريښتيا وایم. (23)

فايد: دا د اصحابو کرامو د الله ﷻ څخه د ويري يوه نمونه وه چې کعب ۸۸ په ټولو غزاو کې شريک سوی و صرف په دغه يوه جگړه کې شريک سوی نه و دومره زحمتونه يې پر ځان تېر کړه هر څومره زوروني چې ورکړل سوې ده يې فرمانبرداري وکړه او پنځوس ورځي يې په ژړا تيري کړې او د کوم مال له وجهي څخه چې ورته پېښه سوې وه هغه يې ټوله صدقه کړې ، کافرانو چې طمعه وکړه پدې هيله چې دی په غصه کړي مگر ده د غصې پر ځای نور هم پر خپلو کړو پېښماني وکړه او دا يې هم د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ ناراضي وگڼله چې زما دين دومره کمزوري درجې ته رسېدلی دئ چې اوس کافران طمعه راته کوي چې د دينه څخه مي بې دينه کړي

موږ مسلمانان يو د اسلام ټول احکام زموږ په وړاندي پراته دي د هغو احکام څخه که لمونځ را واخلو چې تر ايمان وروسته لوی مهم حکم دئ په موږ کې يې څومره خلگ کوي؟ او

(29) (درالمنشور ، فتح الباري)

کوم کسان چي يې کوي هغه يې په څه ډول کوي زکوة او حج خو لا ايسته کنسېرډه ځکه په هغه کي خو مال مصرفيږي.

۱۰- د اصحابو کرامو په خدا د نبي ﷺ خبر تيا او د قبر ياد

نبي کریم ﷺ يوه ورځ مسجد ته تشریف راوړي يوه ډله خلگ يې وليدل چي خاندي او دخدا په وجه يې غاښونه سپين معلومېدل رسول الله ﷺ ورته و فرمايل: مرگ ډېر يادوي که تاسو مرگ ډېر - ډېر ياد کړئ نو کوم حالت چي زه وينم (يعني خدا) به بيا نه پيدا کيږي پر قبر هيڅ داسي شپه نه تېريږي مگر قبر او اوزونه کوي چي زه د يوازي والي کوريم، زه د خاورو کور يم، زه د نابودي کور يم او زه د چينجيو کور يم کله چي پاک مؤمن په قبر کي کنسېنودل سي نو قبر ورته وايي ستا راتله دي مبارک وي ښه دي وکړه چي راغلي څومره انسانان چي پر مخکې باندې گرځېدل په هغو ټولو کي ته وماته ډېر خوښ وي نو اوس به زما ښه سلوک وويني وروسته نو چي دمړي د سترگو ديد تر کومه ځايه رسېږي په هغه اندازه قبر ورته پراخ سي او د جنت څخه يوه دروازه ورته خلاصه سي چي د جنت خوشبويي او ښه هوا ورته راځي. کله چي يو بد عمله سړی په قبر کي کنسېنودل سي نو قبر ورته ووايي ستا دراتلو دي مبارکي نه وي بد دي وکړه چي راغلي پر مخکې چي څومره انسانان گرځېده په ټولو کي مي ستا څخه بد راتله نن چي ته ماته و سپارل سوي نو زما معامله به وويني ددې څخه وروسته قبر پر راتنگ سي دغه کس کنسېکاږي تر داسي اندازې چي پښتۍ يې سره تيري سي بيا اويا اژدها مارونه پرده باندې مقرر سي که چيري يو مار پر دنيا باندې يو ځل پوکړي نو د زهرو له امله به د مخکي پر مخ يو وانه

هم نه سي پاته دغه ماران به نوموړي سړی تر قيامته پوري چيچي ددې خبري څخه وروسته رسول ﷺ و فرمايل: قبر يا د جنت يو باغ دئ او يا د دوزخ يوه کنده ده. (30)

فايده: د الله ﷻ څخه وېره زياته مهمه او اړينه خبره ده همدا وجه وه چي رسول الله ﷺ به هر وخت د الله ﷻ څخه دويري په زيات فكري و.

مرگ يادول د انسان لپاره زيات گټور دئ ځکه نبي ﷺ پورتنۍ نسخه وښوده چي د انسان لپاره مرگ يادول زيات اړين او گټور دئ (يعني همدا د مرگ ياد دئ چي انسان د ناوړو کارونو څخه ژغوري).

۱۱- حضرت حنظله ؓ د نفاق وېره

حضرت حنظله ؓ فرمايي: يوه ورځ موږ د رسول الله ﷺ په مجلس کي ناست وو چي رسول الله ﷺ و غږ وکړ داسي وعظ و چي زړونه په نرم سوه او د سترگو څخه اوښکي و بهېدې او خپل حقيقت موږ ته ښکاره سوه ، حنظله ؓ فرمايي: کله چي زه د رسول الله ﷺ د مجلس څخه را ولاړ سوم کور ته ولاړم ښځه او اولادونه مي راته راغله د دنيا خبري شروع سوې د اولادو سره مي د خوښۍ او خندا خبري شروع کړې د ښځي سره ټوکي او خندا کول شروع سوه هغه حالت ولاړي چي ماد رسول الله ﷺ په مجلس کي ژړل دستي فکر اسره پيدا سو چي ته خو منافق سوي بي يوازي د رسول الله ﷻ په مجلس کي داسي بي کورته چي راغلي دستي دي حالت بدل سو په دغه فکر ډېر افسوس راته راغلی او ډېر غمجن سوم دستي د کور څخه راووتلم او دا مي وويل چي حنظله خو منافق سو مخامخ حضرت ابوبکر ؓ په مخه راغلی ده مبارک ته مي وويل: چي

(30) (مشکوة)

حفظله خو منافق سو ابو بکر ؓ راته وويل: سبحان الله هيڅ کله نه، ما خپله قصه ورته بيان کړه چې موږ خو د نبي ؓ په مجلس کې ناست يو نبي ؓ د دوزخ او جنت بيان کوي موږ داسې سو چې گویا دغه دواړه زموږ په مخ کې دي کله چې موږ کورته راسو نو د اولادو، ښځې او مال په غم کې سو د نبي ؓ د مبارک مجلس خبرې ټولې راڅخه ولاړې سي حضرت ابو بکر ؓ و فرمايل: چې دا خبره خو ماته هم پېښېږي. نو ددې خبرې لپاره دواړه د نبي ؓ حضور ته حاضر سوه حفظله ؓ و نبي ؓ ته وويل: اي د الله ؓ رسوله! زه خو منافق سوم نبي ؓ ورته و فرمايل: څه پېښه سوه چې منافق سوې حفظله ؓ وويل: يا رسول الله! ◀ کله چې موږ ستا په مجلس کې ناست يو نو ته د دوزخ او جنت بيان راته کوي موږ داسې سو چې گویا جنت او دوزخ زموږ په مخ کې دي او کله چې کورته ولاړسو نو د اولادو، کور او ښځې په غمو اخته سو ستا بيان مو د ذهن څخه ووزي رسول الله ؓ و فرمايل: که چيرې هغه وخت تاسو داسې ياست لکه زما په مخکې چې ياست نو زما دي قسم په هغه ذات وي چې زما روح دده په قدرت کې دي چې ملائکې به پر لارو او بستر ستاسو سره لاس په لاس وي اي حفظله! خبره داده. کله کله کله. (31)

فايده: دانسان سره انساني اړتياوي مل وي نو د هغه پوره کول هم ضروري دي لکه خوړل، چيښل، ښځه، اولادونه او ددوی د حال پوښتنه دا هم ضروري شيان دي په دې وجه پورتنۍ حالت کله کله منځته راځي او هر وخت نه راځي او نه يې اميد کول په کار دي ټول عمر په داسې حالت کې پاتېدل د ملائکو شان دي ځکه د شان دهغوی سره مل وي څرنگه چې انسان دانساني اړتياوو سره لاس او گرېوان دي نو ټول عمر په يوه حالت کې نه سي پاتېدلای خو دا خبره ضروري ده چې د اصحابو په پاک ژوند کې ژور فکر وکړو چې هغوی به د نبي ؓ د مجلس څخه د ولاړېدو وروسته لږ فکر بدل سو نو بيا به يې هم دا ويل چې منافق سوم او د منافق کېدو ويره به

ورسره وه (لکه چي وايي- عشق است هزار بد گمانی) يعنې عشق دئ او زر بد گمانی دي ، د کوم چاسره چي عشق وي نو زر بد گمانی ورته پيدا سي. د مثال په ډول که د چا د خپل زوی سره مينه وي او هغه يو ځای په سفر ولاړ سي نو هروخت د زوی د خير او خيريت په فکر کي وي او که خبر سي چي په هغه ځای د طاعون مرض ګډ سوی دئ یا کوم بل فساد پېښ سوی دئ نو خدای خبر چي څومره خطونه به ورته ليري؟

تکميل

د الله ﷺ څخه د ويري بېل حالات

د قرآن کریم په آياتونو ، حديثونو او د اولياؤ په واقعاتو کښي چي څومره د الله ﷺ دوېري اړونده شيان سته د هغه ټولو يو ځای کول خو ګران کار دئ خو دومري په کار ده چي سپړی ځان پوه کړي چي د دين د کمال هره څينه د الله ﷺ څخه ويړه ده. حضرت عبد الله بن عمر ؓ دومري زيات ژل چي په ژړا - ژړا کي به يې سترګي خرابي سوې يوه ورځ يو چا وليدئ دده ژړا ته حيران سو ده مبارک ورته وويل ته زما وژا ته حيران يې؟ د الله ﷺ د ويري څخه لمر ژاړي په يو بله قصه کي راغلي دي چي ده مبارک ورته وويل: چي د الله ﷺ دوېري څخه سپوږمۍ ژاړي. يو ځوان صحابي قرآن کریم تلاوت کاوه رسول الله ﷺ تېرېدئ کله چي صحابي ودغه ځای ته راوړسېدئ:

[illegible]

③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊀ ㊁ ㊂ ㊃ ㊄ ㊅ ㊆ ㊇ ㊈ ㊉ ㊊ ㊋ ㊌ ㊍ ㊎ ㊏ ㊐ ㊑ ㊒ ㊓ ㊔ ㊕ ㊖ ㊗ ㊘ ㊙ ㊚ ㊛ ㊜ ㊝ ㊞ ㊟ ㊠ ㊡ ㊢ ㊣ ㊤ ㊥ ㊦ ㊧ ㊨ ㊩ ㊪ ㊫ ㊬ ㊭ ㊮ ㊯ ㊰ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿ ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊀ ㊁ ㊂ ㊃ ㊄ ㊅ ㊆ ㊇ ㊈ ㊉ ㊊ ㊋ ㊌ ㊍ ㊎ ㊏ ㊐ ㊑ ㊒ ㊓ ㊔ ㊕ ㊖ ㊗ ㊘ ㊙ ㊚ ㊛ ㊜ ㊝ ㊞ ㊟ ㊠ ㊡ ㊢ ㊣ ㊤ ㊥ ㊦ ㊧ ㊨ ㊩ ㊪ ㊫ ㊬ ㊭ ㊮ ㊯ ㊰ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿

نو دغه آیات یې په تکرار سره ووايه دیوه کونج خخه نابیره ښخو سو چي تر څو به دغه آیات وایي؟ ستا په بیا بیا ویلو سره څلور پېراناڼ مړه سوه.

د یو بزګر قصه یې لیکلې ده چي قرآن کریم یې وایه کله چي دې ځای ته راوړسېدئ:

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊀ ㊁ ㊂ ㊃ ㊄ ㊅ ㊆ ㊇ ㊈ ㊉ ㊊ ㊋ ㊌ ㊍ ㊎ ㊏ ㊐ ㊑ ㊒ ㊓ ㊔ ㊕ ㊖ ㊗ ㊘ ㊙ ㊚ ㊛ ㊜ ㊝ ㊞ ㊟ ㊠ ㊡ ㊢ ㊣ ㊤ ㊥ ㊦ ㊧ ㊨ ㊩ ㊪ ㊫ ㊬ ㊭ ㊮ ㊯ ㊰ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿

نو یوه چیغه یې وکښل و تېږدئ وفات سو نور هم ددې ډول خخه ډېرو واقعات پېښ سوي دي

حضرت فضیل ؓ یو مشهور بزګر دئ فرمایي: چي د الله ﷻ خخه وېره سړی ته د هر لوري خخه خبرښيي.

د حضرت شبلي ؓ نوم ټولو اورېدلی دئ، دی مبارک فرمایي: د هغه وخت خخه چي زه د الله ﷻ خخه وېرېدلی یم ماته داسي د حکمت او عبرت دروازه خلاصه سوې ده چي ددې خخه مخکي هېڅ وخت نه وه خلاصه سوې.

په یوه حدیث شریف کي راغلي دي چي الله ﷻ فرمایي: زه پر خپلو بندگانو دوې وېرې نه جمعه کوم او نه دوې بې فکري پرې راولم کوم څوک چي په دنیا کي بې فکره سي نو په آخرت کي

(35) سورة آل عمران الآية (١٨٥)

(36) سورة يونس الآية ٣٠

بې وېروم او که په دنيا کې زما څخه وو پرېدئ نو په آخرت کې يې بې فکري ورکوم يعنې دافکر به نه وي ورسره چې دوزخ ته به ولاړ سم.

د رسول الله ﷺ څخه روايت دئ: څوک چې د الله ﷻ څخه وويريږي دهغه څخه به هر شی ويريږي او که څوک د الله ﷻ پرته د بل چا څخه وويريږي نو هغه به دهر شی څخه ويريږي. يحيي بن معاذ ؓ فرمايي: که څوک د الله ﷻ څخه دومري وويريږي لکه د مسکنت څخه چې ويريږي نو برابر به جنت ته ولاړ سي.

ابو سلمان دراني ؓ فرمايي: د کوم زړه څخه چې د الله ﷻ وېره ولاړه سي هغه برباد سو. رسول الله ﷺ فرمايي: د کومې سترگې څخه چې د الله ﷻ د وېرې او ښکته توی سي که څه هم د مچ تر سر کوچنی وي او پر مخ يې پرېوزي نو الله ﷻ به پرده باندې د دوزخ اور حرام کړي. رسول الله ﷺ فرمايي: کوم زړه چې د الله ﷻ د وېرې څخه ورپيږي دده گناهونه داسې رږيږي لکه د درختي څخه چې پاني رږيږي.

د نبی ﷺ څخه په يو بل روايت کې راغلي دي: څوک چې د الله ﷻ د وېرې څخه وژاړي دهغه کس دوزخ ته تلل داسې مشکل دئ لکه شيدې چې د تيو څخه راووزي بيا يې بېرته په تيو ننوتل مشکل وي.

حضرت عقبه بن عامر ؓ د رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې د خلاصون لاره کومه ده؟ رسول الله ﷺ ورته و فرمايل: خپله ژبه ترگورت لاندې راوله (يعنې قابو يې کړه) په کور کې کښېنه او پر خپلو گناهونو ژاړه.

حضرت عائشې ؓ يوه ورځ د رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې ايا ستا په امت کې داسې څوک سته چې بې حساب او بې کتابه جنت ته ولاړ سي؟ رسول الله ﷻ ورته و فرمايل: هو! سته هغه څوک دئ چې خپل گناهونه يادوي او ژاړي.

زما د آقا ﷺ يو بل روايت دئ چې فرمايي: واللّٰهُ ته دوه څاڅکي ډېر خوښ دي يو د اوبنکي څاڅکي دئ چې د الله ﷻ د وېري څخه توی سي دوهم د وينو څاڅکي دئ چې د الله ﷻ په لاره کي توی سي.

په بل روايت کي راغلي دي چې اوه کسان به د عرش تر سيوري لاندي ناست وي يو هغه کس دئ چې په يوازي والي کي يې د الله ﷻ د وېري څخه اوبنکي توييږي. حضرت ابوبکر ؓ فرمايي: چاته چې ژړا ورځي ودي ژاري که ژړا نه ورځي نو د ژړا چم دي وکړي.

محمد بن منکدر ؓ چې به کله ژړل نو اوبنکي به يې پر مخ او ډېره توييدلې او ويل به يې چې ما ته دا روايت رارسېدلی دئ چې د دوزخ او ربه وهغه ځای ته نه رسېږي چې په اوبنکو لوند سوی وي.

د ثابت بناني ؓ سترگي خوږ سوې يوه طبيب ورته وويل: د يوې خبري وعده وکړه سترگي به دي ښي سي هغه وعده داده چې مه ژاړه ده مبارک ورته وويل: په هغه سترگو کي خبر نسته چې نه ژاري.

يزيد بن ميسرة ؓ فرمايي: ژړا د اوو شيانو څخه کيږي: ليونتوب، خوشالي، ریاکاري، درد، نشه، وېرېدل او د الله ﷻ د وېري څخه، همدا ژړا چې د الله ﷻ د وېري څخه وي غوره ژړا ده چې په يوه اوبنکه باندي د دوزخ د اور درياب مري.

کعب احبار ؓ فرمايي: زما دي په هغه ذات قسم وي چې زما روح دده په قدرت کي دئ که زه د الله ﷻ د وېري څخه وژاړم او اوبنکي مي د سترگو څخه توی سي دغه ژړا ماته تر هغه صدقې غوره ده چې د غره په شان سره زر صدقه کړم.

ددې څخه علاوه نور هم په زرگونو داسي ارشادات سته چې د اخبره ثابتوي چې د الله ﷻ په ياد کي او د خپلو گناهونو په فکر کي ژړا کول کيميا ده او ډېره اړينه او گټوره ده.

يوه بله خبره هم ضروري ده هغه دا چې لکه څرنگه چې د الله ﷻ څخه سپړی و یرېږي په دغه اندازه بلکې زیات به د الله ﷻ و رحمت ته امید کوي او د امید په کولو کې به کمی نه کوي ځکه د الله ﷻ د رحمت ساحه ډېره پراخه ده.

د حضرت عمر رضی الله عنه څخه روایت دی، دی مبارک فرمایي: که په ورځ د قیامت اعلان وسي چې ټول خلک جنت ته ځي یو کس به دوزخ ته ځي لږه هم زما دا وېره وي چې هغه کس خو به زه نه یم، او که داسې اعلان وسي چې ټول خلک دوزخ ته ځي یو کس به جنت ته ځي لږه هم زما امید وي چې هغه کس به زه یم.

نو پکار ده چې وېره او امید بېل، بېل وگڼل سي او ځان په پوهه کړل سي د دواړو فکر کول پکار دي په ځانگړي ډول د مړینې پر مهال د امید فکر کول زیات پکار دی.

د نبی ﷺ څخه روایت دی چې فرمایي: په تاسو کې دي څوک نه مري مگر په داسې حالت کې دي مړ سي چې الله ﷻ ته یې زیات امید وي.

امام احمد بن حنبل رحمه الله چې کله وفات کېدئ نو خپل زوی یې راوغوښتی او ورته وې ویل چې ماته داسې حدیثونه واوروه چې و الله ﷻ ته امید په زیاتېږي.

دریم باب

د اصحابو کرامو رضی الله عنهم د پرهیزگاری او مسکنت بیان

د مسکنت په اړه خپله درسول الله ﷺ عادت او دده مبارک واقعاتي پردې بنودنه کوي چې مسکنت رسول ﷺ په خپله اختیار کړې او خوښ یې و په دې اړه دومره ډېر حدیثونه په کتابو کې جمعه سوي دي چې د هغه نمونه بیانول هم گران کار دی.

رسول الله ﷺ فرمايي: فقر (مسکنت) د مؤمن تحفه ده. (37)

۱- د نبي ﷺ لپاره د غرونو د سرو زرو جوړولو څخه د نبي ﷺ انکار

د رسول الله ﷺ څخه روايت دئ چې دى مبارک فرمايي: الله ﷻ ماته وويل چې ستا لپاره به غرونه د سرو زرو جوړ کړم ما ورته وويل: اي خدايه ﷻ! زما دا خوښه ده چې يوه ورځ په ماړه نس ډوډۍ وخورم او دوهمه ورځ وږى سم تاته زارى وکړم او تا ياد کړم چې کله موږ سم ستا شکر ادا کړم او ستا ستاينه وکړم. (38)

فايده: تاسو فکر وکړئ دا د هغه چا حال دئ چې موږ يې تل نوم يادو او د هغه په امتي کېدو باندې فخر کوو او دده مبارک هره خبره موږ ته پر سر او سترگو قبوله ده.

۲- د دنيا د ډېروالي پر غوښتنلو باندې د عمر ﷺ خبرتيا او د نبي ﷺ د څو زارې حالت
رسول الله ﷺ يو وخت قسم اخستى و چې يوه مياشت به خپلو بيبيانو ته نه ورځي تر څو وځوړيږي او ځان ته يې يوه جلا کوټه انتخاب کړې وه په هغه کې او سېدئ دا خبره په خلکو کې مشهوره سوه چې رسول الله ﷺ و ټولو بيبيانو ته طلاق ورکړى دئ حضرت عمر ﷺ په دغه وخت کې په کور کې و چې دا خبرې واورېدئ دستي په چټکۍ سره مسجد ته راغلى وې ليدل چې اصحاب کرام جلا، جلا ناست دي او د رسول الله ﷺ د خفگان په وجه ژاري هلته بيبېگاني په

(37) (ترمذي)

(38) (ترمذي)

خپلو کورو کښي ژاړي حضرت عمر ؓ خپلي لور حفصه ؓ ته ورغلی هغې هم په خپل کور کې ژړل عمر ؓ ورته وویل: ته اوس ژاړي ایا ماته نه وي وېرولې چې د رسول الله ﷺ د خفگان خبره ونه کړي بیا یې مسجد ته تشریف راوړی په مسجد کې د منبر سره یوه ډله خلگ ناست و ژړل یې دی هم هلته یو گړی کښېناستی خو صبر یې ونه سو نو هغه ځای ته راغلي چې هلته رسول الله ﷺ نژدې و چې وې کتل یو مری (غلام) حضرت رباح ؓ د کوټې په دروازه کې ناست دی پښې یې څړانده کړي دي نو د دغه مری په واسطه یې د رسول الله ﷺ څخه د ننوتلو اجازه و غوښته حضرت رباح ؓ چې رسول الله ﷺ ته راغلی او ورته وې ویل: عمر ؓ د راتلو اجازه غواړي رسول الله ﷺ چوپ سو رباح ؓ راغلی و عمر ؓ ته یې وویل: چې رسول الله ﷺ هیڅ اجازه نه راکړه عمر ؓ بیا د منبر سره کښېناستی بیا یې طاقت نه و سو بیا راغلی د رسول الله ﷺ څخه یې اجازه و غوښته رسول الله ﷺ بیا چوپ سو د عمر ؓ طاقت نه کېدئ دریم ځل یې بیا اجازه و غوښته حضرت رباح ؓ په لوړ اواز وویل: ای عمره! رسول الله ﷺ تاته د ننوتلو اجازه درکړه حضرت عمر ؓ د رسول الله ﷺ و خدمت ته حاضر سو وې لیدل چې رسول الله ﷺ پر بوريا (چټايي) باندي ستوني ستخ پروت دئ او یو شی سربېره باندي هوار دئ په بدن مبارک کې یې د بوريا نښي دورايه ښکاري ترسریې د څرمني یو بالښت لاندې دئ چې د خرما د درختو د خاشو څخه ډک دئ. عمر ؓ وایي: ما رسول الله ﷺ ته سلام ووايه د سلام څخه وروسته مي د ستي و پوښتل: ای د الله ﷻ رسوله! تا و بییگانو ته طلاق ورکړی دئ ده مبارک راته وویل: یا، ما و رسول الله ﷻ ته په خوش طبعی وویل: ای د الله ﷻ رسوله! موږ قریشي خلگ وو پر ښځو باندي برلاسي وو د انصارو نارینه پر خپلو ښځو باندي برلاسي نه دي زموږ ښځو چې کله د انصارو ښځي و لیدې نو زموږ ښځو هم اثر ځني و اخیستی همدا ډول مي یوه نیمه خبره نوره وکړه چې رسول الله ﷻ مسکی غوندي سو. عمر ؓ زیاتوي ما چې د رسول الله ﷻ په کور کښي و کتل د کور ټول سامان یې درې نارنگ سوي څرمني او یو مټ وربشي وي نور چې مي هر څه شا وخوا وکتل هیڅ شی په

سترگو نه راغلی زه په ژړا سوم رسول الله ﷺ راته وويل: ولي ژاړي؟ ما ورته وويل ولي به نه ژاړم ستا په وجود مبارک کي د بوريا نښي معلومېږي او د کور ټول سامان دي دادئ چي زما په مخ کي پروت دئ بيا مي ورته وويل: اي د الله ﷻ رسوله! ته د عا وکړه چي ستا په امت کي د پيسو او شتمني پراخي راسي د روم او پاريس خلگ گوره چي د الله ﷻ د نه عبادت او بې دينۍ سره دومره شتمن دي، قيصر او کسرا د ويالو او باغونو په منځ کي دي ته خود د الله ﷻ افضل بنده يي دغه حال دي دئ. رسول الله ﷺ څنگ وهلی و پدغه وخت کي کښېناستی او وې فرمايل: اي عمره! ته لا تر اوسه په شک کي پروت يي د آخرت نعمتونه او شتمنۍ تر دنيا غوره دي کافرانو ته په دې دنيا کي نعمتونه او ښه ژوند رسېږي مود ته په آخرت کي نعمتونه او ښه ژوند رسېږي. عمر ﷺ وويل: اي د الله ﷻ رسوله! زما لپاره بخښنه و غواړه ما په دې خبره کي غلطې وکړه. (39)

فايده: دا د دين او د دنيا د پا چا او د الله ﷻ د نازولي حضرت محمد ﷺ کړنلاره وه چي په بدن مبارک کي يي د بوريا نښي ښکارېدې او د کور ساز او سامان يي هم معلوم سو تا سو وليدئ چي يو چا د ښه ژوند غوښتنه وکړه ده مبارک دستي خبرتيا ورکړه. د حضرت عايشې ؓ څخه يو چا پوښتنه وکړه چي ستا په کور کي د رسول الله ﷺ بستره څنگه وه؟ دې مبارکي و فرمايل: يوه خرمنه وه چي د خرما د درختي د خاشو څخه ډکه وه. د حفصې ؓ څخه هم چا پوښتنه وکړه چي د رسول الله ﷺ بستره څنگه وه؟ دې مبارکي ورته و فرمايل: د گونۍ ټوکرو رسول الله ﷺ به و غواړه بيا به پر پرې واټي دا مبارکه وايي: يوه ورځ مي دغه ټوکړ خلور غبرگه کړی چي يو څه پوست (نرم) سي سهار رسول الله ﷺ راته وويل: ما ښام دي څشي غوړولی و؟ ما ورته وويل: هغه ټوکړ مي خلور غبرگه کړی و. رسول الله ﷺ راته

وويل بېرته يې هغسي کړه لکه پخوا چي و ځکه د شپې د پورته کېدو څخه منعه کونکې جوړېږي.⁽⁴⁾

موږ ته وگوره چي پر نرمو پستو گور بچو او فرشونو باندې بيدېږو الله ﷻ څومره پراخي راکړې ده موږ ددې پر ځای چي د الله ﷻ شکر و کارو د نادارۍ نارې وه.

۳- حضرت ابوهريرة ؓ د لوږي په حالت

حضرت ابوهريرة ؓ يو ځلي په بوسکي پزه پاکه کړه بيا يې ځان ته وويل: څه به وايي اې ابوهريرة! نن خو به بوسکي پزه پاکوې هغه وخت دي هېر دئ چي د نبي ﷺ د منبر او کوتې تر منځ به د لوږي څخه بې هوښه پروت وې خلگو به ليونۍ گهلې او پښه به يې پر خټ درکښېښودل او حال دا چي ليونتوب نه و بلکي لوږه وه.

فايده: يعنې ابوهريرة ؓ به څو ورځي په نهاره تېرولې بيخي زيات به وږۍ وآن تردې چي بې هوښه به سو خلگو به فکر کاوه چي ليونۍ سوۍ دۍ ويل سوي دي: چي د هغه وخت دا دود و چي څوک به ليونۍ سو نو دوی به پر خټ پښه ورايښودله دادوی علاج (درملنه) وه حضرت ابوهريرة ؓ په خلگو کي زيات صابر او عابد انسان و ورځي، ورځي به يې په نهاره باندې تېرولي.

د نبي ﷺ د څخه وروسته الله ﷻ فتوحات مسلمانانو ته ور په برخه کړه شتمني راغلي خو ددې سره - سره بيا هم ابوهريرة ؓ لوی عابد و يوه کڅوڼه به ورسره وه د خرما د مندکو څخه به يې ډکه کړه تسبیح به يې پرې ويلې کله چي به خالي سوه نو مينځي به بيا ور ډکه کړه او ورته

کنڀڻڻوڊل به یی دا دده مبارک عادت و چي شپه به یی درې حصې کړي وه ده ، دده ښځي او خادم به یی په وار سره عبادت پکښي کاوه (یعني یوه حصه به ده عبادت کاوه یوه حصه به یی ښځي عبادت کاوه او یوه حصه به یی خادم عبادت کاوه).^(۴۱)

ما دخپل پلار صاحب څخه اوربدلي دي چي زما د نيکه هم تقريباً د ابوهريرة ؓ په څېر عادت وو پدې ډول چي اول به تريوي بجې پوري زما پلار په مطالعه اخته وو دوهم ځل به زما نيکه راپورته سو زما پلار به یی بیده کړی او خپله به یی د تهجد لمونځ وکړی دریم ځل به د سهار د لمانځه څخه درې پاوه مخکي زما اکا ؓ راپورته سو د تهجد لمونځ به یی وکړی زما نيکه به د سنت د اتباع په موخه ارام وکړي. اللهم ارزقني اتباعهم

۴- د حضرت ابوبکر ؓ د بيت المال څخه عايشه (خوراکه)

حضرت ابوبکر صدیق ؓ د ټوکړانو تجارت کاوه او ددې لاري یی د خپل کور گزاره کوله - کله چي خليفه سو نو دود مطابق یی څو پټوان پر لاس واچول او د خرڅولو لپاره یی بازار ته تشریف يووړی حضرت عمر ؓ په مخه ورغلی پوښتنه یی ځني وکړه چي کومي خواته ځي؟ ده مبارک ورته وويل چي بازار ته ځم عمر ؓ ورته وويل: که چيري ته په تجارت اخته سي نو د خلافت کار به څنگه کيري؟ ابوبکر ؓ ورته وويل چي اولادو ته خوراکه د کومي لاري برابره کړم عمر ؓ ورته وويل چي ابو عبیده ؓ ته رسول الله ﷺ د امانت ساتونکی لقب ورکړی دی هغه ته به ورسو چي ستا لپاره د بيت المال څخه يو شی مقرر کړي دوی مبارکان و ابو عبیده ؓ ته ورغله

(۴۱) (تذكرة الحافظ)

ابوعبيده ؓ و ابوبکر ؓ ته دومره معاش مقرر کړی چې په اوسط ډول يې يو مهاجر ته مقرر کړی و يعنې تر دغه نه زيات او نه کم وو .

يوه ورځ د ابوبکر ؓ يې دده مبارک څخه غوښتنه وکړه چې يو خواړه شى ته مې زړه کيږي ابوبکر ؓ په جواب کي ورته وويل: زما سره خو پيسې نسته چې داشى درته رانيسم؟ بې بې ورته وويل: چې زه به د هري ورځي د خوراک څخه لږ - لږ بچت کوم خو ورځي وروسته به دومره پيسې سي چې زه هغه شى په واخلم ده مبارک اجازه ورکړه بې يې مبارکي په خو ورځو کي يو اندازه پيسې سره يو ځای کړي حضرت ابوبکر ؓ ورته وفرمايل: د تجربې څخه دا معلومه سوه چې دومره پيسې چې تا بچت کړی دي دا مونږ ته د بيت المال څخه زياتي را کول کېدي (ځکه موږ په بيت المال کي دومره حق لرو چې گزاره په وکړو نو تا چې دومره پيسې بچت کړي ددې څخه معلومه سوه چې ته په پاته پيسو گزاره کولای سي) نو ده مبارک هغه پيسې چې بې جمع کړي وي هغه يې بيرته بيت المال ته وسپارلې او په راتلونکي کي يې د خپلي تنخواه څخه دومره پيسې کمي کړي چې بې جمع کړي وي.

فايده: دومره لوی خليفه چې لومړی يې خپل تجارت کاوه او دده د اړتياوو لپاره يې بسنه کول لکه څرنگه چې دده دا اعلان څخه هم معلومېږي او هغه روايت يې هم تائيد کوي کوم چې په بخاري شريف کي د عايشې ؓ په روايت کي راغلی دی: کله چې ابوبکر ؓ خليفه جوړ سو نو وې فرمايل: چې زما قوم ته دا خبره معلومه ده چې زما کارو بار تجارت و او زما د اولادو لپاره بې بسنه کول خو اوس د خلافت په وجه د مسلمانانو په چوپړ کي مشغولتيا ده اوس زما لپاره د بيت المال څخه يو څه مقررېږي چې زما د اولادو لپاره بسنه وکړي ددې سره سره کله چې دی وفات کي د عايشې ؓ ته يې وصيت وکړی: چې زما په کور کي که د بيت المال څخه يو شى و هغه و نوی خليفه ته وسپاره. حضرت انس ؓ فرمايي: د ابوبکر ؓ د وفات څخه وروسته دده مبارک د کورنۍ سره پيسې نه وې مگر يوه د شېدو اوښه، يوه پيالو او يو خادم و په ځينو

رواياتو کي تلنک او يوه کمبله هم راغلې ده کله چي عمر ؑ خليفه سو نو دغه شيان ورته و سپارل سوه ده مبارک وويل: الله ؑ دي پر ابو بکر ؑ رحم وکړي خپل پاته اولادونه يې په سختي کي پرېښودل.⁽⁴²⁾

۵- د حضرت عمر ؑ د بيت المال څخه تنخوا (عائشه)

حضرت عمر ؑ هم تجارت کاوه کله چي خليفه مقرر سو نو د بيت المال څخه په دې ډول تنخوا ورته مقرر سوه چي ده ټول خلگ راتول کړه او پوښتنه يې ځني وکړه چي تاسو ته معلومه ده چي ما تجارت کاوه او س چي تاسو په دې کار اخته کړم نو زما د گزاری ذريعه به څشي وي؟ خلگو بيلي، بيلي اندازې دده د تنخوا لپاره وښودلې حضرت علي کرم الله وجهه چوپ ناست و ده مبارک پوښتنه ځني وکړه چي تاسو څه نظر لرئ؟ حضرت علي کرم الله وجهه وفرمايل: زما په آند چي منځنۍ تنخوا مقرر سې ښه به وي چي ستا او ستا اولادو لپاره کافي وي حضرت عمر ؑ هم دغه نظر خوښ کړې او دده لپاره منځنۍ عائشه (تنخوا) مقرر سوه. ددې مجلس څخه وروسته په يوه مجلس کي چي حضرت علي ؑ، حضرت عثمان ؑ، حضرت زبير ؑ او حضرت طلحه ؑ هم پکښي موجود وه د حضرت عمر ؑ د تنخوا خبره راغله دوی وويل: چي د عمر ؑ تنخوا بايد زياته سې ځکه هغه په يوه تنگ حالت کي ژوند تېروي مگر ددې همت خو چا نسوای کولای چي عمر ؑ ته ووايي چي ستا تنخوا دي زياته سې نو دوی حفصه ؑ راوغوښتل چي د رسول الله ﷺ بي بي هم وه او د عمر ؑ لور هم وه و حفصه ؑ ته يې وويل: چي ته و عمر ؑ ته دا خبره وکړه او زموږ نومان تر هغه وخته مه ورنښه چي دده نظر نه وي درته معلوم سوی حضرت

حفصه ؑ د عمر ؑ په خدمت کي حاضره سوه او ددوی خبره يې ورته وکړه د حضرت عمر ؑ په مخ کښي د غصې او درد نښي ښکاره سوې او بيا يې ددې خڅه ددغه کسانو د نومونو پوښتنه وکړه حضرت حفصه ؑ ورته وويل: چي لومړی ستاسو نظر راته معلوم سي بيا به يې نومونه درته وښييم حضرت عمر ؑ ورته وويل که ماته ددوی نومان معلوم سي نو مخونه به يې وربدل کړم يعني دومري سزاوي به ورکړم چي په مخو کښي به يې نښي معلومي سي بيا يې ورته وويل: اي حفصه! درسول الله ﷺ تر ټولو ښه جامه ستا په کور کښي څه شي وه؟ حفصه ؑ ورته وويل: دوې گيردې رنگه جامې وي چي رسول الله ﷺ به د جمعې په شپه يا ورځ او يا به يوه ډله خلگ راتله ده مبارک به اغوستي بيا يې پوښتنه ځني وکړه چي رسول الله ﷺ تر ټولو ښه خوراک کوم خوراک کړی دئ؟ دې مبارکي وويل: چي زموږ خوراک د اور بشو ډوډۍ وه يوه ورځ مو د غوړو د تيم لاندي پاته سوې برخه پر ډوډۍ وموږله نوښي ﷺ په خپله په ښه خوند سره وخوړله او په نورو يې هم وخوړله بيا عمر ؑ پوښتنه وکړه چي ستا په کور کي دښي ﷺ ښه بستره څنگه وه؟ حفصه ؑ ورته وويل يو غټ ټوکرو چي رسول الله ﷺ به په گرمۍ کښي غبرگ هواراوه او په ژمي کښي به يې نيمه خوا لاندي او نيمه خوا به يې سر بېره پر ځان واچول.

عمر ؑ وويل: اي حفصه! هغو خلگو ته دا خبره ورسوه چي نبي ﷺ خپل طرز العمل يوه اندازه مقرر کړی و او دا څرته په اميد يې بس والی کړی و زه به هم د رسول الله ﷺ تابعداري کوم زما او زما ددو ملگرو يعني رسول الله ﷺ او حضرت ابوبکر ؑ مثال داسي دئ لکه درې ملگري چي پر يوه لاره روان وي لومړی يو کس د ځان سره توبڼه واخلي او مقصد ته ورسېږي بيا دوه کس دهغه اول ملگري تابعداري وکړي او ورپسې ورسېږي بيا دريم کس تلل شروع

کړي او س نو که زه ددوی پر لاره ولاړ سم نو ددوی سره به یو ځای سم او که مي لاره بدله کړه نو هېڅ کله به ددوی سره یو ځای نسیم. (43)

فايده: داده هغه سړی دژوندانه حال دئ چي ددنیا پاچهان به ځني وپرېدل او رپيدل څومره زاهدانه او سپېڅلي ژوند يې کاوه.

يوه ورځ يې خطبه ويل لونگ يې ددوولسو پينو څخه جوړ وو او يوه پينه د څرمني پکښي وه.

يوه ورځ په خطبه کي څه ځنډ والی راغلی کله چي دی راوړسېدئ نو معذرت يې وغوښتې او وې ويل: زما څخه پر کالو مينځلو وخت تېر سو او ددې څخه پرته مي نور کالي نه درلوده. (44)

يوه ورځ حضرت عمر ؓ ډوډۍ خوړله غلام (مريی) ورته راغلی او ورته وې ويل: چي عتبه بن ابي فرق د راغلی دئ ده مبارک د دننه راتلو اجازه ورکړه کله چي عتبه بن ابي فرق د راغلی نو عمر ؓ د ډوډۍ خوړلو ست ورته وکړی ده هم ډوډۍ خوړل پيل کړل هغه ډوډۍ داسي زېږه وه چي ده نسوای تېرولای نو عتبه بن ابي فرق د ورته وويل: چي تاسو ته دمیده اوږو ډوډۍ هم رسېدلای سي عمر ؓ وويل: ايا ټول مسلمانان دمیده اوږو ډوډۍ خوري؟ عتبه بن ابي فرق د ورته وويل: يا ټوله يې نه خوري. عمر ؓ ورته وويل: افسوس ته غواړي چي زه ددنیا خوندونه په ژوند کي خلاص کړم. (45)

ددې ډول څخه په سوونو نه، په زرگونو نه بلکي په سلهاوو زرونه د مبارکو اصحابو ؓ پېښي سته.

(43) اشهر

(44) اشهر

(45) اُسْدُ الْغَايَةِ

ددوی مبارکانو تابعداري نه اوس کېدای او نه هر چا ته په کار ده ځکه قوتونه کم دي هر څوک یې نه سي پورته کولای همدا وجه ده چې زموږ دوخت د تصوفو بزرگانو دداسي تکلیفونو ایستلو اجازه نه ورکوي ځکه قوتونه تر پخوا کم دي هسي نه چې ضعف راسي. خوددغه مبارکو انسانانو د اتباع هیله کول ضروري ده او لږ تر لږه په استراحت کي یو څه کمی راولی.

کېسته او پورته وگورئ او ددې زمانې مطابق یو میانه ژوند اختیار کړئ بد بختانه زموږ خلگ د دنیا په خوندونو کي زیاتوب کوي او تر ځان وزیات مالداره او شتمن ته گوري او په دې افسوس کي مري چې فلانکی سړی تر ما زیات مالدار دی.

۲- د حضرت بلال ؓ د نبی ﷺ لپاره دیو مشرک څخه قرض اخیستل

یو ملگري د حضرت بلال ؓ څخه پوښتنه وکړه چې د رسول الله ﷺ د خوراک د خرڅ انتظام څنگه و؟ حضرت بلال ؓ وویل: د رسول الله ﷺ سره خو پیسې نه وي خودا خدمت ماته سپارل سوی و. کله چې به یو مسلمان وږی راغلی نو نبی ﷺ به ماته اشاره وکړه مابه یو ځای پور وکړی هغه ته به مي خوراک ورکړی یا به یو څوک لوڅ راغلی نبی ﷺ به ماته اشاره وکړه مابه یو ځای پور وکړی او هغه ته به مي جامې ورپیدا کړې ددې انتظام د چلېدو په لړ کي یوه ورځ یو کافر ماته راغلی او راته وې ویل: چې زه مالدار او شتمن یم که دي د پیسو اړتیا سوه د بل چا څخه پور مه اخله ماته راځه زه بې درکوم ما ورته وویل: تردې خو ښه خبره نسته. نو کله چې به رسول الله ﷺ ماته امر وکړی ما به د هغه سړی څخه پور اخستي او د رسول الله ﷺ حکم به مي پوره کاوه. دی مبارک وایي یوه ورځ مي اذان وکړی اودس مي تازه کړی که مي کتل هغه کافر راغلی او ماته یې وویل: ای حبشي! زه ورته متوجه سوم زما د متوجه کېدو سره سم بې ښکېنځل شروع کړه او بد او رد یې ویل بیا یې راته وویل: چې د میاشتي څلور ورځي پاته دي که دي په دغه څلورو

ورڻو کي زما ٽول پور را راپوره نه کړي نو په بدل کي به تا بوزم او غلام به دي کړم د پخوا په خبر به حيوانان خروې بلال ﷺ وایي کافر دا خبره وکړه ولاړی ما ټوله ورځ په غم او تکلیف تېره کړه هرڅنگه چي وه تېره سوه دماخستن دلمانځه وروسته د رسول الله ﷺ په خدمت کي حاضر سوم او ټوله قصه مي ورته وکړه بيا مي ورته وويل: چي اې دالله ﷺ رسوله! اوس خو نه ستا سره څه شی سته او نه زما سره زه دستي يو کار کولای سم دغه سړی مي بې عزته کوي او شرموي مي نو که ستا اجازه وي زه به يو ځای پټ سم که چيري ستاسو سره يو څه شی پيدا سو بيا به حاضر سم ددې خبري سره سم راغلم توره، ډال او زغره مي راواخيستل ځکه دا زما د سفر سامان و او دسهار کېدو انتظار مي کاوه سهار نژدې و چي يو ملگری راغلی او راته وې ويل: ژر ورسه د رسول الله ﷺ پکار يي زه هم چابک راغلم که مي وکتل څلور اوښاني بار چوکي دي رسول الله ﷺ راته وويل: د خوشالۍ خبره درته کوم الله ﷺ ستا د پور انتظام وکړی دغه څلور بار اوښاني ستا په تصرف کي دي رسول الله ﷺ زياته کړه دا د فدک رئيس ماته تحفه رالېږلې ده بلال ﷺ وایي ما دالله ﷺ شکر ادا کړی او په خوشالۍ، خوشالۍ مي هغه واخيستي او ټول قرض مي په ادا کړی بېرته راغلم رسول الله ﷺ په مسجد کي انتظار کاوه زه ورغلم او ورته ومي ويل: اې دالله ﷺ رسوله! دالله ﷺ شکر دئ چي الله ﷺ د قرضو څخه ستا اوږې سپکي کړې او اوس هيڅ قرض نه دئ پاته نبي ﷺ وفرمايل: دهغه شیانو څخه څه شی پاته سو ما ورته وويل: بلي پاته سو رسول الله ﷺ راته وويل: ورسه هغه هم تقسيم کړه چي زه هو سا سم تر هغو زه د مسجد څخه نه ځم تر څو هغه مال تانه وي تقسيم کړی ټوله ورځ تېره سو دماخستن دلمانځه داديښي وروسته رسول الله ﷺ زما څخه پوښتنه وکړه چي هغه پاته مال تقسيم سو ما ورته وويل چي يا رسول الله ﷺ څه پاته دئ اړ سړي نه دئ راغلی بيا رسول الله ﷺ په مسجد کي ارام وکړئ دوهمه ورځ ماخستن بيا نبي ﷺ وفرمايل: چي يو څه سته ما ورته وويل: چي الله ﷺ تاسو هوسا کړلاست ټوله مال خلاص سو.

فايده: د الله ﷺ د دوستانو دا غوښتنه وي چې ددوی په ملک کې هيڅ مال او سامان نوي پاته نو نبي ﷺ چې د ټولو نبیانو سردار دی او د ټولو او لیاو د سرتاج دی نو ولي به د نه مال غوښتل نه کوي چې د دنیا څخه بيخي فارغه ولاړ سم.

ما په ټينگو ثابت سوو روايتو کې اورېدلي دي چې د حضرت مولانا شاه عبدالرحيم راڼپوري (نور الله مرقده) عادت دا و چې د نذرانو به څه پيسې جمعه سوې نو په پابندۍ به يې هغه پيسې راوغښتلې او ټولي به يې وويشلې دوفات کېدو څخه مخکې يې د خپلو اغوستلو جامې او نور شيان خپل خاص خادم حضرت مولانا شاه عبدالقادر صاحب ته ورکړه او ورته وې ويل چې زه به اوس ستا څخه دغه جامې په خواست تر لڼډه وخته پوري واخلم او گټه به ځني اخلم او په ملک کې به ستاوي.

د خپل پلار څخه مي ډېر اورېدلي دي چې خوزه قرضداره و او ويل به يې: چې دا د جگړې شې زه د شپې د ځان سره نه ساتم ددې ډوله څخه د بزرگانو ډېري پېښې سته خو دا ضروري نه ده چې د هر بزرگ رنگ دي يو ډول وي بلکې د بزرگانو رنگونه بېل بېل دي او د چمن په گلانو کېني د هر يو گل شکل او خوی جلا - جلا وي.

۷- د حضرت ابو هريرة ؓ په لورډه کې د مسئلې پوښتنه

حضرت ابوهريرة ؓ فرمايي: تاسو زموږ هغه حالت ليدلیدئ؟ چې کله - کله به مونږ دومره خوراکه نه سوه پيدا کولای چې خپله ملا پرې جگه کړو مابه دلوري دو جهي څخه ځيکړد مخکي سره يو ځای کړي او کله به مي نس پر مخکه اچولی و او پروت به وم او کله به مي په نس پوري ډبري تړلي وې يو واري زه پر هغه لاري باندي کښېنستم چې اصحاب کرام ؓ به پر تېر بدل ، حضرت ابو بکر ؓ تېر سو ما دده مبارک څخه د ځينو خبرو پوښتنه کول شروع کړه فکر مي کاوه چې کورته به مي بوځي او بيا به مي د عادت مطابق څه چې په کور کي موجود وي پر هغه به مي ميلمه کړي خو ده مبارک داسي نه وکړه شايد فکري بلي خواته تللي و يا دکور حال ورته معلوم و چې په کور کي هيڅ نسته ددې څخه وروسته حضرت عمر ؓ تشریف راوړی دده په راتگ سره هم هغسي حالات پېښ سول، بيا نبي ؐ تشریف راوړی زه يې وليدم نو مسکي سو زما په حالات او مقصد پوه سوراته وې ويل: راځه زما سره ولاړه سه زه هم ورسره ولاړم نبي ؐ کورته ننواتی ماهيم د ننوتلو اجازه واخيسته او کورته ورننوتم په کور کښي يوه پياله دشبډو پرته وه د رسول ؐ په خدمت کي يې کښېښوده ده مبارک پوښتنه وکړه چې دا شيدې د کومي خواسوی دي جواب ورکړل سو چې د فلانکي ځای څخه تاسو ته هديه راغلې ده نبي ؐ ماته وويل اي ابوهريرة ! ته ولاړه سه اهل صفه راوغواړه (اهل صفه د اسلام ميلمانه گڼل سوی دي چې نه به يې کور درلودئ او نه يې ځای درلودئ او نه به يې د خوراک څه انتظام وو او اهل صفه ځکه ورته ويل کېده چې صفه اصلا ديو ساويان نوم وو دوی تر هغه ساويان لاندې وه نوځکه ورته اهل صفه ويل کېده) ددغه قصې په وخت کښي ددوی شمېر او يا تنه وو دنبي ؐ عادت دا وو چې ددوی څخه به يې دوه دوه يا څلور څلور د يو شتمن صحابي ميلمانه کول او خپله به يې هم داسي کول چې کله به صدقه راغله نو ټوله به يې دوی ته ورلېږل او خپله به يې گډون نه پکښي کاوه او که به ده مبارک ته ديو ځای څخه هديه راغله ده مبارک به هم گډون پکښي کاوه يعنې ورسره خوړل به يې ابوهريرة ؓ وايي: کله چې رسول الله ؐ ماته ددوی درابلي حکم وکړی په

طبیعت کي خو مي نه وه خوښه ځکه شیدې ډېرې لږ وي فکر مي کاوه که ټوله راسي او شیدې وڅښي نو اخر واری ماته رارسېږي نو په پياله کي به هيڅ شی نه وي مگر ماته د نبی ﷺ امر و دمنلو پرته بله چاره نه وه زه ولاړم ټوله مي راوسته نبی ﷺ راته وويل: چي داپياله واخله او په دوی شیدې و چښه مابه يوه - يوه ته پياله ورکول هغه به په ښه ماړه نس شیدې چښلي او پياله به يې بېرته ماته راكول په دغه ډول ټولو شیدې وچښلي او ماړه سوه بيا نبی ﷺ پياله په لاس کي واخيسته ماته يې وکتل او مسکي سو بيا يې وفرمايل: چي اوس خوزه او ته پاته سوماورته وويل: چي بېشکه داغسي ده، ده مبارک راته وويل: واخله وې چښه ما وچښلي بيا يې راته وويل نوري وچښه ما نوري وچښلي آخر ماورته وويل: اي دالله ﷻ رسوله ﷺ! اوس زه نوري نس چښلای نبی ﷺ د ټولو څخه وروسته پاته شیدې وچښلي.

۸- د نبی کریم ﷺ د اصحابو څخه ددوو کسانو په باره کښي سوال

د نبی ﷺ په خدمت کي څه کسان موجود وه چي يو سړی مخامخ تېر سو نبی ﷺ پوښتنه وکړه چي تاسو ددې سړي په اړه څه نظر لری؟ خلگو ورته وويل: اي دالله ﷻ رسوله ﷺ! دا سړی په عزتمنو خلگو کښي دئ په الله ﷻ قسم کوو که چيري دی د يو چا دنکاح غوښتنه وکړي غوښتنه يې منل کيږي که د چا سپارښت کوي منل کيږي رسول الله ﷺ چي ددوی خبري واورېدې چوپ سو ددې څخه وروسته يو بل ملگری مخامخ تېر سو نبی ﷺ دده په اړه هم پوښتنه وکړه خلگو په جواب کي ورته وويل اي دالله ﷻ رسوله ﷺ! دا يو غريب مسلمان دئ که چيري د کوزدې غوښتنه وکړي نو څوک خور او لور نه ورکوي که د چا سپارښت کوي نه منل کيږي او که خبري کوي څوک توجه نه ورته کوي نبی ﷺ وفرمايل: که چيري دا ول کس په خبر ټوله دنيا ډکه سي نو دغه دوهم کس تر ټولو بهتر دئ.

فايده: مطلب دادئ چي يواځي نبوي عزت د الله ﷺ په نزد تر سلگونو هغه عزتمنو خلگو بهتر دئ چي په دنيا کي يې خبري ته په درنه سترگه کتل کيږي او هر څوک يې د خبرو منلو او اورېدلو ته تيار وي خو د الله ﷺ په نزد د دغه انسان هيڅ عزت نسته. حقيقت خبره داده چي دنيا د الله ﷺ د نامه ويونکو له برکته ودانه ده ځکه که په دنيا کي د الله تعالي نوم اخيستونکی نسي پاته قيامت به راسي او د دنيا وجود به ختم سي دا د الله ﷺ د پاک نامه برکت دئ چي د دنيا ټوله نظام ولاړ دئ.

۹- د نبي اکرم ﷺ سره پر محبت کوونکي باندې د مسکنت راتلل

يو صحابي د نبي ﷺ په خدمت کي حاضر سو او وې ويل: اي د الله ﷺ رسول! زه ستاسره محبت لرم رسول ﷺ ورته وويل وگوره څه وايي؟ صحابي بيا ورته وويل: چي زما ستاسره محبت دئ نبي ﷺ بيا په دغه ډول جواب ورته ووايه کله چي درې واري د اسوال او جواب وسونو نبي ﷺ ورته وويل: که چيري ته په خپله خبره کي ريښتيني يې نو مسکنت ته ځان تيار کړه ځکه کوم کسان چي زما سره محبت کوي پر هغو باندې مسکنت داسي په چابکۍ سره راځي لکه اوبه چي د لوړي څخه پر کښته په تېزۍ سره راځي.

فايده: همدا وجه وه چي ټول اصحاب کرام رضي الله عنهم به هر وخت په مسکنت او لوږه کي وه همدا ډول لوی محدثين، لوی صوفيان او لوی فقهاء کرام زيات يې شتمن نه دي پاته سوي.

۱۰- د عنبر په سريه کښې د مسکنت حالت

نبي ﷺ د هجرت په اتم کال د خدای تعالی په میاشت کې د دریاب و غاري ته یو درې سوه کسيز لښکر و لېږئ همدغه درې سوه کسيز لښکر ته سريه ویل کیږي^(۴۶) پر دوی باندي یې حضرت ابو عبیده ؓ امر کړی نبي ﷺ په یوه کڅوړه کښې د خورما و یوه توبڼه ورکړه دوی مبارکان په هغه ځای کښې پنځلس ورځې و او سېدل ددوی مبارکانو توبڼه خلاصه سوه حضرت قیس ؓ پدې قافله کښې موجود و داوښانو د مالکانو څخه یې اوبڼان په پیسو واخیسته پدې طمعه چې په مدينه منوره کښې به یې پیسې ورکوي او درې-درې اوبڼان به یې هره ورځ حلالول خو دریمه ورځ د قافلې آمر داوښانو د حلالولو څخه منعه وکړه ځکه ده فکر کاوه چې سورلی به خلاصی سي او بېرته تگ به گران سي نو د خلگو څخه یې خپلي، خپلي خرماوي راټولي کړې د چاسره چې وي بیابې په کڅوڼه کښې واچولې او هره ورځ به یې یوه یوه خرما ورکول دوی به څښتنله بیا به یې اوبه پسي څښلې تر مانېامه پوري یې دغه خوراک و که څه هم دا په ویلو کښې کوچنی خبره ده مگر د جگړې پرمهال چې زیاتي توانایی ته اړتیا وي په یوه دانه خرما ټوله ورځ تېرول گران کار دی اولویه خبره ده. کله چې حضرت جابر ؓ د نبي ﷺ څخه وروسته خلگو ته دا قصه وکړه نو یو شاگرد پوښتنه وکړه چې صاحبه! دا یوې خرما به نو څه کار کاوه؟ ده مبارک ورته وویل: ددې یوې خرما قدر هغه وخت معلوم سو چې دا یوه خرما هم نه پیدا کېدل یوازې لوږه وه نور هیڅ نه وه ددرختي وچي پاني به موڅنډلي بیا به مو لندې کړې او خوړلي مو

46 : اصلا سريه د مسلمانانو هغه لښکر ته ویل کېږي چې رسول الله ﷺ خپله گډون نه وي پکښې کړی او غذا وهغه لښکر ته ویل کېږي چې خپل رسول الله ﷺ گډون پکښې کړی وي . ژباړن

مجبوري هر څه کوي او د هري سختۍ وروسته الله ﷻ اساني راولي الله ﷻ ددې تکليفونو وروسته دغه مبارکو اصحابانو ته د درياب څخه يو ماهي راوايستی دغه ماهي ته يې عنبر وايه ددغه ماهي څخه اصحابو ﷺ تر اتلسو ورځو پوري خوراک کاوه او د مدیني منوري تر تگ پوري په توبه دانو کي ددغه ماهي غوښه پرته وه کله چي دوی مدینې ته ورسېده او هلته يې نبي ﷺ ته پوره قصه وکړه رسول الله ﷺ ورته وويل: دا د الله ﷻ دلوري يو رزق دی چي تاسو ته يې رالېږلی دی.

فايده: په دنيا کي تکليفونه تېرول ضروري دي په ځانگړي ډول پر سپېڅلو انسانانو باندي زيات تکليفونه راځي ځکه رسول الله ﷻ فرمايي: زيات تکليفونه الله ﷻ پر انبياؤ راولي ورپسي پر هغه چا ډېر تکليفونه راولي چي تر ټولو بهتروي ورپسي يې پر هغه چا راولي چي په پاته کسانو کي بهتروي. د هر سړي ازموينه د هغه سړي د ديني مرتبې سره برابره کيږي او د هر تکليف وروسته الله ﷻ د خپلي مهربانۍ لمخي اساني راولي. په دې خبره کي هم فکر وکړئ چي زموږ پر مشرانو څومره تکليفونه تېر سوي دي او دا ټول تکليفونه يې د دين لپاره پر ځان تېر کړي دي او د دين د خورولو لپاره يې تېر کړي دي او اوس يې موږ په لوی لاس ضائع کوو دوی مبارکانو به لوږي، تندي پر ځان تېرولې، پاني به يې خوړلي ويني به يې تويولي او دين به يې نشر کاوه اوس موږ ددوی گټه هم نسو ساتلای.

KKKKKK

څلورم باب

د اصحابو کرامو ﷺ د تقوا په باب بيان کي

د اصحابانو ﷺ هر عمل او هر عادت ددې وړ دئ چي څوک يې د ځان لپاره غوره کړي او تابعداري يې وکړي. ولي به نه وي چي الله ﷻ د خپل نازولي او محبوب رسول ﷺ د ملگرتيا لپاره دغه ډله غوره او چاڼ کړه د رسول الله ﷻ ارشاد دئ چي فرمايي: زه د انسانانو په بهترين قرن او زمانه کي ولېږل سوم. ⁽⁴⁷⁾

له همدې امله دغه زمانه له هره پلوه غوره زمانه وه او د زمانې بهترين خلگ د رسول الله ﷻ په ملگرتيا کي وساتل سوه.

۱- د نبي ﷺ د يوې جنازې څخه بېرته راتگ او د يوې ښځې بلنه

نبي کریم ﷺ يوه ورځ د يوې جنازې څخه راتلی يوې ښځې د ميلمستيا بلنه ورکړه نبي ﷺ د خپلو خادمانو سره دهغي ښځې کو رته تشریف يووړی دده مبارک و منځ ته ډوډۍ کښېښودل

سوه خلکو وليدل چې د نبي ﷺ خوله ښوري خو تېرېږي نه نبي ﷺ وفرمايل: داسې معلومېږي چې ددې سپرلي غوښي د مالک بې اجازې اخيستل سوي وي هغې ښځې وويل: يا رسول الله! ما ددغه سپرلي د رانيولو لپاره سړي لېږلي و خو پيدا نسو بيا مي د همسايه سپرلي واخيستي او پيسې مي ورو لېږلې خو د کور مالک نه وو نو د هغه ميرمني ته مي ورکړې او هغې ميرمني سپرلي راولېږي رسول الله ﷺ وفرمايل: په دې ډوډۍ بنديان و خوروي⁽⁴⁸⁾

فايده: د نبي ﷺ د لوړ شان پر برابر يو مشتبه يا د شک شى هم ترستوني نه تېرېږي دا څه ليري خبره نه ده ځکه د نبي ﷺ ادنا مريانو ته دا ډول واقعاتي پېښېږي.

۲- د نبي ﷺ د صدقې د يوې خرما د ويري څخه ټوله شپه وينستيا

نبي ﷺ يوه شپه ټوله شپه وېښ وو اړخ پر اړخ او ښتى په بيبيانو کي يو چا ورته وويل: اې د الله ﷻ رسوله! نن خوب نه درځي؟ ده مبارک وويل: نن يوه خرما پرته وه ما راپورته کړه چې ضايع نسي او ومي خوړله اوس فکر راسره پيدا سو چې هسي نه چې هغه خرما د صدقې وه.

فايده: زياته صحيح خبره خودا وه چې هغه خرما د نبي ﷺ خپله وه مگر څرنگه چې د صدقې خرما وي نبي ﷺ ته راتلې نو ده فکر کاوه چې د صدقې خرما مي نه وي خوړلې ددې شک په وجه ټوله شپه خوب نه ورتلی او دا بې ويل چې خداي مه کړه د صدقې خرما مي نه وي خوړلې دا خود سردار عالم حال و چې د يوې خرما په وجه بې اړخونه بدلول او ټوله شپه خوب نه ورتلی

(48) ابو داؤد

اوس يې داوسنی زمانې د غلامانو حال وگوره چې د رشوت، غلا، سود او نوري پيسې په زړور تيا خوري او په فخر سره ځان د محمد ﷺ په غلامانو کي گڼي.

۳- د حضرت ابوبکر ﷺ د يو کاهن (فالگر) د خوراک خڅه قی وهل

حضرت ابوبکر ﷺ يو غلام درلودی چې ده مبارک ته يې د غله⁴⁹ په ډول گټه ورکول يوه ورځ غلام ده ته د خوراک يو شی راوړی ده مبارک يو څه و خورې غلام ورته وويل: چې تا به هر ورځ زما خڅه پوښتنه کول چې د کومي لاري دي گټه کړې ده نن دي هيڅ پوښتنه نه راخڅه وکړه ده مبارک ورته وويل: چې نن ډېر وړی وم د لوږي له امله مي پوښتنه نه وکړه اوس ووايه چې د کومي لاري دي گټلي ده غلام ورته وويل: چې د کفر په وخت کي زه پر يو قوم تېرېدم پر هغوی مي منتر ويلي وو دوی زما سره د يو شی وعده کړې وه نن د هغوی کره واده وو زه ورغلم دا ډوډی يې راکړه ابوبکر ﷺ ورته وويل: تاخو زه هلاک کړم ابوبکر ﷺ د دې خڅه وروسته په ستوني گوتي چڅ کړې او د قي وهلو کوشش يې وکړی خو لکه څرنګه چې ده هغه گوله په لوږه خوړلې وه نو قی يې نه کړه چا ورته وويل: چې په ابو سره قی وهل کيدای سي نو ده مبارک يوه لويه پياله د ابو راوغوښته او به يې وڅښلې بيا يې قی کړې تر داسي اندازې چې د ډوډي گوله يې هم قی کړه يو چا ورته وويل: پر تادي الله ﷻ رحم وکړي ديوي گولې ډوډی لپاره دي دومره تکليفونه پر ځان تېر کړل ده مبارک ورته وويل: که چيري زما په ساه سره دا گوله راوتلای مابه را ايستلې وای ځکه ما دنبي ﷺ خڅه اورېدلي دي چې کوم بدن چې په حرامو سره وده وکړي نو د دوزخ اور

⁴⁹ غله دې ته ويل کيږي چې غلام ته ووايي چې ولاړسه روزانه ماته دومره پيسې راکوه نوري که دي وگټي هغه ستا دي دا جائزه معامله ده. (هذا الهامش من الشيخ)

د هغه لپاره غوره دئ. زما سره داوپره وه چې هسي نه چې په دغه گوله سره زما د بدن يوه برخه وده وکړي.⁽⁵⁰⁾

فايده: د حضرت ابوبکر رضي الله عنه څخه داسي ډېري پيښي راغلي دي ځکه دده په طبيعت کي احتياط زيات و چې لږ شک به ورته پيدا سو دسټي به يې قي واهه. هم دا ډول د بخاري شريف په يو روايت کي راغلي دي چې يوه ورځ يو غلام د جاهليت په وخت کي د سحر او جادو يو شی چاته بنودلی و هغه اتفاقاً صحيح سونو هغه و دغه غلام ته څه پيسې ورکړې غلام په مقرر سوو پيسو کي و حضرت ابوبکر رضي الله عنه ته دغه پيسې ورکړې ابوبکر رضي الله عنه و خورلې بيا چې دده په نس کي کوم څه وه هغه يې ټوله قی کړه. دا لازمي نه ده چې په دغه ډول پيسو کي به د غلامانو پيسې حرامي وي بلکي حرام او حلال دواړو گمان پر کېده خو حضرت ابوبکر رضي الله عنه د ډېر احتياط له امله د شک مال نه خوښوی.

۴- د حضرت عمر رضي الله عنه د صدقې د شيدو څخه قي

حضرت عمر رضي الله عنه يو وار شيدې و چينبلي د هغو شيدو خوند عجيبه ورته معلوم سونو کوم ملگري چې شيدې راوړي وي د هغه څخه يې پوښتنه وکړه چې دا څنگه شيدې وي؟ او دکومي خوا څخه راغلي وي؟ هغه سړي وويل: چې په فلانکي څنگله کي د صدقې اوبنان خړېدل زه هلته ولاړم هغو خلگو د اوبنانو شيدې ولوشلې ماته يې هم راکړې، حضرت عمر رضي الله عنه په خوله کي گوتي واچولې او هغه شيدې يې قی کړې.⁽⁵¹⁾

(50) منتخب کنز العمال

(51) مؤطا امام مالک

فايده: د اصحابو مبارکانو سره تل دا فکر وو چې د شک په شى سره مو د بدن يوه برخه وده ونه کړي دا خولاشه کوي چې ښکاره حرام وي لکه زموږ په زمانه کې چې عام سوي دي.

۵- د حضرت ابوبکر ؓ د احتياط لمخي باغ وقف کول

ابن سيرين ؒ فرمايي: کله چې د ابوبکر ؓ د وفات وخت نژدې سو نو ده مبارک و حضرت عائشې ؓ ته وويل: کله چې زه خليفه سوم خلکو راته وويل چې که ته په تجارت مشغول سې نو د مسلمانانو په کارو کې به څه نيمگرتيا پيدا سي بايد ته خپله خوارکه د بيت المال څخه واخلي نو له دې وجې زه مجبور سوم چې يو څه واخلم نو اوس دي زما فلانکى باغ په بدله کې ورکړل سي هر کله چې حضرت ابوبکر ؓ وفات سو نو حضرت عائشې ؓ و حضرت عمر ؓ ته سړې ولېږي او د پلار د وصيت مطابق يې باغ ورکړى حضرت عمر ؓ وفرمايل: ستا پر پلار دى الله ﷻ رحم وکړي ده مبارک غوښتل چې چاته د خولې د خلاصولو وخت ورنه کړي. (۵۲)

فايده: درنو لوستونکو! د فکر کولو خبره ده چې اول خو هغه شى چې ابوبکر ؓ اخيستی څه شى وو يعنې ډېر لږ شى و بيا چې ده مبارک اخيستی د مشورې والاو په ټينگار يې اخيستي او د مسلمانانو د فايدې په وجه سره وددې سره، سره څومره چې دده مبارک توان وو بلکې تر هغه لازيات يې احتياط پکښي کاوه چې د احتياط اندازه يې په دريم باب څلورمه شمېره کې وښودل سوه چې بي بي بي د تنگسيا سره د يوه خوږ شى لپاره يو څه پيسې جمعې کړې وې ده مبارک هغه پيسې هم بيت المال ته وسپارلې او په هغه اندازه يې د خپلې عائشې (تنخوا)

څخه کمې کړې د ټولو څخه وروسته يې د آخر کار وو چې د اخيستل سوو پيسو بدله يې بېرته بېت المال ته وسپارل.

۶- د حضرت علي بن معبد ﷺ د کړايې د کور په خاوره سره د خط وچول

علي بن معبد ﷺ يو محدث دئ، دی مبارک فرمايي: د يو کړايې په کور کې اوسېدم. يوه ورځ مي يو شی وليکې ددغه خط د وچولو اړتيا پيدا سوه ددغه کور د بوالونه خاورين وه نو فکر مي وکړې چې ددغه دېوال څخه يو څه خاوره را واخلم او خط په وچ کړم بيا مي فکر وکړې چې دا کور خو ما په کړايه نيولی دئ او سپېدو لپاره دئ ددې لپاره خومي نه دئ نيولی چې خاوره يې استعمال کړم بېرته مي په فکر کې راغله چې په دا لږ خاوره هيڅ نه کيږي پروانه لري لږ شی دئ نو خاوره مي را واخيسته د شپې يو څوک په خوب کې راغلی او راته وې ويل: چې صبا د قيامت په ورځ به درته معلومه سي چې لږ خاوره يا لږ شی څه پروا لري؟
فايده: دا خبره چې صبا به معلومه سي ددې ظاهري مطلب دادئ چې د تقوا درجې زياتي وي کا مله درجه يې يقيناً دا وه چې ددغه لږ شی څخه هم ځان وساتي که څه هم دومري لږ شی د جائز کيدو په اندازه کې دئ. (۵۳)

۷- د حضرت علي کرم الله وجهه پر يو قبر تېر بیدنه

کميل ﷺ فرمايي: چي زه يو ځل د حضرت علي ﷺ سره روان وم چي يو ځنگله ته ورسېدو حضرت علي ؑا يوې هديرې ته مخ کړې او وې ويل: اې د هديرې څښتنانو! اې پاته سوو خلگو! اې د وېري او يوازيوالي خلگو! څه خبري دي؟ څه حال مو دئ؟ زموږ خبر خو دادئ چي ستاسو وروسته ستاسو مالونه تقسيم سوه، اولادونه مو يتيمان سوه، ښځو مو نور مړونه وکړه دا خو زموږ خبر دئ تاسو هم يو څه ووايست، کميل ﷺ وايي چي علي ﷺ ددې څخه وورسته زما لوري ته وکتل او وې ويل: اې کميله! کچيري دې خلگو ته د خبرو اجازه وای او خبري يې کولای سواي نو دوی به خامخا ويلي وای چي بهترينه توبنه تقوا ده دا يې وويل بيا په ژړا سو او وې فرمايل: اې کميله! قبر د عمل صندوق دئ د مرگ په وخت کي به معلوم سي (54).

فايده: يعنې انسان که ښه کار کوي او که بد کار کوي په دغه قبر کي به ساتل کيږي لکه په صندوق کي چي يوشی ساتل کيږي.

په زياتو حديثونو کي راغلي دي چي ښه عملونه به په يوه ښايسته بڼه جوړ سي په قبر کي به د مړي د زړه خوشاله کولو او محبت کولو لپاره راسي او ددې مړي ډاډگيرنه به کوي او بد عملونه به په يو بد شکل جوړ سي بد بوی به يې وي او مړي به نور په تنگيږي.

په حديث شريف کي راغلي دي چي يو سړی مړ سي نو تر قبر پوري دده سره درې ملگري

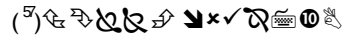
ځي:

۱- لومړی دده مال وي لکه چي د عربو داسي دود وو چي دمړي سره به يې دده مال وړی.

۲- دوهم هغه کسان دي چي دی تر قبر پوري رسوي.

۳- دريم دده عمل دئ.

دوه ملگري يعني مال او دده خپلوان به بېرته ځني راځي او عمل به ورسره پاته وي. نبي ﷺ بيوه ورځ اصحابو کرامو ته وفرمايل: چي ستاسو د مال او عمل مثال څه ډول دئ؟ اصحابو کرامو ﷺ ورته وويل: چي تاسو لارښوونه راته وکړئ رسول الله ﷺ وفرمايل: ددې مثال داسي دئ لکه چي يو څوک درې ورونه لري او مې کيږي نو دوی راوغواړي او ورته ووايي چي وروړه ته پوهيږي چي پر ماڅه تيريږي؟ ته زما څنگه مرسته کولای سي دايو وروړ ورته ووايي چي زه به ستا درملنه وکړم او هر ډول خدمت به دي وکړم کله چي ته مې سي غسل به درکړم کفن به درکړم او پراوږو به دي تر قبره پوري يوسم او تر مرگ وروسته به دي په ښو يادوم دا وروړ دانسان اولاد او قريبان دي، بيا دوهم وروړ ورته ووايي چي زما ستا سره تر مرگه پوري اړيکي دي د مرگ څخه وروسته زه ستا هيڅ پروانه لرم، دا وروړ مال دئ، بيا دريم وروړ راوغواړي پوښتنه ځني وکړي دريم وروړ ورته ووايي چي زه ستا په قبر کي ملگري يم دوېري په وخت کي به دي زړه خوشاله کوم کله چي ستا سره حساب کيږي د نيکۍ په پله کي به دي کنښمن د نيکۍ پله به دي درنوم، دا وروړ عمل دئ. رسول الله ﷺ و اصحابو کرامو ﷺ ته وفرمايل: اوس نو تاسو وښايست چي کوم وروړ ښه او گټور دئ؟ اصحابو کرامو ﷺ وويل: اي د الله ﷻ رسول! دغه دريم وروړ گټور دئ هغه لومړني دوه وړونه خو بې گټي دي. (55)

نبي ﷺ د يو سړي بيان وکړی چې اوږده، اوږده سفرونه يې کړي وي (د مسافر دعا قبلېږي) او دی خواره واره ويښتانو والاوي، خړو پړو جامو والا (يعني پرېشانه) وي دی دواړه لاسونه الله ﷻ ته پورته کړي او ووايي: اي الله! اي الله! مگر دده خوراک حرام وي چينساک يې حرام وي جامي يې حرامي وي تل يې حرام خوړلي وي نو دده دعا چيرې قبلېږي. (۵۷)

فايده: د خلکو سره تل دا فکر وي چې د مسلمان دعا ولي نه قبلېږي که دې حديث شريف ته وگورو نو ټول حالات معلومېږي که څه هم الله ﷻ کله، کله په خپل فضل د کافر دعا لاهم قبلوي فاسق خولا څه کوي مگر د پرهيزگاره سړي دعا اصل شی دی ځکه نو د پرهيزگارانو څخه خلگ د دعا هيله کوي. که څوک غواړي چې زما دعا قبوله سي نو د حرامو څخه دي ځان وساتي.

۹- د عمر ؓ د خپلي بي بي منعه د مشکو د تللو څخه

د حضرت عمر ؓ و حضور ته يو ځل د بحرین څخه مشک راغله نو عمر ؓ وويل: څوک دا مشک تلي؟ چې پر مسلمانانو باندي يې وويشو دده بي بي حضرت عاتکې ؓ وويل: چې زه به يې وتلم ده مبارک واورېدل او چوپ سو لږ ساعت وروسته يې بيا وويل: چې څوک به يې وتلي؟ تر څو پر مسلمانانو يې وويشو. دې مبارکي وويل: چې زه به يې وتلم عمر ۸۸ بيا چوپ سو دريم

(۵۷) سورة البقرة الاية (۱۶۸)

(۵۸) مجمع الفوائد

ځل يې وويل: چې زه دا نه خوښوم چې ته خپل لاسونه د ترازو په پله کي کښېږدې او په مشکو يې ولرې او بيا هغه لړلي لاسونه پر بدن وموړي او ماته په دغه اندازه زياتوب حاصل سي.

فايده: داد حضرت عمر رضي الله عنه کامل احتياط و او خپل ځان يې د تهمت څخه خلاصوي که نه نو څوک چې تلل کوي د هغه لاسونه به خامخا لړل کيږي ددغه لږ اندازې په روا والي کي هيڅ شک نسته خو بيا هم ده مبارک خپلي يې بي ته دا خوښه نه کړه.

حضرت عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه چې عمر ثاني هم ورته وايي ده په خپل وخت کي يو ځل مشک تلل نو پوزه يې وتړل او وې ويل چې د مشکو گټه ښه بوی دی (يعني زه نه غواړم چې دغه گټه تر نورو ماته زياته ورسېږي) ⁽⁵⁹⁾

فايده: دا د اصحابو کرامو رضي الله عنهم، تابعينو (رحمة الله عليهم)، او زموږ د مشرانو او رهبرانو احتياط و.

۱۰- د عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه حجاج حاکم لره حاکم نه جوړول

عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه په خپل وخت کي يو څوک د يو ځای حاکم مقرر کړي يو چا ورته وويل چې داد حجاج بن يوسف په زمانه کي هم حاکم پاته سوی دی عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه دغه سړی ددندي څخه ليري کړي هغه سړي ورته وويل: چې زه ډېر لږ وخت د حجاج په زمانه کي حاکم پاته سوی يم عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه ورته وويل چې ستا لپاره دومره بدي بس ده چې چې د هغه سره يوه ورځ يا ترورځي هم کم حاکم پاته سوي يې ⁽⁶⁰⁾.

(59) احياء

(60) احياء

فايده: مطلب دادئ چې دده سره د پاته کېدو اثر خامخا پاته کېږي. څوک چې د پرهېزگارو خلگو سره اوسېږي نو پراوسيدونکي باندې زور وره اغېز په نه ليدونکي ډول د پرهېزگارو خلگو پرېوزي او څوک چې د بد عملو خلگو سره اوسېږي نو د بد عملو خلگو اثر به خامخا پرده پرېوزي همدا وجه ده چې د بدو خلگو د ناستي څخه منعه پکار ده انسانان لا څه کوي بلکې د حيواناتو سره په اوسېدو لا اثر پرېوزي.

رسول الله ﷺ فرمايي: دا وېشنانو او اسونو په مالکانو کې فخر او لويې وي او د بزو په مالکانو کې عاجزې وي. نبي ﷺ ارشاد دئ چې فرمايي: د نیک سړی سره ناسته د مشکو په څير ده که مشک ورونه رسيږي نو بوی به يې خامخا ورسيږي او د بد سړی سره ناسته د اور د کورې په څېر ده که د اور بڅرکي ورونه رسيږي نو د دود (لوگي) څخه يې نه خلاصیږي. (۹)

پنځم باب

د لمانځه شوق او په لمانځه کې عاجزي

لمونځ په ټولو عبادتو کې اړين او لازم شی دئ د قيامت په ورځ به هم لومړی د لمانځه پوښتنه کېږي.

نبي ﷺ فرمايي: د کفر او اسلام تر منځ لمونځ فرق کوونکی دئ. ددې څخه علاوه نور هم زيات ارشادات راغلي دي چې زما په يوه بله رساله (فضائل نماز) کې بيان سوي دي.

۱- د الله ﷺ ارشاد د نفل کونکي په اړه

الله ﷻ فرمایي: څوک چې زما د دوست سره د نېمې کوي و دغه کس ته زما د جنگ اعلان دئ او هېڅوک زما سره نژدې والی نسي کولای تر څو هغه څه ادا نه کړي چې ما فرض کړي دي يعنې زما نژدې والی د فرضونو په اداينه سره لاسته راتلای سي او د نفلو په وجه بنده ماته را نژدې کيږي تر داسي بريده چې زه يې خپل محبوب جوړ کړم نو بيا زه د هغه سړی غوړ سم چې اورېدل په کوي او زه د هغه سړی سترگه سم چې ليدل په کوي او د هغه سړی لاس سم چې يو شی په را اخلي او د هغه سړی پنبه سم چې تلل په کوي او کوم شي چې زما څخه غواړي هغه به ورکوم او د کوم شی څخه چې پنا غواړي زه به يې ځني ساتم. (۶۲)

فايده: د سترگي، غوړ او نورو غړو جوړېدو څخه مطلب دادئ چې د هغه ليدل، اورېدل او گرځېدل به زما د خوښۍ تابع وي او هېڅ خبره به زما د خوښۍ خلاف نه کوي. هغه کسان څومره نیک مرغه دي چې د فرضو د اداينې وروسته د ډېرو نفلو توفيق ور په برخه سي او دا دولت ور په برخه سي. الله ﷻ دي په خپل فضل سره ماته او زما دوستانو ته هم ور نصيب کړي.

۲- د نبي کریم ﷺ ټوله شپه لمونځ کول

يو سړي د عائشې ؓ څخه پوښتنه وکړه چې د نبي ﷺ که څه عجيبه خبره تاليدلي وي نو راته وې وايه عائشې ؓ وويل: د نبي ﷺ کومه خبره عجيبه نه وه؟ بلکې هره خبره يې عجيبه وه يوه شپه راغلی زما سره پرېوتی بيا يې وويل ما پرېږده چې د خپل رب عبادت وکړم دا يې وويل

(62) جمع الفوائد

حضرت عوف ؓ فرمايي: چي زه يوه ورځ د رسول الله ﷺ سره په سفر ولاړم رسول الله ﷺ مسواک وواهه او اودس يې وکړی د لمانځه نيت يې وتری زه هم په لمانځه کي ورسره شریک سوم نبي ﷺ په يو رکعت کي سورة بقره ولوستی کوم ځای چي به در حمت آیات راغلی نو رسول الله ﷺ به لږ ساعت ودرېدی او در حمت د عابه يې غوښتل، کوم ځای چي به د عذاب آیات راغلی نو تر لږ وخته پوري به يې پنا غوښتل د سورة د ختمېدو سره سم يې رکوع وکړه او په رکوع کښي يې (سُبْحَانَ الَّذِي جَبَّرْتُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْعِظَمَةُ) بيا يې په همدغه اندازه اوږده سجده وکړه کله چي دوهم رکعت ته ولاړ سو په دوهم رکعت کي يې سورت آل عمران ووايه همدا ډول په يو رکعت کي يې يو - يو سورت ووايه چي په څلور رکعتو کښي پاو بالا شپږ سپارې کيږي دا به څومره اوږد لمونځ وچي په هر آيت در حمت او آیات د عذاب باندې يې تر ډېره ساعته دعا غوښته او بيا يې په دغه پيمانه اوږده رکوع او سجده کول.

حضرت خذیفة ؓ هم خپله يوه قصه د نبي ﷺ سره د لمونځ کولو رانقله کړې ده او فرمايي: چي رسول الله ﷺ په څلورو رکعتو کښي څلور لوی سورتونه ولوستل يعني د سورت بقره څخه د سورت مائده تر ختمه پوري يې وويل.

فايده: دغه څلور سورتونه چي نبي ﷺ په څلور رکعتو کښي لوستلي دي پاؤ بالا شپږ سپارې کيږي او د نبي ﷺ عادت دا وچي قرآن کریم به يې په تجويد او ترتيب سره لوسته (داصولو سره برابر او په ډېره ارامتيا سره) لکه چي په احاديثو کي راغلي دي ددې سره رسول الله ﷺ پر هر آيت در حمت او پر هر آيت د عذاب درېدی او دعا به يې غوښتل بيا به يې در رکعتو د ولاړي په اندازه اوږده رکوع او سجده کول يعني کله به رسول الله ﷺ په يو رکعت کښي سورت بقره، آل عمران او سورت مائده لوسته چي دغه درې سورتونه نژدې پنځه سپارې کيږي (بيا به يې په دغه اندازه رکوع کول).

دا هغه وخت کېدای شي چې چا په لمانځه کېښي ارام او د سترگو پوځوالی نصیب سي. نبي ﷺ فرمایي: زما د سترگو پوځوالی په لمانځه کېښي دی. اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي إِتْبَاعَهُ

۴- د حضرت ابوبکر صدیق، حضرت ابن زبیر، حضرت علي او نورواصحابو ﷺ د لمونځونو حالات

مجاهد رحمته الله علیه د حضرت ابوبکر صدیق، او حضرت عبدالله بن زبیر رحمته الله علیهما حال را نقل کړی دی چې کله به دوی پر لمانځه ودرېدل داسې به ښکارېدل لکه یو لرگی چې ښخ کړې یعنې هېڅ به نه ښوریده. ^(۶۵)

علماو لیکلي دي چې حضرت ابن زبیر د حضرت ابوبکر رحمته الله علیهما څخه لمونځ زده کړی دی او ابوبکر رحمته الله علیه د رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم څخه لمونځ زده کړی دی یعنې په څه ډول چې رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم لمونځ کاوه پدغه ډول به ابوبکر رحمته الله علیه لمونځ کاوه او عبدالله بن زبیر رحمته الله علیه هم په دغه ډول لمونځ کاوه. ثابت رحمته الله علیه وایي چې د عبدالله بن زبیر رحمته الله علیه لمونځ داسې و لکه یو لرگی چې یوځای ښخ کړې یوڅوک وایي چې ابن زبیر رحمته الله علیه به کله دومره اوږده او بې حرکتې سجده وکړه چې مرغان به راغله دده پر ملا به کېښناسته، کله به یې دومره اوږده رکوع وکړه چې ټوله شپه به ترسهاره په رکوع کېښي او کله به یې دومره اوږده سجده وکړه چې ټوله شپه به تېره سوه کله چې پر حضرت زبیر رحمته الله علیه باندې جنگ کېدی نویواری دمسجد پر دېواله ولگېدی چې دمسجد دېوال یوه ټوټه یې والوزل او د حضرت زبیر رحمته الله علیه دستوني اوږېرې ترمنځ هغه واری تېر سو خوده هېڅ فکر نه وکړی نه وارخطا سونه یې رکوع او سجده لږه کړه یوه ورځ یې لمونځ کاوه دده زوی چې هاشم نومېدی دده

(۶۵) تاریخ الخلفاء

وڅنگ ته بیده و د بام څخه یو مار راو لوېدئ او دده پر زوی باندي راتاوسو زوی یې چغی کړې د کور خلگ ټوله په چابکی سره راغله شورما شور جوړ سو هغه ماری یې مړ کړی ابن زیبر رضی الله عنه په هغه ډول سره په بڼه ارامتیا سره لمونځ کاوه کله چې یې سلام وگرځاوه نووې ویل چې یوڅه شور او ریغ می تر غوږ ورسو څه شی و؟ بی بی یې ورته وویل چې الله ﷻ دي پرتارحم وکړي زوی خوبه دي مړسوی وای ته په خبر نه هم نه یې؟ ده مبارک ورته وویل ورکه سې که په لمانځه کښي می بلي خوا ته توجه او فکر کولای نولمونځ به چیري پاته سوی وای. ⁽⁶⁶⁾

حضرت عمر رضی الله عنه چې په اخروخت کي په خنجر ووهل سواو ددغه زخموڅخه بیا شهید سو هروخت به وینه ترې بهیدله اوزیات وخت به بې هوښه و خو بیا هم د لمانځه لپاره بیداره کېدئ لمونځ به یې کاوه دا به یې ویل چې دهغه چالپاره په اسلام کي هیڅ حصه نسته چې لمونځ پرېږدي.

حضرت عثمان رضی الله عنه به ټوله شپه وینس واوپه یوه رکعت کښي به یې ټوله قرآن کریم ختماوه. د حضرت علي رضی الله عنه (کرم الله وجهه) مبارک عادت داسي و چې کله به د لمانځه وخت راغلی نو پر بدن به یې رپیدل راغله او مخ به یې ژړسویو چاپوښتنه ځني وکړه چې داڅه خبره ده چې د لمانځه دوخت په راتگ سره دي مخ ژړسي او بدن دي ریږي؟ ده مبارک ورته وویل: دا دهغه امانت وخت دئ چې الله ﷻ پراسمانو مخکه او غرونو باندي نازل کړی دوی یې د پورته کولوڅخه ناتوانه سول خو ما پورته کړی.

د حضرت خلف بن ایوب رضی الله عنه څخه یو چاپوښتنه وکړه چې تا په لمانځه کښي مچان نه تنگوي؟ ده مبارک په جواب کښي ورته وویل چې بدکاره خلگ حکومت په دورو وهي دی ریغ نه کوي دا تکلیفونه پر ځان تېروي خو په دې فخرکوي چې زه د حکومت په هر ډول وهلو کي نه ښورم

يعني چي زه خوځومره ټينگ يم زه چي دخپل رب ﷺ و حضور ته ولاړيم زه ديوه مچ له امله وښورېږم.

مسلم بن يسار رضي الله عنه چي به کله دلماڅه لپاره ودرېدی نو دخپل کور خلگو ته به يې وويل چي تاسو ماته خبري کوي زه ستاسو په خبرونه پوهېږم يوه ورځ ده مبارک دبصري په جامع مسجد کي لمونځ کاوه چي دمسجد يوه برخه راچپه سوه خلگويي له امله وځغستل دباندې سره يوځای سوه شوراو غوغا سوه خودی هيڅ په خبر نه سو.

د حضرت خاتم الص عليه السلام څخه چا دلماڅه د حالاتو پوښتنه وکړه ده مبارک په جواب کښي ورته وويل: کله چي دلماڅه وخت راسي اودس وکړم او هغه ځای ته ولاړسم چي لمونځ پکښي کوم لږ ساعت کښېنم چي د بدن په ټولو حصو کښي مي ارامتيا پيدا سي بيادلماڅه لپاره په داسي ډول ودرېږم چي بيت الله شريفه دخپل نظروړاندې وگڼم، پل صراط تر پښولاندې جنت راسته طرف ته، دوزخ چپه طرف ته اود مرگ ملائکه دشا طرفته وگڼم او دافکر وکړم چي دامې وروستی لمونځ دئ ددې څخه وروسته په پوره عاجزی او کمینۍ سره لمونځ ادا کړم بيا داميد او ويري ترمنځ واوسم چي قبول به سي که يا. ⁽⁶⁷⁾

۵- د مهاجر او انصاري چوکيداري او په لمانځه کښي پر انصاري غشي لگېدل

نبي ﷺ د يو غزا څخه تشریف راوړی د شپې يې يو ځای د تېرولو لپاره غوره کړی او بيا يې وويل چي نن شپه به چوکيداري څوک وکړي يو مهاجر صحابي حضرت عمر بن ياسر رضي الله عنه او يو انصاري صحابي حضرت عباد بن بشر رضي الله عنه وويل چي مونږ دواړه به چوکيداري وکړو نبي ﷺ د هغه غره ولوري ته ولېږل چي د هغه لوري څخه ددښمن دراتلو وېره وه او ورته وې ويل چي تاسي به

پر دغه غره باندي چو کيداري وکړی دوی مبارکانو و هغه غره ته تشریف یوړی انصاري و مهاجر ته وويل چي شپه به پر دوو برخو وويشو په يوه برخه کي به ته بیده سي زه به وينس سم په دوهمه برخه کښي به ته وينس سي زه به بیده سم ځکه که دواړه ټوله شپه وينس سو نو کېدلای سي چي پر دواړو باندي د خوب غلبه راسي او دواړه به بیده سو که چيري څه خطر وينس ملگري ته معلوم سي نو خپل ملگري به کښېنوي د شپې لومړۍ برخه د انصاري ملگري د وينس والي لپاره وټاکل سوه مهاجر بیده سوه انصاري د لمانځه نيت وکړی د دښمن لخوا څخه يو سړی راغلی او يو څوک يې د ليري څخه ولاړ وليدئ دستي يې په غشي وويشتی انصاري هيڅ نه وښورېدی بيا يې دوهم غشي وويشتی ورپسي يې په دريم غشي وويشتي هر غشي چي به يې په بدن کي ولگېدئ ده به په لاس د بدن څخه راوايستی او وه به يې غورځوی ددې څخه وروسته يې په ښه ارامتيا سره رکوع او سجده وکړه لمونځ يې پوره کړی بيا يې خپل ملگری راوينس کړی دښمن چي دوی دوه وليدل و تنبېدئ او فکر يې وکړی چي نده معلومه چي د ابه څومره ملگري وي دده ملگری چي کله راوينس سونو وې ليدل چي د انصاري د بدن ددرو ځايو څخه وينه بهيري مهاجر ورته وويل: سبحان الله تا ولي زه په لومړی وخت نه وينولم؟ انصاري په جواب کښي ورته وويل: ما په لمانځه کښي سورة کھف شروع کړی و زړه مي نه غوښتل چي د خلاصېدو مخکي رکوع وکړم خو زما سره دا وېره پيدا سوه چي د ډېرو غشو په لگېدو سره مړ نه سم او د نبي ﷺ د حفاظت خدمت چي ماته يې سپارلی و هغه راڅخه پاته نه سي که چيري زما سره دا وېره نه وای نو د سورة د خلاصېدو مخکي به مي رکوع نه وای کړی. (۶۸)

فايده: داد مبارکو اصحابو کرامو لمونځ و او د لمانځه سره مينه وه چي د غشو د ويشتلو سره او د وينو د بهېدو سره يې هم د لمانځه په خوند کښي فرق نه راتلی زموږ لمانځه ته گوره چي

غوماشه مو و خوري نو د لمانځه فکر راڅخه ولاړ سي او د مچمچۍ او غالبوزي پوښتنه خو مه کوه.

دلته يو مذهبي اختلافي مسئله سته هغه دا چي زمونږ د امام اعظم رحمۍه په اند په وينو توپيدلو سره اودس ماتيري او د امام شافعي رحمۍه په اند اودس نه ماتيري کېدلای سي چي د همدې صحابي طريقه همدا وه ، يا کېدلای سي چي تردغه وخته پوري ددې مسئلې تحقيق نه وسوی ځکه نبي ص په دغه مجلس کي تشریف نه درلودئ يا تردغه وخته پوري ده ته دا مسئله معلومه نه وه.

۲- د حضرت ابو طلحه رضي الله عنه په لمانځه کښي د فکر راتلو په وجه باغ وقف کول حضرت ابو طلحه رضي الله عنه يوه ورځ په باغ کښي لمونځ کاوه نو يو مرغه والوتی نو څرنگه چي باغ ډېر گڼي و او مرغه ته ژرد وتلولاړ پيدانه سوه مرغه به يوې او بلي خوا ته الوتی او د تلولاړ به يې لتول دده مبارک نظر د مرغه په لوري پرېوتی او فکريې د مرغه په لوري بند سو کله چي يې د لمانځه تورو ته فکر راجمعه کړی تېروتی چي کوم رکعت دئ نو ډېر خوابدی سو چي ددې باغ په وجهه دا غم راپېښ سو چي په لمانځه کښي تېروتنه راڅخه وسوه ژرد نبي ص و حضور ته ورغلی او ټوله قصه يې ورته وکړه او غوښتنه يې ځني وکړه چي ددې باغ په وجهه دا مصيبت ماته راپېښ سو نو له همدې امله دغه باغ زه د الله ص په لاره کښي ورکوم، کوم ځای چي ستازړه غواړي هلته يې ولگوه. همدا ډول يوه بله قصه د حضرت عثمان رضي الله عنه په زمانه کښي هم پېښه سوې ده چي يو انصاري په خپل باغ کښي لمونځ کاوه د خرماوو د پخېدو وخت ښه په وده وو د خرماوو غونچې ډېرې ښې ورته معلومي سوې فکريې د خرماوو په لوري ولاړی او داځني ورکه سوه چي څو رکعته مي کړي دي نو ډېر غم او خفگان ورته پېښ سو ددې غم په وجه يې دا ټينگه اراده وکړه چي داسي باغ به ځانته ونه ساتم چي په وجه يې ماته دومره لوی غم پېښ سو او

لمونځ يې راڅخه ورک کړی نو د حضرت عثمان ؓ و حضورته ورغلی او ورته وې ويل: چي دا باغ زه د الله ﷻ په لاره کي خرڅوم تاسو چي څه په کوی هغسي ورسره وکړی عثمان ؓ په پنځوس زره خرڅ کړی او پيسې يې پر ديني کارونو ولگولې.⁽⁶⁹⁾

فايده: دا ايماني غيرت دئ چي د لمانځه په ډول يو مهم شي کي چي د بل شي فکر بند سي نو د پنځوسو زرو باغ يودم صدقه کړي. زموږ حضرت شاولي الله ﷻ په قول جميل نومي کتاب کبني د صوفيانو د نسبت ډولونه ليکلي دي ددې په اړه يې داهم ليکلي دي چي دانسبت دالله ﷻ په اطاعت کبني پر نورو باندي مخکي والی او په دې کي د غيرت کولو دئ دوی مبارکانو ته پر دې کار باندي غيرت دريږي چي د الله ﷻ په اطاعت کبني يې فکر بلي خواته ولاړ سي.

۷- د حضرت ابن عباس ؓ د لمانځه په وجه د سترگي علاج نه کول

د حضرت ابن عباس ؓ په سترگه کي يو وخت او به راغلې نو د سترگي علاج کوونکي دده حضور ته ورغلی او ورته وې ويل که اجازه وي مونږ به ستا د سترگي علاج وکړو خو تر پنځو ورځو پوري به تاسو احتياط کوی او دمخکي څخه به يو څه پر لور ځای يا پر يو لږگي باندي سجده کوئ ده مبارک ورته وويل هيڅکله داسي نسي کېدلای، زمادي په الله ﷻ قسم وي چي په دې ډول ماته يو رکعت هم دقبلولو وړندئ د نبي ﷺ ارشاد ماته معلوم دئ چي فرمايي: کوم څوک چي قصداً لمونځ پرېږدي هغه به د الله ﷻ سره په داسي ډول ملاقات وکړي چي الله به ځني ناراضه وي.⁽⁷⁰⁾

(69) موطا امام مالک ؓ

(70) درمنثور

حضرت عبد الله بن عمر ؓ په بازار کي تشریف درلودئ چې د لمانځه د جماعت وخت سو وې لیدل چې فوراً ټولو خپل دوکانونه بند کړل او مسجد ته ننوتل عبد الله بن عمر ؓ فرمایي: چې ددې خلکو په اړه دا آیات نازل سوئ دئ:

♦◆◻ ◀◻◆②⌚◻%& 🐼 🐉🔢&③🐉◻▶ ➤ ✧ ◀👉🔔◻🔢⑥
 (♂)★🖋️🌀✂️🔲②👉🐉🔢①🔢◀🔢🔢🔢⑤◻🐉

د پورتنی آیات پوره ترجمه داسې ده: په دغه مسجدونو کې داسې خلگ سته چې د الله ﷻ د ذکره څخه یعنې د لمانځه، روژې او زکوٰۃ څخه یې رانیول او خرڅول نه مشغول کوي دوی د داسې ورځی د نیولو څخه ویرېږي چی ډېر زړونه او سترگی به اوړي. (۷)

(⁷¹) سورة نور الاية (١٨)

(⁷²) بيان القرآن

حضرت عبداللہ بن عباسؓ فرمایي: چي دغه خلگ به په خپل کارو بار مشغول وه کله چي به يې اذان واورېدئ نو دسټي به يې کار او بار پرېښودئ او مسجد و ته به ولاړه. نوموړي يو ځای وايي چي قسم په الله ﷻ دا خلگ تاجران و مگر ددوی تجارت دوی د الله ﷻ د عبات څخه نه مشغولول. حضرت عبداللہ بن مسعود ؓ يوه ورځ په بازار کي تشریف درلودئ چي اذان وسوده مبارک وليدل چي خلگو خپل سامانونه پرېښودل او مسجد ته ولاړل ابن مسعود ؓ وفرمايل: داهم هغه خلگ دي چي په اړه يې الله ﷻ فرمایي: ﴿يَوْمَ لَا يَمْنَعُ الْمُشْرِكِينَ اِيْمَانُهُمْ اَنْ يَكُوْنُوْا فِى النَّارِ﴾ (سورة نور).

په يو حديث شريف کي راغلي دي چي رسول الله ﷺ فرمایي: په ورځ د قيامت چي ټوله دنيا الله ﷻ سره يو ځای کړي نو ښځه به وسي چي هغه خلگ دي جلا سي چي د غم او خوشالۍ په دواړه وختونو کي يې د الله ﷻ حمد او ثنا ويل، يوه کوچنۍ ډله به راپورته سي بې حساب او بې کتابه به جنت ته ولاړه سي. بيا به ښځه به وسي چي هغه خلگ دي جلا سي چي په شپه کي به د خپلو بسترو څخه جلا او سپېدل او خپل رب به يې په وېره او مينه سره يادوی، يوه کوچنۍ ډله به راپورته سي او بېله حساب او کتابه به جنت ته ولاړه سي، بيا به ښځه به وسي چي هغه خلگ دي جلا سي چي تجارت د الله ﷻ د ذکر څخه نه منع کول بيا به يوه دريمه کوچنۍ ډله راپورته سي او جنت ته به بېله حساب او ولاړه سي ددې درو ډلو د تللو څخه وروسته به د پاته خلگو سره حساب شروع سي.

(73)

۹- د حضرت خبيبؓ د قتل په وخت کي لمونځ کول او د زيد او عاصمؓ قتل

د احد په غزا کي چي کوم کافران وژل سوي وه د خپلوانو يې د بدل هڅه پياوړې وه چي د خپلو قريبانو بدل واخلي. سلافة چي دوه زامن يې د احد په غزا کي وژل سوي وه پر ځان يې نذر منلی وو چي که د عاصم سر په لاس راغلی نو په کوپړه کي به يې شراب چينيم عاصم ددې زامن وژلي وه او دې اعلان کړی و که هر چا ماته د عاصم سر راوړی زه به سل اوبنان انعام ورکوم خالد بن سفیان ددغه کار لپاره يوه غولونکې تگ لاره جوړه کړه او دده مبارک د سر راوړلو کوشش يې کاوه. خالد بن سفیان څو کسان د (عضل) او (قارة) و مدينې منورې ته ولېږل دغه کسانو هلته ځان مسلمانان ښکاره کړل د نبي ﷺ څخه يې د څوک کسانو غوښتنه وکړه چي ددوی سره ولاړ سي د تبليغ او وعظ لپاره. په دغه کسانو کي يې د عاصم ﷺ غوښتنه هم وکړه چي دده وعظ پر خلگو ښه لگيږي او د خلگو هم خوښ دي. نبي ﷺ لس کسان ددوی سره ولېږل په يوه روايت کي راغلي دي چي شپږ کسان يې ددوی سره ولېږل چي په دوی کي عاصم ﷺ هم موجود وو. په لاره کښي بيوونکو خلگو ددوی سره د وعدې مخالفت وکړی او ددوی د مقابلې لپاره يې د بنمن ورته راوغوښتی چي دوه سوه کسان وه په دې کسانو کي سل کسان غشي وپشتونکي وه. په ځينو رواياتو کي راغلي دي چي دغه کسان رسول الله ﷺ د مکې د حال د معلومولو لپاره لېږلي وه چي پر لاري يې د (بنو لحيان) ددوو سوو کسانو سره مقابله سوه دغه کوچنۍ ډله چي د لسو ياشپږو کسانو څخه جوړه وه کله چي يې دا حالات وليدئ نو يو غره ته چي (فدقد) نومېدئ وختل کافرانو ورته وويل: چي موږ خپله مځکه ستاسو په وينو رنګول نه غواړو بلکي يواځي موږ د مکې د خلگو څخه ستاسو په بدله کي يو څه پيسې او مال غواړو تاسو موږ ته راسی موږ تاسو ته وژنو مسلمانانو ورته وويل: موږ د کافرانو تر لاس لاندي راتلل نه غواړو نو دسټي يې د ترکش څخه غشي راوايستل مقابله يې شروع کړه. حضرت عاصم ﷺ په جذبه خپلو ملګرو ته وويل: ستاسو سره دوکه و سوه خو د ويري خبره نه ده شهادت غنيمت وگڼی ستاسو محبوب ستاسو سره دي د جنت حوري ستاسو انتظار کوي ددې خبري په کولو سره يې په پوره

توان جگره پیل کره کله چي نهزه ماته سوه بیا یې په توره جگره پیل کرل خو دکافرانو ډله ډېره وه
 آخر شهید سو او دعا یې وکړه چي ای الله! خپل رسول ﷺ ته زموږ د قصې خبر ورکړه دادعا یې
 قبوله سوه الله ﷻ په دغه وخت کي رسول الله ﷺ ته خبر ورکړئ. عاصم ﷺ خبر و چي سلافه نذر
 منلی دئ چي زما په کوپړه کي به شراب چینی نو دعا یې وکړه چي ای الله ﷻ! زما سرستا په
 لاره کي پرې کیږي نو زما د سر حفاظت وکړه. الله ﷻ یې دعا قبوله کړه کافرانو چي کله دده دسر د
 پرې کولو اراده وکړه نو الله ﷻ د شاتو مچمچۍ را ولېږلې او په یوه روایت کي راغلي دي چي د
 غالبوزو یوه ډله الله ﷻ راوېږل دعا صم ﷺ پر بدن باندي د څلورو طرفونو څخه راوگرځېدلې.
 کافران ونه توانیدل چي دده مبارک سر پرې کړي بیا دوی فکر وکړی چي د شپې به دا کار وکړو د
 شپې بیا د باران یوه خپه راغله دده مبارک جسد یې یوورې دوی ته په لاس نه ورغلی. په دغه
 ډول درې یا اوه کسان شهیدان سول درې کسان پاته سوه چي یو حضرت خبيب ﷺ وو دوهم زید
 بن طارق ﷺ وو او دریم عبد الله بن دثنه ﷺ پاته سو ددوی سره کافرانو وعده وکړه چي تاسو
 راکښته سئ موږ ستاسو سره دوعدې مخالفت نه کوو دوی مبارکان راکښته سوه کافرانو
 دلیندیو تسمې خلاصی کړې ددوی موتي یې ټینګي وتړلي عبد الله بن طارق ﷺ وویل چي دا
 لومړی دوعدې مخالفت دئ زه هیڅکله ستاسو سره نه ځم دهغو شهیدانو پر لاره تلل زما هم
 خوښ دي کافرانو چي دی هر څومري پوري واهه دی مبارک دځایه څخه نه وښورېدی آخر یې
 شهید کړی یوازي دوه مبارک اصحابان پاته سوه خبيب ﷺ و او بل زید بن دثنه ﷺ و، زید بن دثنه
 ﷺ صفوان بن امیه دپنځو سواوښانو په بدله کي واخیستی چي دخپل پلار امیه په بدل کي یې
 ووژني حضرت خبيب ﷺ جحیر بن ابی اهاب دسلواوښانو په بدله کي واخیستی چي دخپل پلار
 اهاب په بدله کي یې ووژني، دبخاري شریف په یوه روایت کي راغلي دي چي خبيب ﷺ دحارث
 بن عامر اولادو رانیوی ځکه ده حارث ددېر په غزا کي وژلي و، صفوان خپل بندي یعنی زید بن
 دثنه ﷺ ژر دیوه غلام په لاس ورکړی د حرم دباند یې د وژلو له پاره بوتی دده مبارک د شهادت

پر وخت زیات خلگ یو ځای سوي وه چي ابو سفیان هم راغلی و دده د شهادت پر وخت یې دده څخه پوښتنه وکړه چي ستا دي په الله ﷺ قسم وي رینستیا ووايه که ستا پر ځای محمد ﷺ قتل سي ته خلاص سي خوشحاله یې؟ حضرت زید ﷺ وفرمایل: چي زما دي په الله ﷺ باندې قسم وي چي د محمد ﷺ قتل خو لا څه کوي که په هغه یو څوز جگ یې او زه په کور کي ارام کنېښم لا یې هم نه خوښوم. قریشو چي د اجواب واورېدی حیران پاته سوه، ابو سفیان وویل: د محمد ﷺ د ملگرو چي څومره محبت دده سره ما ولیدئ مثال مي هیڅ چیري نه ولیدلې ددې څخه ورسته زید ﷺ شهید کړل سو. حضرت خبيب ﷺ تر څه وخته پوري بندي و د جحیر مینځه چي بیا وروسته مسلمانان سوه وایي: خبيب ﷺ چي کله زمونږ سره په بند کي و مونږ ولیدل چي د خبيب ﷺ په لاس کي یوه ورځ د سړي د سر په اندازه یوه لویه غونچه د انگورو وه او خوړله یې. په مکه کي دغه وخت انگور بیخي نه وه. نوموړې مینځه زیاتوي چي کله دده دمرگ وخت رانژدې سو نو د نظافت لپاره یې یوه چاره و غوښتل کله چي یې چاره ورکړه نابره یو ماشوم و خبيب ﷺ ته ورغلی خلگو چي ولیدل چي خبيب ﷺ چاره په لاس کي او ماشوم ورته ولاړ د خلگ و وېرېدل چي خبيب ﷺ دغه ماشوم مړ نکړي خبيب ﷺ دوی ته وویل: ایا ستاسو فکر دئ چي زه به دا ماشوم ووژنم؟ هیڅکله به داسي و نکړم ددې څخه وروسته کافرانو خبيب ﷺ د حرم څخه وایستی او په رسي یې وځړاوه په دغه وخت کي کافرانو پوښتنه ځني وکړه: که دي په زړه کي څه ارمان وي نو ووايه ده مبارک په جواب کي ورته وویل ماته دومره وخت راکړئ چي دوه رکعت له مونږ وکړم د دنیا څخه د تلو وخت دئ او د الله ﷺ سره ملاقات نژدې دئ کافرانو ده ته وخت ورکړی ده مبارک دوه رکعت نفل په ډېره ارامتیا سره وکړه او بیا یې وفرمایل: که چیري زما دا فکر نه وای چي ستاسو به دا خیال وي چي زه د مرگ د ویري له وجهي وخت تېروم نو دوه رکعت به مي نور هم کړي وای ددې څخه وروسته یې په رسي و ځړاوی او دعا یې وکړه چي اې الله ﷻ! داسي څوک به وي چي ستا تر رسول ﷺ پوري به زما وروستی سلام ورسوي نبي ﷺ ته د حیو په واسطه دغه

سلام ورسول سو. نبي ﷺ و فرمايل: وعلیکم السلام يا خبيب او ملگرو ته يې خبر ورکړې چې خبيب قريشو قتل کړی دی.

حضرت خبيب ﷺ چې کله په رسی باندې و خړول سو نو څلور کافرانو د څلورو طرفونو څخه پرده باندې دنېزو حمله وکړه او بدن يې ور غلبېل کړی په دغه وخت کې يو چا قسم ورکړی بيا يې پوښتنه ځنې وکړه چې ته دا خوښوې چې تا پرېږدو او محمد ﷺ قتل کړو؟ ده مبارک په جواب کې ورته وويل واللہ العظیم زما داهم نه ده خوښه چې زما د ځان په بدله کې دي په محمد ﷺ يو څو زنونزي. (74)

فايده: که څه هم ددې قصو هر لفظ د عبرت دی خو په دې قصه کې دوه شيان په ځانگړي ډول د درنښت او عبرت قابل دي: لومړي دا چې ددې مبارکو اصحابانو محبت او عشق دومره زيات و چې د نبي ﷺ د يوه لږ تکليف په ليدلو کې هم خپل ځانونه قربانول. که څه هم ددغه کافرانو ورسول الله ﷺ ته لاس نه رسېدئ خو خبيب ﷺ يواځې په خوله هم نه غوښتل چې دا خبره پر ځان ومنې چې گویا دده په بدله کې دي محمد ﷺ ووژل سي. کافرانو تر خپله وسه پورې کوشش کاوه چې هر ډول تکليف نبي ﷺ ته ورسوي که څه هم محض په خوله وي پدې يې هم زړه سپرېدئ. دوهم شی د صحابه کرامو ﷺ د لمانځه د درنښت او د لمانځه سره محبت و په دغسې وخت کې خلگ خپل اولادونه، ښځه، قرييان يادوي او د هغوی شکونه ليدل غواړي پيغام او سلام ورته وايي خو د مبارکو اصحابانو ﷺ سلام دنورو پر ځای و نبي ﷺ ته و او اخري ارمان يې دوه رکعت له مونځ و.

۱۰- د نبي ﷺ سره د جنت د ملگرتيا لپاره د لمانځه مرسته

حضرت ربيعہ ؓ فرمايې چې ما د نبي ﷺ په خدمت کې شپه تېرول او د تهجيد په وخت کې به مې ورته داوداسه اوبه او نور د ضرورت وړ شيان لکه مسئله، مسواک او داسې نور ورته ايښودل يوه ورځ نبي ﷺ زما د خدمت څخه ډېر خوشحاله سو اوراته وې ويل: وغواړه څه شي غواړې؟ ما ورته وويل اې د الله ﷻ رسوله! په جنت کې ستا ملگرتيا غواړم نبي ﷺ راته وويل نور څه غواړې؟ ما ورته وويل بس دغه يوشمې بس دئ نبي ﷺ راته وويل د سجدو په ډېر والي سره زما مرسته کوه. (٢٥)

فايده: په پورتنۍ خبره کښې ددې خبرې خبردارۍ دئ چې يواځې په دعا سره بې فکره کښېناستل نه دي په کار بلکې د عمل اړتيا هم سته او په عباداتو کې تر ټولو بهتره عبادت لمونځ دئ څومره چې د لمانځه ډېر والی وسي سجدې زياتې کيږي. کوم خلک چې په دې هيله ناست دي چې پلانکۍ پير يا پلانکۍ بزرگ ماته دعاوي وکړي دا محض دځان تېرايستل دي ځکه الله ﷻ دا دنيا په اسبابو سره چلولې ده که څه هم بې له اسبابو هم پر هر شې باندي قدرت لرې او د قدرت د ښکاره کولو لپاره کله داسې هم کوي چې بې له اسبابو يو کار ترسره کړي خو عام عادت يې دادئ چې د دنيا کارونه د اسبابو سره تړي. د حيرانتيا خبره داده چې موږ دنيا په کارونو کې پر تقدير او يوازي د دعا په هيله نه کښېنو بلکې (٥٠) ډوله کوششونه کوو چې څرنگه پيسې پيدا کړو او څنگه يې ډيري کړو مگر د دين په کارونو کې تقدير او دعا رامنځته کوو په دې کې هيڅ شک نسته چې د سپېڅلو انسانو دعا ډېره ضروري ده خونبي ﷺ دا ارشاد هم فرمايلی دئ چې د سجدو په ډېر والي سره زما مرسته وکړئ

شپږم باب

ایشار، همدردی او د الله ﷻ په لاره کښي مال خرڅول

ایشار و دې ته وایي چې د خپلو اړتیاوو مخکي د نورو اړتیاوې پوره کړې د اصحابو کرامو ﷺ هر عادت هم داسي و چې دخپلي اړتیا ترپوره کولو مخکي یې د بل ورور مسلمان اړتیا پوره کول. د اصحابو کرامو د ټولو عادتونو سره برابر والي خوڅه کوي که ددوی مبارکانو د عادتونو څخه یوه برخه د یو چا نصیب سي لویه نیکبختي ده. ځیني داسي عادتونه په دوی مبارکانو کي خاص وه که یې څوک په ځان کي راوړي نو ددوی مبارکانو د عادتونو یوه برخه به یې په ځان کي راوستلې وي چې ددغه عادتونو څخه یو هم ایشار دئ الله ﷻ په قرآن شریف کي ددې ایشار ستاینه کړې ده او فرمایي:

ژباړه: دوي د نورو اړتیاوې تر خپلو اړتیاوو
مخکي پوره کوي که څه هم دوي وږي وي

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَ لَا يَكْفُفْ حَتَّىٰ تَقُومَ الْأَمَاطَةُ﴾

۱- د صحابي د ميلمه له خاطره ډېوه مړه کول

يو صحابي د نبي ﷺ و حضور ته ورغلی او دخپلي لورې او ستړې ژوند حال يې ورته بيان کړی. نبي ﷺ خپلو کورونو ته خلگ ولېږل ترڅو دده لپاره يو شى پيدا کړي، خو هيڅ شى پيدان سو بيا نبي ﷺ و اصحابو ته وويل: يوڅوک سته چي ددغه صحابي ميلمستيا وکړي؟ يو انصاري صحابي وويل: اې د الله ﷻ رسوله! زه به يې مېلمه کړم، نو دغه صحابي يې خپل کورته بوتی او خپلي بي بي ته يې وويل: دادنبي ﷺ ميلمه دئ، هر څومره عزت چي يې کولای سې، کمى مه پکښي کوه، او هيڅ شى مه پوښه وه، بي بي ورته وويل: په الله ﷻ دي مي قسم وي چي د ماشومانو لپاره مي يو شى ايښي دئ نور هيڅ په کور کي نسته. صحابي ورته وويل: ماشومانو ته تسلي ورکړه او بيده يې کړه کله چي دوى بيده سوه نو ته ډوډۍ راواخله بيا ته دخراغ دسمولو په بهانه ولاړه سه او خراغ مې کړه موږ به داغسي ورته کښېنو صحابي به ډوډۍ وخوري بي بي هم داسي وکړه. صحابي، بي بي او ماشومانو په نهاره شپه تېره کړه او هغه ميلمه صحابي يې موږ کړئ، الله ﷻ دا آيات نازل کړی:

ژباړه: دوي د نورو اړتياوي تر خپلو اړتياوو مخکي پوره کوي که څه هم دوي وږي وي

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَتْ يَدَاكَ وَمَمْلَأَتْ رَوْحُكَ أَنْ لَا تُدْرِكَ يَدَاكَ وَلَا تَمْلَأَ رَوْحُكَ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَتْ يَدَاكَ وَمَمْلَأَتْ رَوْحُكَ أَنْ لَا تُدْرِكَ يَدَاكَ وَلَا تَمْلَأَ رَوْحُكَ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَتْ يَدَاكَ وَمَمْلَأَتْ رَوْحُكَ أَنْ لَا تُدْرِكَ يَدَاكَ وَلَا تَمْلَأَ رَوْحُكَ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَتْ يَدَاكَ وَمَمْلَأَتْ رَوْحُكَ أَنْ لَا تُدْرِكَ يَدَاكَ وَلَا تَمْلَأَ رَوْحُكَ﴾

﴿مَنْ مَلَكَ مِنْكُمْ لَمَّا طُبِعَتْ يَدَاكَ وَمَمْلَأَتْ رَوْحُكَ أَنْ لَا تُدْرِكَ يَدَاكَ وَلَا تَمْلَأَ رَوْحُكَ﴾

فايده: په دې ډول اصحابو کرامو ته گڼ شمېر واقعات پېښ سوي دي چي يوه بله واقعه يې هم په لاندې ډوله ده:

۲- د روزاتي لپاره خراغ مړ کول

يو صحابي رضي الله عنه په پرله پسې ډول روژې نيولې او د روژه مات لپاره يې هيڅ نه درلوده. يوانصاري صحابي حضرت زيد بن ثابت رضي الله عنه ته معلومه سوه چې دغه صحابي په پرلپسې ډول روژې نيسي او د روژمات لپاره شى نه لري نو خپلې بي بي ته يې وويل چې زه نن شپه يو ميلمه راولم چې خوراک شروع سي نو ته د خراغ د سمولو په بهانه خراغ مړ کړه تر هغه وخته پوري چې ميلمه مړېږي او خپله خوراک مه کوه بي بي يې هم داسي وکړه ټول پر سترخان باندې د ميلمه سره ناست وه گويا ډوډۍ خوري په حقيقت کي دوى ډوډۍ نه خوړل صبا چې کله زيد بن ثابت رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم و حضورته ورغلى رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: تاسو تېره شپه د ميلمه سره ډېر ښه سلوک وکړى د الله تعالى ډېر خوښ راغلى. ⁽⁷⁸⁾

۳- د يو صحابي په زکوة کښي اوښ ورکول

حضرت ابي بن کعب رضي الله عنه فرمايي: زه يو ځلي نبي صلى الله عليه وسلم د زکوة راټولولو لپاره ولېږلم زه يو صحابي ته ورغلم د مال حالات چي مي معلوم کړى نو د اوښ يو بچى پر لازم کېده ماغوښتنه ځني وکړه ده مبارک په جواب کښي راته وويل چي يو کلن جونگى خونه د شېدو کار کوي او نه د سپر تيا کار کوي بيا ولاړى يو گران قيمته اوښه يې راوستل او راته وې ويل چي دا اوښه بوزه

ماورته وویل چي دا نسیم ببولای ځکه چي ماته دښه مال اخیستولو حکم ندی سوی که چیري دا اوبنه ورکول غواړي نو نبی ﷺ په سفرکښي دئ اونن په پلانکی ځای کښي تشریف لري نو ته پخپله ورسه او دده په خدمت کښي یې وړاندي کړه که چیري رسول ﷺ قبوله کړه زه هیڅ انکار نه کوم او که یې قبوله نکړه زه مغفرت غواړم هغه صحابي دغه اوبنه زما سره یو ځای روانه کړه او د نبی ﷺ حضورته ورغلو او ورته وې ویل ای د الله ﷻ رسول ﷺ! ستاسو قاصد زما د زکوٰۃ اخیستلو لپاره راغلی و په الله ﷻ دي مي قسم وي چي ماته به ترننه پوري داسي نیکمرغي نوای چي د الله ﷻ رسول ﷺ زما په مال کښي مداخله کړي وای نو ما خپل ټول مال قاصد ته وړاندي کړی قاصد راته وویل چي ستا په مال کښي یو کلن اوبن زکوٰۃ واجب دئ یا رسول الله ﷺ! یو کلن اوبن خونه د شېدو کار کوي او نه د سپرتیا کار کوي نو له همدې امله مي ستاسو قاصد ته یو ښه ځوانه اوبنه ورکړه خو ستاسو قاصد قبوله نه کړه نو ماخپله راوستل او ستاسو حضورته حاضر سوم نبی ﷺ ورته وویل ستاسو زکوٰۃ هم هغه یو کلن اوبن دئ او پرتاسو هم هغه اندازه واجب دئ که چیري ته د خپل لوري څخه زیات اوبنه مال ورکوي نو قبول دي یې کړي الله ﷻ دي یې وتاته بدله درکړي صحابي AA وویل داده اوبنه حاضر ده ، نبی ﷺ اوبنه قبوله کړه او د برکت دُعایې ورته وکړه.

فايده: داد اصحابو کرامو ﷺ د زکوٰۃ د مال حال و نن ډېر د اسلام دعوه کونکي سته او در رسول الله ﷺ سره د محبت او مینې دعوه هم کوي د زکوٰۃ څخه زیات مال خو څه کوي بلکي هغه پوره اندازه ورکول هم ورته مرگ دئ نن دلوري مرتبې خلگ چي زیات شتمن ورته ویل کیږي ددوی په وړاندي د زکوٰۃ بیان کول بیخي نسته او کوم کسان چي دمیانه مرتبې خلگ دي او خپل ځانونه دینداره هم گڼي هغه هم زیار باسي چي کوم خیرن مال و خپلوانو ته ورکړي او یا کوم بل ځای مجبوره سي نو د زکوٰۃ نیت پکښي کوي.

۴- د حضرت ابوبکر ۸۸ او حضرت عمر ۸۸ په صدقه کښې مقابله

حضرت عمر ۷۳ فرمايي چې يوه ورځ نبي ۷۳ د صدقې ورکولو امر وکړی نابېره پدغه وخت کښې زما سره يو څه مال موجود و ماوويل چې نن ورځ خو زما سره نابېره مال سته او زه هېڅ کله په صدقه ورکولو کښې تر حضرت ابوبکر صدیق ۷۳ زيات سوى نه يم نن به ترې زيات سم دا فکر چې مي وکړی او په خوشحالي سره کور ته ولاړم او هر څه چې په کور کښې وه نيم مي ټوله راوړل نبي ۷۳ راته وويل د کور خلگو ته دې يو څه پرېښول ما ورته وويل چې نيم مي ور پرېښودل حضرت ابوبکر صدیق ۷۳ چې په کور کښې څه درلودل هغه يې ټوله راوړل رسول الله ۷۳ ورته وويل چې اې ابوبکر صدیق! د کور خلگو ته دې يوشی پرېښودئ حضرت ابوبکر ۷۳ ورته وويل: چې د کور د خلگو لپاره مي الله ۷۳ او دده در رسول ۷۳ دنوم برکت او ددوی رضا او خوشحالي پرېښودل حضرت عمر ۷۳ فرمايي: ما وويل: زه هېڅ کله د حضرت ابوبکر صدیق ۷۳ په خبر نه سم مخته کيدلای.

فايده: په ښو صفتونو او نیکو کارونو کښې سيالي کول يعنې يو تربل ځان مخکي کول مستحب دئ په قرآن کریم کښې و دې کارته هڅونه راغلې ده. (دا پېښه د تبوک په غزا کښې راغلې ده) په دغه وخت کي نبي ۷۳ د صدقې راټولو لپاره په ځانگړي ډول د اصحابو کرامو هڅونه کړې وه او اصحابو کرامو د خپل توان سره برابر بلکي تر همت او وس زياتي مرستي کړې وې چې بيان يې په دوهمه باب اتمه قصه کښې په لنډ ډول تېر سوى دئ.

جَزَاءُ هُمْ اَللّٰهُ عَنَّا وَعَنْ سَائِرِ الْمُسْلِمِينَ اَحْسَنَ الْجَزَا

۵- د اصحابو کرامو ۷۳ د نورو په وجه د تندي څخه مړه کېدل

۲- د حضرت حمزه ؓ کفن

د نبی ﷺ اکا حضرت حمزه ؓ دا حد په غزا کښې شهید سو او کافرانو ډېرېې رحمه کړنه ورسره کړې وه یعنې پزه ، غوږونه او داسې نور اندامونه یې ځنې پرې کړي وه سینه یې ورڅیرلې وه زړه یې ځنې را ایستلې و آخیر دا چي ډول - ډول ظلمونه یې پر کړي وه د جنگ دخلاصېدو سره سم نبی ﷺ او نور اصحابانو د شهیدانو د جسدونو لټون شروع کړی او د کفنونو انتظام یې کاو په دغه وخت کي یې حضرت حمزه ؓ په دې بد حالت کښې ولیدئ نو ډېرېې زړه درد وکړی په یو پټیو یې پټ کړی په دغه وخت کي د حضرت حمزه ؓ سکه خور حضرت صفیه ؓ تشریف راوړی چي دخپل ورور حال و ویني نبی ﷺ په دې فکر چي دده خور به دداسي حالت دلیدلو زغم ونلري ځکه داهم دښځي ذات ده نو ددې زوی حضرت زبیر ؓ ته یې امر وکړی چي خپله موردي د حضرت حمزه ؓ دلیدلو څخه منعه کړه زبیر ؓ مورت ته وویل چي رسول الله ﷺ دلیدلو څخه منعه کړې ده موریې ورته وویل چي ما اورېدلي دي چي زما دورور پزه ، غوږونه او داسي نور اندامونه پرې کړل سوي دي نو دا الله ﷻ په لار کي کومه لویه خبره نه ده موږ په دې کار راضي يو دا الله ﷻ څخه د ثواب هیله لرو او انشاء الله صبر به وکړم حضرت زبیر ؓ نبی ﷺ ته ورغلی د مور خبري یې ورته وکړې نبی ﷺ چي دهغې جواب واورېدئ نو دلیدلو اجازه یې ورکړه دا راغله خپل ورور یې ولیدئ اِنَّ الله یې وویل او دده لپاره یې استغفار او دعا وویل . په یو بل روایت کي راغلي دي چي د احد په غزا کي چي کوم ځای مړي پراته وه نو یوه ښځه په چابکۍ سره راتله نبی ﷺ وفرمایل چي وگورئ هغه ښځه منعه کړئ حضرت زبیر ؓ فرمایي : ماوېژندل چي زما مورده زه په تلوار دمنعه کولو لپاره ورمخکي سوم خو هغه ډېره زوره وه وه زه یې په سوک ووهلم اورا ته یې وویل چي ليري سه ما ورته وویل چي نبی ﷺ منعه کړې ده نو دا دستي ودرېده ددې څخه وروسته یې دوه

پتوان راو ایسته او وې وویل چي ماد خپل ورور د کفن لپاره راوړي دي اوزه یې دوفات څخه خبره سوې یم په دغه پتووانو کښي کفن ورکړئ موږ هغه پتووان راواخیسته چي حضرت حمزه ؓ ته کفن پکښي ورکړو په دغه وخت کي یو بل انصاري صحابي دده وڅنگ ته پروت و چي کافرانو هم د حمزه ؓ په څېر ظلم ورسره کړی و او شهید کړی یې وو نوم یې حضرت سهیل ؓ وو نوموړ ته پردې خبره شرم ودرېدئ چي حمزه ؓ ته په دوو جامو کښي کفن ورکړو او انصاري یو کفن هم نلري نوله همدې امله ددواړو لپاره یوه یوه جامه وټاکل سوه خویوه جامه (پتو) لوی و اوبل کوچنی و نوموړ هیسکه و اچوله ددې لپاره چي هره جامه دهرچا په نامه راووتل هغه ته به یې ورکړو کله چي مو هیسکه ترسره کړه لویه جامه د حضرت سهیل ؓ په برخه سوه او لنډه جامه د حضرت حمزه ؓ په برخه سوه چي دده مبارک ترقد کوچنی وه پښې چي به مو ورپتي کړې سر به یې لوڅ سو او سر چي به مو ورپت کړی پښې به یې لوڅي سوې نبي ﷺ و فرمایل چي سر ورپت کړئ پر پښو یې پاني او داسي نور شيان ورواچوئ. (۸۰)

د ابن سعد ؓ په روایت کي راغلي دي چي حضرت صفیې ؓ چي کله دوی جامې راخیستي وې او دخپل ورور د جسد په لټه کي وه چي وڅنگ ته یې د ورور په څېر یو بل انصاري هم ولیدئ نو یو یو پتو یې دواړو ته کفن ورکړی د حضرت حمزه ؓ پتو لوی وو. دا روایت مختصر دئ او دخمیس کتاب روایت تفصیلي دئ.

فایده: دا ددواړو جهانود پاچا د اکا کفن و هغه هم پدې ډول چي یوه ښځه دخپل ورور لپاره دوی جامې راوړي دوی دا هم نه خوښوي چي ده ته دي دواړي جامې ورکفن کړي او یو بل انصاري دي یې کفنه پاته سي نو بیا هغه دوی جامي یوه - یوه ددوی په منځ کي وېشي او لنډه جامه و هغه چاته رسیږي چي ددواړو جهانود پاچا اکا دئ څوک چي دمسکینانو ملاتړ کوي او د

عدل دعوه کوي که چيري په خپلو دعوو کي رينښتني وي نو ددې پاکو انسانو تابعداري دي وکړي ، چي يوازي په وينا سره نه بلکي په عمل سره يې هم وښودل ، موږ چي ددې پاکو هستو دتابعدارۍ دعوه کوو دا زموږ لپاره دشرم خبره ده .

۷- د سيرلي سره گر ځېدل او بيا بېرته راتلل

حضرت ابن عمر رضي الله عنه فرمايي چي يو صحابي ته يو چا سپړلی په تحفه کښي ورکړی هغه فکر وکړی چي زما فلانکی ملگری تر ما ډېري اړتيا وي لري د اولادو او بچيانو څښتن دئ او د هغه د کور خلگ ډېر محتاجه دي نو دستي يې دهغه ملگري وکورتې ورو لېږی هغه بيا ويل ملگري ته ولېږی لنډه دا چي اوو کورونو ته ولېږل سو آخر بېرته د هغه صحابي وکورتې راغلی چي لومړي ورته تحفه سوی و(۸۱).

فايده: ددې ډول قصو څخه معلومېږي چي دوی هم ډېر اړ وه خو هر يوه به د خپلي اړتيا تر پوره کولو مخکي دنورو اړتياوي پوره کولې.

۸- حضرت عمر رضي الله عنه ددایي توب لپاره د خپلي بي بي بېول

امير المومنين حضرت عمر رضي الله عنه چي دخپل خلافت په زمانه کښي يې ډېر واري د شپې د چوکيدار په ډول د ښار ساتنه هم کول يوه ورځ په يوه ډگر باندي تېر سو چي دوړيو يوه خيمه يې وليدل چي پخوا دلته نه وه ولاړه نو نژدې ورغلی کله چي ور نژدي سو نو يو ملگری هلته ناست

(81) در منثور

دئ او د خیمې خخه د ځگړوي اواز راځي حضرت عمر رضی الله عنه سلام ورته ووايه او د هغه ملگري سره کښېناستی او پوښتنه يې ځني وکړه چې ته څوک يې؟ هغه سړي په جواب کي ورته وويل چې زه مسافر یم د ځنگله اوسېدونکی یم امير المومنين ته خپلي اړتياوي وړاندي کوم او د مرستي غوښتلو لپاره راغلی یم بيا ده مبارک پوښتنه ځني وکړه چې د خیمې خخه ځنگله اواز راوړي؟ هغه سړي ورته وويل چې څه سړيه خپل کار دي کوه نوري پوښتني مه کوه خوده مبارک ټينگار وکړی چې خامخا به وايي چې داد څه شي تکليف دئ هغه سړي ورته وويل چې ښځه مې پر اولاد مريضه ده دردونه ورته پيدا سوي دي ده مبارک ورته وويل چې بله کومه ښځه نسته؟ هغه سړي ورته وويل چې هيڅوک نسته دی مبارک ددې ځای خخه راروان سو کورته يې تشریف يووړی او خپلي بي بي حضرت ام الکلتوم رضی الله عنها ته يې وويل چې د يو ډېر ثواب شى ستا لپاره راغلی دئ هغې پوښتنه وکړه چې څه شي دئ؟ ده مبارک ورته وويل چې د ځنگله ديو اوسېدونکي يوه ښځه ده ښځه يواځي ده پر اولاد باندي مريضه ده ، بي بي وويل چې دا څومره نیکمرغي ده زه تياره یم که ستا اجازه وي زه به ورسم. ولي به دانه وه تياره ځکه دام حضرت فاطمې رضی الله عنها لور وه حضرت عمر رضی الله عنه ورته وويل کوم شيان چې د ولادت په وخت کي پکار يري لکه تيل، ټوکران او داسي نور هغه هم درسره واخله او يو څه غوړي او دانې هم درسره واخله ام الکلتوم رضی الله عنها دغه ضرورت شيان واخيسته او روانه سوه حضرت عمر رضی الله عنه وروسته پسي تللی تر داسي وخته پوري چې بي بي خیمې ته ننوته او عمر رضی الله عنه د خیمې د باندي دهغه صحرايي سړي سره کښېناستی اوريې بل کړی کتو يې باندي کړه يو څه دانې يې وايشولې بيا يې غوړي ورواچول په دغه وخت کي هغه ښځه دزيږد خخه فارغه سوه د خیمې دننه بي بي ناره کړه چې يا امير المؤمنين! خپل دوست ته مبارکي ورکړه چې هلک پيدا سو هغه سړی چې د امير المؤمنين لفظ واورېدئ نو ووبرېدئ امير المؤمنين وويل: د ويرې خبره نه ده وروسته يې هغه کتو د خیمې سره کښېښوده او بي بي ته يې وويل: دغه کتغ هغې ښځې ته ورکړه چې وې خوري. بي بي هم ښځې ته خوراک ورکړی هغې

ابو طلحة ؓ چي دغه آیات واورېدئ درسول الله ﷺ و حضورته ورغلی او ورته وې ویل: ای د الله ﷻ رسوله ﷺ! ماته تر ټولو زیات بیر حآء خوښ دئ او د الله ﷻ فرمان دئ چي تاسو به تر ټولو ښه مال د الله ﷻ په لاره کي خرڅوئ اوس زه خپل دغه باغ د الله ﷻ په لاره کي خرڅوم څنگه چي یې تاسو مناسبه بولئ په هغه ډول یې خرڅ کړه نبي ﷺ ډېر خوشحاله سو او ورته وې ویل: زه دا مناسبه بولم چي د خپلو قریبانو په منځ کي یې وویشي ابو طلحة ؓ هغه باغ د خپلو قریبانو په منځ کي وویشي ټوله یې د الله ﷻ په لاره کي مصرف کړی. (۸۴)

(⁸³) سورة آل عمران الآية (٩٢)

۱۰- د حضرت ابوذر غفاري ؓ و خپل خادم ته خبر ورکول

حضرت ابوذر غفاري ؓ يو مشهور صحابي دئ چې د اسلام راوړلو قصه يې په لومړي باب پنځم شمېره کي تېره سوه نوموړي د لويو زاهدانو څخه و. ده مبارک خپله هم مال او شتمني نه سره جمعه کول او نه يې دا خوښېدل چې بل څوک يې جمعه کړي زيات وخت به د شتمنو خلکو سره په جنگ اخته و په همدې وجه د حضرت عثمان بن عفان ؓ په حکم په زېده نومي ځای کي اوسېده چې په ځنگله کي ډېر کمزوري ځای و د حضرت ابوذر ؓ سره په ځنگله کي اوبسان وه يو کمزوري څړونکي يې درلودئ ده مبارک به يې احوال پوښتی ، يوه ورځ د بنو سليم قوم يو سړی ده مبارک ته راغلی او ورته وې ويل: اي ابوذره! زه غواړم چې ستا خدمت وکړم او ستا د فيوضاتو څخه ځان برخمن کړم حضرت ابوذر ؓ ورته وويل: زه هغه څوک خوښوم چې زما خبره مني که ته زما خبره منې نو په شوق او مينه سره اوسه که يې نه منې نو ستا اړتيا نسته سليمي صاحب وايي چې ما ورته وويل: اي ابوذره! کوم شی ستاسو پکار دئ چې په هغه کي زه ستاسو اطاعت وکړم؟ ابوذر ؓ وويل: زه چې کوم مال د الله ﷻ د رضا لپاره خرڅوم نو تر ټولو ښه مال به ورکوي دغه نوی خادم وايي: ما دده خبره قبوله کړه. خادم وايي: نابره يوه ورځ ابوذر ؓ ته چا وويل: چې پر ابو باندې ځني خلگ او سپړي چې زيات ضرورتمن دي خوراک ته اړ دي ده مبارک ماته وويل: چې يو اوبن راوړله زه هم ولاړم ډېر ښه اوبن چې د سورلي لپاره زيات فرمانبردار و د وعدې مطابق مي د بيولو اراده وکړه بيا مي فکر وکړ چې غريبان خو يې غوښي خوري نو دا ښه طاقتور د سورلي اوبن ولي ورولم نو تر هغه مي يوه درجه کم اوبښه وکنه دده مبارک حضور ته مي وروستل داسي اوبښه وه چې تر پاته ټولو اوبسانو غوره وه يوازي تر هغه اوبن کمزوري وه چې ما ويلي وه چې دا ډېره ښه د سورلي اوبن دئ کيدلای سي دده اوملگرو د سورلي لپاره يوخت پکار سي ابوذر ؓ راته وويل: اي خادمه! تا خيانت وکړې زه دستي پوه

نوله همدې امله د خپل ځان لپاره تر ټولو ښه مال مخکې ولېږه. هغه مال چې ستا تر ټولو خوښ وي ترڅو ستا لپاره جمعه سې.

فایده: په درو برخه لرونکو کي تر ټولو دعا جزانه جوړېدو مطلب دادئ چي خومره دي په توان وي د آخرت په زخيره کي يوشی جمعه کړه داسي نه چي مقدر غالب سي او هغه مال ستا څخه ضائع سي ياته مړ سي مال دي د نورو په لاس کښېوزي بيا دي څوک پوښتنه نه کوي دکورنۍ غړي او ښځه به دي يو لړ وخت درپسي وژاري بيا دي نه يادوي داسي ډېر خلگ سته چي په مړي پسي خيرات هم نه کوي

په يوه حديث شريف کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي: انسان تل دا وايي چي زما مال، زما مال، حال دادئ چي دده مال هغه دئ چي ده خوړی او ختم يې کړی يا يې واغوستی او زوړ يې کړی او يا يې د الله ﷻ په لاره کي مصرف کړی د ځان لپاره يې خزانه کړی ددې نه پرته نور چي دی هر څه مال يو ځای کړی وي هغه د نورو لپاره يو ځای کړی دئ.

په يو حديث شريف کي راغلي دي چي نبي ﷺ پوښتنه وکړه چي په تاسو کي څوک سته چي تر خپل مال يې د وارث مال خوښ وي؟ اصحابو وويل: يا رسول الله ﷺ! داسي څوک به نه وي چي د نورو مال يې تر خپل مال خوښ وي. (يعني داسي څوک نسته) نبي ﷺ وفرمايل: خپل مال يوازي هغه دئ چي سړي يې خپله و خوري او کوم مال چي پاته سو هغه د وارثانو مال دئ. (۸)

(⁸⁶) مشكوة

۱۱- د حضرت جعفر ؑ قصه

حضرت جعفر ؑ د نبی ﷺ د اکا زوی و او د حضرت علي کرم الله وجهه سکه ورور و. لومړی خو د دوی کورنۍ په سخا، بهادري او شجاعت کي نوموتې کورنۍ وه مگر د حضرت جعفر ؑ د مسکینانو سره خاصه رابطه او علاقه وه او زیاته ناسته یې ورسره کول کله چي د کافرانو څخه تنگ سو نو لومړی یې حبشې ته هجرت وکړي حبشې ته چي کافران پسي ورغلل نو ده خپله صفایي او پاکوالی نجاشي پاچا ته وړاندي کړی چي قصه یې د اول باب په لسم شمېره کي تېره سوه د حبشې څخه یې بیا و مدینې منورې ته هجرت وکړی او د موته په غزا کي شهید سو چي قصه به یې دراتلونکي باب په پای کي راسي دده مبارک دوفات سره رسول الله ﷺ دده کور ته تشریف یووړی ترڅو دده د کورنۍ سره غم رازي وکړي او تسلي ورکړي دده زامن عبد الله، عوان او محمد یې راوغوښتل پر سرو یې لاس ورته کړی د برکت دعا یې ورته وکړه د حضرت جعفر ؑ په ټول اولادو کي دده اثر (اغیزه) وه خو په عبد الله نومي زوی کي یې د سخاوت صفت زیات و له همدې امله ده ته د قطب السخاء لقب ورکول سوی دئ یعنی د سخا ستوری د اوو کالو په عمر یې د نبی ﷺ سره بیعت وکړی. یو چا عبد الله بن جعفر ؑ و حضرت علي ؑ ته د سپارښت لپاره بوتی دده په سپارښت د هغه سړی کار و سو نو هغه سړی دده لپاره څلوېښت زره روپۍ د نذراني په ډول راواستولې ده مبارک بېرته ورواستولې او ورته وې ویل: موږ خپله نیکي نه خرڅو یو بل چا هم درې زره روپۍ د نذراني ورته راوړي ده په ناستو خلکو ووېشلې خپله یې نه کړي قبولي یو وخت یو تاجر بازار ته شکره راوړې وه په بازار کي هیڅ خرڅه نه سوه د هغه تاجر سره ډېر فکر او غم و عبد الله بن جعفر ؑ خپلو کار کوونکو ته وویل: تاسو ددغه تاجر څخه شکره (بوره) رانیسئ او په خلکو یې مفته (وړیا) وویشتئ. د شپې چي به ددوی

قوم ته میلہ راغلی نو دده په کور کي به یې خوراک او چیناک کاوه او هر ډول اړتیاوي به یې ده پوره کولې. (87)

حضرت زبیر ؓ په یو جنگ کي گهون کړی و یوه ورځ یې خپل زوی عبداللہ راوغوښتي او وصیت یې ورته وکړی په وصیت کي یې ورته وویل: فکر کوم چي زه به نن شهید سم ته زما پور ادا کړه او فلانکی او فلانکی کار وکړه دا وصیتونه یې زوی ته وکړه په همدغه ورځ شهید سو زوی چي یې د پور حساب وکړی نو پرده باندي دوویششت لکه روپیۍ باندي وي هغه هم په دې ډول وي چي خلگو ده ته په امانت مالونه اینسودل ځکه دی په امانت داری کي زیات مشهور وکله چي به خلگو مال ورته راوړی ده به ورته وویل چي زما سره خو ځای نسته ستا مال یې پر ما قرض دا خبره به یې ورته وکړه مال به یې ځني واخیستي دستي به یې صدقه کړی. دا یې هم وزوی ته ويلي وه که څه مشکل درته پېښ سو نو زما مولا ته وایه عبد الله وایي: چي زه په دې نه سوم پوه چي د مولا څخه یې مقصد څوک دئ نو ما پوښتنه ځني وکړه چي ستامولا څوک دئ؟ ده مبارک راته وویل: زما مولا الله ﷺ دئ. آخر داچي حضرت عبد الله ﷺ دده مبارک ټول قرضونه ادا کړه، عبد الله بن زبیر ؓ فرمایي: کله چي ماته مشکل دیوه قرض په ادا کولو کي پېښ سو نو ما به وویل: یا د زبیر مولا! فلانی کار نه کیږي هغه کار به دستي وسو عبد الله بن زبیر ؓ فرمایي: یوه ورځ ما عبد الله بن جعفر ؓ ته وویل: چي زما دپلار لس لکېه روپیۍ د قرضونو په سرلیک کي ستاسو پر ذمه دئ ده مبارک راته وویل کومه ورځ چي دي خوښه وي په هغه ورځ راسه چي پیسې درکړم عبد الله ﷺ وایي زه ددې خبري کولو وروسته پوه سوم چي ما غلطي کړې وه په حقیقت کي دده قرض زما دپلار پر ذمه و نو زه بهرته ورغلم و عبد الله بن جعفر ته مي وویل چي زه غلط سوی وم ستاسو زما پر پلار باندي قرض دئ ده مبارک راته وویل: ما وروبخښلی

دئ ماورته وويل: بخښه نه غواړم ده مبارک راته وويل: ښه دئ، هره ورځ چي درته اسانه وي په هغه ورځ يې راکړه ماورته وويل: ددې پيسو په بدله کي مخکه زما خڅه واخله ماته د غنيمت په مال کښي ډېره مخکه راغلې ده، ده مبارک راته وويل: ښه دئ، مايوه کمزوري مخکه چي اوبه او نور ډاډتيا شيان يې هم نه درلوده ور مي کړه ده دستي را خڅه قبوله کړه غلام ته يې امر وکړي چي په دغه مخکه کي د لمانځه مسئله اواره کړه غلام په هغه مخکه کي د لمانځه مسئله اواره کړه عبد الله بن جعفر عليه السلام پر هغه ځای دوه راکعته نفل وکړه او ډېره اوږده سجده يې وکړه د لمانځه خڅه چي فارغه سو غلام ته يې وويل: داځای وکنده غلام چي هغه ځای وکندي دستي يوه چينه د اوبو راپورته سوه چي جوش يې واهه⁽⁸⁸⁾

فايده: د اصحابو مبارکانو دغه کارونه وه چي ددې باب په قصو کي ليکل سوي دي يا په نورو قصو کي ليکل سوي دي دا ددوی لپاره څه لويه خبره نه وه بلکي دا ددوی عام عادتونه وه.

اوم باب

بهادري، زړه ورتوب او دمرگ ارزو

د مرگ د شوق لازمي نتيجه بهادري ده څوک چي تر خپل سر تير سي نو بيا هر څه کولای سي وېره، فکر کول، د ځان د ساتني لاري چاري لټول، مال او شتمني ټوله دژوند لپاره دي کله چي دمرگ شوق پيدا سي د مال محبت پاته کيږي ددښمن وېره لمنځه ځي. ارمان چي ددې مبارکو انسانانو په برکت ماته هم دادولت را نصيب سوي وای.

۱- د حضرت ابن جحش او حضرت سعد ؓ دعا

حضرت عبد الله بن جحش ؓ د احد په غزا کي و حضرت سعد بن ابی وقاص ؓ ته وويل: اې سعد! راسه چي په گډه دعا وکړو په ما او تا کي دي هريو دخپل ضرورت دعا وکړي هغه بل به امين وايي ځکه داسي دعا قبلېدو ته زياته نژدې ده دواړه مبارکان يو کونج ته ولاړل او هريو ده دعا وکړه لومړی حضرت سعد ؓ پدې ډول دعا وکړه: اې الله ﷻ! صبا و ماته په جنگ کي يو لوی بهادر انسان په مقابلې کي راولې چي پر ما زوروره حمله وکړي او زه هم زوروره حمله پرې وکړم بيا ماته فتحه (بری) رانصيب کړي او هغه ستا د رضا لپاره ووژنم او غنيمت يې ماته حاصل کړي. حضرت عبد الله بن جحش ؓ آمين پرې وايه وروسته حضرت عبد الله بن جحش ؓ پدې ډول دعا وکړه: اې الله ﷻ! صبا و ماته يو لوی بهادر په مقابلې راولې چي پر ما سخته حمله وکړي او زه هم سخته حمله باندې وکړم او بيا ماستا په لاره کي شهيد کړي بيا پزه او غوړونه راڅخه پرې کړي کله چي قيامت سي ته پوښتنه راڅخه وکړي چي اې عبد الله! ستا غوړونه او پزه ولي پرې سوي دي؟ زه درته ووايم چي يا الله ﷻ! ستا او ستا د رسول ﷺ په لاره کي پرې سوي دي حضرت سعد ؓ پرې آمين ووايه دوهمه ورځ جنگ شروع سو ددوی دعاوي په هغه ډول قبولي سوې لکه دوی چي کړي وې (۸۹)

سعد ؓ وايي: د عبد الله بن جحش ؓ دعا زما تر دعا غوره وه ما د احد د غزا په ميدان کي ما بنام وليدل چي د جحش ؓ غوړونه او پزه په يو تار پيښودل سوي وه. هم دا ډول دده توره هم

ماته سوې وه بيا رسول ﷺ يو ښاخ ورکړی چې دده په لاس کې توره جوړه سوه تر ډېره وخته پورې هم داسې وه بيا په دوه سوه ديناره خرڅه سوه. ⁽⁹⁰⁾ دينار دسرو زرو د يوې سيکې نوم دی. فايده: په دې قصه کې د يوې خوا لوی کمال بهادري او زړور توب دی چې د يوه بهادر دښمن د مقابلې ارزو ده د بلې خوا لوی کمال د خپل محبوب سره مينه او عشق دی چې په لاره کې يې د ځان ټوک، ټوک کولو هيله ده په آخر کې چې پوښتنه ځنې وسې چې دا ولي؟ دی ورته ووايي چې داستا لپاره.

رهيگا کوئی توتیغ ستم کي يادگارون مين * مری لاشی لاشو کي تکرۍ دفن
کرناکرسو مزارون مين

ژباړه: چيرې خو به د ظلم د توري څخه يوه ټوټه د ښې په ډول پاته سي زما د وجود ټوټې په سلو قبرونو کې ښخې کړي.

۲- دا حد په غزا کې د حضرت علي ؑ بهادري

دا حد په غزا کې مسلمانانو ته يو څه ماته وه چې لوی لامل يې د نبی ﷺ د يوه امر نه پر ځای کول وه چې بيان يې د اول باب په دوهمه قصه کې سوی دی د په دغه وخت کې مسلمانان د څلورو طرفونو څخه د کافرانو په منځ کې راغلل په همدې وجه ډېر مسلمانان شهيدان سوه يو څه و تنبېده نبی ﷺ هم د کافرانو د يوې ډلې په منځ کې راغلی کافرانو دا اواز خپره کړې وه چې نبی ﷺ شهيد سو په دغه وجه هم ډېر مسلمانان و تنبېدل حضرت علي ؑ فرمايي: کله چې کافرانو مسلمانان راگير کړه او نبی ﷺ زما د سترگو څخه پټ سو نو لومړی ما در رسول الله ﷺ لټون

په ژوندو کي وکړي نه مي کړي پيدا بيا مي په شهيدانو کي ولټوي هلته مي هم نه کړي پيدا
نوما په خپل زړه کي وويل چي دا خوشوني نه ده چي رسول الله ﷺ دي د جنگ دميدان څخه
تنبتبدلي وي داسي معلومېږي چي الله ﷻ زموږ د عملونو له امله ناراضه سوي وي او خپل
رسول ﷺ يې اسمانو ته پورته کړي وي نو د علاج لپاره بله لاره نسته بې له دې چي د کافرانو په
ډله ورگډ سم ترڅو شهيد سم ما خپله توره راواخيسته حمله مي وکړه تر داسي اندازې چي
کافران د منځ څخه و يوې خواته سوه زما پر رسول الله ﷺ باندي سترگي ولگېدې زه ډېر
خوشحاله سوم او پوه سوم چي الله ﷻ د ملائکو په واسطه د خپل محبوب حفاظت کړي دي نو
ولاړم د رسول الله ﷻ سره ودرېدم کافران ډلي ډلي راتلل پر رسول الله ﷻ يې حملي کولې نبي ﷺ و
فرمايل: اي علي! دا ډله منعه کړه زه هم د هغي ډلي مقابلي ته ورغلم يواځي مي د هغي ډلي
مقابله وکړه او ځيني مي ځني مړه کړه بيا يوه بله ډله پر نبي ﷺ د حملي په نيت رامخکي سوه
رسول الله ﷻ زما و طرفته اشاره وکړه زه بيا ددوي مقابلي ته ور مخکي سوم ددوي مقابله مي
وکړه. ددې څخه وروسته جبرائيل ﷺ راغلی د حضرت علي ﷺ د بهادري او مرستي ستاينه يې
وکړه رسول الله ﷻ وفرمايل: اِنَّهُ مِنِّي وَاَنَا مِنْهُ يعني زه دده څخه يم دی زما څخه دی. نبي ﷺ پدغه
خبره سره په خپل منځ کي پوره يوالي ته اشاره وکړه جبرائيل ﷺ وويل: وَاَنَا مِنْكُمْ يعني زه
ستاسو ددواړو څخه يم. (۹۱)

فايده: يواځي سپړي چي د يوې ډلي سره مقابله کوي او بيا نبي ﷺ پيدا کوي بېرته د
شهادت په نيت د کافرانو په ډله ورننووي دا که د يوې خوا د رسول الله ﷻ سره زياته مينه او
عشق څرگندوي خو د بلې خوا کامل او پوره دلاوري او زړورتوب دی.

۳- حضرت حنظله ؓ شهادت

حضرت حنظله ؓ په لومړي وخت کي دا حد په غذا کي گډون نه وکړي وايي: چي ده واده کړي و دشپې د بي بي سره يو ځای سوی و سهار يې د غسل تياري کول د غسل لپاره ناست و سر يې مينځي چي نابره د مسلمانانو د ماتي ږغ يې تر غوږ سو ددې او از زغم يې نه درلودی دستي ولاړ سو توره يې واخيسته د جنگ ميدان ته يې ځان ورساوه پر کافرانو يې حملې شروع کړې او برابر پر مخ روان و چي په دغه حالت کي شهيد سو څرنگه چي شهيد که جنوب نه وي نو بېله غسله په قبر کي بنځيري نو اصحاب ؓ خو دده په جنابت نه وه خبر نو دده سره يې هم داسي معامله وکړه خو نبي ؐ وليدئ چي ده مبارک ته ملائکي غسل ورکوي نبي ؐ واصحابو کرامو ته دده د غسل بيان وکړي ابو سعيد ساعدي ؓ فرمايي: ما چي دنبي ؐ فرمان واورېدئ نوزه ولاړم حنظله مي وکاتئ د حنظله تر سر او به خڅېدې نبي ؐ چي کله دا حد د غذا خڅه راغلی او خېړنه يې وکړل ورته معلومه سوه چي حنظله د غسل پرته و غذا ته تللي و. (۹۲)

فايده: داهم کامله بهادري ده ځکه بهادر سړي ته په خپله اراده کي خنډ کول گران کار دئ نوله همدې امله ده مبارک دومره انتظار هم نه سو کولای چي غسل وکړي.

۴- د حضرت عمرو بن جموح ؓ د شهادت ارزو

حضرت عمر بن جموح ؓ په پښه گوډ وو څلور زامن يې درلوده زيات يې در سول الله ﷺ په خدمت کي حاضرول او په غزاو کي يې گډون کاوه. دا حد په غذا کي دده سره هم دافکر پيدا سو

چي کاشکي زه هم په غزا کي گډون وکړم خلکو ورته وويل: چي ته معذوري د گډوالي له امله ستا لپاره تلل گران کار دئ ده مبارک ورته وويل: داڅومره بده ده چي زما زامن جنت ته ولاړ سي او زه دي پاته سم بي بي يې هم د پيغور په ډول دده دتيارولو لپاره ورته وويل: زه وينم چي ته د جنگ څخه راتنستېدلې يې او بېرته راغلی يې عمرو بن جموح ؓ چي دا واورېدل وسله يې واخيستل د قبلي پر لوري روان سو او دادعا يې وويل: **اللَّهُمَّ لَا تُرْدِنِي إِلَيَّ أَهْلِي** ژباړه: اې خدايه! ما بېرته خپل کور ته مه راولې دسټي راغلی د نبي ﷺ په خدمت کي حاضر سو د خپل حال بيان يې ورته ووايه چي دی خپل قوم د غزا څخه منعه کړې و او دځان شوق يې هم ورته ووايه او وې ويل: يار رسول الله ﷺ! زه اميد لرم چي په دې گوډه پنبه په جنت کي وگرځم رسول الله ﷺ ورته وويل: الله ﷻ ته معذوره کړي يې نو ستا په نه تلو کي څه تاوان دئ ده مبارک بيا دخپلي ميني او شوق څرگندونه ورته وکړه نو رسول الله ﷺ اجازه ورکړه. ابو طلحه ؓ وايي: ما عمرو بن جموح ؓ په جنگ کي وليدئ چي سينه يې ايستلي وه نيغ روان و او دا يې ويل: قسم په الله ﷻ زه د جنت شوقي يم دده يو ځوی هم په ده پسي روان و دواړه جنگېدل آخر دواړه شهيدان سوه دده بي بي دخپل مېړه او زوی جسدونه پراوښ و اچول ددفن کولو لپاره يې مدينې منورې ته راوړل خو اوښ کښېناستی هر څه چي يې په وکړه اوښ نه ولاړېدئ چي وي به واهه اوښ به بېرته د احد پر لوري مخ کړې بي بي يې ونبي ﷺ ته بيان وکړې نبي ﷺ ورته وويل: دا اوښ ته امر سوی دئ عمرو بن جموح ؓ چي د کور څخه وتی څه خوبه يې نه وي ويلي دې ورته وويل: عمرو بن جموح ؓ چي د کور څخه وتی مخ يې و قبلي ته کړی دادعا يې وويل: **اللَّهُمَّ لَا تُرْدِنِي إِلَيَّ أَهْلِي** نبي ﷺ ورته وفرمايل: په همدغه وجه اوښ نه ځي⁽⁹³⁾

فايده: د داسي چانونم د جنت شوق دئ او هم د الله ﷻ او د هغه در رسول الله ﷺ سره ريښتيني محبت دئ ځکه اصحاب د يوه ځای څخه بل ځای ته ورسېدل خو دی مبارک دمرگ څخه وروسته په هغه ډول دئ. ډېر کوشش يې وکړی چې ددې ځای څخه يې يوسي خو اوښ نه تللی يابه کښېناستی او يابه بېرته د احد پر لوري روان سو.

۵- د حضرت مصعب بن عمير ؓ شهادت

حضرت مصعب بن عمير ؓ د اسلام دراوړلو څخه مخکي په ډېر ناز پالل کېده د ډېرو شتمنو هلکانو څخه و پلار به دده لپاره يوه جوړه کالي په دوسو اخيسته بيا به يې په ده باندې اغوسته د نوي عمر ځوان و په ډېر ناز او نعمتو کښي لوی سوی و. د اسلام په پيل کي د کورنۍ د خلگو څخه په پټه مسلمان سو دی هم په دغه حالت کي او سېده چي يو چا دده کورته خبر ورکړی چي مصعب ۸۸ مسلمان سوی دئ کورنۍ چي يې خبره سوه دی يې بندي کړی او وې تړی خو ورځي تېري سوې يو وخت يې موقع پيدا کړه و تنبېدئ کومو خلگو چي حبشې ته هجرت کاوه ده هم هجرت ورسره وکړی د هغه ځای څخه چي راغلی نو مدينې منورې ته يې هجرت وکړی د پرهيزگاری او مسکنت ژوند يې تېراوه ، په تنگ حالت کي يې ژوند تېراوه. يوه ورځ رسول الله ﷺ تېرېدئ مصعب ؓ يوازي په يوه پټو کي و هغه هم داسي پټو و چي ځای پر ځای به شکېدلی و او ځای پر ځای به د ټوکړ ياد څرمني پټه ورکړل سوې وه نبي ﷺ دده داوسنی حالت او تېر حالت بيان وکړی سترگي مبارکي يې د اوښکو ډکي سوې.

دا حد په غزا کي د مهاجرو مجاهدينو بيرغ ده مبارک نيولی و يو کافر ديوي خوا راغلی دی مبارک يې پر هغه لاس وواژه چي بيرغ يې په نيولی و ددې لپاره چي بيرغ ولويږي او مسلمانانو ته خپله ماته ښه ښکاره معلومه سي ده مبارک دستي په بل لاس بيرغ ونيوی کافر پر

دا بل لاس په توره وواهه ده مبارک بیرغ په ځیگر کې ښخ کړی یعنې په منډوانو یې ونيوی مخکې ته یې نه پرېښودئ کافر دی مبارک په غشي وويشتی دی شهید سو بل صحابي راغلی بیرغ یې پورته کړی هر کله چې یې دی ښخوی نو دده سره یوازې یو پټو ورسره و چې سر به یې په پټ کړی پښې به یې ښکاره سوې چې پښې به یې ورپټې کړې سر به یې ښکاره سو رسول الله ﷺ امر وکړی چې د سر خوا یې ورپټه کړی پر پښو باندي یې پانې ورواچوی.⁽⁹⁴⁾

فايده: داد هغه نازولي آخري ژوند دی چې په ناز-ناز سره لوی سوی و او یوه جوړه کالي یې په دوسوه درهمه اخیستل او اغوستل به یې نن دده مبارک یو کفن هم نه پیدا کيږي او دايې مېړانه وه چې په خپل ژوند یې بیرغ و مخکې ته نه پرېښودئ لاسونه یې دواړه پرې سوه خو بیا یې هم بیرغ مخکې ته نه پرېښودئ. ډېر په ناز لوی سوي و خو د هغو خلکو ایمانونه دومره مضبوط سوي وه چې دایمان د مینې له وجې به یې د ځان سره هیڅ شی نه پرېښودئ پیسې، ارام او شوق به یې هیڅ و ځان ته نه پرېښودئ او خپل ځان یې دایمان په خواری کې لگاوی.

۲- د قادسیې په جنگ کې د حضرت سعد ؓ خط

د عراق په جنگ کې د حضرت عمر ؓ اراده وه چې په جنگ کې گډون وکړي خو د خاصو او عامو ډلو سره یې په دې کار کې تر څو ورځو پوري مشوره کېدله چې د عمر ؓ پاتېدل به ښه وي او که به په جنگ کې تلل ښه وي د عامو خلکو دا خوښه وه چې حضرت عمر ؓ په جنگ کې گډون وکړي او د خاصو خلکو دا خوښه وه چې عمر ؓ گډون نه پکښې وکړي او په مدینه کې پاته سي دلښکرو انتظام وکړي. د مشورې په خبرو کې د سعد بن ابې وقاص ؓ نوم واخیستل سو ټولو

خوښ کړی او وې ويل: که سعد ولاړسي نو بيا عمر ؓ ته اړتيا نسته حضرت سعد ؓ مشهور بهادر وو د عربو په زمريانو کي شمېرل کېدئ لنډه داچې سعد ؓ و ټاکل سو او ولېرل سو کله چې په قاديسیه کي د حملې لپاره ورسېدئ نو د کسرا پاچا دده د مقابلې لپاره رستم خان را واستوی چې مشهور پهلوان و پر رستم خان باندي وېرې غلبه کړې وه او پوره کوشش يې کاوه چې پاته سي پاچا ته يې وېره نه ښکاره کوله په ښکاره به يې دا ويل چې ما دلې پرېږده زه به دلته ستاسره په لښکر لېرلو ، صلاح او مشورو کولو کي ستاسره مرسته کوم خو پاچا چې نوم يې (يزدجرد) و ونه منل آخر د مجبوري څخه په جنگ کي شريک سو. (۹۵)

حضرت سعد ؓ چې کله روانېدئ حضرت عمر ؓ ده ته وصيت وکړی چې د الفاظو لنډه ترجمه يې داده: اې سعده ! په دې خبره خطا نه وزې چې ته در رسول الله ﷺ ماما بلل کېدې او دهغه صحابي وې الله ﷻ بدي په بدي نه مينځي بلکي بدي په نیکي مينځي د الله ﷻ او د بندگانو تر منځ هيڅ خپلوي نسته بلکي الله ﷻ ته يوازې بندگي قبوله ده د الله ﷻ په نزد باعزت او بي عزت ته ټوله يو برابر دي ټول د الله ﷻ بندگان دي او الله ﷻ د ټولو رب دئ د الله ﷻ نعمتونه په بندگۍ سره لاسته راځي په هر کار کي و هغه شي ته گوره چې د نبي ﷺ طريقه وه په هم هغه شي باندي عمل کوه زما دا نصيحت ياد ساته ته ديوه لوی کار لپاره لېرل سوي يې چې خلاصون يې يواځې د الله تعالي په تابع داري کي لگېدلای سي د خپل ځان او ملگرو سپېڅلي عادتونه جوړوه د الله تعالي څخه وېره اختيار وه د الله ﷻ څخه وېره په دوو خبرو کي يو ځای کېدای سي لومړي د الله ﷻ په اطاعت کښي ، دوهم د گناه څخه په ځان ساتلو کي ، د الله ﷻ اطاعت چې د چا په برخه سي د دنيا څخه به يې کرکه کېږي او د آخرت سره به مينه لري. (۹۶)

(۹۵) شهر

(۹۶) شهر

ددې څخه وورسته حضرت سعد ؓ په ډېره خوشحالي سره لښکر تيار کړی او د جنگ پر لوري روان سو دده د خوشحالي کيفيت دهغه خط څخه معلومېږي چي ده رستم ته لېږلی دی ده مبارک په خپل خط کي ليکل دي: **فَانْ مَعِيَ قَوْمٌ يُجِبُونَ الْمَوْتَ كَمَا يُجِبُونَ الْاَعَاجِمَ الْحَمْرَ** ژباړه : بېشکه زما سره داسي قوم ملگری دی چي د مرگ سره داسي مينه لري لکه عجم چي يې د شرابو سره لري.⁽⁹⁷⁾

فايده: د شرابو د مينه لرونکو څخه که پوښتنه وسي چي په شراب چينلوکي څومره خوند دی؟ (نو هغه ته خامخا معلومېږي چي تر ټولو خوږو خوند وړ دی) څوک چي د مرگ سره په دغه پيمانه مينه لري نو کاميابي ولي دداسي چاپلونه نه مو چوي؟

۷- د حضرت وهب بن قابوس **AA** شهادت د احد په غزا کي

حضرت وهب بن قابوس ؓ يو صحابي دي چي يو وخت مسلمان سو په صحراء کښي په يو کور کښي او سېدئ بزې يې خړولې يو وخت يې د واره سره بزې په يوه پړۍ وتړلې او د مدينې منورې پر لوري روان سو کله چي مدينې منورې ته ورسېدئ پوه سو چي محمد ﷺ د احد غزا ته تللی دی بزې يې هلته پرېښودې د محمد ﷺ ملاقات ته ورغلی په دغه وخت کي د کافرانو يوه ډله راغله رسول الله ﷺ و فرمايل: څوک دغه ډله خواره واره کولای سي چي زما سره به په جنت کي ملگری وي حضرت وهب ؓ په ډېر زور سره توره وچلول کافران يې ټوله خواره واره کړل دوهم او دريم ځل بيا داسي پېښه وسوه رسول الله ﷺ وده مبارک ته د جنت زيری ورکړی ده چي دا واورېدل توره يې واخيستل د کافرانو په يوه گڼه ډله ورننوتی او شهيد سو.

(97) تفسير عزيزي اول ټوک

حضرت سعد بن ابې وقاص ؓ فرمايي: ما د وهب ؓ په څېر بهادري او شجاعت د هيچا ندی ليدلی دده د شهادت څخه وروسته ما رسول الله ﷺ وليدئ چې دده دسر لوري ته ولاړ او دابې ويل: الله ﷻ دي ستا څخه راضي سي زه ستا څخه راضي يم ددې څخه وروسته رسول الله ﷺ دی په خپلو مبارکو لاسونو سره ښځ کړې سره ددې چې په دغه غزاء کې رسول الله ﷺ هم ځني راضي سوي و حضرت عمر ؓ فرمايي زما د هيچا په نيکو کارونو غېته ^(۹۸) نه وه سوي لکه د وهب په نيکو کارونو چې مي وسوه زما زړه غواړي چې د الله ﷻ څخه دده په څېر عمل نامه واخلم. ^(۹۹)

فايده: په ده باندي د حضرت عمر ؓ غېته کېدل د يو خاص کار له امله و ، هغه داچې خپل ځان ته يې په ځان نه وه ويلي (يعني تر خپل سرتيرو) که نه نو حضرت عمر ؓ او د نورو صحابه کرامو ؓ نیک کارونه تر دغه هم زيات وه.

۸- د بير معونه جنگ

(۹۸) غبطه ودې ته وايي چې يوڅوک يوه ځانگړتيا ولري بل کس چې يې وويي نو دافکر ورته پيدا سي چې کاشکي ما هم دغه ځانگړتيا درلودای . حسد دي ته ويل کېږي چې يوڅوک يوه ځانگړتيا ولري بل کس فکر وکړي چې کاشکي دغه ځانگړتيا ده نه درلودای بلکه ما درلودای غبطه روا ده او حسد ناروا دی . ژباړن .
(۹۹) اصابه - قره

د بير معونه يو مشهور جنگ دئ چي د اصحابانو او ياكسيزه لوی جماعت په پوره ډول پكښي شهيد سوې دئ چي دوى ته قرآء (قاريان) ويل كيږي ځكه چي دوى ټوله د قرآن كريم حافظان وه زيات شمېر يې انصار وه پرته ديو څو كسانو څخه چي مهاجرين وو ددوى د نبى ﷺ سره ډېره مينه وه ځكه چي دوى د شپې زياته برخه په ذكر او تلاوت تېرول او دورځي به يې د نبى ﷺ د بيبيانو د كورونو، اړتيا وي لكه لرگي، اوبه او داسي نور پوره كولې. دغه سپېڅلي ډله د نجد يواو سيدونكي د بني عامر د قوم يو سړي چي نوم يې عامر بن مالك و او كنيه نوم يې ابو براء و د خپل ځان سره يې تر خپل سيوري لاندې د تبليغ او وعظ په نامه بېولي وه كه څه هم نبى ﷺ دوى ته ويلي وه چي زما سره داوېره ده چي اصحابو ۸۸ ته كوم تاوان ونه رسيږي خو دغه سړي ډېره تسلي وركړې وه نبى ﷺ دغه اويا اصحاب ۱۰۰ ورسره كړه او يو خط يې د عامر بن طفيل په نامه چي د بني عامر رئيس و وليكي په خط كښي د اسلام بلنه ليكل سوې وه. دوى مباركان د مدينې منورې څخه رخصت سوه كله چي بيرته معونه ته ورسېده هلته تم سوه ددوى دوو ملگرو هريو حضرت عمر بن امية ؓ او حضرت منذر بن عمر ۸۸ د خپلو ملگرو ټولو اوښان دخړولو لپاره پر غاړه واخيستل او حضرت حرام ؓ ددوو ملگرو سره يو ځاى و عامر بن طفيل ته ورغلل ددې لپاره چي د رسول الله ﷺ خط وروړي هلته چي نژدې سوه حضرت حرام ؓ و خپلو ملگرو ته وويل: تاسو دلې ودرېږئ زه به ورسم كچيري يې زما سره دوكه وكړه نو تاسو ولاړئ سئ ځكه ددرو تر مړه كېدو نو د يوه مرگ بهتر دئ عامر بن طفيل د عامر بن مالك وراړه وهغه عامر چي مسلمانان يې راوستلي وه عامر بن طفيل د مسلمانانو سره سخته دښمني درلوده حرام ؓ چي د رسول الله ﷺ خط وركړى عامر بن طفيل مخكي تردې چي خط ولولي حرام ؓ يې په نېزه داسي وواهه چي نېزه پوري ووري ترې ووتل حرام ؓ وويل: (فُتِ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ) يعنې د كعبې په رب قسم كوم چي زه كامياب سوم ددې وينا څخه وروسته شهيد سو عامر بن طفيل په دې هم بسنه ونه كړه چي قاصد وژل په هيڅ قوم كي روا كار نه دئ او نه يې دې ته كتل چي دغه حضرات زما اكا په خپله

پنا کي راوستلي دي بلکي خپل قوم يې را جمعه کړې ددې لپاره چي دا ټول اصحابان ووژني او يو هم ژوندی پرې نه ږدي خو دده قوم په دې وجه چي عامر بن مالک دغه اصحابان په خپله پناه کي راوستلي دي د اصحابانو ووژلو ته تيار نسوه خو عامر بن طفيل د شاوخوا څخه خلگ را جمعه کړه يوه لويه ډله يې تياره کړه پر مسلمانانو باندي يې حمله وکړه مسلمانانو هم مقابله وسره شروع کړه اخر مسلمانانو به ترکومه پوري ددوی سره مقابله کولای چي د څلور خواوو څخه کافرانو حمله پرې وکړي وه او دوی يې په منځ کي محاصره سوي وه ؟ د کعب بن زيد ؓ پرته چي کافرانو مې بللی وو نور ټول اصحابان ؓ شهيدان سوه . حضرت منذر ؓ او حضرت عمر بن امية ؓ چي اوبسان يې خړول د اسمان و خواته يې وکتل وې ليدل چي مردار خواره مرغان الوتل دواړو وويل چي خامخا يو څه پېښه سوي ده نو بېرته د خپلو ملگرو و خواته راغلل کله چي راوړسېدل وې ليدل چي ملگري يې ټوله شهيدان سوي دي او شاوخوا په توره سمبال سواره پرې راگرځي دوی دواړو چي دا حالت وليدی نو په خپلو منځو کي يې مشوره وکړه حضرت عمر بن امية ؓ وويل: راځه چي بېرته ولاړ سو رسول الله ﷺ خبر کړو خو منذر ؓ وويل رسول الله ﷺ خو به هغسي هم خبر سي زما زړه نه کيږي چي شهادت پرېږدم او ددې ځاي څخه ولاړ سم چي ملگري مي بيده پراته دي درځه چي د خپل ملگرو سره يو ځای سو نو دواړو و ميدان ته وروډانگل حضرت منذر ؓ شهيد سو او حضرت امية ؓ ونيول سو. څرنگه چي د عامر مورد يوه غلام ازادول په يو کار کي نذر ايښی و نو عامر په هغه وجه عمر بن امية ؓ ازاد کړی. ^(۱۱)

په دغه مبارکو انسانانو کي د حضرت ابوبکر ؓ غلام عامر بن فهيره هم و دده مبارک قاتل جبار بن سلمی وايي: ماچي کله عامر بن فهيره په نيزه وواهی ده وويل: (وَاللّٰهُ فُتْرٌ) يعنې په الله ﷻ مي دي قسم وي چي زه کامياب سوم ددې څخه وروسته ما وليدی چي دده جسد و

اسماني طرف ته پورته سوزه ډېر حيران سوم ددې څخه وروسته ما د خلگو څخه وپوښتل: چې دغه سړی ما په نيزه وواهی دسټي مې سو خو بيا هم دی وايي چې په الله ﷺ قسم چې زه کامياب سوم دده کاميابي نو په چشي کي ده؟ خلگو راته وويل: دده کاميابي په جنت کي ده پدې وجه زه مسلمان سوم. (11)

فايده: دا هغه خلگ دي چې اسلام په دوی فخر کوي نو پر ځای خبره ده چې وويل سي: بېشکه دوی د مرگ سره د عجمو تر مينې د شرابو زياته مينه درلوده ولي به دوی ته مرگ خوښ نه و چې دوی په دنيا کي داسي کارونه کړي وه چې دالله ﷺ په نزد ددوی کاميابي يقيني وه نو دوی چې به مړه کېده کامياب به کيده.

۹- د حضرت عمير ؓ وينا چې خرما خوړل اوږد ژوند دی

د بدر په غزا کي رسول الله ﷺ په يوه خيمه کي تشریف درلودی چې اصحابانو ته يې اشاره وکړه يعنې ورته وې ويل: ولاړ سئ داسي جنت ته ورمخکي سئ چې پلنوالی يې تر اسمانو او مخکو زيات دی او د متقيانو لپاره جوړ دی يو صحابي حضرت عمير بن الحمام ؓ چې دا خبره واورېدل وې ويل: واه، واه، رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: پر کومه خبره دي واه واه وويل ده مبارک ورته وويل: چې زه به هم غواړم چې ددغه خلگو څخه سم چې جنت ته ځي رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: ته هم ددغه خلگو څخه يې بيا يې د خرما کڅوڼه راواخيستل او خرماوي يې خوړلې بيا يې وويل زه چې دغه خرماوي خورم چې زما په لاس کي دي داهم ډېر وخت دی او

خلاصوم يې نوزده دومره انتظار نه سم کولای خرما وي يې وغورځولې توره يې واخيستل د کافرانو په يوه گڼه ډله ورننوتی تر هغه وخته پوري و جنگېدی ترڅو شهيد سو. (102)

فايده: په حقيقت کي هم دا خلک د جنت ورو او په جنت يې ټينگ يقين و زموږ که يقين ټينگ سي نو ټولي خبري به سمې سي.

۱۰- د حضرت عمر ؓ هجرت

د حضرت عمر ؓ به څه بيان کوي هر سړی دده په بهادري خبر دی او دده په مېړانه اقرار کوي د اسلام په شروع کي چي مسلمانان په کمزوري حالت کي وو نبي ؐ په خپله د اسلام د قوت لپاره دده د مسلمانېدو دعا وکړه او در رسول الله ﷺ هغه دعا قبوله سوه حضرت عبد الله بن مسعود ؓ فرمايي: موږ د عمر ؓ تر مسلمانېدو تر وخته پوري و کعبې ته نژدې په ښکاره لمونځ نه سواي کولای ، حضرت علي ؓ فرمايي: په لومړي وخت کي به مسلمانانو په پټه هجرت کاوه يو - يو به تللی خو کله چي عمر ؓ د هجرت اراده وکړه نو توره يې په غاړه کړه لېندۍ يې په لاس کي واخيسته او ډېر غشي يې هم د ځان سره واخيسته لومړی مسجد ته ولاړی په ښه آرامۍ سره يې طواف وکړی بيا يې په ښه آرامۍ سره لمونځ وکړی وروسته د کافرانو مجلس ته ورغلی او ورته وې ويل: د چاچي زړه غواړي چي موږ يې پر وژاړي ، ښځه يې کونده سي او اولادونه يې يتيمان سي هغه دي د مکې د باندې راووزي او زما مقابلې دي وکړي دا وينا يې جلا - جلا ډلو ته وکړه بيا يې تشریف يووړی په هيچا کي دومره همت نه سو پيدا چي دده مقابلې ته ورووزي. (103)

(102) طبقات ابن سعد

(103) اسد الغابة

۱۱- د ماته د غزا قصه

رسول الله ﷺ و مختلفو پاچهانو ته د اسلام د بلني ليکونه واستول چې په هغو کي يې يو د حضرت حارث بن عمير ازدي ﷺ په لاس د بصرا پاچا ته وليږي حارث بن عمير ﷺ چي کله و ماته ته ورسېدئ د قيصر د حاکمانو څخه يو کس چي شرحبيل غساني نومېدئ دغه مبارک قاصد وواژي او حال دا چي د قاصد وژل د ټولو قومونو په اصطلاح کي يو ناروا کار بلل کېدئ پر نبي ﷺ باندي دا خبره گرانه پرېوتل نو درې زره کسيزه لښکر يې تيار کړي حضرت زيد بن حارثه ﷺ يې ورامير کړي بيا يې ورته وفرمايل: که زيد بن حارثه ﷺ شهيد سي نو بيا دې جعفر بن ابي طالب ﷺ امير سي که دې هم شهيد سي نو بيا دې عبدالله بن رواحه ﷺ امير سي که دې هم شهيد سي بيانو د مسلمانانو چي هر څوک زړه غوښتي هغه دې امير کړي يوه يهودي دا خبري واورېدې او وې ويل: د اکسان به خامخا شهيدان کيږي ځکه د لومړنيو انبياؤ د دغه ډول خبرو څخه مطلب هم داسي و رسول الله ﷺ يو سپين بيرغ جوړ کړي حضرت زيد ﷺ ته يې ورکړي بيا رسول الله ﷺ او ددوی د يوې ډلې سره ددوی درخصتولو په اراده د ښار د باندې راوواتی د ښار د باندې چي مجاهدين رخصتېدل پاته خلگو دعا ورته کوله چي الله ﷻ دې تاسو کاميابه کړي او په خير او سلامتيا سره مورب تعالي ﷻ بېرته راوله او الله ﷻ دې تاسو د هر ډول بدۍ څخه و ساتي حضرت عبد الله رواحه ﷺ ددوی په جواب کي درې بيتونه وويل چي مطلب يې داسي و: زه د خپل رب څخه د گناهونو بحېښنه غواړم او يوه داسي توره وي چي په هغې سره زما د وينو داري رواني سي او يا په يوه داسي نېزه ووهل سم چي زما تر کولمو او ايښې ووزي څيري يې کړي کله چي څوک زما و قبر ته تيرېږي نو ووايي: الله ﷻ دې تالار ښود او کاميابه کړي ريشتيا هم ته لمر او کامياب وي ددې څخه وروسته دوی مبارکان روان سوه شرحبيل ته هم ددوی د روانېدو

خبر ورور سبڌي د شرجبيل سره سل زره فوج تيار سو د مقابلي لپاره ، کله چي دوی مخکي ولاړل نو ورته معلومه سوه چي دروم پاچا هرقل هم د سلو زرو فوجيانو سره مقابلي ته راروان دئ ددې خبر په اورېدو سره اصحابان فکر من سوه چي ددې دومره لوی طاقت مقابله شروع کړي او که رسول الله ﷺ ته خبر ورکړي په دغه حال کي عبدالله بن رواحه ؓ په لوړ اواز وويل: اي خلگو! تاسو د کومي خبري څخه وپريږئ؟ تاسو د کوم مقصد لپاره راوتلي ياست؟ ستاسو مقصد شهيد کېدل دي موږ هيڅ کله د قوت او د سړو د ډېروالي په زور نه يو جنگېدلي بلکي موږ يوازي د هغه دين په زور جنگېدلي يو چي د هغه دين په وجه الله ﷻ موږ ته عزت راکړی دئ. مخ په وړاندي ځی ددو کاميابو څخه به يوه خامخا لاسته راوړئ يا به برياليتوب وي او يا به شهادت وي مسلمانانو چي دا خبره واورېده ميرانه يې وکړه پر مخ روان سوه آن تردې چي موته نومي ځای ته ورسېده او جنگ شروع سو حضرت زید ؓ بيرغ په لاس کي واخيستي ميدان د جنگ ته ورغلی زورور جنگ شروع سو د شرجبيل ورور ووژل سو او ملگري يې و تنستېدل خپله شرجبيل هم و تنستېدئ يه يوه کلا کي پټ سو و هرقل ته يې د مرستي لپاره سړي ولېږي هر قل د سوه زره فوجيان راو لېږل جنگ په زيات زور سره شروع کېدئ چي زید ؓ شهيد سو دستي حضرت جعفر ؓ بيرغ په لاس کي واخيستي دخپل آس پښې يې په خپله پرې کړې چي بيرته تگ يې د زړه څخه ووزي يو خوا شعار يې وويل چي مطلب يې دادئ: اي خلگو! جنت څومره ښه شی دئ او جنت ته نژدې کېدل څومره ښکلی دئ او د جنت اوبه څومره يخي دي دروم پر خلگو عذاب راغلی ماته په کار ده چي هغه ووژنم ، دا شعرونه يې وويل د آس پښې يې پخپله پرې کړي چي بېرته تلل يې د زړه څخه ووزي توره يې واخيسته کافرانو راسته لاس ځني پرې کړي بيابې بيرغ په چپه لاس کي ونيوی کافرانو چپه لاس ځني پرې کړی ده مبارک بيرغ په موټانو کي ټينگ کړی په خوله يې کلک ونيوی يو سړی د شا دخوا څخه ورغلی د شا دخوا يې دوې ټوټې کړې ، دی مبارک غوزار سو دستي شهيد سو. عبدالله بن عمر ؓ فرمايي: موږ چي

کله شهيدان را ټولول دی چي مو راپورته کړی په بدن کي يې (۹۰) زخمو نه وه. حضرت جعفر ۸۸ چي شهيد سو خلکو عبد الله بن رواحه ۷ ته اواز وکړی ده په دغه وخت کي د جنگ په يو طرف کي د غوښي يو ټوټه خوړله ځکه ددرو ورځو څخه يې هيڅ شی نه و خوړلی ده چي اواز واورېدی دسټي راپورته سو او وې ويل: حضرت جعفر ۷ شهيد سوی دی ته په دنيا اخته يې دسټي راغلی بيرغ يې راپورته کړی سخت جنگ يې شروع کړی گوته يې زخمي سوه په وځړېده ده مبارک د اڅرېدلې گوته په پښه ونيول لاس يې راکش کړی گوته يې پرې سوه ليري يې و غورځوله په سخت جنگ او خفگان کي فکر من سو چي نه د مقابلې توان سته او نه همت سته لږ وخت ددې فکر تېر سوي و چي خپل زړه ته يې وويل: اي زړه! اوس د خشې شوق او مينه درته پاته ده؟ چي ته يې له خطر ه وېرېږي د بي بي شوق غواړي؟ هغه په درې طلاقه طلاقه ده، د غلامانو شوق غواړي؟ هغه ټول ازاد دي د باغ او پيسو شوق غواړي؟ هغه ټوله د الله ۷ په لاره کي صدقه دي ددې څخه وروسته يې يو څو اشعار وويل چي ترجمه يې داسي ده: اي زړگيه! ته به ورکښته کېږي. په خوشحالي ورکښته کېږي که په خوابدي ورکښته کېږي ستا د ارام ژوند يوه زمانه تېره سوه. فکر وکړه ته د يو څاڅکي نطفې څخه پيدا يې کافران گوره پر مسلمانانو په ډاډه زړه راروان دي تاته څه پېښه سوه چي جنت نه خونېوي که شهيد نه سي نو آخر خو هم مري په دغه وخت کي د آس څخه راکښته سو د اکا زوی يې يوه ټوټه غوښي ورته ونيولې چي وې خوره! ملا به دي سيده سي د څو ورځو څخه دي شی نه دی خوړلی ده د اکا د زوی څخه هغه ټوټه غوښه واخيستله د يو طرف څخه د حملې اواز راغلی ده هغه ټوټه غوښه و غورځول او سخت و جنگېدی تر شهيد کېدو پوري يې توره وچلول (104)

فایده: دا داصحابو کرامو د ژوند یوه نمونه ده ددوی مبارکانو هر قصه ددنیا د فاني کېدو او د آخرت سره د مینې سبق ورکوي. داصحابانو کرامو ﷺ څخه به څه پوښتنه کوي چې په تابعینو کې داسې خلک ختلي دي چې په یوه په قصه سره یې دغه باب ختموو چې د هغه رنگ بل ډول دی ددښمن مقابلېدو خو تاسو ولیده اوس یې د حکومت په وړاندې د لاوري هم ووينئ:

۱۲- د سعید بن جبیر ﷺ او حجاج بن یوسف خبرې اتری

نبي ﷺ فرمایي: اَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ السُّلْطَانِ جَائِرٍ

ژباړه: بهترین جهاد د ظالم پاچا په وړاندې د حق خبره کول دي.

د حجاج بن یوسف ظلم او تېری په ټوله دنیا کې مشهور دی که څه هم د هغې زمانې ظالم پاچا په ظلم سره د دین د خورولو کار هم کاوه خو د عادل او دینداره پاچا په پرتله به دی بد گڼل کېدی او په دغه وجه به خلک دده څخه بهزاره وه.

سعید بن جبیر ﷺ د ابن الاشعث ﷺ سره یو ځای سو د حجاج مقابلېدو یې شروع کړه حجاج د عبد المالك بن مروان له خوا حاکم و او سعید بن جبیر ﷺ مشهور تابعي و او د لویو علماؤ څخه و د حکومت دده سره دښمني درلودل په ځانگړي ډول حجاج دده سره زیاته دښمني درلوده لکه څرنگه چې مبارک تابعي د حجاج سره مقابلېدو شروع کړي وه او هغه ونه کړای سواي چې دی ونیسي نو خامخا یې دښمني ورسره کول د ماتي وروسته و مکي ته په پټه ولاړی حکومت مکې ته نوی حاکم ولېږی زوړ حاکم یې راوغوښتی نوی حاکم چې ورغلی خطبه یې وویل او په آخر کې یې د عبد المالك بن مروان د فرمان خلگو ته واوروی چې هر چا چې و سعید بن جبیر ﷺ ته پناه ورکړه خیر یې نسته وروسته حاکم د خپل ځان لخوا ورته وویل د هر چا په کور کې که دی پیدا سو نو هغه به وژل کیږي. یوازې دده کورنۍ نه بلکې د همسایه گانو کورونه به یې هم

ورغورځوم لنډه داچي دمکې حاکم په ډېر تکلیف سره نوموړي تابعي ونيوی او حجاج ته یې ولېږي حجاج ته د خپل درد (غصې) او وژلو موقع په لاس ورغله خپل مخ ته یې راوغوښتی او پوښتني یې ځني وکړې:

حجاج: ستا نوم څه شي دئ؟

سعید: زما نوم سعید دئ.

حجاج: ستا د پلار نوم څه شي دئ؟

سعید: زما د پلار نوم جبیر دئ. (سعید معني نیک بخته او جبیر معني اصلاح سوی)

که څه هم په نومونو کې خو معني مقصود نه وي خو حجاج ته دغه ښه معني والا نوم هم خوند نه ورکوی نو پدې وجه یې ده ته وویل: ته شقي بن کسیر یې (شقي معني بد بخته او کسیر معني مات سوی)

سعید: زما مور زما نوم تر تا ښه پېژندی.

حجاج: ته هم بد بخته یې اوستا مور هم بد بخته ده.

سعید: په غیبو باندي ستا څخه علاوه یو بل ذات خبر دئ (یعني علام الغیوب الله ﷺ)

دئ)

حجاج: گوره زه اوس تا وژنم.

سعید: نو زما مور زما نوم صحیح ایښی دئ.

حجاج: اوس زه تا دژوند په بدله کې دوزخ ته لېږم.

سعید: که ماته معلوم وای چې دوزخ ستا په لاس کې دئ نو ته به مې معبود جوړ کړي

وای

حجاج: د نبی ﷺ په هکله ستا څه عقیده ده؟

سعيد ﷺ هغه درحمت نبي و، د الله ﷻ رسول و او په هدايت ښودلو سره ټولي دنيا ته لېږل

سوی و.

حجاج: د خلفاو په هکله ستا څه نظر دئ؟

سعيد ﷺ زه د هغوی محافظ یم هر څوک د خپل عمل زموار دئ.

حجاج: زه هغوی ته ښه وایم که بد؟

سعيد ﷺ په کوم څه چې زه یم خبر د هغه په هکله زه هیڅ نسیم ویلای ماته یوازې خپل

حال معلوم دئ.

حجاج: په دوی کې تاته تر ټولو خوښ څوک دئ؟

سعيد ﷺ ماته تر ټولو خوښ زما د څښتن تعالی ﷻ راضي کوونکي دئ. په ځینو کتابو کې

ددې جواب پرځای داسې توري راغلي دي: دهغوي ځیني حالات پر ځینو باندې ترجیح ورکوي.

حجاج: د ټولو څخه زیات د مالک راضي کوونکی څوک دئ؟

سعيد ﷺ دغه کس و هغه چاته معلوم دئ چې د زړه پر ښکاره او پر پټ رازونو باندې علم

لري.

حجاج: حضرت علي ﷺ به په جنت کې وي که به په دوزخ کې؟

سعيد ﷺ زه ددې څخه کم یم چې په پټو حالاتو باندې خبر درکړم.

حجاج: ته زما سره د ریشیتیا ویلو اراده نه کوي؟

سعيد ﷺ ما درواغ نه دي ویلي.

حجاج: ته ولې نه خاندې؟

سعيد ﷺ د خدا خبره نه ده سوې چې زه و خاندم او هغه څوک به څنگه خاندې چې د

خاورو څخه جوړ وي قیامت ته یې تلل وي شپه او ورځ په فتنو کې اوسي.

حجاج: زه خو خاندم.

سعيد ﷺ موږ په مختلفو طريقو پيدا کړی يو.

حجاج: زه خو تاوژنم.

سعيد ﷺ زما د مرگ سبب پيدا کونکی د خپل کار څخه فارغ سوی دی.

حجاج: زه و الله ﷻ ته تر تا ډېر خوښ يم.

سعيد ﷺ په الله ﷻ هغه څوک د لاوري نه سي کولاي چي تر څو خپله مرتبه معلومه نه کړي

په غيښو يوازي الله ﷻ خبر دی وېس.

حجاج: زه به ولي د لاوري نه کوم زه د ټولني د پاچا سره يم او ته د باغيانو د ډلي سره يې.

سعيد ﷺ زه د ټولني څخه جلا نه يم او نه فتنه خوښوم څه چي په تقدير کي دي هيڅوک يې

نه سي بدلولای.

حجاج: کوم شيان چي موږ دا امير المؤمنين لپاره جمعه کوو ته يې په اړه څه نظر لري؟

سعيد ﷺ زه نه يم خبر چي تاسو څه شي جمعه کوی؟

حجاج: سره زر، سپين زر، ټوکران او داسي نور، بيا يې دا شيان راوغوښتل او د سعيد په

مخکي يې کښېښودل.

سعيد ﷺ دا ښه شيان دي چي د خپلو شرطونو مطابق وي.

حجاج: شرطونه څشي دي؟

سعيد ﷺ شرطونه دا دي چي په دغه سره داسي شيان واخلي چي د قيامت په ورځ امن

پيدا کړي که نه نو د شديد ورکونکي به تی روه دونکی هېر کړي او حمل به وغورځي او سړي ته

به ښه عمل څخه پرته بل هېڅ شی کار نسي کولای.

حجاج: موږ چي دا شيان يو ځای کړي دي دا ښه شيان دي.

سعيد ﷺ د دې شيانو ښه والي تاته معلومېږي.

حجاج: ته په دې شيانو کي يو شی ځانته خوښوي؟

سعيد ﷺ زه يوازي هغه شي خوښوم چي الله ﷻ يې خوښوي.

حجاج: ستا دپاره دي هلاکت وي.

سعيد ﷺ هلاکت دي هغه چالره وي چی د جنت خڅه ليري سوی وي او دوزخ ته داخل

سوی وی.

حجاج: ونبیہ زہ تا پہ کومہ طریقہ ووژنم؟

سعيد ﷺ: کومه طريقه چي د خان لپاره خوښوي.

حجاج: ایا زہ تا معاف کرم؟

سعيد ﷺ معافی د الله ﷻ په نزد ده ستا معافی هیڅ شی نه ده.

حجاج: جلاد ته امر وکړی چی سعید ووژنی، سعید ﷺ چی یې د باندې راوايستی

سعید و خندل حجاج ته خبر ورکړل سو چی سعید و خندل حجاج راو غوښتی پوښتنه یی

ڇڻي وکړه چي ولي دي وځندل؟

سعيد ﷺ ستا په زړورتيا باندي چي پر الله ﷻ يې لري او د الله ﷻ پر صبر باندي چي ستا په

وړاندي يې لري.

حجاج: زه هغه څوک وژنم چې د مسلمانانو په ټولنه کې بيلتون رامنځته کوي بيا يې جلا د

تہ وویل: ددہ سر زما پہ مخکی پری کرہ۔

سعيد ﷺ وويل: زه دوو ركعته لمونځ كوم لمونځ يې وكړى او دا كلماتي يې وويل:

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

(15) ದೃಢೀಕೃತ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ

ژباړه: موږ د دې مخکې څخه پيدا کړي ياست بېرته مو دې مخکې ته وروړلو او بيا مو د دې مخکې څخه راباسو.

حجاج وويل: وي وژنئ! سعيد ؓ وويل: زه تا د دې خبرې شاهد جوړوم چې زه وایم. لا اله الا الله و اشهد ان محمد عبده و رسوله.

ته دغه کلمه په یاد ساته کله چې زه ستاسره د قیامت په ورځ یو ځای سم بیا به یې بدله درڅخه اخلم. د دې څخه وروسته شهید سو. (انا لله و انا اليه راجعون)

دده په شهادت دده د بدن څخه زیاته وینه ولاړه حجاج ورته حیران سو دخپل طیب څخه یې پوښتنه وکړه چې ولي دومره وینه ځني ولاړه؟ طیب ورته وويل: دده زړه ډېر آرام و په زړه کې یې د مرگ هیڅ وېره نه وه نو وینه یې پر خپل نورمال حالت باندې وه نو ځکه ډېر وینه ځني ولاړه. داسې نه لکه نور خلک چې تر مرگ مخکې یې ټوله وینه دوېري څخه وچه سي. (18)

فایده: د دې قصې په سوال او جواب کې نور کتابونو زیادت او کمی کړی دئ نورو بیا ځني نور سوالونه او جوابونه رانقل کړي دي زموږ مقصد یوازې نمونه ښودل دي نوله دې امله مو په دغه اندازه بسنه وکړه.

د دې ډول څخه د تابعینو زیاتي قصې راغلي دي (چې د دوی پر بهادري باندې ښودنه کوي) امام اعظم ؒ، امام مالک ؒ، امام احمد بن حنبل ؒ او داسې نورو مبارکو انسانانو د حق وینا په وجه ډېري سختۍ تیري کړي دي خو حق یې د لاسه نه دئ ورکړی.

اتم باب

ژباړه: نه ښايي مومنانو لره چې ټوله دي ووزي که چيري داسي نه وي ددوی د هر ډلي څخه دي يوه کوچنۍ ډله ځي ددې لپاره چې پوهه په دين کښي حاصله کړي او کله چې بېرته قوم ته راسي نو خپل قوم دي دالله ﷻ د عذاب څخه ووپروي

حضرت عبدالله بن عباسؓ فرمايي: کوم عاموالي چې ددغه آياتو څخه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ﴾ (110) اود —

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ﴾ (111) هغه پدې آيات سره

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ﴾

منسوخ سو. اصحابان ﷺ په پيل کي د شمېر له مخي لږ وه دوی اړ وه چې ددوی دغه کوچنۍ ډله ددين ټول کارونه سرته ورسوي خو کله چې د تابعينو په زمانه کښي اسلام تر لېرو ځايونو پوري خپور سو نو د مسلمانانو يو لويه ډله رامنځته سوه د اصحابو ﷺ په خبر لږ والی له مينځه ولاړی الله ﷻ ددين دهرې څانگي لپاره خلگ پيدا کړه. د حديثو لپاره خپله ډله پيدا سوه چې په پوره پاملرنه سره به يې د حديثو منظمو او خپرول کول، د فقه او بېله ډله جوړه سوه، د صوفيانو، قاريانو، مجاهدينو او داسي نورو لپاره ډلي جوړې سوي مطلب دا چې ددين دهرې شعبي لپاره مستقل سمبالونکي پيدا سول په هغه وخت کښي داسي ضروري وو چې په يوه شعبه کښي دي ځان کمال ته ورسوي ځکه چې ددين په ټولو شعبو کښي ځان کمال ته رسول گران کار و داصفت الله ﷻ و انبياؤ (عليهم السلام) ته ورکړی و خصوصاً و سيد الانبياء ﷺ ته يې ورکړي و نو له همدې امله به پدې باب کښي د اصحابانو تر څنگ دنورو مبارکو انسانانو

(110) سورة التوبة الاية (٤١)

(111) سورة التوبة الاية (٣٩)

قصې هم ذکر سي ترڅو معلومه سي چي دوی مبارکانو په څومره سختيو کي د علم سره شوق دلوردي.

۱- د فتوا ورکونکي ډلي سرليک

که څه هم اصحابان د اعلاء کلمه الله لپاره د جهاد په کولو سره مشغول وه خو بيا هم ددغه بوختيا سره - سره په علم هم بوخت وه او ددې علم خپرول او رسول هم ددوی دنده وه په دوی کي يوه ډله دفتوي لپاره خاصه سوې وه چي د نبي ﷺ په زمانه کي يې هم دفتوي کار کاوه نومونه يې په لاندې ډول دي: حضرت ابوبکر ؓ، حضرت عمر ؓ، حضرت عثمان ؓ، حضرت عبدالرحمان بن عوف ؓ، حضرت علي ؓ، حضرت ابي بن کعب ؓ، حضرت عبدالله بن مسعود ؓ، حضرت معاذ بن جبل ؓ، حضرت عمار بن ياسر ؓ، حضرت خذيفة ؓ، حضرت سلمان فارسي ؓ، حضرت زيد بن ثابت ؓ، حضرت ابو موسي ؓ او حضرت ابودرداء ؓ (۱۱۲)

فايده: دا ددغه مبارکو انسانانو د کامل او بشپړ علم خبره وه چي د نبي ﷺ په موجوديت کي دوی دفتوي ورکولو کار کاوه.

۲ حضرت ابو بکر ؓ د حديثو د مجموعې سوځل

حضرت عائشة رضي الله عنها فرمايي: زما پلار حضرت ابوبکر رضي الله عنه د پنځوسو حديثونو يوه مجموعه تياره کړې وه يوه شپه ما وليدئ چې زما پلار ډېر نارامه دئ پر ځای باندې اړخ پر اړخ اوږي ما چې وليدئ ډېره خوابدې سوم پوښتنه مي ځني وکړه چې څه تکليف لرې او که دي څه د فکر وړ خبره اورېدلې ده؟ لنډه دا چې ټوله شپه کت پر کت او نېستی سهار يې راته وويل: هغه زما د حديثو مجموعه چې ما ستا سره ايښې وه هغه راوړه ما چې راوړه ده مبارک وسوځل ما پوښتنه ځني وکړه چې ولي دي وسوځل؟ ده مبارک راته وويل: زما سره وېره وه چې صبا به زه مړ سم او د حديثونه به مي تر شا پاته سي حال دا چې په دې حديثونو کې داسې څه موجود دي چې د ځان څخه جو سوي دي په هغه وخت کې به ما معتبر روايتونه گڼلي و خو وروسته راته معلومه سوه چې معتبر روايتونه نه دي او څه گړې پکښې دئ چې بيا به يې مسئوليت زما د غاړې وي ځکه زما د خوا خلکو ته ورپاته دي. ⁽¹¹³⁾

فايده: حضرت ابوبکر رضي الله عنه چې د پنځوسو حديثونو يوه رساله جمعه کړې وه داد ده پوره علم او د علم سره محبت و او دا چې ده سوځل داد ده مبارک پوره احتياط و. داد مخورو اصحابانو رضي الله عنهم د حديثونو په هکله احتياط و همدا وجه ده چې د مخورو اصحابانو رضي الله عنهم څخه ډېر کم حديثونه روايت سوي دي ددې کار څخه زموږ لپاره سبق اخيستل په کار دي په ځانگړي ډول هغه کسانو ته چې پر منبرانو ناست وي او حديثونه رانقلوي چې د حضرت ابوبکر رضي الله عنه د احتياط دغه حال وو. حال دا چې اصحابان رضي الله عنهم فرمايي چې ابوبکر رضي الله عنه په موږ ټولو کې لوی عالم و ددې تر څنگ درسول الله صلى الله عليه وسلم د وفات وروسته د بيعت خبره پېښه سوه نو ابوبکر رضي الله عنه په خپل تقرير کې هيڅ داسې حديث يا آيات نه دي پرې ايښي چې د انصارو په فضليت کې راغلي و ددې خبرې څخه

معلومېږي چي ابوبکر ؓ په ټولو حديثونو کي او په ټوله قرآن کي پوره معلومات درلودئ خو بيا هم دده څخه ډېر لږ روايتونه نقل سوي دي هم دا سبب دئ چي امام اعظم ؒ ډېر لږ روايتونه رانقل کړي دي

۳- د حضرت مصعب ؓ تبليغ او د نبي ﷺ تعليم بنودل

مصعب بن عمير ؓ چي قصه يې په اوم باب پنځمه شمېره کي تېره سوه نبي ﷺ دى مبارک دمنى ددرې دهغه مسلمانانو سره دتبليغ او ديني تعليم بنودلو لپاره ليرلې و کوم چي د مني په دره کي تر ټولو مخکي مسلمانان سوي وه. په مدينه منوره کي به دى هروخت په تعليم او تبليغ کولو مشغول و. خلکو ته به يې قرآنکريم بنودئ او ددين خبري به يې ورته بنودې. د اسعد بن زرارۀ ؓ سره او سېدئ د مقري په نامه مشهور سوي دئ. سعد بن معاذ او اسيد بن حضير چي دواړه سرداران وه په دې خبره ناراضه وه سعد واسيد ته وويل: چي ته اسعد ته ورسه او ورته ووايه چي موږ اورېدلي دي چي تايو څوک مسافر پيدا کړي دئ د ځان سره دي کنبښنولي دئ او زموږ ناپوه خلک تېر باسي. اسيد چي اسعد ؓ ته راغلى نو په سختۍ سره يې خبري ورسره وکړې اسعد ؓ ورته وويل: ته راسه دهغه خبري واوره که دي خونبي سوي نو قبولي يې کړه که دي خونبي نه سوي نو بيا که يې منعه کړې پروانه لري اسيد ورته وويل: دا ښه دانصاف خبره ده حضرت مصعب ؓ واسيد ته د اسلام صفتونه واورول او د قرآنکريم آياتونه يې ورته تېر کړل اسيد چي دده خبري واورېدې نو وې ويل: دا څومري ښې خبري دي دا څومره ښه کلام دئ اسيد زياته کړه: اي مصعبه ۸۸! تاسو چي څوک په خپل دين کي داخلوی نو څنگه يې داخلوی؟ مصعب ؓ ورته وويل: غسل وکړه د شهادت کلمه ووايه. اسيد ؓ دغه ټول کارونه وکړه او مسلمان سو د مسلمانېدو سره سم ولاړى سعد يې هم راوستى هغه هم دده خبري واورېدې مسلمان سو بيا

خپل قوم بنو الاشهل ته ولاړی او هغوته یې وویل: زه ستاسو په نظر څنگه سړی یم هغو ورته وویل: ته زموږ په نظر ډېر غوره او بهتر سړی یې پر دې خبره باندې سعد رضی الله عنه ورته وویل: ستاسو د نارینو او بنځو سره زما خبرې تر هغه وخته پورې حرامې دي تر څو چې تاسو مسلمانېږئ او په محمد صلی الله علیه و آله باندې ایمان راوړئ ده مبارک په دې خبره سره د بنو الاشهل قوم ټوله نارینه او ښځینه مسلمانان سوه او حضرت مصعب رضی الله عنه دوی ته په تعلیم ورکولو باندې مشغول سو. ⁽¹¹⁴⁾

فايده: د اصحابانو رضی الله عنهم دا عمومي قاعده وه چې کله به څوک مسلمان سو نو د مسلمانېدو سره سم به دی یو مستقل تبلیغ کوونکیو او کومه خبره چې به د اسلام ده ته ورسېده نو ده به د ستي نورو ته رسول او خورول به یې دا دده د ژوند یوه وظیفه وه په دغه وظیفه کې د پیسو، تجارت، دنده او کوم بل دنيوي مسلک نه و.

۴- د حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه تعلیم

حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه یو مشهور صحابي دئ، د مشهورو قاريانو څخه دئ او د اسلام راوړلو مخکي یې لیک او لوست زده و په عربو کې د لیکلو دود نه وو خو د اسلام څخه وروسته د لیکلو دود عام سو دی مبارک د لومړي وخت څخه په لیک دود پوهه و دی مبارک به د رسول الله صلی الله علیه و آله په حضور کې حاضرېدئ او وحي به یې لیکلې. د قرآن کریم لوی ماهر و، نوموړی د هغه کسانو څخه و چې د نبي صلی الله علیه و آله په ژوند کې یې قرآن یاد کړی و نبي صلی الله علیه و آله دده په اړه فرمایي: زما د امت لوی قاري ابی بن کعب دئ ده مبارک په پابندۍ سره په اتوشپو کې د تہجد په لمانځه کې یې قرآن کریم ختماوی نبي صلی الله علیه و آله یوه ورځ وده و فرمایي: الله تعالی ماته فرمایلي دي چې زه و تاته قرآن کریم

واوروم ده مبارک ورته وویل ای دالله ﷺ رسوله ﷻ! الله ﷻ زما نوم واخیستی؟ نبی ﷺ ورته وفرمایل: هو، ستانوم یې واخیستی ده مبارک چي دا خبره واورېدل د ډېري خوشحالی څخه په ژړا شو. شعر

ذکر میرا مجه سی بهتر هی کی اس محفل می هی

یعنی زما یادونه تر ما بهتره ده چي په دغه مجلس کی کیري.

جندب بن عبد الله ﷺ فرمایي: زه مدینې منورې ته د علم حاصلولو لپاره حاضر سوم په نبوي مسجد کښي د حدیثو لوستونکي گڼ شمېر مبارکان ناست وود شاگردانو ټولی په جلا - جلا ډول استادانو ته ناستي وې زه په دې حلقو کی تېر سوم یو سړی د مسافر په ډول ناست و چي دوی جامې یې په تن وې حدیث یې نورو ته بنسودل ماد خلگو څخه وپوښتل: دا کوم بزرگ دی؟ دوی راته وویل: دا د مسلمانانو سردار ابی بن کعب ﷺ دی، زه هم دده مبارک ددرس په ټولی کی کښېناستم کله چي د حدیثو څخه فارغه سو کورته تللی زه په پسې سوم کله چي دی کورته ورسېدی ومي لیدئ چي کوربې ډېر زوړ، خراب او د کمزوري سامان لرونکی و او ډېر د عاجزی او زهد ژوند یې و. (15)

حضرت ابی بن کعب ﷺ فرمایي: یوه ورځ نبی ﷺ زما څخه امتحان واخیستی چي د قرآن کریم لوی آیات کوم دی؟ (د برکت په لحاظ) ما ورته وویل: ای د الله ﷻ رسوله ﷻ! الله ﷻ او د هغه رسول ﷺ ښه پوهیري نبی ﷺ دوهم ځل پوښتنه راڅخه وکړه ما داب له وجي په هغه ډول جواب ورکړی دریم ځل یې بیا راڅخه وپوښتل نو ما په جواب کی ورته وویل: د آیه الكرسي آیات دی نبی ﷺ ډېر خوشحاله سو او راته وې ویل: الله ﷻ دي تاته ستا علم مبارک کړي.

يو ځلي نبي ﷺ لمونځ ورکاوی يو آيات ځني پاته سو ابي بن کعب ﷺ فتحه ورکړه (د لمانځه د فراغت څخه وروسته) نبي ﷺ وپوښتل چې دا فتحه چا راکړه؟ ابي بن کعب ﷺ و فرمايل: دا زه وم. نبي ﷺ و فرمايل: زما هم دا گمان و چې تابه ښودلی وي. ⁽¹⁶⁾

فايده: دا د ابي بن کعب ﷺ علم او قرآن سره مينه او محبت و او دده مبارک خاص خدمتونه وه، ده مبارک د نبي ﷺ سره په هره غذا کي گډون کړی و د نبي ﷺ هيڅ داسي جهاد نه و چې ده گډون نه وي پکښي کړی.

۵- د حضرت خذیفة ۸۸ د فتنو د پېژندنې اهمام

حضرت خذیفة ۸۸ د نومو اصحابو څخه دی دده مبارک لقب صاحب السر (راز ساتونکی) و نبي ﷺ د منافقینو او فتنو علم ده ته ښودلی دی. ویل سوي دي: یو ځلي نبي ﷺ ده مبارک ته تر قیامته پوري راتلونکي فتنې ټولي په شمار سره وښودلې. نبي ﷺ هیڅ داسي فتنه نه ده پرې اینښې چې په هغه کي دي درې سوه کسان شریک وي مگر ده ته یې دهغې فتنې حال او د لارښود نوم، د پلار او مور نوم او د هغه د قوم نوم یې په څرگند ډول ښودلي دي. حضرت خذیفة ۸۸ فرمایي: خلکو به د نبي ﷺ څخه د خبرو پوښتنه کول خوما به د بدیو د خبرو پوښتنه کول ددې لپاره چې ځانونه ځني وساتو، مایوه ورځ د نبي ﷺ څخه وپوښتل: ای د الله ﷻ رسوله! دغه برکتونه چې ستا په وجه موږ ځني برخمن یو ایا ددې څخه وروسته یوه بدی هم راتلونکې ده؟ نبي ﷺ راته و فرمایي: هو، بدی راځي، ما ورته وویل: ددې بدی وروسته بیا نیکي راځي؟

نبي ﷺ راته وويل: اي خديفة! ﷺ كلام وايه او په معناوو کي يې فکر کوه او د احکامو تابعداري يې کوه (دي مبارک وايي: زه فکر اخيستی وم) وه مي ويل: ددې بدی وورسته به نيکي راځي؟ نبي ﷺ و فرمايل: هو، نيکي راځي خو زړونه به داسي نه وي لکه لومړي چي وه. ما بيا ورته وويل: اي د الله ﷺ رسوله! ﷻ ددې نيکی وروسته به بيا بدې وي؟ نبي ﷺ راته وويل: داسي خلک به پيداسي چي نور به گمراه کوي او ددو زخ لوري ته به يې بيايي ما ورته وويل: که زه په دغه زمانه کي موجود وم نو څه به کوم؟ نبي ﷺ راته وويل: که چيري په دغه وخت کي د مسلمانانو يوه متحده ډله وه او يو پاچا يې درلودئ نو ددوی سره واوسه که نه ووتولي ډلي پرېږده په يو کونج کي جلا کښېنه او يا د يوې درختي په بېخ کي کښېنه او هم دلته تر مرگه پوري واوسه.

څرنگه چي رسول الله ﷺ وده ته د ټولو منافقانو حال ښودلي و نوله همدې امله به حضرت عمر ؓ دده څخه پوښتنه کول چي زما په حاکمانو کي خو څوک منافق نسته؟ حضرت عمر ؓ به هغه حاکم ددندې څخه ليري کوی چي غالباً به يې په خپل فراست (الهي پوهه) سره پېژندلی وای. کله چي به څوک مړ سو نو عمر ؓ به خبر نه کول چي خديفة ﷺ يې په جنازه کي گډون کوي که يا؟ که به خديفة! ﷻ په جنازه کي و نو عمر ؓ به يې هم په لمانځه کولو کي گډون کاوه که به يې گډون نه وکړی نو عمر ؓ به هم نه ورتلی. کله چي حضرت خديفة ﷺ وفات کېدئ نو په ډېره نارامۍ سره يې ژړل خلکو پوښتنه ځني وکړه (چي ولي ژاړې؟) ده مبارک په جواب کي ورته وويل: د دنيا په پاته کېدو باندې نه ژرام بلکي مرگ خو زما خوښ دئ مگر زه پردې ژاړم چي زه به د الله ﷺ په رضا کي روان يم او که به ناراضي کي روان يم ددې څخه وروسته يې وويل: دا زما

ڏڙوند وروستی ساعت دئ ای الله ﷺ! تاته معلومه ده چي زه ستاسره مینه لرم نو پدی وجه سره په خپل ملاقات سره ماته برکت راکړې. (۱۱۷)

۲_ حضرت ابوهریرهؓ د حدیثونو یادول

حضرت ابوهریرهؓ یو نوموتي اود درنښت وړ صحابي دئ اود د ویره ډېر حدیثونه ده مبارک رانقل کړي دي چي دده په خبر بل صحابي نه دي نقل کړي دده مبارک و علم ته خلک حیران وه ځکه دی په اووم کال دهجرت راغلی او مسلمان سو په یوولسم کال دهجرت نبي ﷺ وفات سوی دئ په دومره لږ وخت کي چي څلور کاله کېږي ده څنگه دومره ډېر حدیثونه یاد کړل ؟ ددې خبري وجه خپله حضرت ابوهریرهؓ بنسودلې ده فرمایلي یې دي چي خلک وايي ابوهریرهؓ ډېر روایتونه رانقل کړي دي حال دا چي زما مهاجر ورونو تجارت کاوه ، بازار ته تلل اورا تلل اوزما انصارو وړنود کښت او وړنودې کار کاوه دوی ټوله په کار ونو بوخت وه (ماهیڅ بوختیا نه درلوده) حضرت ابوهریرهؓ د اصحاب صفه د مسکینا نوڅخه یو مسکین و د نبي ﷺ په خدمت کي به چي یوڅه د خوراک لپاره ورکړل سو په هغه به یې صبر کاوه پروت به و په داسي پېښو کي به دی مبارک موجود و چي نور اصحابان به نه وه موجود داسي شیان به یې یادول چي هغوی به نسوای یادولای.

ابوهریرهؓ فرمایلي دي: ما یو ورځ نبي ﷺ ته دخپلي حافظې شکایت وکړی رسول الله ﷺ راته وویل ته خپل پتو هوار کړه ما چي پتو هوار کړی نبي ﷺ په دواړو لاسونو په پتو کي دیوشي

اشاره وکړه بيا يې راته وويل: دا پتو د ځان سره يو ځای کړه ما هم هغه پتو په خپله سپنه پوري نيوې ددې څخه وروسته بيا هيڅ شی زما څخه نه سوهر. (118)

فايده: اصحاب صفة وهغه کسانو ته ويل کېږي چي د نبی ﷺ په خانقاه کي به اوسېدل ددوی مبارکانو د خوراک لپاره څه خاص انتظام نه و. دومري به ووايو چي دوی د نبی ﷺ میلما نه وه د کوم ځای څخه چي به څه هډيه يا صدفه راتله په هغه به ددوی گوزاره وه حضرت ابوهريرة ؓ هم په دې خلگو کي و ډېروختونه به پردوی باندي په نهاره تېرېدل ځني وخت به دلورې له امله دليو تنوب په څېر حالت کي سوه لکه چي د درېم باب په دريمه او اومه قصه کي تېرسوه ددې دومره ستړياو وسره — سره بيا هم ده مبارک حديثونه يادول داده شغل وچي له برکته يې ده تر ټولو زيات حديثونه بنودلي دي.

ابن جوزي ؒ په (تلقیح) نومي کتاب کي ليکلي دي چي ابوهريرة ؓ پنځه زره درې سوه څلور او يا (۵۳۷۴) حديثونه رانقل کړي دي.

يوه ورځ ابوهريرة ؓ د جنازې اړوند يو حديث بيان کړی چي د نبی ﷺ ارشاد دی: څوک چي د جنازې لمونځ ادا کړي بېرته راسي يوقيراط ثواب ورکول کېږي او څوک چي دمړي په بنځولو کي شريک سي دوه قيراطه ثواب ورکول کېږي او ديوه قيراط ثواب د احد تر غره زيات دی حضرت عبداللہ بن عمر ؓ ته په دې حديث کي يو څه شک پيدا سو او ورته وې ويل: اي ابوهريرة ؓ! په فکر سره خبري کوه ده مبارک ته درد (غصه) ورغله دستي وعائشي ؓ ته ورغلی او ورته وې ويل: زه تاته قسم درکوم چي دغه د قيراط حديث تاد نبی ﷺ څخه اورېدلی دی؟ عائشي ؓ وفرمايل: هو، اورېدلی مي دی، ابوهريرة ؓ وفرمايل: زما لپاره خونه په باغ کي د درختو اېښودلو څه کار و او نه په بازار کي د مال خرڅولو څه کار و زه به د نبی ﷺ په دربار کي

پروت وم يوازي دا کار مي درلو دئ چي د يادولوڅه خبره په لاس راسي او يا څه خوراک راکړل سي.

حضرت عبداللہ بن عمر رضي الله عنہ وويل: بېشکه ته ترموړ د نبی ﷺ په حضور کي زيات حاضر وي او په حديثونو زيات پوهه يې. ⁽¹¹⁹⁾

ددې سره سره ابو هريرة رضي الله عنه فرمايي: زه هره ورځ دولس زره واره استغفار وایم. دده سره يوتار و چي زرغوتي ورکړل سوي وي (د تسبوح په څېر) دشپې به تر هغه وخته پوري نه بیده کېدئ ترڅو چي دغه غوتي به يې په سبحان الله نه وي پوري کړي. ⁽¹²⁰⁾

۷ — د مسیلمه کذاب وژل او د قرآن جمعه کول

د نبی ﷺ د وفات څخه وروسته د مسیلمه کذاب پر خلکو باندې اثر پر زیاتېدو سو(ده د نبی ﷺ په ژوند کي د نبوت دعوه کړې وه) څرنګه چي په عربو کي د دین څخه او بېستل په زور سره شروع سوه نوله وجهي يې دی نور هم طاقتور سو. حضرت ابو بکر رضي الله عنه دده سره جنگ وکړی الله ﷻ

(119) مسند احمد

(120) تذکره

اسلام ته برلاسی ورکړې او مسيلمۀ ووژل سو مگر په دې جنگ کې د اصحابانو ﷺ يوه لويه ډله هم شهيدان سوه خصوصا د قرآنکريم د حافظانو يوه ډله هم شهيدان سوه.

حضرت عمر **ؓ** د ابوبکر **ؓ** حضور ته ورغلی او ورته وې ويل: په دې جنگ کې قاريان ډېر شهيدان سوه که چيرې په دغه ډول په يوه يادو و جنگو کې نور حافظان هم شهيدان سي نو د قرآنکريم ډېرو برخو د ضائع کېدو ويره ده نو د قرآنکريم په يوځای کې وليکه چې وساتل سي حضرت ابوبکر **ؓ** ورته ويل: ته څنگه په يوه داسې کار کې دلوري کوي چې نبی ﷺ نه دئ کړې. حضرت عمر **ؓ** پر دغه خبره باندې ټينگار کوی او داړتيا څرگندونه يې کول په آخر کې د حضرت ابوبکر **ؓ** نظر هم ورسره برابر سونو حضرت زيد بن ثابت **ؓ** يې راوغوښتی (چې قصه يې په يوولسم باب اتلسم شمېره کې راوړانه ده) زيد **ؓ** فرمايې: زه د حضرت ابوبکر **ؓ** و حضور ته ورغلم چې عمر **ؓ** هم تشریف درلودئ حضرت ابوبکر **ؓ** خپلې خبرې او د عمر **ؓ** ټولې خبرې راته بيان کړې وروسته يې وفرمايل: (اې زیده **ؓ**!) ته ځوان او د عقل څښتن يې پرتا باندې هيڅ ډول بدگمان نسته ددې ټولو خبرو سره ته د نبی ﷺ په زمانه کې د حيولیکونکي پاته سوی يې نولدي وجهې دغه کار هم ته وکړه دخلکو څخه قرآنکريم راجمعه کړه او يوځای يې نقل کړه حضرت زيد بن ثابت **ؓ** فرمايې: په الله ﷻ قسم کوم که ابوبکر **ؓ** ماته امر کړی وای چې فلا نې غرونړوه او ودي خوا ته بې رابدل کړه ماته به تر دغه کار آسانه وای. ما ورته وويل: تا سو څنگه داسې کار کوی چې نبی ﷺ نه دی کړی دوی مبارکانو به زه وپوهولم. (يعني قناعت به يې را کړئ) په يو حديث کې راغلي دي چې حضرت ابوبکر **ؓ** و زيد **ؓ** ته وفرمايل: که ته د عمر **ؓ** ملگرتيا وکړې نوزه به هم د دغه کار حکم درکړم او که يې نه کوي نوزه هم د دغه کار اراده نه کوم زيد بن ثابت **ؓ** فرمايې: چې ډېرو خبرو وروسته الله ﷻ زما سينه ودي لوري ته خلاصه کړه چې قرآنکريم دي يوځای جمعه کړل سي نو ما هم دامر په عملي کولو کې دخلگو څخه قرآنکريم

راجمعه کړې چې جلا ، جلا ليکل سوی و او هغه قرآنکريم مي هم راجمعه کړی چې د اصحابانو ﷺ په سينو کي ساتل سوی و د ټولو لټه مي وکړه او سره يوځای مي کړی. (121)

فايده: د دې قصې څخه لومړی د معلومېږي چې دوی مبارکان د نبی ﷺ د تابعدارۍ دومره پابنده وه چې د غره بدلول ورته اسانه کار و تر داسي کار چې نبی ﷺ نه وو کړی. د دې دومري اخلاص په نتيجه کي الله ﷻ د يوه داسي کتاب جمعه کېدل چې د دين بنسټ دئ د دوی په عملنامو کي ايښي دئ. بيا حضرت زید ؓ د قرآنکريم په جمعه کولو کي دومري احتياط کاوه چې هيڅ آيات به يې د ليکلو پرته نه اخيستي (بلکي داسي آيات به يې په ليکلي ډول اخيستي) چې د نبی ﷺ په زمانه کي به ليکل سوی و دغه آيات به يې د نور ورسره يوځای کوی بيا به يې د حافظانو دلو ستلو سره کاتي. (چې ليکلي آيات او د يادسوي آيات خو فرق نسته) څرنگه چې قرآنکريم په جلا - جلا ځايونو کښي ليکل سوی و په همدغه وجه يې په پيدا کولو کي څه ستيا او زحمت و مگر ټوله قرآنکريم پيدا سو. ابي بن کعب ؓ چې نبی ﷺ په خپله د قرآنکريم زيات پوه ورته ويلي و د قرآنکريم په جمعه کولو کي يې د زيد بن ثابت ؓ مرسته کول. په داسي زحمتونو سره قرآنکريم دغه مبارکوانسانانو تر ټولو لومړی جمعه کړی.

۸- د حضرت ابن مسعود ؓ د حديث په روايت کي احتياط

حضرت عبد الله بن مسعود ؓ د نوموتو اصحابانو څخه دئ ، دهغه اصحابانو د ډلي څخه دئ چې فتوي ورکونکي وه او د اسلام په پيل کي مسلمانان سوی وه او د حبشې هجرت يې هم کړی و په ټولو غزاو کي يې د نبی ﷺ سره گډون کړی و د خاص خدمت په وجه د صاحب النعل

(خپلوالا) ، صاحب الوساده (بالنبت والا) صحاب المظهرة (داوداسه ابووالا) لقبونه ورکړي سوي دي ځکه د نبي ﷺ زيات خدمتونه ده ته سپارل سوي وه رسول الله ﷺ دده په اړه داهم فرمايلي دي: د مشوري پرته که مي څوک امير ټاکي نو عبد الله بن مسعود به امير ټاکم . نبي ﷺ ده مبارک ته فرمايلي وه چي تاته هروخت دراتلو اجازه ده په بل ځای کي رسول الله ﷺ فرمايلي دي: څوک که غواړي چي په هغه ډول قرآن کریم ولولي چي نازل سوی دئ نو عبد الله بن مسعود **AA** په طريقه دي بې ولولي نبي ﷺ فرمايلي دي: ابن مسعود **AA** چي کوم حديثونه بيان کړي هغه رښتيا بولي ابو موسی اشعري **AA** فرمايلي دي: موږ چي کله د يمن څخه راغلو نو تر ډېره وخته پوري مو ابن مسعود **AA** داهل بيتو څخه گڼي ځکه د رسول الله ﷺ په کور کي دده او د مور تگ اوراتگ دومره زيات و لکه دوی چي بې دکور خلک وي. (122)

خود دې ټولو سره سره ابو عمرو شيباني **AA** فرمايلي دي چي زه د ابن مسعود **AA** سره يو کال و او سپدم ما هېڅ کله دى نه وليدئ چي د يوې خبري نسبت دي بې رسول الله ﷺ ته کړي وي که به بې نسبت رسول الله ﷺ ته کوی نو پر بدن به بې رپېدل راغله. عمر بن ميمون **AA** وايي چي زه تر يو کاله پوري د هري پنجشنبې په ورځ ابن مسعود **AA** ته ورتللم ما هېڅ کله دده څخه داسي خبره وانه ورېدل چي ده بې و رسول الله ﷺ ته نسبت کړي وي يوازي يوه ورځ بې حديث بيانوی پر ژبه بې راغلل چي نبي ﷺ و فرمايل نو بدن بې ورپېدئ په سترگو کي بې او بنکي راغلې رگونه بې وپرسېدل او دا بې وويل انشاء الله هم داسي به بې ويلي يا به بې دې ته نژدې ويلي وي او يا به په دغه ډول و ، يابه ددې وينا څخه يو څه کم او يا به بې يو څه زيات فرمايلي وي. (123)

فايده: د اصحابانو مبارکاتو **AA** د حديثونو په اړه احتياط و ځکه رسول الله ﷺ فرمايلي دي : څوک چي پر ماباندي درواغ ووايي نو خپل ځای دي په اور ددوڅ کي تيار کړي. دوی مبارکان

(122) بخاري

(123) مقدمه او جزمسند احمد

ددې ويري څخه چې درواغ پر رسول الله ﷺ راڅخه ونه ويل سي نوهره مسئله به يې در رسول الله ﷺ د وينا او حالاتو سره برابره بيانول خودابه يې نه ويل چې دادر رسول الله ﷺ وينا ده ځکه دوی مبارکان وېرېدل چې داسي نه جي پر رسول الله ﷺ باندي درواغ وويل سي ددوی په وړاندي که موږ خپل ځانونه پر تله کړو نو بې شمېره بې خبرني حديثونه بيانو يوه ذره هم نه وېرېر و حال داچې د نبي ﷺ ولوري ته دخبري دنسبت کولو اورانقلولو کاريوه لويه ذماوري ده. حنفي فقه هم زيات د عبد الله بن مسعود ؓ د ويناو وڅخه اخیستل سوې ده.

۹- و حضرت ابودرداء ؓ ته ديوه حديث لپاره دمدينې څخه ودمشق ته ورتلل

کثير بن قيس وايي چې زه ددمشق په مسجد کي د ابودرداء ؓ سره ناست وم چې يوسړی ابودرداء ؓ ته راغلی او ورته وې ويل چې زه دمدينې څخه ديوه حديث لپاره راغلی يم ما اورېدلي دي چې تا هغه حديث در رسول الله ﷺ څخه اورېدلی دی ابودرداء ؓ پوښتنه ځني وکړه چې دتجارت خودي څه کار نه و؟ هغه سړي ورته وويل: يا، بيا ابودرداء ؓ ترې وپوښتل: بل څه مقصد خودي نه و؟ سړي ورته وويل: يا، يوازي دحديث ددزه کړي لپاره راغلی يم ابودرداء ؓ ورته وويل: ما در رسول الله ﷺ څخه اورېدلي دي چې څوک دعلم لاسته راوړلو لپاره ځي الله ﷻ دهغه کس لپاره دجنت لاره اسانه کوي، ملائکي خپل وزرونه دعلم ددزه کونکي دخوښۍ په موخه غوړوي او دطالب العلم لپاره دآسمان اومځکي اوسېدونکي دمغفرت غوښتنه کوي ترداسي بريده چې ماهيان په اوبو کښي طالب العلم ته دمغفرت غوښتنه کوي. د عالم ارزښت پر عبادت کونکي باندي داسي دئ لکه دسپوږمۍ ارزښت پر ستورو باندي. علماء دانبيآؤ

وارشان دي ، انبياء خپل وارشان د مال او شتمنۍ نه جوړوي بلکې خپلو وارشانو ته علم پرېږدي څوک چې علم لاسته راوړي هغه لوی دولت لاسته راوړي. (124)

فايده: حضرت ابودرداء را په هغه اصحابانو کي دئ چي په فقه کښي پوهېدئ اودته حکيم الامت (دامت پوه) ويل سوي دي. ده مبارک فرمايلي دي: ماديبي عليه السلام د نبوت په وخت کي تجارت کاوه د مسلمانېدو وروسته مي وغوښتل چي تجارت او عبادت دواړه وکړم خودواړه نه سره کېده نو تجارت مي پرېښودئ اوس مي زړه داسي دئ: که چيري د مسجد په دروازه کي مي دکان وي يولمونځ هم نه راڅخه قضا کېږي ، دورځي څلوېښت ديناره وگټم او بيا يې صدقه کړم لامي هم تجارت نه خوښيږي. يو چا پوښتنه ځني وکړه: چي ولي دي داسي تجارت نه خوښيږي چي لمونځ هم نه درڅخه قضا کېږي او هره ورځ دومره گټه هم کوي بيا يې د الله عليه السلام په لاره کي خرڅوي؟ ده مبارک په جواب کي ورته وويل: حساب خو غواړي. ابودرداء را دا هم فرمايلي دي چي زه د مرگ سره مينه لرم ددې لپاره چي دخپل بادا سره ملاقات وکړم ، د مسکن سره مينه لرم د عاجزۍ لپاره ، او د ناروغۍ سره مينه لرم ددې لپاره چي گناه مي ومنيځل سي. (125)

په پورتنۍ قصه کي (تاسو وليدل) چي يو صحابي د يوه حديث لپاره دومره لوی سفر کړي و ددوی مبارکانو لپاره د حديثونو په لاسته راوړلو کي سفر څه گران کار نه و د يوه حديث دا ورېدل او زده کولو لپاره ډېر لري سفر کول دوی مبارکانو ته اسانه و. شعبي عليه السلام يو مشهور محدث دئ دکوفي اوسيدونکی دئ يوه ورځ يې خپل شاگرد ته يو حديث وايه او بيا يې ورته وويل واخله دا حديث دي په خپل کور کي مفت (وړيا) په لاس درغلی که نه نو ددغه يوه حديث لپاره به دي هم مدينې منورې ته سفر کاوه ځکه په لومړيو کي د حديثونو خزانه مدينه منوره وه. د علم سره مينه لرونکو حضراتو د علم لاسته راوړلو لپاره ډېر لوی او اوږده سفرونه کړي دي

(124) ابن ماجه

(125) تذکره

سعید بن المسیب ؓ یو نوموتی تابعی دی ، دی مبارک فرمایي: زه دیوه حدیث شریف لپاره خو ورځي او شپې پیاده (پلي) تللی یم امام الائمه امام بخاري ؓ په سنه ۱۹۴هـ کي پیدا سوی دی په سنه ۲۰۵هـ کي یعنی دیوولسو کالو په عمر یې د حدیثو د علم لوستل شروع کړي دي. عبدالله بن مبارک ؓ ټول کتابونه په کوچوالي یاد کړل کوم حدیثونه چي په خپل ښار کي لاسته ورتلل هغه یې زده کول بیایي په سنه ۲۱۲هـ کي سفر پیل کړی دده مبارک پلار وفات سوی و دی یتیم و په سفر کي یې مور ورسره ملگرې وه. د سفر د پیل څخه وروسته یې بلخ ، بغداد ، مکې مکرّمې ، بصرې ، کوفې ، شام ، عسقلان ، حمص او دمشق ښارونو ته سفرونه وکړل او هر ځای چي به د حدیثو ذخیره لاس ته ورتله په لاس یې راوړل په داسي کثرتوب کي د حدیثو استاذ سو چي پرمخ یې د ډیري وېسته نه و دی مبارک وایي: زه د اتلس کالو وچي ماد اصحابانو او تابعینو د فیصلو نومی کتاب جوړ کړی. حاشد ؓ او دده یو ملگري وایي چي موږ به د امام بخاري ؓ سره یو ځای استاذ ته ورتلو ما او ملگري به لیکل کول خو امام بخاري ؓ به دا غسي چوپ ناست و یو وخت موږ ورته وویل: ته خو دا غسي وخت تېروي؟ ده جواب رانه کړی موږ په تکرار سره دغه سوال ځني وکړی ده مبارک راته وویل: زه مو ډېر تنگ کړم راوړی تاسو څه لیکلي دي موږ خپله لیکنه راوړه چي شاوخوا پنځلس زره (۱۵۰۰۰) حدیثه کېدل ده مبارک دغه ټوله حدیثونه په یاد راته وویل موږ بېخي ورته حیران سو.

۱۰- حضرت ابن عباس ؓ و یو انصاري ته ورتلل

حضرت عبد الله بن عباس ؓ فرمایي: ما یو انصاري ته وویل: نبی ﷺ خو وفات سو تر اوسه پوري د اصحابانو یوه لویه ډله موجوده ده راځه ددوی څخه په پوښتنو مسئلې یادي کړو انصاري راته وویل: د دومره ډېرو اصحابانو په شتون کي به تاته خلگ د مسئلې پوښتلو لپاره

راځي؟ لنډه دا چې هغه انصاري همت نه وکړی خوزه د مسئلو په زده کړه پسي روان سوم کله چې به زه خبر سوم چې فلاني صحابي فلانی حديث د رسول الله ﷺ څخه اورېدلی دی زه به ور تلم او څېړنه به مې ځني کوله. ماته د مسائلو ډېره لويه زخيره د انصارو څخه لاسته راغله ځينو خلکو ته به ور غلم نو معلومه به سوه چې بیده دی نو خپل پتو به مې په در بند کي کښېښودئ هلته به کښېناستم که څه هم د باد او دوړو له امله به خاوري زما پر خوله او بدن باندي باد پدې خو ما به انتظار کاوه کله چې به هغه را کښېناستی نو کومه خبره به چې ما به ځني زده کول هغه به مې ځني وپوښتل هغه سړي به راته وويل: ته د نبي ﷺ د اکا زوی يې تا ولي دومره تکليف ايستلی دی؟ زه به درغلی وای ما به ورته وويل: زه د علم حاصلونکي يم او د علم حاصلونکی دراتلو مستحق وي. ځينو اصحابانو رضي الله عنه به زما څخه پوښتنه وکړه چې د څه وخت څخه ناست يې؟ ما به ورته وويل د ډېرو وخت څخه ناست يم. هغه سړي به راته وويل: تابد کول ولي دي خبر نه راکوئ؟ ما به ورته وويل: زما زړه نه غوښتل چې تاسو زما په وجه د خپلو اپتياو د خلاصېدو مخکي راسی آخر داسي وخت راغلی چې خلک به ماته راجمعه سول ددې لپاره چې علم راڅخه زده کړي. بيا هغه انصاري صاحب وويل: افسوس دغه هلک ترموړ ډېر هوښيار و. ⁽¹²⁶⁾

فايده: دا هغه شی دی چې په وجه يې عبد الله بن عباس رضي الله عنه ته يې د (حبر الامة) او د (بحر العلم) لقبونه ورکړي دي. کله چې دی مبارک وفات کېدی نو په طائف کي يې تشريف درلودئ د جنازې لمونځ حضرت محمد ص ورکړی چې د حضرت علي کرم الله وجهه زوی و او وې فرمايل: نن د دې امت امام رباني رخصت سو. حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه فرمايي: د قرآن کریم د آياتونو د شان نزول په پېژندلو کي عبد الله بن عباس رضي الله عنه تر ټولو ممتاز و حضرت عمر رضي الله عنه به ده ته د علماؤ په خاص صف کي ځای ورکاوه دا ټوله دده د قرباني، نتېجه وه که نه نو دی چې د خپلي

صاحبزادگی. په گمان اوسېدی (یعني دا چي زه د رسول الله ﷺ د اکا زوی یم) چیرې دې لوی مقام ته رسېدای سواي په خپله د آقاي نامدار حضرت رسول اکرم ﷺ ارشاد دئ چي فرمایي: د کوم چا څخه چي علم حاصلوی د هغه په مخ کي عاجزي کوئ په بخاري شریف کي د مجاهد ﷺ څخه نقل سوی دئ: چي څوک په علم او زده کړه کي شرم یا کبر کوي علم لاسته نه سي را وړلای حضرت علي ﷺ فرمایي: څوک چي ما ته یو حرف را ونیسي هغه زما بادار دئ دده خوښه ده چي ما ازادوي که مي غلاموي.

یحیی بن کثیر ﷺ فرمایي: علم په ارامتیا او استراحت سره نه حاصلیږي. امام شافعي ﷺ فرمایي: څوک چي د مینې پرته او یاپه بې پروایۍ سره علم حاصل کړي دغه کس نه سي کامیاب کېدلای څوک که علم په عاجزی او داپتیا په ډول لاسته راوړي کامیابه کېدای سي. یحیی بن مغیره ﷺ یولوی محدث دئ، دی مبارک فرمایي: موږ به د استاد څخه داسي وېرېدو لکه څوک چي دپاچا څخه وېرېږي: امام بخاري ﷺ دده په اړه وایي: ده مبارک به د محدثینو دومره احترام کاوه چي مادل چادومره احترام نه دئ لیدلی. امام ابویوسف ﷺ فرمایي: ماد مشرانو څخه اورېدلي دي چي څوک د استاد احترام نه کوي هغه نه سي کامیابه کېدای. په پورتنۍ قصه کي د عبدالله بن عباس ﷺ دیوې خوا د استادانو احترام او دهغوی په وړاندې عاجزي معلومېږي د بلې خوا دده مبارک د علم سره مینه او شوق معلومېږي د چا څخه چي به یو حدیث وو دی به په خبرسو دستي به ورتلی هغه حدیث به یې زده کوی که هر څومره تکلیف او زحمت پکښې وای. اصلي خبره دا ده چي څو تکلیف پر ځان نه یوسي علم خوڅه کوي بلکي یو کوچنی شی هم لاسته نه سي راوړای دایو مشهور متل دئ چي وایي: (مَنْ طَلَبَ الْعُلَى سَهَرَ الْيَالِي). یعني څوک که لوړي مرتبې غواړي نو شپې به روڼوي

متفرقي علمي کارنامې

حارث بن يزيد ، ابن شبرمة ، قعقاع او مغیره رضي الله عنه څلور اصحابان وه دوی مبارکانه به دماخستن تر لمانځه وروسته يو علمي بحث شروع کړي دسهار تر اذانه پوري به يو هم نه جلا کېدئ. ليث بن سعد رضي الله عنه فرمايي: امام زهري رضي الله عنه به دماخستن دلمانځه څخه وروسته په اوداسه باندي دحديثونو سلسله شروع کړه دسهار تر اذانه به يې ورسول. ⁽¹²⁷⁾

(دارمي) دراوردي رضي الله عنه وايي: امام ابو حنيفه رضي الله عنه او امام مالک رضي الله عنه ماوليدل چي دماخستن تر لمانځه وروسته يې په يوه مسئله کي بحث شروع کړي پرسهار سو او هلته يې دسهار لمونځ وکړي هغه هم داسي مسئله وه چي ملامتول نه وه پکښي. ⁽¹²⁸⁾

ابن فرات بغدادي رضي الله عنه چي کله وفات سو اتلس ۱۸ صندوقه کتابونه ځني پاته سوه چي په دغه کتابو کي يې اکثره په خپل قلم ليکلي وه ستره خبره لاداده چي دمحدثينو په آند دنقل په صحت اوښه والي کي دده ليکل سوی ښه دليل دئ. ابن جوزي رضي الله عنه يونوموتی محدث دئ دده مبارک پلار دده په درې کلنۍ کي وفات سو دده مبارک ديتيم والي په حالت وده وکړه. مگر دتکليف ايستلو يې دا حال و چي دجمعې دلمانځه پرته به بل چيري دکور څخه ليري نه تلئ يوه ورځ يې پر منبر وويل: مایه دغه خپلو گوتو دوه زره (۲۰۰۰) جلده ليکلي دي په دې کي تر دوه نيم سوه (۲۵۰) کتابونو زيات دده خپل وه. څلور برخي ليکل روزانه دده عادت و. ددرس يې داسي حالت و چي په يو وخت کي دده شاگردان سل زره اټکل سوي دي. اميران ، پاچاهان او وزيران به دده ددرس په مجلس کي حاضر وه.

(127) دارمي

(128) مقدمة

ابن جوزي رحمه فرمايي: سلو زرو ۱۰۰۰۰۰ کسانو زمالاس نيوی کړي دي او شل زره زما په لاس مسلمانان سوي دي. ددې سره چي د شيعه گانو زور وده مبارک پر تکليفونه پرځان تېر کړي دي. (128)

ده مبارک د حديثو د ليکلو په وخت کي قلمونه تراشل هغه تراش سوی پسپل يا هغه براده يې سره يوځای کول کله چي وفات کېدئ نو وصيت يې وکړی چي په دغه تراشنو (برادې) سره زما د غسل اوبه تودې کړی ده مبارک دومره قلمان استعمال کړي وه چي يوازي تراشني يې دومره زياتي وې چي دده مبارک دمړيني وروسته يې دده د غسل اوبه په تودې کړې يوڅه تراشني لاپاته سوې.

يحيي بن معين رحمه نوموتي استاذ دئ، دی مبارک وايي: ما په خپلو لاسونو لس سوه زره ۱۰۰۰۰۰ حديثونه ليکلي دي.

ابن جرير طبري رحمه مشهور مؤرخ دئ، دی مبارک د اصحابانو او تابعينو په حالاتو بڼه خبر دئ تر څلوېښتو کالو پوري يې هره ورځ څلوېښت پاڼي ليکل عادت وو دده مبارک د وفات وروسته دده شاگردانو حساب وکړی څومره پاڼي چي ده په ژوند کي ليکلي وې د بالغ کيدو څخه تر وفات پوري يې ټولي پاڼي جمعه کړې بيا يې دده پر ژوند ووېشلې نو پر ورځ باندې څوار لس پاڼي راووتې. دده د تاريخ طبري نومي کتاب مشهوره دئ په عمومي ډول تر گوټو کيدای سي کله چي ده د تصنيف اراده وکړه نو د څلگو څخه يې وپوښتل چي د ټول عالم تاريخ ليکل به تاسو خوشحاله کړي؟ څلگو پوښتنه ځني وکړه چي اندازه به يې څومره وي؟ ده په جواب کي ورته وويل: چي تقريبا ديرش زره پاڼي به راسي څلگو ورته وويل: ددې کتاب د پوره کېدو مخکي به عمرونه ختم وي يعني موږ به مړه سو بيا به بشپړ سي ده ورته وويل: ان الله، همتونه ټيټ سوه

ددې څخه وروسته يې کتاب را لنډ کړی تقریبا درې زره پاڼې سو په همدغه ډول دده تفسیر چې یادونه یې وسوه په عمومي ډول لاسته راتلای سي.

دارقطني رحمه الله د حدیثو یو مشهور مؤلف دی د حدیثو د زده کړې لپاره یې بغداد، بصرې، کوفې، واسط، مصر او شام ته سفرونه کړي دي یوه ورځ د استاد په مجلس کې ناست وو استاد حدیث لوستی ده یوشی د کتاب څخه نقل کاوه یوه ملگري یې نیوکه باندې وکړه چې ته بلې خواته متوجه یې ده ورته وویل: زما او ستا په توجه کې فرق دی ته راوښایه چې استاد تراوسه پورې څومره حدیثونه وویل ملگري یې په فکر کې ډوب سو ده ورته وویل: استاد اتلس ۱۸ حدیثونه وویل لومړی داو دوهم داو په دغه ترتیب یې ټوله حدیثونه سره دسند ورتنه وویل.

حافظ اثرم رحمه الله یو محدث دی، ده مبارک د حدیثو په یادولو کې زیات تمرین کاوه یو ځلې یې حج ته تشریف یوړی هلته حرم ته د خراسان څخه دوه لوی د حدیثو عالمان راغلي وه او په حرم شریف کې یې په جلا - جلا ډول درس ورکاوه وهر یوه ته د زده کونکو یوه لویه ډله ناسته وه دی مبارک د دواړو په منځ کې کښېناستی او د دواړو څخه یې په یوه وخت کې حدیثونه ولیکل. عبدالله بن مبارک رحمه الله یو مشهور محدث دی دده مبارک په علم حاصلولو کې زحمتونه زیات مشهوره دي ده مبارک په خپله فرمایلي دي: چې ما څلور زرو استادانو څخه حدیث زده کړي دي

علي بن حسن رحمه الله وايي: یوه شپه سخت یخ وو زه او ابن مبارک د ما خستن دلمانځه کولو وروسته دمسجد څخه راتلو چې په دروازه کې دیوه حدیث په اړه زما او دده په منځ کې خبرې شروع سوې ما به څه ویل ده به هم یوڅه ویل په همدغه ځای کې په ولاړې ولاړ وو چې دسهار اذان وسو.

حمیدي رحمه الله یو مشهور محدث دی نو موږي هغه کس دی چې د بخاري او مسلم حدیثونه یې یوځای کړي دي ټوله شپه به یې لیکل کول دگرمي په وخت کې چې به ډېر تنگ سو نو یوه تالی-

(پياله) به يې داو بو څخه ډکه کړه په هغه کې به کښېناستی ليکل به يې کول دټولو خلگو څخه به جلا اوسېدئ او شاعر هم و چې دده يو شعر په دې ډول دئ:

لِقَاءَ النَّاسِ لَيْسَ يُفِيدُ شَيْئًا سِوَى الْهَدْيَانِ مَنِ قِيلَ وَقَالَ
فَاقْلَلْ مَنْ لِقَاءِ النَّاسِ إِلَّا لَأَخْذِ الْعِلْمِ أَوْ إِصْلَاحِ حَالِ

ژباړه: د خلگو په ملاقات کې هيڅ گټه نسته دې ځايه خبرو پرته نو د خلگو ملاقات لږ کړئ
ماسوا ددې څخه چې دا ستاذ څخه د علم حاصلولو لپاره خبري وکړي يا د نفس د اصلاح لپاره
د شيخ سره ملاقات وکړي.

امام طبراني رحمه الله يو مشهور محدث دئ ډېر کتابونه يې ليکلي دي يو چا دده د کتابونو
ډېروالې وليدئ نو پوښتنه يې ځنې وکړه چې څنگه دي ليکلي دي؟ ده مبارک ورته وويل:
ديرش کاله مې شپه او ورځ پر بوريا چتايي تېر کړي دي. ابو العباس شيرازي رحمه الله وايي:
ما د طبراني رحمه الله څخه درې سوه زره ۳۰۰۰۰۰ حديثونه ليکلي دي.

امام ابو حنيفه رحمه الله په ناسخ او منسوخ حديثونو کې زياته څېړنه کول کوفه چې په دغه
زمانه کې د علم کور ورته ويل کېده هر څومره محدثين چې پکښې وه ده مبارک دټولو حديثونو
جمعه کړي وه کله چې به د دباندي څخه يو محدث راغلی نو ده به شاگردانو ته امر وکړي: چې که
دده سره يوداسي حديث وي چې زموږ سره نه وي نو څېړنه يې وکړي. امام ابو حنيفه رحمه الله چې به کله
په يو علمي مجلس کې د يوې مسئلې څېړنه کول په دغه مجلس کې به په حديثو او فقه پوه
خلگ په زيات شمېر ناست وه نو کله به پردغه مسئله يوه مياشت خبري ورسوي وروسته چې به
فيصله وسوه نو هغه به دده مذهب وگرځول سو او وه به ليکل سوه

د امام ترمذي رحمه الله د نامه څخه به څوک ناخبره وي (يعنې هر سړی يې پېژني) د حديثو زيات
يادول دده خصوصي ځانگړتيا وه او د حافظې په توان کې مشهوره و يو وخت دده څخه محدثينو
امتحان واخيستی څلوېښت داسي حديثونه يې بيان کړه چې مشهوره نه و امام ترمذي رحمه الله د ستي

بیان کره. امام ترمذی رحمہ اللہ فرمایي: ما یوہ ورخ دمکي مکرمي په لاره کښي داستاذ څخه دوه حدیثونه نقل کره نابیره دهغه استاذ سره مي ملاقات وسو که څه هم هغه حدیثونه مانقل کړي وه خوومي غوښتل چي داستاذ څخه يي په خپله واورم نو داستاذ څخه مي دویلو غوښتنه وکړه استاذ حدیثونه ویل شروع کړه نابیره داستاذ سترگي زما په لاس کي پر هغه کاغذ ولگېدې چي ماهغه دوه حدیثونه پکښي لیکلي وه استاذ چي کاغذ ولیدي نو دواړه حدیثونه يي ولیدل ناراضه سو او ماته يي وویل: ته نه شرمیږي چي حدیثونه دي زده دي اود سره دي بیایي په ما هم وایي ما ورته وویل: استاذ! دا حدیثونه ماستا څخه پرلاري واورېدل ته چي هر حدیث ووايي زما دستي په یادوي داستاذ باور نه وسو نور اته وې ویل: ښه ته هغه حدیثونه ووايه چي ما ویلي وي، ما ټوله حدیثونه ورته وویل بیا استاذ راته وویل دا حدیثونه به ستا دپخوا څخه یاد وه ما ورته وویل: استاذ! ته اوس نوي حدیثونه ووايه زه به يي دستي درته ووايم استاذ نوي حدیثونه وویل ما دستي په یاد ورته وویل یوه غلطی مي نه وکړل. دا دپخوانیو محدثینو او علماو زحمتونه وه چي دعلم په لاسته راوړولو او خورولو کي يي گالل چي دهغه ټولو شمېرل هم گران کار دی.

قرطمة رحمہ اللہ یو محدث دی چي زیات مشهور نه دی دده یوشاگرد داؤد رحمہ اللہ وایي: خلگو به دا بو حاتم رحمہ اللہ او داسي نورو دحافظي بیان کاوه خو ما چي دقرطمة رحمہ اللہ حافظه لیدلې ده بل مي هیڅ چیري دومره حافظه نه ده لیدلې زه یوه ورخ قرطمة رحمہ اللہ ته ورغلم ده راته وویل: په دغه کتابو کي چي دي هریو زړه غواړي راوایي خله زه يي په یاد درته وایم ما کتاب الاشربة راپورته کړی ده مبارک ددغه کتاب هر باب دسر څخه تر پایه پوري ټوله ووايه په دغه ترتیب يي ټوله کتاب په یاد تېر کړی.

ابو ذرعه رحمہ اللہ وایي: دا امام احمد بن حنبل رحمہ اللہ لس سوه زره ۱۰۰۰۰۰ حدیثونه یاد وه.

اسحاق بن راهويه رحمته الله عليه وايي: ما سل زره حديثونه جمعه کړي دي او د دیر شو زرو ډېر زما په یاد دي. خفاف رحمته الله عليه وايي: اسحاق رحمته الله عليه موږ ته يوولس زره حديثونه په یاد وليکل او بيا يې هغه ټوله په ليکل سوي ترتيب په یاد وويل يو حرف يې نه پکښي کم کړی دی اونه يې پکښي زيات کړی دی.

ابو سعد اصبهاني بغدادی رحمته الله عليه د ابو نصر بغدادی رحمته الله عليه د حديثو دزد کړي لپاره د شپاړسو کالو په عمر بغداد ته روان سو پرلاري يې دده د وفات خبر واورېدئ بې اختياره يې وژړل او په چغو يې وويل: چي ددې استاذ د حديثو سند به بيا د چا څخه ترلاسه کوم. دا هغه وخت کېدای سي چي د يو چا ديو شى سره مينه وي. دده مبارک مسلم شريف ټوله په یاد و او په یاد به يې طالبانوته ليکى. يوولس حجه يې کړي وه کله چي به خوراک ته کښېناستى نو سترگي به يې داوښکو څخه ډکي سوي. ابو عمر ضرير رحمته الله عليه چي پيدا سوړوند و خو د حديثو په حافظانو کي شمېرل کيږي. په علم فقه، تاريخ او علم ميراث کي يې پوره مهارت درلودئ.

د ابو الحسين اصبهاني رحمته الله عليه بخاري او مسلم دواړه یاد وه بخاري خويې داسي یاد و چي چا به دکوم حديث سند ووايه ده د ستي دهغه حديث متن ورته وايه. شيخ تقى الدين بعلبکي رحمته الله عليه په څلورو مياشتو کي مسلم یاد کړی او د جمع بين الصحيحين حافظ و، د کرامت څښتن و، بزرگ و او د قرآن کریم حافظ و. سورة الانعام يې په يوه ورځ په یاد کړی.

ابن السني رحمته الله عليه د امام نسائي رحمته الله عليه مشهور شاگرد دئ د ژوند تر پايه پوري په حديثو کي مشغول و. زوی يې وايي: زما پلار ليکل کول آخريې قلم او مشوانی. کښېښوده لاسونه يې په دعا پورته کړه په دغه حالت کي مړ سو. علامه ساجي رحمته الله عليه په کوچنيوالي کي د فقه علم لاسته راوړی. بيا په حديثو مشغول و. په هرات کي لس کاله و اوسېدئ د دغه وخت په اوږدو کي يې شپږ واړه ترمذي په خپل لاس وليکى دابن منده رحمته الله عليه څخه يې غرائب شعبه، زده کاوه ابن منده رحمته الله عليه.

په دغه حالت کي دماخستن ترلمانځه وروسته وفات سو. داستاذ علمي مينه دشاگرد ترعلمي ميني ددرنښت ورځه ځکه دژوند ترآخري پوري يې درس کاوه.

د ابو عمر خفاف رضي الله عنه سل زره حديثونه په ژبه ياد و. د امام بخاري استاذ عاصم بن علي رضي الله عنه چي کله بغداد ته ورسېدئ نو د شاگردانو دويمره باندي گڼه سوه چي زيات وخت به د شاگردانو شمېر سلوزرو ته ورسېدئ يوه ورځ د شاگردانو اندازه معلومه کړل سوه نو يو سل او شل زره شاگردان وه. ځني وختونه به د حديثو ځني الفاظ څو واره تکرارېدل. دده يو شاگرد وايي چي يو وار (حدثنا ابو الليث) لفظ څوارلس واره تکرار سو بسکاره خبره ده چي څوک يو سل او پنځويشت زرو ته اواز رسوي نو خامخا به ځني الفاظ تکرار يږي.

ابو مسلم بصري رضي الله عنه چي کله بغداد ته ورسېدئ نو په يولوی ميدان کي د درس لپاره کښېناستی او و نفرو به په ولاړه و نورو ته دليکلو لپاره ويل کول لکه د اختر تکبيرونه چي ويل کيږي د درس څخه وروسته مشاوي. و شمېرل سوي څلويښت زره وي او هغه کسان چي ليکل يې نه کول بلکي يوازي يې اوريدل کول دهغو شمېر ترليکونکو زيات وو.

د فريابي رضي الله عنه په مجلس کي په دغه ډول درې سوه ليکوالان ولاړه و د شاگردانو د شمېر ډېروالي ددغه ليکوالانو څخه معلوم يږي چي څومره به زيات وه چي يوازي فتحه ورکونکي درې سوه دي. په دغسي سترپاو تېرولو سره ددغه پاک دين علم ترنن پوري ژوندی دی.

امام بخاري وايي: د شپږو سؤو زرو حديثونو څخه مي دبخاري د حديثونو انتخاب وکړي چي اوه زره دوه سوه پنځه اويا (۷۲۷۵) حديثونه دي او ده مبارک چي به هر حديث ليکي نو دوه رکعته نفل به يې کول بيا به يې حديث ليکي کله چي بغداد ته ورسېدئ نو محدثينو دده څخه امتحان واخيستی په دې ډول چي لس کسان وگمارل سو دغه کسانو ته يې لس، لس حديثونه انتخاب کړل بيا يې الفاظ وربدل کړل بيا يې دده څخه پوښتنه وکړه په غلط ډول به يې حديث ورته ووايه بيا يې ورته وويل زه نه يم خبر چي حديث څه ډول دی په دغه ډول لسو سره

پوښتنه ځني وکړه ده مبارک په ترتيب سره لومړۍ و لومړۍ پوښتنوونکي ته وويل: تاداسوال وکړی حديث دي په دې ډول ووايه داغلط دئ اصل يې داسي دئ. بيايې دوهم ته ووايه بيا يې دريم ته ووايه په دغه ترتيب يې لسو کسانو ته جواب ووايه او هر سړي ته به يې هغه الفاظ هم ويل چي هغه به اول غلط ويلي وه په دغه ډول يې سل حديثونه دوی ته وويل.

امام مسلم رحمته الله د څوارلسو کالو په عمر د حديثو زده کړه شروع کړه او د ژوند ترپايه پوري په دغه حديثو مشغول و. دی مبارک فرمايي: مادمسلم شريف دپاره ددروسو زرو حديثونو څخه حديثونه انتخاب کړه او مسلم شريف مي ځني وليکي چي دوولس زره حديثه پکښي دي. امام داود رحمته الله فرمايي: ما پنځه سوه زره حديثونه اوربدلي دي په دغه ټولو کي مي څلورزره اته سوه حديثونه انتخاب کړه او سنن ابي داود کتاب مي ځني جوړ کړي.

يوسف مزي رحمته الله يو مشهور محدث دئ ، د اسماء رجال (د حديث دنقل کونکو د نومانو) امام دئ اول يې په خپل ښار کي فقه او حديث زده کړل بيا يې مکې مکرمې ، مدينې منورې ، حلب ، حمات ، بعلبک او داسي نورو ځايونو ته سفرونه وکړل. ډېر کتابونه يې په خپل قلم سره ليکلي دي. تهذيب الکمال يې په دوه سوه ټوکه کي ليکلي دي او کتاب الاطراف يې تر اتياوو جلدو زيات دئ. دده مبارک عادت دا و چي زيات وخت به چوپ و د خلگو سره يې خبري کمي کولې زيات وخت به په کتاب مشغول و ، دحسد کونکو له وجهي دښمني ورته پېښه سوه خوده د هيچا څخه بدله نه واخيسته. ددې مبارکانو حالات او قصې بيخي ډېري دي د ټولو ليکل لوی ، لوی کتابونه هم نسي کولای خودلته مي دوې درې قصې د نمونې په ډول ددې لپاره راوړي چي دا دحديثو علم چي ديارلس سوه کاله وروسته داسي پياوړی دئ ، ددې لپاره څومره تکليفونه ايستل سوي دي او په څومره قرباني سره ساتل سوی دي او کوم خلگ چي د علم لاسته راوړلو دعوي کوي او ځانته طالب العلمان وايي هغه ددې علم لپاره څومره خورای تېره وي آيا په هغه ډول دي که يا ؟ او که صرف وخت تېرول دی ؟ او که چېري موږ په

آرامۍ ، استراحت ، عيش او عشرت ژوند غواړو او د دنيا په کارنو کې مشغول اوسو او دا موفکړوي چې د نبی ﷺ د دين او حديثو حفاظت کوونکي یو نو دا د (این خیال است و محال است و جنون) پرته بل شی نه دی.

(يعني دا داسي يو فکر دی چې شونې نه دی اولیونتبو دئ) ⁽¹³⁰⁾

نهم باب

دنبی ﷺ فرمانبرداري ، حکم منل او دا کتل چې د نبی ﷺ منشاء مبارکه څه ده؟ که څه هم د اصحابانو هر کار دنبی ﷺ په تابعداري کې و او دتېرو قصو څخه هم دا خبره معلومېږي خو دلته یو څو قصې بیانوو چې موږ د خپلو حالاتو سره په دې باب سره په خصوصي ډول مقابله وکړو او وگورو چې موږ د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ فرمانبرداري ترکومي اندازې پوري کړې ده ، کوم چې زموږ خلگ په دې هیله دي چې هغه ترقي او نصرت به موږ ته راسي لکه دوی مبارکانو ته چې راغلی و که زموږ خلگ رنستیا ددې هیله لري نو په هغه ډول دي ژوند اختیار کړي لکه دوی چې وکړی او دنیا ته یې ونښودئ.

۱- د حضرت عبدالله بن عمرو بن العاص ^{RA} پتو سوځل

(¹³⁰) نوموړی بیت په پوره ډول داسي دی . هم خدا خواهی هم دنیا خواهی هم بنون — این خیال است و محال است و جنون .

ژباړه : هم خدای غواړی هم دنیا غواړي هم زامن غوړي دا یوازي خیال دی امکان نه لري اولیونتبو دی په پورته موضوع کې شیخ وفرمایل : چې څوک داسي په عيش او عشرت کې علم لاسته راوړل غواړي دا داسي دی لکه څوک چې خدای ، دنیا اوزامن ټوله غواړي لکه هغه چې لیونتبو دی په داسي ډول علم لاسته راوړل هم لیونتبو دی . ژباړن

حضرت عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه فرمايي: چې موږ يو وار د نبي ﷺ سره په سفر کي وو زه د نبي ﷺ حضور ته ورغلم پر ما باندې يو پتو و چې په کسم (ژړ ډوله رنگ) باندې لږ رنگ سوى و نبي ﷺ چې پتو وليدئ نو ماته يې وويل: دا دي څه شى پر ځان اچولى دئ؟ ما د نبي ﷺ ددې پوښتنې څخه دده مبارک د ناخوښۍ اثرات معلوم کړل دستي کورته ولاړم په کور کي ښځو په نغري کي اور بل کړى و ما پتو په اور کي واچوى. دوهمه ورځ چې راغلم نبي ﷺ راته وويل: هغه پتو دي څه کړئ ما ورته قصه وکړه ده مبارک راته وويل: ولي دي وښځو ته نه ورکاوئ د ښځو لپاره خويې پروا نه کول. ⁽¹³¹⁾

فايده: که څه هم د پتو سوځولو اړتيا خونه وه خو د چا په زړه کي چې د چا د ناخوښۍ او ناراضۍ گذار سوى وي هغه ددې هم نه وي جوگه چې لږ فکر وکړي چې آيا ددې پتو لپاره يوه بله لاره هم سته که يوازې له منځه وړل دي. البته زما په ډول نالايقه چاته به نو خداى خبر څومره فکرونه وړلو بدلي وای چې د نبي ﷺ ناراضې څومره اندازه ده او پوښتنه به مي کړي وای چې بله لاره هم لري دا جازې لپاره که يا؟ نبي ﷺ خو پوښتنه کړې ده منع خويې نه ده کړې او داسي نور.

۲- د يو انصاري خپله ودانۍ نړول

نبي ﷺ يوه ورځ د کور د باندې تشریف وړى و چې وې ليدل يو گنبد لورپه لور په جوړه سوې ده دملگرو څخه يې پوښتنه وکړه چې دا څه شى دئ؟ ملگرو ورته وويل: دا فلاني سړي گنبد

جوړه کړې ده نبي ﷺ چوپ سو . يو بل وخت هغه انصاري د نبي ﷺ و حضور ته ورغلی نبي ﷺ ته يې سلام ووايه نبي ﷺ مخ ځني واروی انصاري فکر وکړې چې ښايي د نبي ﷺ نه وي فکر سوی بيا يې سلام ورته ووايه نبي ﷺ بيا هم جواب نه ورته ووايه انصاري ددې زغم نه سواي کولای دستي يې د ناستو اصحابانو څخه پوښتنه وکړه او څېړنه يې وکړه چې ولې زه د نبي ﷺ په نظر نه ورځم ؟ اصحابانو ځواب ورته وويل : نن نبي ﷺ د باندې تللی و ستا گنبد ه يې وليده بيا يې پوښتنه وکړه چې دا د چا ده ؟ انصاري چې دا واورېدل دستي ولاړی هغه گنبد ه يې ونړول داسي يې د مخکي سره سمه کړه چې هيڅ ښان يې نسو پاته او بيا يې داهم ونه کړه چې راغلی وای او نبي ﷺ ته يې ويلې وای چې ستا د ناخوښۍ له وجي مي گنبد ه ونړول ، نابيره نبي ﷺ په خپله هلته تېرېدئ نو وې ليدل چې گنبد ه نسته پوښتنه يې وکړه ، اصحابانو ځواب ورته وويل : څو ورځي مخکي چې تاسو دده څخه مخ اړولی و ده زموږ څخه پوښتنه وکړه ، موږ ورته وويل : نبي ﷺ ستا گنبد ه ليدلې ده دی ولاړی هغه گنبد ه يې بيخي ونړول . نبي ﷺ وفرمايل هره آبادي د سړي لپاره عذاب دئ مگر هغه آبادي نه چې د سختي اړتيا او مجبوري لپاره وي (132)

فايده : دا د پوره مينې خبري دي ، دوی مبارکانو داهم نه سواي زغملای چې د رسول الله ﷺ مخ مبارک غمجن وويني تر خپل ځان يې رسول الله ﷺ گران بلی ، دغه مبارک صحابي خپله گنبد ه ونړوله بيا يې داهم نه کول چې د نړېدو وروسته راغلی وای او رسول الله ﷺ ته يې ويلې وای چې ستا د خوشحالی په موخه مي گنبد ه ونړول بلکي نبي ﷺ چې کله په پېښيدونکي ډول هلته ولاړی په خپله يې وليدل نبي ﷺ ته پر آبادۍ باندې پيسې مصرفول په خصوصي ډول ناخوښه کار و په ډيرو احاديثو کي ددې بيان راغلی دئ . په خپله د نبي ﷺ د بيبیانو خوني دخرما د ښاخونو کوډلي وې او د دروازو پردې يې د گونيو څخه جوړې وې

ددې لپاره چې د پردی سړی نظر دننه ولاړ نسي. يو ځل نبي ﷺ يو ځای په سفر تللی وو ام سلمې ﷺ ته يو څه مال په لاس ورغلی نو دې مبارکي خپله خونه د خرماوو د لښتو پر ځای په اومو خښتو جوړه کړه نبي ﷺ چې کله وليده نو دې ته يې وويل: دادې څه کړې دي؟ دې مبارکي ورته وويل: په هغه خونه کې د بې پردگۍ شک و، نبي ﷺ وفرمايل: بدترين شی پر تعمير باندې پيسې خرڅول دي. عبدالله بن عمر ﷺ فرمايي: يوه ورځ ما او زما مورد خپل کور ديوال سماوی چې ډېر خراب سوی و نبي ﷺ چې وليدئ نوراته وې فرمايل: مرگ ددې دېوال تر نږدې ډېر نژدې دی. (133)

۳- د اصحابانو سره پتوان راکښته کول

حضرت رافع AA فرمايي: يوه ورځ موږ د نبي ﷺ سره په سفر کې و او زموږ په اوبسانو کې پتوان پراته وه چې په دغه پتوانو کې سور رنگه تارونه و نبي ﷺ وفرمايل: زه پوهېږم چې دغه سوروالی پر تاسو غالبه کيږي نبي ﷺ چې دا ارشاد وفرمايه موږ په داسې وېره کې وغورځېدو چې اوبسان يوې خوا اوبلي خواته و تنبېدل او موږ د سټي داوېسانو څخه پتوان راکښته کړه. (134)

فايده: اصحابانو مبارکانو ﷺ ته په ژوند کې داسې پېښو اهميت نه درلودئ البته زموږ د ژوند په لحاظ سره داسې پېښو ته حيرانتيا کيږي ځکه د اصحابو کرامو ﷺ عام ژوند هم داسې و، د حديثې صلح چې په لومړي باب دريمه قصه کې يې بيان و سو په دغه صلح کې عروة بن مسعود د کافرانو لخوا و مسلمانانو ته قاصد راغلی و ده د مسلمانانو ژوند په غور سره تر نظر تېر کړی کله چې مکې ته ولاړی و کافرانو ته يې وويل: زه و لويو - لويو پاچاهانو ته د

(133) ابوداؤد

(134) ابوداؤد

قاصد په توگه تللی يم لکه د فارس، روم او حبشې پاچاهانو سره چې مي ليدلي دي ماد هيڅ پاچا په دربار کي د درباريانو دومره درنښت نه دی ليدلی چې خپل پاچا ته يې ورکوي لکه د محمد ﷺ ملگري چې محمد ﷺ ته تعظيم کوي. هيڅکله دده بلغم و مخکي ته نه پرېږدي بلکي هر يوه ته چې په لاس ورسې دستي يې پر مخ او بدن مېږي، کله چې دی ﷺ د يوشی امر کوي نو ټول ملگري يې تلوار کوي چې هغه کار وکړي. کله چې هغه او دس کوي نو دا داسه د اوبو اخيستلو لپاره ټوله تلوار کوي چې پر بدن يې ومېږي د تلوار بڼه يې داسي وي چې گویا دوی به په خپلو منځو کي جگړه کوي. او کله چې هغه خبري کوي نو ټوله چوپ سي هيڅوک دده د درنښت له وجهي دده لوري ته پورته نه گوري. (135)

۴- د حضرت وائل ۸۸ د ذباب په لفظ سره وېنسته پرېکول

وائل بن حجر ۸۸ فرمايي: زه يوه ورځ د رسول الله ﷺ حضور ته ورغلم زما د سروېنستان ډېر غټ سوي وه کله چې زه ورته مخامخ سوم نو نبي ﷺ راته وويل: ذباب، ذباب. مافکر وکړي چې دا يې لکه چې زما د سروېنستانو په اړه وويل نو زه دستي ولاړم د سروېنستان مي وکښل کله چې په دوهمه ورځ د رسول الله ﷺ حضور ته ورغلم رسول الله ﷺ راته وفرمايل: ماتا ته نه وه وييلي مگر ښه دي وکړه (چې د سروېنستان دي لري کړه). (135)

فايده: ذباب د سپېره په معني دی او د بېکاره په معني هم دی دادنبي ﷺ په اشارو باندي د اصحابو د قربانۍ خبره وه چې د ميثاء پېژندلو وروسته که هغه غلط پوه سوی وي بيا هم په عمل کولو کي به يې ځنډ نه راوستی. دلته نبي ﷺ ورته وويل: چې تاته مي نه وويلي خوده

(135) بخاري شريف

(136) ابوداؤد

دغه خبره دخپل ځان په اړه بلل په دې وجه څه شونتيا وه چې ځنډ راغلی وای ، د اسلام په پيل کي په لمانځه کي خبري کول روا وې بيا وروسته منعه سوي حضرت عبد الله بن مسعود AA يوه ورځ د رسول الله ﷺ حضور ته ورغلی رسول الله ﷺ په لمانځه کولو اخته وده مبارک دعادت سره سم سلام ورته ووايه څرنگه چې په لمانځه کي خبري منعه سوي وې نو نبي ﷺ جواب ورنکړی . دی مبارک فرمايي: د نبي ﷺ په جواب نه را کولو سره نوي اوزرې خبري را پر زړه سوې په بيلو فکرونو کې ډوب سوم کله به مي فکر کاوه چې پر فلانی خبره به ناراضه سوی وي کله به مي فکر کاوه چې فلانی خبره پېښه سوې ده پر هغه به ناراضه سوی وي کله چې نبي ﷺ سلام وگرز او نه نوراته وې ويل چې په لمانځه کې خبري کول منعه سوي دي نو په دې وجه مي د سلام جواب در نه کړی د نبي ﷺ ددې خبري په کولو سره په ما کې ساه وچلېده .

۵- د حضرت سهيل بن حنظلية AA عادت اود خريم AA وينسته پرېکول

په دمشق کي سهيل بن حنظلية AA نومي صحابي اوسېدئ يوازي ژوند يې تېروى ډېر کم به يې دخلگو سره گډون کاوه هيچيرې به نه تلى ټوله ورځ به په مسجد کي په لمانځه يا تسبوح مشغول و او يا به يې وظيفه کول و مسجد ته د تللو پروخت د حضرت ابو درداء AA سره مخ سو چې مشهور صحابي دئ ابودرداء AA ورته وويل: په تلو کي د خير يو څه خبري کوه زموږ لپاره فايده ده تاته څه تاوان نسته نو سهيل AA به دنبي ﷺ د زمانې څه واقعاتي او حديثونه ورته وويل ، يوه ورځ سهيل AA پر لاري روان و ابودرداء AA دعادت مطابق خواست ورته وکړی چې يوه د خير خبره راته وکړه بيا ولاړ سه ده مبارک ورته وويل: يوه ورځ نبي ﷺ وفرمايل: چې خريم اسدي AA ښه سړی دئ که چيري دا دوې خبري نه وای پکښې يو دا چې د سروېښتان يې لوی دي دوهم دا چې لنگ تر بجلکو کښته کوي کله چې خريم ته د نبي ﷺ دا ارشاد ورسېدئ نو

دستی یې چاره راواخیسته د سروېنتان یې تر غوږو کښته پرېکړل او لنگ یې تر نیمې پنډۍ پورې پورته تړل شروع کړل. (137)

فایده: په ځینو روایتو کې راغلي دي چې نبی ﷺ خپله و خړیم ته ارشاد وکړی او خړیم ۸۸ قسم وکړی چې دا دواړه به د اوس څخه نه وي په هر صورت په دواړو روایتو کې شک نسته ، کېدلای سي چې وده ته یې خپله ارشاد فرمایلي وي او دده په نه موجودیت کې دي یې هم ارشاد فرمایلي وي چې اورېدونکی تللی وي او هغه ته یې خبر رسولیوي.

۲- د حضرت ابن عمر رضی الله عنهما د خپل زوی سره خبرې نه کول

حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنهما یو ځلي وویل: نبی ﷺ فرمایلي دي چې ښځو ته و مسجد ته د تللو اجازه ورکړئ دا بن عمر رضی الله عنهما یو زوی وویل: چې موږ اجازه نسو ورکولای ځکه دوی وموږ ته بهانه جوړوي او د آزادۍ او فساد لاره خلاصوي. حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنهما ډېر ناراضه سو او زوی ته یې بد او رد وویل او ورته وې ویل چې زه د نبی ﷺ ارشاد درته وایم ته وایي چې اجازه نسو ورکولای ددې څخه وروسته یې د تل لپاره د خپل زوی سره خبرې پرېښودې. (138)

فایده: دده مبارک د زوی د اجازه نه ورکول له دې وجهې څخه و چې ښځې فساد ته بهانه جوړوي (د خپلې زمانې د ښځو حال یې لیدلی و) په همدې وجه حضرت عائشة رضی الله عنها په خپله فرمایي: که چېرې نبی ﷺ د اوسنیو ښځو حالت لیدلی وای نو ښځو ته به یې و مسجد ته د تللو اجازه نه وای ورکړې او حال دا چې د عائشې رضی الله عنها زمانه د نبی ﷺ څخه لیرې نه وه خو ابن عمر رضی الله عنهما دا نسوای زغملای چې دی د نبی ﷺ ارشاد وایي او څوک دي یو څه شک پکښې پیدا کړي

(137) ابوداؤد

(138) مسلم ، ابو داؤد

يوازي پر دې خبره چې هغه د نبی ﷺ د ارشاد څخه انکار وکړي ټول عمر يې دخپل زوی سره خبري نه وکړي. مبارکو اصحابانو ﷺ ته په دې کې ډېر تکليفونه راغلل د يوې خوا د نبی ﷺ د ارشاد اهميت و چې دوی خپل ځان باله او د ښځو اجازه پکښې امر سوې وه او دبلي خوا د فتنو او فساد بيره وه نو دوی مبارکانو ته هم د ښځو اجازه مشکل کار سو او بندول يې هم مشکل کار سو. حضرت عاتکه ؓ چې څو واري يې نکاح سوې وه او د حضرت عمر ؓ سره يې هم نکاح سوې وه دا به مسجد ته تلل د حضرت عمر ؓ پر طبيعت ښه نه لگېده يو چا ورته وويل چې ته مسجد ته ځې د حضرت عمر ؓ نه خوښيږي دې ورته وويل چې دده نه خوښيږي نو منعه دي وکړي. د حضرت عمر ؓ تر وفات وروسته دې د حضرت زبير ؓ سره نکاح وکړه د حضرت زبير ؓ نه خوښېده چې دا مسجد ته ځي خو ددې دلاوري يې نسواي کولای چې منع دي يې کړي (ځکه د رسول الله ﷺ د اجازې ارشاد و) يو وار زبير ؓ د شپې د ماخستن دلمانځه پر وخت پر لاري ورته کښېناستی کله چې داتبره سوه نو وې ځوروله ده ته خو جائزه وه ځکه مېړه يې و دې د تبارې له امله ونه پېژندې چې دا څوک دی ددې څخه وروسته دې و مسجد ته تلل پرېښودل، حضرت زبير ؓ پوښتنه ځني وکړه چې مسجد ته تلل دي ولي پرېښودل؟ دې ورته وويل: اوس هغه زمانه نه سوه پاته کوم چې د رسول الله ﷺ زمانه وه.

۷-د حضرت ابن عمر ؓ څخه پوښتنه چې دلمانځه قصر په قران کې نسته

د حضرت ابن عمر رضي الله عنهما څخه چا پوښتنه وکړه چې د کورني سړي د لمانځه بيان خو په قرآن کي سته د ويري د لمانځه بيان سته او د مسافر د لمانځه بيان په قرآن کي نسته؟ ابن عمر رضي الله عنهما و فرمايل: واوړه! الله تعالى نبي صلى الله عليه وسلم جوړ کړی بيا يې راو لېږی موږ نه پوهېدو هيڅ مونه پېژندل اوس نو موږ چې هغه مبارک په څه ډول په کولو ليدلی دئ هم غسي به کوو. (139)

فايده: مقصد دادئ چې د هري مسئلې وضاحت په قرآن کریم کي لازمي نه دئ بلکي د عمل لپاره د نبي صلى الله عليه وسلم څخه تائيدول ښه کوئ. پخپله نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ماته قرآن کریم راکړل سوی دئ او ددې برابر نور حکمونه راکړل سوي دي پر ژر هغه زمانه راتلونکې ده چې د مړې گېډو خلک به پر خپلو گديانو ناست وي او وايي به چې بس قرآن کریم ټينگ ونيسئ کوم احکام چې په قرآن کي دي په هغه عمل وکړئ. (140)

۸- د حضرت ابن مغفل رضي الله عنه د خذف په وجه خبري پرېښودل

حضرت ابن مغفل رضي الله عنه يوه ورځ يوه ځوان وراره وليدئ چې ډېري يې غورځولې لوبي يې په کولې نوده ورته وويل: اي وراره! دا کار مکوه ځکه د نبي صلى الله عليه وسلم ارشاد دی: چې دا کار نه ښکار دئ او نه دښمن ته څه تاوان په رسېږي نابېره به پر يو چا ومېنلې د هغه به يا سترگه وچوي او يا به يې غاښ مات سي. وراره چې يې کم عمره و دا کار يې نه پرېښودى بلکي چې اکا به يې وليدي نو بيا به يې ډېري ويشتل شروع کړه اکا يې ورته وويل: زه د نبي صلى الله عليه وسلم ارشاد تاته وایم ته دغه کار نه پرېږدې په الله تعالى دي مي قسم وي چې بيا به هيڅکله ستا سره خبري نه وکړم په يوه بله قصه کي

(139) شفاء

(140) ابوداؤد

راغلي دي چې ده ورته وويل: په الله ﷺ قسم كوم چې زه به ستا په جنازه کې گډون نه كوم او نه به ستا د ناروغۍ پوښتني ته درځم.⁽¹⁴¹⁾

فايده: خذف دې ته وايي چې پرېته گوته کوچنۍ ډېره کنسېږدي بيا يې غورځوي په کوچنيانو کې عموماً د ډول لوبو مرض وي دا داسې ډېري غورځول دي چې ښکار نه پرې کيږي که نابېره د چا پر سترگه و منبلي نو هغه به زخمي کړي حضرت عبدالله بن مغفل **AA** دا نسواي زغملای چې د رسول الله ﷺ د ارشاد وروسته دي هغه کوچنۍ بيا هم دغه کار کوي. موږ هره ورځ د نبی ﷺ څومره ارشادات اورو او بيا د هغه څومره اهتمام کوو هر سړی خپله د خپل ځان په اړه پرېکړه کولاي سي. (جالبه خولا داده چې موږ خپل اولادونه د هغه کارونو څخه نه منعه کوو چې رسول الله ﷺ يې منعه کړې ده بلکې موږ خپل ماشومان په داسې کارونو امر کوو چې د رسول الله ﷺ مخالفت پکښې وي د مثال په ډول ښکتنځل په کوو او داسې نور د ضرر رسولو کارونه په کوو او هم هغه توکي ورته په خپل لاس برابر وو چې نبوي منعه پرې راغلي ده لکه ډېرو غورځولو ځيني رېږي الات ، پلاستيکي توپکان او داسې نور.)

۹- د حضرت حکيم بن حزام **AA** د سوال نه کولو ژمنه

حضرت حکيم بن حزام **AA** يوه ورځ د نبی ﷺ و حضور ته ورغلی او يوشی يې ځني وغوښتی نبی ﷺ ورکړی بيا يې په بله موقع کښي يو څه ځني وغوښتل نبی ﷺ بيا ورکړه دريم واري يې بيا يو څه ځني وغوښته نبی ﷺ ورکړه او ورته وې وفرمايل: اي حکيمه ! مال داسي دئ لکه شين باغ خو قاعده يې داده چې که چېرې د زړه په شتمنۍ سره راسي نو په دې مال کې

(141) ابن ماجه ، دارمي

برکت دئ او که په طمع او دوکې سره لاسته راښي نو بيا برکت نسته پکښې بيا داسي کيږي (لکه د غوايي د لوبې ناروغي) چې هر وخت خوراک کوي خونه مريږي. حضرت ابن حزم **AA** وويل: اي د الله رسول! ستا څخه به وروسته زه هيڅوک نه تنگوم. وروسته بيا د حضرت ابوبکر صديق **AA** په خلافت کي ابوبکر **AA** و ابن حزم **AA** ته د بيت المال څخه د يوشمې د ورکړې اراده وکړه خو ده انکار وکړي وروسته بيا حضرت عمر **AA** پخپل خلافت کي د يوشمې د ورکړې اراده وکړه او ټينگار يې وکړي خو ده انکار وکړي. ⁽¹⁴²⁾

فايده: همدا وجه ده چې نن سبا زموږ په مالو کي برکت نسته چې په چل او طمع سره لاسته راغلي دي.

۱۰- د حضرت خذيفه **AA** د جاسوسۍ (مخبرۍ) لپاره تلل

حضرت خذيفه **AA** فرمايي: چي د خندق په غزا کي د مکې کافران زموږ طرفته وه او د دوی سره د کافرانو نوري ډيري ډلي وي چي پرموږ باندي راختلي وي او د حملې لپاره تيار وي او دلته په مدينه منوره کي د بني قريظو ويهوديان وه چي هر وخت د دوی څخه دا وېره وه چي دوی مدينه منوره خالي وويني او زموږ اهل او عيال بيخي را ختم کړي موږ د مدينې د باندني د جنگ په سلسله کي پراته وو منافقانو به د کور د يوازيوالي او خالي والي په بهانه د نبي **ﷺ** څخه اجازه غوښته او بېرته به کور ته راتلل نبي **ﷺ** به هر اجازه غوښتونکي ته اجازه ورکول په دغه بهير کي يوه شپه دومره سخته سيلۍ (باد، دورې) راغلې چي نه ددې څخه مخکي راغلي وي او نه وروسته او تياره دومره زياته وه چي د يو سړي ليدل خو څه کوي خپل

لاس نه ليدل کېده ، باد دومره سخت و چې بورهاري يې د برق په څېر و منافقان خپلو کورو ته بېرته تلل زموږ درې سوه کسيزه ډله په دغه ځای کې وه نبي ﷺ د هريوه پوښتنه کوله او دهرې خوا څېړنه يې کول په دغه لړ کې نبي ﷺ زما خواته تېرېدئ زما سره نه د دښمن څخه د حفاظت وسله وه او نه د يخ دمخنيو لپاره څه جامه وه يو کوچنی پتو را سره و چې ما اغوستی و پر پوندو باندي پر مخکې پوري منبتي ناست وم نبي ﷺ پوښتنه وکړه چې څوک يې ؟ ما ورته وويل : خذيفه يم ، زه د يخ له امله ولاړېدای نسّم او دشرم له وجي په مخکې پوري پيوست سوم نبي ﷺ راته وويل : ولاړ سه و درېره د دښمنانو ټولگيو ته ولاړ سه او دهغوی حال راوړه چې څه کېږي ؟ زه په دغه وخت کې د بېري او يخنۍ له وجهي تر ټولو په بد حالت کې وم خود رسول الله ﷺ د امر منلو لپاره ولاړ سوم دستي روان سوم کله چي زه روان سوم نو نبي ﷺ داسي دعا وکړه :

اللهم احفظه من يديه و من خلفه و عن يمينه و عن شماله و من فوقه و من تحته
ژباړه: اې الله ! دده ساتنه دمخ دلوري او د شاد لوري څخه وکړې د راسته او چپه لوري څخه يې (ساتنه وکړې) د لوري او لاندي خوا څخه يې (ساتنه وکړې) . خذيفه ۸۸ وايي نبي ﷺ چي دا دعا وکړه زما څخه بېره او يخني بيخي ولاړل او پر هر قدم ماته معلومېده چې گويا زه په گرمۍ کې را روان يم او زما د روانېدو په وخت کې نبي ﷺ دا هم راته وويل : چې په پټه خوله ولاړ سه هيڅ حرکت مه کوه محض وگوره چې څه کيږي ، زه چې هلته ورسېدم نو ومي ليدل چې اور بليږي خلگ ځانونه ورته تودوي يو سړی مي وليدی چې پر اور لاس تودوي بيا يې پر تشي مږي هري خواته نارې دي چې بېرته ولاړ سئ (يعني درځئ کوروته) هر سړی د خپل قوم و خلگو ته د بېرته تلو نارې وهي د دوی پر خيمو باندي د څلورو طرفو څخه باد ډېري اوري ، خيمي يې شکيږي ، آسونه او نور حيوانات يې هلاکيږي . ابو سفيان چي د ټولو قومونو لکه سردار داسي جوړ سوی و پر اور يې ځان توداوی په زړه کي مي راغله چي له منځه يې يو سم

دستي مي د ترکش څخه غشي راوکنبي ﷺ ارشاد را په ياد سو چي حرکت ونه کړي وگوره راسه ! بېرته مي غشي و ترکش ته واچوی دوی ته يو څه شک پيدا سو او وې ويل: په تاسو کې يو څوک جاسوس سته هر يو دي خپل ملگري تر لاس ونيسي ما هم ژر يو سړی تر لاس ونيوی او پوښتنه مي ځني وکړه چې ته څوک يې؟ هغه راته وويل: سبحان الله ته ما نه پېژنې زه فلانکی يم زه دهغه ځای څخه بېرته را روان سوم کله چې نيمې لاري ته راوړسېدم تقريباً شل سواره د شاه خوا راپسي راغله چې لنگوتې يې تر لې وې او راته وې ويل: چې ته خپل آقا ته ووايه چې الله ﷻ د دښمنانو چاره وکړه ته بې غمه اوسه زه چې کله بېرته راوړسېدم نبی ﷺ يو کوچنی پتو پر سر کړی و لمونځ يې کاوه د نبی ﷺ مبارک عادت داو چې کله به د ويري څه خبره پېښه سوه ده مبارک به د لمانځه و لوري ته توجه کول ، کله چې رسول الله ﷺ د لمانځه څخه فارغه سو ما خپل د حال ټوله قصه ورته بيان کړه کومه چې مي ليدلې وه نبی ﷺ چې د جاسوسۍ قصه واورېده نو غاښونه مبارک يې (د خدا څخه) وځلېدل ، نبی ﷺ زه د خپلو پښو مبارکو سره پرې ايستلم او دخپل پتو يوه برخه يې پر ما واچول ما خپله سينه د رسول الله ﷺ د تلو مبارکو سره ومنلېدل. (143)

فايده: دا د دوی مبارکانو برخه وه او دا د دوی لپاره مناسبه وه چې په دومره سختو تکليفونو کې د رسول الله ﷺ امر منل د خپل بدن ، مال ، ځان او تر ټولو ورته خوښ و. الله ﷻ دي داستحقاق او اهليت پرته ما ناپاکه ته هم د دوی د اتباع يوه برخه را نصيب کړي.

لسم باب

دنبځو ديني جذبه

حقيقت دادئ چي که چيري په نبځو کي د دين جذبه پيداسي نو په اولادو کي ددې اثر وجود لازمي دئ او حال داچي زموږ په ټولنه کي ددې پر خلاف اولادونه په لومړيو وختو کي په يوه داسي چاپيريال کي ساتل کيږي چي پر اولادو باندې د دين خلاف اثر پرېوزي يا لږ تر لږه ودين ته نه پاملرنه پکښي پيداسي کله چي يوماشوم د پيل څخه د دين په خلاف چاپير يال کي وساتل سي نو نتيجه يې هغه نتيجه ده چي ښکاره ده.

۱- د بي بي فاطمې ﷺ تسبيحات

حضرت علي ؑ يوه ورځ خپل يو شاگرد ته وويل: چي زه د ځان او د بي بي فاطمې ﷺ قصه درته وکړم چي د نبی ﷺ نازولې لوروه؟ شاگرد ورته وويل: بيهخي يې راته وکړه علي ؑ ورته وويل: بي بي فاطمې ﷺ په خپلو لاسونو مېچن چلول تر داسي اندازې پوري چي په لاسو کي يې ټياکي پيداسوي پخپله به يې اوبه راوړلې چي د سلواغو د رسي نښي به يې په سينه کي معلومي سوي دکور ټول کارونه لکه جارو او داسي نور به يې پخپله کول تر داسي

اندازې پورې چې کالي به يې خیرن سوه. یو وار نبي ﷺ ته څه غلامان او مینځي راغلي ما فاطمې ﷺ ته وویل چې ته هم ورسه دنبي ﷺ څخه یو خادم وغواړه چې د کور په کارو کې مرسته درسره وکړي دا مبارکه دنبي ﷺ و حضور ته ورغله هلته چې ورغله گڼه گڼه وه ددې مبارکي په طبیعت کې شرم او حیا ډېره وه نو د شرم له وجهي وپلار ته د نورو مخکي ورتل شرم او حیا ورته وگڼل سوه نو بېرته راغله دوهمه ورځ نبي ﷺ پخپله زموږ کور ته تشریف راوړی او وې ویل: ای فاطمې ﷺ! پرون ته راغلي وې څه کار دي؟ فاطمې ﷺ د شرم له وجهي چوپ سوه. علي ﷺ وایي ما وویل: چې ای د الله ﷻ رسول ﷺ! دا په داسي حالت کې ده چې د میچني له وجهي یې په لاسو کې تناکي پیدا سوي دي د ابو راوړلو له وجهي یې په سینه کې درسي نښي معلومېږي د کور په کارو کې دومره بوخته ده چې هره ورځ یې کالي خیرن وي نو ما ورته وویل: چې رسول الله ﷺ ته څه غلامان او مینځي راغلي دي ته هم ورسه یو خادم ځني راوړله چې مرسته درسره وکړي ددغه لپاره درغلي وه. په ځینو روایاتو کې راغلي دي چې بي بي فاطمې ﷺ وویل: ای د الله ﷻ رسول ﷺ! زه او علي ﷺ د څرمني یوه بستره لرو دشپې پکښي بیدېږو او د ورځي بیا اوبن ته دانه او وانه پکښي ایدو. رسول الله ﷺ ورته وویل: لوري! صبر کوه د حضرت موسي ﷺ او دهغه د بي بي تر لسو کالو پوري یوه بستره وه هغه هم د موسي ﷺ چینه وه دشپې به پر بید بدل، ته تقوي حاصله کړه د الله ﷻ څخه وویرېږه او دخپل څښتن تعالي ﷻ رضاء لاسته راوړه د کور خدمت کوه کله چې بیدېږې درودیرش واره سبحان الله وایه، درودیرش واره الحمد لله وایه او څلور دېرش واره الله اکبر وایه دغه تسبیح تر خادم ښه دي بي بي فاطمې ﷺ وویل: زه د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ څخه راضي یم. (144)

فايده: يعنې كوم څه چې د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ زما لپاره خوښ وي او د دوی پکښې رضا وي زه په راضي يم ماته په خوشالۍ قبول دي. داد دواړو جهانو د سردار د لور ژوند و. زموږ خلگ چې دوي پيسې پيدا کړي نو د کور کارونه خو څه کوي خپل کار هم نسي کولای په تشناب کې د اوبو گډوه بل څوک ورته ايرېدي يوازي په پورتنۍ واقعۀ کې د بیدېدو دوخت د ذکر بيان سوی دی. په نورو حديثونو کې تر هر لمانځه وروسته پورتنۍ درې کلمې درود پر شاره ويل بنودل سوي دي او يو وار لاندینۍ کلمې ويل هم راغلي دي: لا اله الا الله وحده لا شریک له ، له الملك وله الحمد و هو علي کل شئ قدير.

۲- د حضرت عائشې ﷺ صدقه

د حضرت عائشې ﷺ و حضور ته دوي لوی ، لوی گونۍ د پيسو ډکې راوړل سوې چې تر سلو زرو درهمو زیاتي پکښې وي حضرت عائشې ﷺ خو لوښي را وغوښتل او هغه یې په ډک کړل وېشل یې شروع کړل تر مابنهامه پوري یې ټولي خیرات کړي يو درهم یې لاهم نه پرېښودئ خپله یې روژه وه و مینځي ته یې وویل چې د روژمات لپاره یوشی راوړه مینځي یوه ډوډۍ او څه د زیتون تیل ورته راوړه او ورته وې ویل: څومره به ښه وای چې نن مود یوه درهم غوښي را غوښتي وای او په غوښو مونږ روژه ماته کړې وای دې مبارکي ورته وویل: اوس نو په پیغور څه کېږي هغه وخت به دي را په یاد کړي وای چې پيسې مي وېشلې ما به راغوښتي وای⁽¹⁴⁵⁾

فايده: د حضرت عائشې رضي الله عنها و حضور ته به دغه ډول نذرانې د امير معاوية رضي الله عنه ، عبدالله بن زبير رضي الله عنه اوداسي نورو حضراتو لخوا وړاندي کېدې ځکه دغه زمانه د فتوحاتو زمانه وه دنيوي فراخي وه په کورو کنيي به د غلو په څېر د اشرفيو زخېرې وې ددې ټولو اسانتياو سره، سره دې مبارکي ډېر ساده او کمزورې ژوند تېراوې آن تردې چې د روژه مات لپاره به هم د خدمتگار د يادولو اړتيا وه تر سلو زرو درهمو پورې يې پيسې خيرات کړې دا يې هم په فکر کې نه راغله چې زما روژه ده د غوښو راغوښتل غواړي په اوس وخت کې داسي پيښې دومره ليري سوي دي چې په خپله ددې واقعاتو په ريشتيا کېدو کې لاشک پيدا کېږي خو د کومو کسانو چې دهغې زمانې ژوند تر نظر تېر کړي وي پر داسي واقعاتو او نورو په سوونو واقعاتو باندې هيڅ حيرانتيا نه کوي . په خپله د حضرت عائشې رضي الله عنها ډېرې واقعاتي نژدې ، نژدې دي يو واري يې روژه وه په کور کې يې د يوې ډوډۍ پرته بل هيڅ نه وه يو فقير راغلی سوال يې وکړې دې مبارکي و خادمې ته وويل چې هغه يوه ډوډۍ ورکړه خادمې ورته وويل چې د روژه مات لپاره په کور کې هيڅ شې نسته دې مبارکي ورته وويل پروا نه کوي ته هغه ډوډۍ ورکړه خادمې هغه ډوډۍ ورکړه. ⁽¹⁴⁶⁾

يو واري يې په کور کې مارمې کړې په خوب کې يو چا ورته وويل چې مسلمان دي مړ کړې دې ورته وويل چې مسلمان و نو د نبې ﷺ د بيبيانو کور ته به نه راتلی هغه ورته وويل چې په پرده کې راغلی و په دې خبره سره ډېره و وېرېده راوېښه سوه دولس زره درهمه يعنې د يو انسان دويني تويولو سره برابر يې خيرات کړل.

عروة رضي الله عنه فرمايي: ما يوه ورځ وليده چې اوياء زره درهمه يې خيرات کړل او خپله يې قميص پيښې درلودې. ⁽¹⁴⁷⁾

(146) موطا

(147) طبقات

۳- د حضرت ابن زبیر رضی اللہ عنہ د عائشې رضی اللہ عنہا منعه کول د صدقې څخه او د دې خوابد تیا حضرت عبداللہ ابن زبیر رضی اللہ عنہ د حضرت عائشې رضی اللہ عنہا خوربې و دې مبارکي دده سره مینه درلوده گویا خوربې والی یې ورسره پاللی و عبداللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ په دې ډېر پریشان و چې عائشې رضی اللہ عنہا پر خپل ځان دومره تکلیفونه تېروي او هر څه چې یې کورته راځي خیراتوي یې یو ځل یې وویل چې د خاله لاس به څنگه ددې کار څخه بندوم حضرت عائشې رضی اللہ عنہا ته دا خبر ورسېدئ نو ډېره خوابدې سوه چې دی زما لاس د خیرات څخه بندوي نو د نذر په ډول یې قسم وکړی چې دده سره به خبري نه کوي حضرت عبداللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ د خپلي خاله په خوابد تیا سره ډېر په تکلیف سو نو ډېر خلک یې ورته واسطه کړه چې دده سره خوشاله سي خو هغې به د قسم عذر کاوه آخر عبداللہ بن زبیر رضی اللہ عنہ ډېر زړه تنگی سو نو د نبی ﷺ د ماما خیلو څخه یې دوه کسان د سپارښت لپاره د ځان سره بوتلل د عائشې رضی اللہ عنہا کورته ورغلل دوی مبارکانو د دننه تلو لپاره اجازه واخیسته دننه ورغلل دی هم په پټه ورسره ولاړی د پردې شاته کښېناستل بي بي عائشې رضی اللہ عنہا د پردې بلي خواته ناسته وه خبري شروع سوې ، دی د پردې دننه خواته ورغلی لاس یې په غاړه کي ورواچوی ډېر یې وژړل او خوشامندی یې کولې هغه دوو مبارکانو هم د سپارښت خبري کولې او د مسلمانانو د خبرو نه کولو په اړه چې رسول الله ﷺ د منع کوم حدیثونه وه هغه یې ورته ویل او د نبی ﷺ چې کوم حدیثونه د پخلا کېدو په اړه راغلي وه هغه یې ورته بیانول ، حضرت عائشې رضی اللہ عنہا چې د رسول الله ﷺ حدیثونه واورېدل نو هغه عذابونو ته یې طاقت ونسو چې د مسلمان د خبرو نه کولو په اړه رسول الله ﷺ فرمایلي وو نو په ژړا سوه دی یې معاف کړی خبري یې ورسره شروع کړې خو د دغه قسم په فدیة کي یې په واروار غلامان ازاد

کړل آن تردې چې څلوېښت غلامان یې آزاد کړل کله چې به دغه قسم په یاد ورغلی نو دومره به یې وژړل چې پورنۍ به یې په اوبنکو لوند کړی. (148)

فایده: موږ د سهار څخه تر ماښامه پورې څومره قسمونه په یوه ساه اخلو بیا یې څومره پروا کوو؟ ددې جواب پخپله په فکر وهلو کې دی. دکوم چا سره چې د الله ﷻ د نامه عزت وي او هغه د الله ﷻ په نامه قسم وکړي بیا ترې وپوښتي چې په نه وفا یې پر زړه څه تیرېږي؟ همداروڅه چې عائشې ؓ ته به قسم په یاد ورغلی ډېر به یې ژړل.

۴- د حضرت عائشې ؓ د الله ﷻ څخه د ویري حالت

د رسول الله ﷺ چې د عائشې ؓ سره څومره محبت و د چا څخه پټ نه دی آن تردې چې چا به د نبی ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې ستاسو د چا سره ډېر محبت دی؟ رسول الله ﷺ به و فرمایلي چې د عائشې ؓ سره ددې سره ، سره دا مبارکه په مسئلو دومره خبرداره وه چې لوی ، لوی اصحابان به د مسئلې د څېړلو لپاره ددې حضور ته ورتلل . جبرائیل ؑ به دې ته سلام وایه . رسول الله ﷺ ته په جنت کې ددې د بې بې کېدو زیری ورکړل سوی دی. منافقانو چې پردې تهمت ولگاوی په قرآن کریم کې ددې د براءت آیاتونه نازل سوه په خپله عائشه ؓ فرمایي: په ما کې لس داسې خصوصیات سته چې بله بې بې یې نلري . ابن سعد ۸۸ په تفصیل سره رانقل کړي دي.

ددې مبارکي د سخا حالت د پورتنیو قصو څخه معلوم سو خو ددې سره ، سره ددې د الله ﷻ د ویري څخه داسې حالت و چې ویل به یې: کاشکې زه درخته وای چې د الله ﷻ تسبیح

می ویلای او په آخرت کی زما څخه مطالبه نه وای ، کاشکی زه ډېره وای ، کاشکی زه لویه وای ، کاشکی زه نه وای پیدا سوې ، کاشکی زه د درختې پاڼه وای ، کاشکی زه وښه وای (148)
 فایده: دالله څخه د ویري بیان په ورته ډول په دریم باب ، پنځمه قصه کی هم تېر سوي دئ د دوی مبارکانو دا عمومي حالت ودالله څخه ویره ددوی یوه برخه وه.

۵- د حضرت ام سلمه د خاوند دعا او هجرت

ام المؤمنین حضرت ام سلمه د نبی څخه مخکې د ابوسلمه په نکاح وه دوی دواړو په خپل منځ کی دومره محبت درلودئ چي ددې قصې څخه یې اندازه معلومېږي یوه ورځ ام سلمه و ابوسلمه ته وویل چي ما اورېدلي دي چي مېړه او ماینه دواړه جنتیان وي او ښځه چي د بل مېړه سره نکاح نه وکړي الله په جنت کی دغه ښځه وهغه سړي ته په نکاح ورکوي نوراسه ددې لپاره چي ما او تا ژمنه وکړو چي په موږ کې هر یو مخکې مړ سو د بل چا سره به نکاح نه کوي. ابوسلمه وویل: چي ته به زما خبره ومنې؟ ام سلمه وویل چي زه مشوره کوم ددې لپاره چي ستا خبره ومنم. ابوسلمه وویل چي زما تر مرگ وروسته ته نکاح وکړه ، بیا یې دعا وکړه چي اې خدایه ! زما څخه وروسته ام سلمه ته تر ما غوره خاوند ورنصیب کړې چي نه دا تنگوي او نه یې په عذابوي . دوی دواړه یعنی ښځه او خاوند د اسلام په شروع کی و حبشې ته یو ځای مهاجر سوه د حبشې د هجرت وروسته یې بیا مدینې منورې ته هجرت وکړی چي خپله ام سلمه یې قصه په تفصیل سره داسي بیانوي : ام سلمه وایي: کله چي ابوسلمه د هجرت اراده وکړه نو اوبن یې تیار کړی زه او زما زوی

سلمه يې پر سپاره کړو ابو سلمه د اوبن مهار کشاوی زما پلرگنۍ بنو مغیره چي موږ وليدو نو ابو سلمه **۸۸** ته يې وويل چې ته دخپل ځان اختيار لرې آزاديې موږ خپله نجلی ستا سره نه پرېږدو چي ته يې ښار په ښار گرځوې دستي يې د ابو سلمه **۸۸** د لاس څخه د اوبن مهار کش کړی زه يې په زوره راکښته کړم زما خسرگنۍ بنو الاسد خبر سوه چي د ابو سلمه خپلوان وه هغوی چي دا حالت وليدی نو زما د پلرگنۍ سره په جنگ اخته سوه او ورته وې ويل چي تاسو ابو سلمه ته نجلی په لاس نه ورکوی نو تاسو هم دخپلي نجلی اختيار لری مگر زموږ هلک سلمه په لاس نه درکوو (چي ددوی مبارکانو زوی و) دا مبارکه وايي چي زما خسرگنۍ هلک را څخه وگرزوی زه يې دپلرگنۍ په لاس ورکړم په دغه حالت کي موږ درې سره پر درې لاري سو ابو سلمه **۸۸** مدينې ته ولاړی زه د پلرگنۍ سره پاته سوم او زوی مي د نيکه کورته ورسېدی زه به هره ورځ ميدان ته راتلم تر ما ښامه پوري به مي ژړل پوره يو کال مي وژړل چې نه زه خاوند ته ورتلای سوم او نه ماته زوی را کول کېدی يوه ورځ زما د اکا زوی پرما زړه وسو خپلو خلگو ته يې وويل: تاسو ولي پر درې مسکيني رحم نکوی دمېړه څخه مو جلا کړې ده د زوی څخه مو جلا کړې ده دا ولي نه پريږدی چي خپل مېړه ته ولاړه سي؟ لنډه دا چي زما د اکا زوی په خبرو دوی راضي کړه دوی ماته اجازه راکړه چي که مېړه ته ځې نو ولاړه سه. بنو الاسد (زما د خاوند قريبانو) چي دا حال وليدی نو هغوی هم زما زوی را سره کړی ما يو اوبن تيار کړی او زوی مي په غيږ کي ونيوی يوازي مدينې ته روانه سوم درې څلور ميله تللې وم چې په تنعيم کي مي عثمان بن طلحه وليدی ده زما څخه پوښتنه وکړه چي يوازي چېرې ځې؟ ما ورته وويل چي پخپل خاوند پسي مدينې ته ځم بيا يې راته وويل ستا سره بل څوک سته؟ ما ورته وويل: د الله ﷻ پرته بل څوک نسته را سره نو ده د اوبن مهار ونيوی مخکي روان سو. په الله ﷻ قسم کوم چي ما تر عثمان بن طلحه شريف سړی نه وليدلی. کله چي به زه کښته کېدم نو اوبن به يې چوک کړی دی به خپله د يوې درختي شاته جلا کښېناستی کله چي به د سپرېدو

وخت سو نو اوښ به يې نژدې ماته چوک کړې زه به پر سپره سوم بيا به ده د اوښ مهار ونيوی روان به سو پر دغه ترتيب مدينې ته ورسېدو کله چې قبا ته ورسېدو نو عثمان راته وويل: ستا خاوند دلته دئ تر دغه وخته پوري ابوسلمه **۸۸** په قبا کې اوسېدئ عثمان بن طلحة زه مدينې ته ورسولم دی بېرته مکې ته ولاړی دا مبارکه بيا وايي په الله قسم کوم چې ما د عثمان بن طلحة په خبر شريف او کریم سړی نه دی ليدلی. پدې کال کې چې ما خومره زحمتونه تېر سوي دي بنايي پرهیچا نه وي تېر سوي. ^(۸)

فايده: دا پر الله باندې د توکل خبره وه چې يوازي يې د هجرت اراده وکړه الله په خپل فضل سره ددې د سفر د سامان انتظام وکړی او ددې مرسته يې وکړه خوک چې پر الله باندې توکل کوي الله د هغه مرسته کوي د بندگانو زړونه د الله په قدرت کې دي د ښځې لپاره چې هجرت فرض وي يوازي هم سفر کولای سي که څه هم محرم نه وي ورسره هم دا وجه ده چې ددې پر سفر باندې شرعي ښوکه نسته.

۲- د حضرت ام زياد **رضي الله عنها** د يو څو ښځو سره دخيبر په جنگ کې گډون

د رسول الله په زمانه کې نارينوو د جهاد مينه او محبت درلودئ چې په زيات شمېر سره يې قصې راغلي دي خو د جهاد د گډون په شوق کې ښځې هم تر دوی نه وي پاته تل به يې د

(¹⁵⁰) اسد الغابة . کومه ښځه چې دوهمه نکاح وکړې په اړه يې دوه حديثه راغلي دي په يوه حديث کې راغلي دي چې دوهم مېړه ته په جنت کې ورکول کېږي په دوهم حديث کې راغلي دي چې ښځې ته اختيار ورکول کېږي دکوم مېړه سره چې اوسېدل غواړي دهغه سره به اوسيږي. پدې خبره کې هم اختلاف سته چې په جنت کې به يوه سړی ته څومره بيبياني ورکول کېږي . هذا الهامش من الشيخ **رحمه الله**

جهاد سره مينه درلوده کله چې به موقع په لاس ورغله نو ځان به يې رساوه ، حضرت ام زياده رضي الله عنها فرمايي: موږ شپږ ښځې په جهاد کې د شريکېدو لپاره روانې سو نبي ﷺ چې خبر سو نو موږ يې راوغوښتلو او په مخ مبارک کې يې د درد (غصې) نښې ښکارېدې راته وې فرمايل: تاسو د چا په اجازه راغلي ياست؟ موږ ورته وويل: اي د الله ﷻ رسوله! $\blacktriangle$ زموږ وړي ورېشل زده دي او په جهاد کې اړتيا ورته پېښېږي او دواوي هم زموږ سره دي که نور هيڅ نه وي نو د مجاهدينو سره خو په غشو ورکولو کې مرسته کولای سو ، که څوک زخمي سي نو د هغه درملنه خو کولای سو ، د اوبو لوبني موبني ډکولای سو ، د چينيلو لپاره خواو به برابر ولای سو. (٢١)

فايده: الله ﷻ په هغه وخت کې په ښځو کې داسې دلاوري پيدا کړې وه چې دنن سبا سړي يې نه لري ، گورئ دغه مبارکي اصحابيانې د خپل شوق له مخې د جهاد ډگر ته رسېدلي وې او څومره کارونه يې د ځانو لپاره په خپله وټاکل ، حضرت ام سليم رضي الله عنها سره ددې چې عبدالله بن طلحه يې په نس وو يعنې حامله وه د حنين په غذا کې يې گډون وکړی او يوه چاره يې د ځان سره ساتلې وه رسول الله ﷺ پوښتنه ځنې وکړه چې دا دې دڅه لپاره ساتلې ده؟ دې ورته وويل: که کوم کافر ماته تږدې کېدئ نو زه به يې په دغه چاره ووهم تردې مخکې د احد په غذا کې هم شريکه سوې وه د زخميانو او ناروغانو دارو درمل به يې کاوه حضرت انس رضي الله عنه فرمايي: ما حضرت ام سليم او عائشه رضي الله عنهما وليدې چې د اوبو لوبني يې په چابکۍ سره ډکول او راوړل يې زخميان يې اوبول کله چې به لوبني خالي سوه بيا به تللې.

٧- د ام الحرام رضي الله عنها د البحر په غذا کې د شرکت خواش

حضرت ام حرام رضي الله عنها د انس رضي الله عنه خاله وه عليه السلام به د هغې کورته زيات تشریف وړی او کله-کله به يې د غرمې آرام هم ددې په کور کې کاوه يوه ورځ عليه السلام ددې په کور کې آرام کاوه په مسکا راپورته سو ، ام حرام رضي الله عنها پوښتنه ځني وکړه چې زما مور او پلار دي تر تا قربان سي پر څه شي مسکې سوې؟ ده مبارک وفرمايل: زما د امت څه خلک ماته وښودل سوه چې د درياب پر څنډه د جنگ په اراده داسي پر آسانو سپاره دي لکه پاچهان چې پر تختو ناست وي ام حرام رضي الله عنها وويل: اي د الله عليه السلام رسوله! ماته هم دعا وکړه چې الله عليه السلام مي په دوی کې شامله کړي ، عليه السلام وفرمايل: ته به هم په دوی کې شامله سي له دې څخه وروسته بيا عليه السلام آرام وکړی ، بيا راپورته سو مسکې ام حرام رضي الله عنها د مسکا سبب ځني وپوښتی عليه السلام په هغه ډول جواب ورکړی دې بيا ورته وويل: اي د الله عليه السلام رسوله! ماته دعا وکړه چې زه هم د دوی په ډله کې داخله سم عليه السلام ورته وويل: ته به په لومړۍ ډله کې يې

د حضرت عثمان رضي الله عنه په خلافت کې امير معاويه د شام حاکم و پر جزائر قبرص باندې يې د حملې کولو اجازه وغوښته حضرت عثمان رضي الله عنه اجازه ورکړه ، امير معاويه يو لښکر تيار کړی او حمله يې وکړه په دغه لښکر کې ام حرام رضي الله عنها او ددې مېړه دواړه موجود وه د بېرته راتگ پر وخت ام حرام رضي الله عنها پر يوه غاټه سپره وه چې هغه غاټه و توریده دا مبارکه ځني ايله سوه مغزی يې مات سو او وفات سوه او هم هلته خاوروته وسپارل سوه. ^(٢٢)

فايده: داد جهاد سره مينه وه چې په هره غذا کې به يې دگډون شوق کاوه خو لکه څرنگه چې د ام الحرام رضي الله عنها په دوهم جنگ کې گډون په تقدير کې نه و ليکلی نو ځکه يې گډون نه وکړی او رسول الله عليه السلام هم دعا نه وه ورته کړه.

۸- د حضرت ام سليم رضي الله عنه د زوی د مرگ سره ، د خپل مېړه سره يو ځای والی

حضرت ام سليم رضي الله عنه د حضرت انس رضي الله عنه مور وه کله چې د انس رضي الله عنه پلار وفات سو نو د انس رضي الله عنه د پالنې په موخه يې تر څه وخته پوري نکاح نه وکړه خو ورځي وروسته يې د ابو طلحة رضي الله عنه سره نکاح وکړه د ابو طلحة رضي الله عنه څخه يې يو زوی ابو عمير پيدا سو رضي الله عنه چې به کله د دوی کورته تشریف يو وړی نو د ابو عمير سره به يې خوشطبعي کول. نابره ابو عمير وفات سو ام سليم رضي الله عنه بنه پاک ولمبوی کفن يې ورکړي پر يو کټ يې پرې ايستی د ابو طلحة رضي الله عنه روژه وه د خوراک شيان يې ورته برابر کړه او خپله يې ځان بنه بنایسته کړی خوشبويي يې ولگول ما بنام چې يې خاوند راغلی ووې يې وخوړله او د خپل زوی پوښتنه يې وکړه دې ورته وويل: چې هغه خو اوس آرام دئ بيخي بنه سوی دئ نو خاوند يې ډاډه سو د شپې يې د خپلي ميرمنې سره يو ځای والی وکړی کله چې سهار سو ام سليم رضي الله عنه و ابو طلحة رضي الله عنه ته وويل: که څوک تاته څه پيسې په قرض درکړي او بيا يې بېرته غواړي نو بېرته يې ورکول په کار دي او که نه؟ ابو طلحة رضي الله عنه ورته وويل: ورکول يې په کار دي د ځان سره د ساتلو هيڅ حق نه لري دهغه شی دی بېرته يې غواړي. وروسته ام سليم رضي الله عنه ورته وويل: ستا زوی چې الله تعالى تاته امانت درکړی و بېرته يې واخيست په دې خبره سره ابو طلحة رضي الله عنه غمجن سو او ورته وې ويل: تا ولي زه نه خبرولم. سهار در رسول الله صلى الله عليه وسلم حضور ته ورغلی او ټوله قصه يې ورته وکړه رضي الله عنه و ورته دعا وکړه او وې فرمايل چې ښايي الله تعالى په دغه شپه کې برکت واچوي. يو انصاري وايي چې ما د نبی صلى الله عليه وسلم دهغې دعا برکت وليدی دهغې شپې د حمل څخه عبد الله بن طلحة رضي الله عنه پيدا سو چې دده بيا نهه اولادونه وسوه ټولو قرآن کریم ولواستی. ^(۱۵۳)

فايده: ډېر دصبر خبره ده چي خپل زوی يې مړ سي او په دغه ډول دي يې وزغمي چي خاوند يې هم په پوه نسي ځکه چي د خاوند يې روژه وه که چيري خبر سي نو د خوراک څخه به ووزي.

۹- د حضرت ام حبيبې ؓ خپل پلار پر بستره نه کښېنول

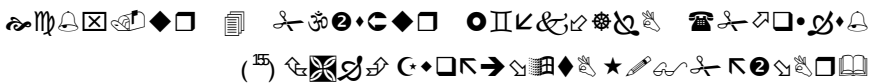
ام المومنين حضرت ام حبيبې ؓ د نبې ﷺ څخه مخکي د عبدالله بن جحش په نکاح کښي وه دوی دواړه يعني مېړه او ماينه يو ځای مسلمانان سوي وه او د حبشې هجرت يې هم يو ځای کړی و کله چي حبشې ته ولاړل نو مېړه يې د اسلام څخه واوښتی مرتد سو د کفر په حالت کي مړ سو دې مبارکي د کونډتوب وخت په حبشه کې تېر کړی نبې ﷺ د نکاح پيغام ورواستوی او د حبشې د پاچا په معرفت نکاح وسوه چي ددې باب په پای کي به ديبيانو په بيان کي راسي ، د نکاح څخه وروسته يې مدينې منورې ته تشریف راوړی د حديبې د روغي جوړي په وخت کي ددې پلار ابو سفیان مدينې منورې ته راغلی چي د نبې ﷺ سره د روغي جوړي د ټينگوالي لپاره خبري وکړي ، د لور د ملاقات لپاره کور ته ورغلی کله چي دی ورغلی ددې په کور کي بستره غوړېدلې وه ابو سفیان پر کښېناستی حضرت ام حبيبې ؓ هغه بستره ژر راټوله کړه پلار يې حيران سو چي ددې پر ځای چي بستره را هواره کړي ، هواره کړې بستره يې ټوله کړه پوښتنه يې ځني وکړه چي زه په دې بستره نه ارزېدم چي راسه ټوله دي کړه او که يې زه وړ نه وم؟ ام حبيبې ؓ ورته وويل: دا د الله ﷻ د پاک نبې ﷺ بستره ده او ته ناپاکه مشرک يې زه تا څنگه پردي بستره کښېنوم ، پلار يې ډير ورته په درد (غصه) سو او ورته وې ويل: چي له ما څخه د جلا کېدو وروسته په ډيرو بدو عادتونو اخته سوې يې خود ام حبيبې ؓ په زړه کي چي د رسول

الله ﷺ کوم درنښت و دهغي په وجه يې دانسواى زغملای چي يو ناپاک مشرک دي يې پر بستره کښېني که يې پلار وي يا بل څوک وي.

يوه ورځ يې د نبی ﷺ څخه د څانښت د دوولسو رکعتونو فضيلت واورېدی نو تل به يې په پابندۍ سره کول.

ددې پلار چي اوس يې قصه تېره سوه وروسته مسلمان سو کله چي وفات سو نو لور يې دريمه ورځ خوشبويي را وغوښتل او استعمال يې کړه او وې ويل چي زما و خوشبويي ته اړتيا نه وه او نه مي شوق ورته کېدئ خوما د نبی ﷺ څخه اورېدلي دي چي ښځې ته د مېړه پرته جائز نه ده چي پر بل چا باندې تر درو ورځو زيات غم وکړي يوازي به پر مېړه باندې څلور مياشتي او لس ورځي غم کوي زه له دې وجهي خوشبويي استعمالوم چي غم ونه گڼل سي. کله چي يې د وفات وخت را ورسېدئ نو حضرت عائشة ؓ يې را وغوښتله او ورته وې ويل چي زما او ستا د بنوالي ژوند و او د بنو تر منځ خامخايو څه راځي نو الله ﷻ دي ماته بخښه وکړي او ته يې هم راته وکړه حضرت عائشې ؓ ورته وويل: الله ﷻ دي تاته ټول شيان درو بخښي او معافي دي درته وکړي ، دې چي دا واورېدل نو ورته وې ويل: تا ماته ډيره خوشحالي راو بخښل الله ﷻ دي تاته هم خوشحالي درکړي او الله ﷻ دي تراو تازه ولره وروسته يې ام سلمې ؓ ته هم سپړي ور ولېږي. (154)

فايده: د بنو په منځ کي داسي اړيکي وي چي يوه دبلي درنگ ليدل هم نه غواړي خودې ته دا معلومه وه چي د دنيا اړيکي پر همدې ځای خلاصېږي او دا څرک بارونه به مي پر سر پاته سي. ددې چي د نبی ﷺ سره څومره محبت و او د نبی ﷺ چي څومره درنښت ددې سره و په پورته قصه کي د بستري څخه معلوم سو.

ژباړه: نو کله چې زید خپله اړتیا له هغې (زینب رضی الله تعالی عنہا) څخه پوره کړه (چوروالی یې ورسره نه راغلی) نو موږ هغه (زینب رضی الله تعالی عنہا) ستا په نکاح کښي درکړه دپاره ددې چې پر مومنانو باندي تنگي رانسي په ښځو کي د زوی نیول سوي (يعني دنیول سوي زوی دښځي سره نکاح روا سي) کله چې هغوی خپل ضرورت پوره کړی وي ، او دالله ﷻ امر خامخا کېدونکی دی .

کله چې زینب رضی الله تعالی عنہا ته ددې آیات د نازلېدو زیږی ورکړل سو نو دې زیږي کونکي ته هغه کالي ورکړه کوم چې یې اچولي وه او پخپله پر سجده پرېوته او دوی میاشتي روژه یې نذر کړه .
د حضرت زینب رضی الله تعالی عنہا دا ویاړ په برخه و چې نکاح یې په آسمان کي وسوه او په قرآن کي نازله سوه او دنورو بیبیانو نکاحي د دوی د خپلوانو لخوا سوي وي دا د عائشې رضی الله تعالی عنہا مقابلې ته راغله ځکه پر نبی ﷺ باندي د عائشې رضی الله تعالی عنہا تر ټولو د محبوبيت نازو او ددې د آسمان دنکاح نازوو . ددې سره - سره چې کله پر عائشې رضی الله تعالی عنہا باندي د تور لگولو قصه پېښه سوه نو نبی ﷺ د نورو تر څنګ ددې څخه هم پوښتنه وکړه دې په جواب کي ورته وویل چې زه په عائشه رضی الله تعالی عنہا کي د نیکی پرته بله بدي نه وینم دا ریشتنې دینداره ده . (دادي مبارکي د بني په وړاندي دریزوو) کله نو همدغه پر بن باندي د تور لگولو وخت و او ددې وخت و چې دمپړه د نظر څخه یې وغورځوي او نازینه هم وه (ځکه د بني خو هغه بن بیخي نه خوښیږي چې پر مېړه گرانه وي) ددې سره یې د زړه له کومي د عائشې رضی الله تعالی عنہا صفایي وکړه .

حضرت زینب رضی الله تعالی عنہا ډېره بزرګه وه ډېري روژې یې نیولې او ډېر نفلو نه یې هم کول پخپلو لاسو به یې زیار ایستي څه چې به په لاس ورغلل خیراتول به یې ، د رسول الله ﷺ د وفات په

وخت کي بيبیانو پوښتنه وکړه چي ستاسو سره به لومړی کومه بي بي ملاقات کوي رسول الله ﷺ وفرمايل: د چا چي لاسونه اوږده وي دوی مبارکانو لرگي راواخيستل د لاسو اندازه کول يې شروع کړل وروسته معلومه سوه چي د لاسو د اوږدوالي څخه مقصد ډېر خيرات او ورکړه ده ځکه تر ټولو مخکي زينب ؓ وفات سوه .

حضرت عمر ۸۸ چي کله د نبی ﷺ بيبیانو ته تنخوا مقررہ کړه او دې ته يې ددې برخه دوولس زره درهمه ور ولېږل دې فکر وکړی چي دا د ټولو بيبیانو دي نو وې ويل چي د وېش لپاره نوري بيبیاني وږ دي قاصد ورته وويل: داپيسې يوازي ستا دي او دټول کال لپاره دي دې په حيرانتيا سره وويل: سبحان الله دستي يې پر مخ يوه زړه ټوټه ټوکر واچوی ددې لپاره چي دا مال نه وويني بيا يې وويل چي د خوني په کونج کي يې واچوه او يو ټوکر يې پرې واچوی بيا يې برزه ۸۸ ته وويل: (د قصې نکل کوونکي دئ) ددې مال څخه يو موټ فلاني ته ورکړه او يو موټ فلاني ته ورکړه لنډه دا چي په قريبانو او مسکينانو يې يو - يو موټ ووېشی آخر لږ پيسې پاته سوې نو برزه ۸۸ يې هم غوښتنه وکړه دې مبارکي ورته وويل: کومي پيسې چي تر ټوکر لاندي پاته سوي دي هغه ته واخله برزه ۸۸ وايي: ما پاته پيسې واخيستي او حساب مي کړې څلور اتيا درهمه وي ددې څخه وروسته يې دعا وکړه چي اې الله ﷻ! راتلونکی کال ماته داسي پيسې مه راکوې ځکه په راتلو کي يې فتنه ده ، ددې دعا قبوله سوه د راتلونکي کال مخکي دا وفات سوه کله چي حضرت عمر ۸۸ ته خبر ورغلی چي دې مبارکي هغه ټولي پيسې خيرات کړې نو دوولس زره نوري يې ورواستولي دې هغه هم خيرات کړې . سره ددې چي مسلمانانو ډيري فتوحاتي کړي وي او ډيري لاسته راوړني يې درلودې خو ددې څخه د وفات په

وخت کي هيڅ مال نسو پاته يوازي هغه کور ورته پاته سو چي دا پکښي اوسېده ددې ډېرې صدقي له امله ددې لقب ماءوی المساکين و يعنې د مسکينانو تم ځای (۱۵۶)

يوه ښځه وايي چي زه د حضرت زينب ؓ په کور کي وم موږ د کالو په رنگولو اخته وو نبي ﷺ تشریف راوړی موږ چي يې وليدو بېرته ولاړی د زينب ؓ دا فکر سو چي نبي ﷺ ته جامې رنگول خوښ نه سوه نو دستي يې هغه رنگ سوي جامې بېرته پرېولې رنگ يې ځني بوتيدو هم ځل نبي ﷺ تشریف راوړی هغه د رنگ اثر نه و نو خوني ته يې تشریف يووړی. (۱۵۷)

۱۱- د حضرت خنساء ؓ د خپلو څلورو زامنو سره په جنگ کي گډون

حضرت خنساء ؓ يوه مشهوره شاعره وه د خپل قوم د څو کسانو سره يو ځای مدينې ته راغله مسلمانان سوه. ابن اشیر ؒ وايي: د علماؤ پر دې اتفاق دی چي په ښځو کي تر دې چا ښه شعرونه نه دي ويلی نه مخکي اونه وروسته. د حضرت عمر ؓ په خلافت کي په سنه ۱۶هـ کښي د قاديسیې جنگ و سو په دغه جنگ کي دا د خپلو څلورو زامنو سره شريکه سوه د جنگ يوه ورځ مخکي يې خپلو زامنو ته نصيحت وکړې د جهاد جذبه يې پکښي پيدا کړه او ورته وې ويل: ای زما زامنو! تاسو پخپله خوښه مسلمانان سوی یاست پخپله خوښه مو هجرت کړی دی په هغه ذات دي مي قسم وي چي دده څخه ما سوا بل څوک د عبادت نسته لکه څرنگه چي تاسو د مورد يوه نس څخه پيدا سوی یاست په همدغه ډول د يوه پلار څخه پيدا سوي یاست ما ستاسو د پلار سره خيانت ندی کړی نه مي ستاسو ماماگان شرمولي دي او نه مي ستاسو پر عزت څه خال پيدا کړی دی. تاسو ته معلومه ده چي د کافرانو سره جهاد کول څومره ثواب لري

(۱۵۶) طبقات

(۱۵۷) ابوداؤد

سوه دې وويل: الله ﷻ لره دي شکروي چي د دوی په شهادت سره يې ماته عزت را کړی د الله ﷻ خڅه هيله لرم چي زه هم په هغه سایه کي واوسم چي د الله ﷻ درحمت سایه پر دوی څلورو ده. (۳۰) فايده: داسي ميندي هم وې چي خپلو ځوانانو زامنو ته يې په تيز جنگ کي د ورننوتلو هڅونه ورکول او کله چي شهيدان سوه نو د الله ﷻ شکر يې ادا کړی.

۱۲ - د حضرت صفیې ؓ په يواځي سر د يهودي وژل

حضرت صفیة ؓ د نبی ﷺ عمه وه او د حمزة ؓ خور وه د احد په غزا کي يې گهلون کړی و په دغه غزا کي چي مسلمانانو شکست وخورې نو کله چي به يو مسلمان تنستېدی دې به پر مخ په نېزه وهی او بيرته به يې د جنگ لوري ته استوی ، د خندق په غزا کي رسول الله ﷺ ټولي بنسځي په يوه کلا کي بندي کړې حسان بن ثابت ؓ يې باندي محافظ کړی و يهوديانو دا موقع گټه وبلل او يوې ډلې يې پر بنسځو د حملې اراده وکړه ځکه دوی اصلي د بنسټمنان وه نو يو يهودي د حال معلومولو لپاره راغلی صفیې ؓ دليري خڅه وليدئ حضرت حسان ؓ ته يې وويل چي د کلا خڅه د باندي ورو ووزه هغه يهودي مې کړه احسان ؓ کمزوري سپين ږيري و دلاوري يې ونه کړه نو دې خپله د يوې خيمې موږی را واخيستی د باندي ورو ووته هغه يهودي يې په يوازي سر مې کړی دا چي هغه يهودی نامحرم و نو د يهودي سامان يې نه را واخيستی دسراو پنبو خڅه ئي شيان نه و ايستل راغله و حضرت حسان ؓ ته يې وويل چي هغه يهودي ما مې کړی ته ورسه سامان يې راوړه او سر يې هم ورپرې کړه ده بيا د کمزوری له وجهي دلاوري ونه کړه دا په خپله ورو ووته سامان يې ځني راوړی او سر يې ځني پرې کړی را يي وړی پر ديوال باندي يې د

يهوديانو پر يوې ټولي باندي وروغورزوي يهوديانو چي سر وليدی وې ويل چي محمد ﷺ خپلي بنځي يوازي نه پرېږدي خامخا محافظين ور پرېږدي او په کلا کي دننه موجود دي (161) فايده: حضرت صفية ؓ د هجرت په شلم کال د دروايا کلو په عمر وفات سوې ده او د خندق غزا د هجرت په پنځم کال کي سوې ده نو په دغه وخت کي ددې عمر (۵۸) کاله کيږي په اوس وخت کي زموږ بنځو ته په دومره عمر کي د کور کار لا ورته گران وي پر يوازي سر سړي قتلول خولا ايسته پرېږده په داسي حال کي چي يوې خواته بنځي وې او بلي خواته د يهوديانو نارينوو ډله وه .

۱۳- د حضرت اسماء ؓ د بنځو د ثواب په هکله پوښتنه

حضرت اسماء بنت يزيد ؓ يوه صحابه وه د نبې ﷺ و حضور ته ورغلل او ورته وې ويل : اې د الله ﷻ رسوله ! زما مور او پلار دي تر تا قربان سي زه د مسلمانانو بنځو د استازي په توگه راغلي يم تاسو الله ﷻ د نارينوو او بنځو دواړو لپاره پيغمبر لېږلي يې موږ بنځي پر الله ﷻ او پر تاسو ايمان لرو موږ په کورو کي گيږيو نارينوو موږ په کورو کي بنځي کړي يو د نارينوو خواهشات زموږ څخه پوره کېږي د دوی اولادونه موږ په نس وړو ددې ټولو خبرو سره - سره نارينه تر موږ په ديني کارو کي مخکي دي ، د جمعې لمونځ کوي ، لمونځ په جماعت کوي ، د ناروغانو پوښتنه کوي ، په جنازو کي گډون کوي ، د حج پسې بل حج کوي او تردې ټولو زيات جهاد کوي ، کله چي دوی حج ، عمري او جهاد ته ځي نو موږ بنځي د دوی د مالو حفاظت کوو ، جامې ور جوړوو او اولادونه يې ور پالو ايا موږ د دوی سره په ثواب کي شريکي نه يو؟

نبي ﷺ چي ددې خبرې واورېدې اصحابو ته متوجه سو ورته وې ويل: آيا تاسو د دين په اړه تر دې ښځې ښه سوال کوونکي ليدلیدئ؟ اصحابو ورته وويل: اي د الله ﷻ رسول له! موږ هم فکر نه کاوه چي ښځې دې هم داسي سوال کولای سي رسول الله ﷺ د اسماء ﷻ و لوري ته متوجه سو او ورته وې ويل: اي اسماء! ښه يې واوره او ځان په پوه کړه او هغه ښځو ته يې وښيه چي ته يې رالېږلې يې چي د ښځې د خپل مېړه سره ښه سلوک، د مېړه خوښي لاسته راوړل او په امري يې عمل کول دهغه د ټولو ثوابونو سره برابر د اسماء ﷻ چي دا خبره واورېدل ډيره خوشحاله سوه او بېرته ولاړل. (۱۶۲)

فايده: د ښځو د خپلو مړو سره ښه سلوک کول او د دوی اطاعت کول ډير قيمتي شی دئ خو ښځې په ناخبره دي. اصحابانو يوه ورځ رسول ﷺ ته وويل: عجم خلگو خپلو پاچهانو او سردارانو ته سجده کوي ته تر دوی ډېر حقدار يې موږ به تاته سجده کوو نبي ﷺ منع وکړه او ورته وې ويل: که چيري د الله ﷻ پرته بل چاته سجده روا وای نو ښځو ته به يې امر کړی وای چي خپلو مړو ته سجده وکړي بيا نبي ﷺ وفرمايل: په هغه ذات دي مي قسم وي چي زما روح يې په قدرت کي دئ چي ښځه به تر هغه وخته د خپل خدای حق ادا نه کړي ترڅو د مېړه حق يې نه وي ادا کړي، په يو حديث کي راغلي دي چي که يوه ښځه په داسي حال کي مړه سوه چي مېړه يې ځني راضي و جنت ته به ځي، په يوه حديث کي راغلي دي چي که چيري يوه ښځه د خپل مېړه څخه ناراضه سي او ولاړه سي جلا شپه تېره کړي ملائکي لعنت باندې وايي، په يوه حديث کي راغلي دي چي د دوو کسانو لمونځ چي تر سر پورته سي د قبوليت لپاره آسمان ته نه ځي يو غلام چي د بادار څخه تښتېدلی وي دوهمه ښځه چي مېړه ځني ناراضه وي.

۱۴ - د حضرت ام عمار ؓ اسلام او په جنگ کي گډون

حضرت ام عمار ؓ يوه انصاري صحابيې ده چي د اسلام په پيل کي مسلمانې شوې ده او په بيعة العقبه کي يې گډون کړی دی د عقبه معني دره ده نبي ﷺ په اول کي خلگ په پټه مسلمانانول ځکه کافرانو دغه مسلمانانو ته بيا ډير تکليفونه ورکول دمدينې څخه خلگ د حج په زمانه کي راتلل د مني په غره کي يوه دره وه په دغه دره کي په پټه مسلمانانېدل . د هجرت وروسته چي کله د جنگونو سلسله پيل سوه نو دا په زياتو جنگونو کي شريکه شوې ده خصوصاً د احد ، حديبه ، خيبر ، عمرة القضاء ، حنين او ديمامة په جنگونو کي يې گډون کړی دی د احد په غزا کي دا خپله قصه کوي چي د احد په غزا کي ما لوبسي د اوبو ډک کړي وه احد ته روانه سوم ددې لپاره چي ورسم مسلمانان د تړدې څخه ووينم چي څه حال يې دی که تړي وه او به به ورکړم او که څوک زخمي و دوا به ورکړم په دغه وخت کي ددې عمر درو څلويښت کاله وو او ددې دوه زامن او مېړه هم په دغه غزا کي وه دا وايي په اول کي مسلمانانو فتحه تر لاسه کړه وروسته د کافرانو پر لاسي ښکاره سوه ما رسول الله ﷺ ته تړدې ځان ورسوی کوم کافر چي به د رسول الله ﷺ و خواته تلی هغه به مي منع کوی په اول کي ددې سره ډال نه وو ورسره وروسته بيا ورکړل سو چي د کافرانو حملې به يې په منعه کولې يو ټوکړ يې تر ملا تړلې و د رښکيو (زړو ټوکړانو) څخه ډک و کله چي به څوک زخمي سو نو دستي به يې يو ټوکړ او اخيستی و به يې سوخی او هغه زخم به يې په ډک کړی خپله هم زخمي سوه دوولس يا ديارلس ځايه زخمي سوه په دغه زخمو کي يو زخم ډير زيات و . ام سعيد ؓ وايي : ما ددې پراوړو يو ژور زخم وليدئ ما پوښتنه ځني وکړه چي دا زخم څنگه جوړ سو دی؟ دې راته وويل : د احد په غزا کي کله چي خلگ لالهانده يوې او بلي خواته گرځېدل نو ابن قيمه را مخکي سو او وي ويل : محمد ﷺ چيري دی؟ ماته يې يو څوک راوښياست که نن ژوندی ولاړی نو بيا زما خلاصون نسته . مصعب بن عمير ؓ او څو کسان يې

ومخته ورغلل په هغو کسانو کې زه هم وم ابن قیمة زما پر اوږه گذار وکړې ما هم خو گذارونه پر وکړه خو هغه دوي زغري اغوستي وي هېڅ تاثیر يې پروته کړی. دغه زخم داسې سخت زخم و چې په ټوکرانو سره مي علاج وکړي خو علاج يې نه و سو. کله چې رسول الله ﷺ د حمراء الاسد د جنگ اعلان وکړی ام عمار ؓ هم ملا وتړله خو لکه څرنګه چې زخم يې ډېر تازه و په دغه وجه يې شرکت نه وکړی، رسول الله ﷺ چې کله دغزا څخه راغلی نو لومړی يې ددې حال معلوم کړی کله چې خبر سو چې دابنه ده نو ډير خوشاله سو ددې څخه علاوه نور زخمو نه هم ددې پر بدن داحد په غزا کې جوړ سوي وه، ام عمار ؓ فرمايي چې په اصل کې دوی سپاره وه موږ پلي (پياده) وو که چيرې دوی يعني کافران هم پياده وای نو اصلي مقابلې به معلومه سوې وای، کله چې به پر آس يو څوک سپور راغلی نو دهغه حملې به ما په ډال منعه کولې خو کله چې به هغه بلي خواته روان سو نو ما به دهغه دآس پنبه پرېکړه آس به غوزار سو سپور به هم راپرېوتی کله چې به هغه راپرېوتی نو نبي ﷺ به زما زوی ته ناره وکړه زوی به مي راغلی. زما مرسته به يې وکړه په دواړو به مو مې کړی ددې زوی عبدالله بن زيد ؓ فرمايي: زما چپه مټ زخمي سو وینه يې نه درېدل نبي ﷺ وفرمايل چې پردغه مټ پټی. وټه زما مور راغله دملا څخه يې رېنګۍ را وايستل او پټۍ يې را وتړل بيا يې راته وويل: څه ولاړسه دکافرانو سره مقابلې وکړه نبي ﷺ دا پنبه وليدل او وې فرمايل: اې ام عمار! دا ستا په ډول څوک همت لري؟) يعني هيڅوک دومره همت نه لري چې خپل زخمي زوی دي جنگ ته استوي. نبي ﷺ په دغه حالت کې دې او ددې کورنۍ ته خو - خو واره دعاوي وکړې او ستاينه يې وکړه ام عمار ؓ فرمايي يو وار يو کافر راغلی نبي ﷺ وفرمايل: اې ام عمار! دا هغه سړی دی چې ستا زوي يې زخمي کړی دی دا وايي ما حمله پرې وکړه پر پنبې مي وواهه هغه زخمي سو دستي کنبناستی بيا زموږ څو خلګ ورمخته سوه هغه مو مې کړی نبي ﷺ مسکې سو او راته وې ويل: د خپل زوی بدله دي واخيستل. دا وايي: کله چې نبي ﷺ موږ ته دعاوي کولې ما ورته وويل: اې

دالله ﷺ رسوله ﷻ! موږ ته دعا وکړه چې الله ﷻ مو ستا سره په جنت کې يو ځای کړي کله چې نبي ﷺ دغه دعا ورته وکړل دې ورته وويل: چې اوس نو زه هېڅ پروانه کوم هر څومره تکليفونه چې په دنيا کې پر ما تېر سي د احد د غذا څخه علاوه دا په نورو غذاوو کې هم شريکه سوې ده کارنامې يې معلومي سوي دي د نبي کریم ﷺ د وفات وروسته د اسلام څخه اوښتل زيات سوه او په يمامه کې سخت جنگ و سو دا په دغه سخت جنگ کې هم شريکه سوه په دغه غذا کې ددې يولاس پرې سوي دئ او يوولس زخمونه يې پر بدن باندې جوړ سوي دي ددغه زخمو په حالت کې مدينې منوري ته ورسېده. (۱۶۳)

فايده: دا د يوې ښځې د کارنامو حال دئ چې د احد په غذا کې يې عمر دروځلوښت کاله و او د يمامه په غذا کې يې عمر دوپنځوس کاله و بيا يې هم داسي په جنگو کې گډون کاوه دي ته نو کرامت ويل کېږي.

۱۵- د حضرت ام حکيم ﷺ اسلام او په جنگ کې گډون

ام حکيم بنت حارث د عکرمه بن ابې جهل بي بي وه او د احد په غذا کې يې د کافرانو د لوري څخه گډون کړی و کله چې مکه مکرمه فتحه سوه نو مسلمانان سوه دخپل خاوند سره يې زياته مينه وه خو هغه دخپل پلار ابو جهل د اثر له وجهي نه و مسلمان سوي کله چې مکه فتحه سوه نو خاوند يې يمن ته و تنبېدئ دې درسول الله ﷺ څخه دخپل مېړه دپاره امن وغوښتی بيا خپله يمن ته ولاړه او مېړه يې په ډير تکليف راضي کړی چې ستا لپاره مي د نبي ﷺ

په لمن کي امن غوښتی دئ ته د رسول الله ﷺ د توري څخه پناه پيدا کولای سې نو هغه مدینې منورې ته ورسره راغلی مسلمان سوداړو په خوشحالی ژوند تېراوه.

وروسته د حضرت ابو بکر **ؓ** په خلافت کي د روم جنگ و سو عکرمه **ؓ** گډون پکښي وکړی دغه ښځه هم ورسره وه ، عکرمه **ؓ** په دغه غزا کي شهید سو ، بیا د دغه بي بي سره حضرت خالد بن سعید **ؓ** نکاح وکړه ده مبارک په دې سفر کي په مرج الصفر نومي ځای کي د یو ځای کېدو غوښتنه وکړه دې ورته وویل: اوس لاهم د دښمن وېره ده یو څه صبر وکړه ده ورته وویل: زه په دغه جگړه کي خپل شهادت په سترگو وینم نو په یوه ځیمه کي یو ځای والی وکړی سهار د ولیمې انتظام کېدئ چي د رومیانو فوځیان راپورته سوه سخت جنگ شروع سو حضرت خالد بن سعید **ؓ** شهید سو ام حکیم **ؓ** هغه ځیمه راواخیستله چي شپه یې پکښي تېره کړي وه خپل ټول سامان یې پکښي وپیچي خپله یې د کافرانو مقابله شروع کړه اووه کسان یې په یوازي سرووژل. ⁽¹⁶⁴⁾

فايده: زموږ ښځي وگوره د یوې خوا خو په داسي حالت کي نکاح ته نه تیارېږي که تیارې هم سي نو په داسي ناڅاپه مرگ سره تر ډیرو ورځو پوري ژاړي جهاد کول خو لاڅه کوي دې مبارکي د ژړا پر ځای جهاد شروع کړی او اووه کسان یې په ښځینه لاس ووژل.

۱۶- د حضرت سمیه ام عمار **ؓ** شهادت

سمیه بنت خیاط **ؓ** د حضرت عمار **ؓ** موره چي قصه یې د اول باب په اوومه شمېره کي تېره سوې ده دې هم د خپل خاوند او زوی په څېر د اسلام لپاره ډول ، ډول تکلیفونه تېر

کړي دي خو د اسلام ميني چي ددې په زړه کي کوم کور جوړ کړی و له وجهي يې ددې په زړه کي يوه ذره فرق هم نه راتلی دا به يې د گرمۍ په سخت وخت پرې پرو پرې ايستل د اوسپني تودې زغري به يې په واغوستلې بيا به يې ودرول ددوبي په گرمي کي چي اوسپنه ډيره توديرې دا به په ډير سخت تکليف کي وه نبي ﷺ چي به کله د دوی و خواته تېرېدئ نو د صبر نصيحت به يې ورته کاوه او د جنت وعده به يې ورکول يوځلي يې يې سميه ﷻ ولاړه وه ابو جهل په ډېر درد او غصه سره دا مبارکه په نېزه په شرمگاه کي ووهل او دهغه زخم خځه وفات سوه. د اسلام په خاطر دا تر ټولو لومړی شهيد ده. (165)

فايده: د بنځو دومره صبر زغم او همت د غبتي وړدئ يعنې (دا چي کاشکي زه هم داسي وای) خو اصلي خبره داده چي د چا په زړه کي چي کوم شی کور جوړ کړي بيا د هيش شي پروانه کوي او هر څه ورته اسانه کيږي ، اوس هم داسي په لس گونو قصې راځي چي خلگ خپل ځانونه قربانوي مگر که ځان قربانول د الله ﷻ په لاره کي وي ، د دين لپاره وي او دهغه ژوند لپاره وي چي تر مرگ وروسته راځي نو دکاميابی سبب گرځي او که دنيوي مقصد پکښې وي نو دنيا خو يې ولاړه آخرت يې هم برباد سو.

۱۷- د حضرت اسماء بنت ابوبکر ﷺ ژوند او تنگ لاسي

حضرت اسماء ﷻ د ابوبکر AA لور وه ، د حضرت عبدالله بن زبير AA مور وه او د حضرت عائشې ﷻ ميرېزی خور وه او مشهوره صحابه يې بي ده د اسلام په پيل کي مسلمانې سوي ده ويل سوي دي چي دا د لسو نارينوو څخه وروسته مسلمانې سوي ده او د هجرت څخه او وياشت

کاله مخکي پيدا سوې ده کله چي حضرت محمد ﷺ او حضرت ابوبکر ۸۸ و مدینې منورې ته هجرت وکړې نو زید ۸۸ او داسي نور یې ولېږل ددې لپاره چې د دوی اهل او عیال راوړلي دهغې خوا د دوی سره حضرت اسماء ۸۸ هم راغله کله چي قباء ته راوړسېده نو عبدالله بن زبیر ۸۸ پيدا سو د هجرت وروسته دا لومړی پيدا یښت دئ. ددغه زمانې فقر، مسکنت مشهور و خو تنگ، همت زړه ورتيا او جفا کشي یې هم بې ساري وه، په بخاري شریف کي د اسماء بنت ابي بکر ۸۸ د ژوند حالات په خپله ددې څخه نقل سوي دي چې دا وايي: کله چي زما نکاح د زبیر ۸۸ سره وسوه، دده سره نه مال وو، نه جايداد وو او نه غلام و یو اوښ یې درلودئ چي اوبه به یې پرې راوړلې او یو آس یې درلودی، ما به هم داوښ لپاره واښه راوړل، خرما خستکي به مي ورته راوړلې میدولي به مي د دانو په ډول به مي په خوړلي. ما به پخپله اوبه راوړلي د اوبو څلواغه چي به وشکېده په خپله به مي گنډله او هم به مي د آس خدمت په خپله کوی، واښه او دانې به مي ورکولې او دکور ټول کار او خدمت به مي کاوه مگر ډوډۍ پخول مي ښه نه وه زده نو اوږه به مي واغښل د همسايه انصارو کور ته به مي وروړل د همسايه د کور ډېره ریشتي مخلصه ښځه وه زما ډوډۍ به یې را پخه کړه. رسول الله ﷺ په مدینه کې وزبیر ۸۸ ته یوه ټوټه ځمکه ورکړه چې نژدې دوه میلې ليري وه ما به دهغه ځای څخه پر خپل سرد خرماوو هډوکي راوړل زه یوه ورځ په دغه ډول چي بار مي پر سر و نبي ﷺ په مخه راغلی چي پر اوښ را روان و او یوه ډله انصار هم ورسره وه نبي ﷺ چې زه ولیدم نو آس یې ودراره او اوښ ته یې د چوکېدو اشاره وکړه ددې لپاره چې زه پر سپره سم زه د خلکو په مخکي پر اوښ باندي په سپرېدو شرمېدم او دامې هم په فکر کې وه چې زبیر ۸۸ ډېر غیرتمن دئ کېدای سي دده پر طبیعت گرانه پرېوزي، نبي ﷺ ته زما حال معلوم سو چي دا شرمیري نو بیرته کورته روان سو او زه چي خپل کورته چي ورسېدم و زبیر ۸۸ ته مي قصه وکړه چې زه شرمېدم هم او ستا د غیرت فکر مي هم کاوه، زبیر ۸۸ وويل: قسم په الله ﷻ چي ستا پر سرد هډوکو راوړل ماته تر دغه هم گران دي)

مگر مجبوري وه مسلمانان زيات وخت په جهاد او نورو د دين په کارو اخته وه نو له دې امله زيات د کور کارونه نښخو کول (دا مبارکه وايي د دې څخه وروسته زما پلار ابوبکر **AA** يو غلام راواستوي چې نبي ﷺ ده ته ورکړی وهغه غلام د آس خدمت کاوه زه د آس خدمت څخه ډېره سترې وم غلام چې راغلي زه داسي سوم لکه د لوی بند څخه چې خلاصه سوم. ⁽¹⁶⁾)
فايده: د عربو دا رواج و او اوس يې هم دا رواج دئ چې د خرما وو هډوکي میده کړي بيا يې ميچن کړي وروسته يې په حيواناتو د دانې په ډول خوري .

۱۸- د حضرت ابوبکر **AA** د هجرت په وخت کي د اسماء **ؓ** خپل نيکه ته تسلي ورکول
حضرت ابوبکر **AA** چې کله د هجرت اراده وکړه نو فکر يې کاوه چې ښايي پر لاري د ډېرو تکليفونو سره مخ سو او نبي ﷺ هم ورسره و نو څه پيسې چې ورسره وي ټولي يې د ځان سره واخيستې (چې نژدې پنځه يا شپږ زره درهمه کېدې) د دې څخه وروسته د حضرت ابوبکر **AA** پلار ابوقحافه چې په سترگو پوند و او تر دغه وخته پوري لا مسلمان سوې هم نه و خپلي لمسی ته د تسلي لپاره راغلی او ورته وې ويل افسوس چې ابوبکر **AA** په خپل تگ سره تاسو ته تکليف ورساوی او ښايي خپل ټول مال يې هم وړي وي دا بيا بل تکليف دئ، اسماء **ؓ** وايي چې ما ورته وويل : يا ، نيکه ! زما پلار ډېر مال پرې ايښی دئ دا خبره مي ورته وکړه دستي مي کوچنۍ، کوچنۍ ډبري را ټولي کړي او په يوه ټوکره کې مي غوټه کړي او په هغه تاخچه کې مي کښېښودې چې پيسې به ايښودل کېدې نيکه چې لاس پر وگرځاوه ورته معلومه سوه چې تاخچه د پيسو ډکه ده نو وې ويل دا يې ښه کړي دي ستاسو به گوزاره په وسي اسماء **ؓ** وايي

قسم په خدای ﷺ زما پلار یوه پیسه هم نه وه پرې اېښي خو ما دخپل نیکه د تسلي لپاره او ددې لپاره چې غمجن نسي دغه چم مي ورته وکړي. (۱۶۷)

فايده: داد همت او صبر خبره ده که نه نو تر نیکه به دغه نجونو زیات غم کاوه او هرڅومره شکایتونه چې یې نیکه ته په دغه وخت کي کړي وای صحیح و ځکه ظاهري اسره یې په دغه نیکه وه په دغه وخت کي چې نیکه ودې ته متوجه کړې چې د یوې خوا د پلار جلا والی دی او د بلې خوا د مال نیستي ده ددې سره، سره دمکې او سیدونکي د دوی سره چندانې اړیکي هم نه لرلي او اکثره یې د بنمنان وه ځکه دوی مسلمانان وه خو الله ﷻ دغه مبارکو انسانانو هر یوه ته جلا جلا نارینه و که بنځینه وو یوه - یوه ځانگړتیا ورکړې وه چې د انسان غېته پرې کېږي یعنې دا چې کاشکي ما هم داسي ځانگړتیا درلودای، حضرت ابوبکر ؓ په اول کي زیات مالدار و او لوی تاجرو خو اسلام ته د راتلو وروسته یې د الله ﷻ په لاره کي دومره پیسې خرڅي کړي چې د تبوک په غذا کي یې ټوله مال راوړی او ورپې کړي لکه د شپږم باب په څلورمه قصه کي یې چې بیان په تفصیل سره وسو په همدا وجه رسول الله ﷺ فرمایي: ماته دهیچا مال دومره فایده نه ده رسولې لکه د ابوبکر ؓ مال چې فایده را رسولې ده ما دهر چا د احسانونو بدله ورکړې ده خو د ابوبکر ؓ د احسانونو بدله به الله ﷻ ورکوي.

۱۹ - د حضرت اسماء ؓ سخاوت

حضرت اسماء ؓ ډېره سخي وه په اول کي به یې صدقه په ټاکلې اندازه ورکول یعنې په ټول او ترازو یا په پیمانې به یې خیرات کاوه خو کله چې رسول الله ﷺ ورته وویل: پیسو ته

غوټه مه ورکوه ، ټول مکوه او حساب مه کوه څومره چې دي توان وي صدقه ورکوه بيا يې زيات خيراتونه کول خپلو لونیو او دکور بنځو ته به يې داسي نصيحت کاوه: کله چې د الله ﷻ په لاره کي صدقه کول غواړی نو ددې انتظار مه کوئ چې پيسې به زياتي سي بيا به صدقه ورکړم که مو دا انتظار کاوه هيڅکله پيسې نه زياتيږي ځکه اړتياوي هم ور سره ډېريري او که مو بېله انتظاره پيسې مصرفولې نو ستاسو په پيسو کې به هيڅ کمي رانسې. (۳۳)

فايده: ددې مبارکو انسانانو لاسونه چې په پيسو کې څومري تنگ وه پدغه پيمانه د دوی لاسونه په صدقه ورکولو کې پراخ او لوی وه. (عجيبه داده چې د رسول الله ﷺ په زمانه کي هيچا د مسکنت شکايت نه کاوه) او اوس ټول خلگ د مسکنت څخه شکايت کوي سره ددې چې هيڅ به اوس داسي ډله پيدا نه کړی چې په نسو پوري يې ډېري تړلي وي يا يې څو ورځي په نهاره تېري کړي وي .

۲۰- د نبي ﷺ د لور حضرت زينب ؓ هجرت او وفات

د دواړو جهانود سردار حضرت محمد ﷺ لور زينب ؓ د نبوت لس کاله مخکي پيدا سوې ده يعني هغه وخت چې نبي کریم ﷺ دېرش کلن و او دخپلي خاله د زوی ابوالعاص بن ربیع سره يې نکاح وسوه کله چې نبي ﷺ هجرت کاوه نو دا نه ور سره ولاړه ددې خاوند د کافرانو له لوري د بدر په غزا کي راغلی و بيا ونيول سو دمکې خلگو چې کله د خپلو بنديانو لپاره فديې راواستولې نو ددې مبارکي هم د خپل خاوند لپاره فديه راواستول په هغه فديه کې اميل و چې خديجې ؓ و دې ته د واده په وخت کي ورکړی و نبي ﷺ چې اميل وليدی نو بي بي خديجې ؓ ور

په ياد سوه او دسترگو څخه يې اوښکي راغلې ، د اصحابو رضي الله عنهم په مشوره دا پرېکړه وسوه چې ابوالعاص دي د فديې پرته آزاد سي په دې شرط چې دی مکې ته ولاړ سي نو زينب رضي الله عنها دي مدينې ته راولېږي ، دوه کسان د زينبې رضي الله عنها د راوستلو لپاره ورسره کړل سوه يعني هلته چې ورسپړي نو دغه دوه مسلمانان به د مکې دباندې تم سي ، ابوالعاص به دوی ته دامبارکه په لاس ورکړي زينب رضي الله عنها خپل ليور کنانه پر اوښ سپره او روانه سوه. د مکې کافران چې په دې پېښه خبر سوه نو اور پر بل سو دستي يې يوه ډله دمقابلې لپاره ولېږل چې په هغو کې يو بن اسود و چې دخديجې رضي الله عنها د تربړه زوی وو په همدې لحاظ د زينبې رضي الله عنها د ورور په درجه کي او يو بل نفر ورسره. پر حضرت زينب رضي الله عنها باندي يې د نيزې واری وکړی دا مبارکه د اوښ څخه راولوېده ، څرنگه چې ماشوم يې په نس و نو هغه ماشوم يې هم ضايع سو اکثره وايي چې دغه حمله کونکی جبار و کنانه د دوی سره د غشو مقابله شروع کړه ابو سفیان ورته وويل د محمد صلى الله عليه وسلم لور چې په دومره ښکاره ډول مدينې ته ځي دا خو موږ نه سو زغملای نو داسي وکړه چې اوس بېرته ولاړ سئ بل واري په پټه ولاړ سئ کنانه ورسره خوښه کړه د زينبې رضي الله عنها دغه زخم تر څو کاله پوري و او ددغه زخم څخه ناجوړه سوه او په اتم کال د هجرت وفات سوه

(رضي الله عنها وارضاه)

نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: زينب رضي الله عنها زما تر ټولو ښه لور وه ځکه زما په مينه کې يې ډېر تکليفونه وزغمل دښخېدو په وخت کې نبي صلى الله عليه وسلم خپله ددې وقبر ته کښته سو دا يې ښځه کړه نبي صلى الله عليه وسلم چې کله وقبر ته کښته سو نو ډېر غمجن و کله چې راپورته سو نومخ يې ډېر روښانه (خوشاله) و اصحابانو رضي الله عنهم پوښتنه ځني وکړه (چې يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ! ولي دي مخ مبارک خوشاله دئ؟) ده

مبارک ورته وويل: چې زه د زینبي ﷺ دناتوانۍ په فکر کي وم نو دعا مي وکړه چې الله ﷻ ددې څخه تکليف او د قبر تنگوالی ليري کړي الله ﷻ دعا قبوله کړه. (169)

فايده: د نبي ﷺ لور د دين په خاطر دومره تکليفونه تېر کړل چې آخريې ساه پکښي ورکړل بيا هم د قبر د پراخوالي لپاره د نبي ﷺ د دعا اړتيا ورته پيدا سوه نو زموږ به څه حال وي؟ په همدې وجه د قبر د پراخوالي لپاره زياتي دعاوي پکار دي ځکه نبي ﷺ به زيات وختونه د تعليم په منځ کي د قبر د عذاب څخه پناه غوښتله.

اللهم احفظنا بمنک و کرمک و فضلک.

۲۱- د حضرت ربیع بنت معوذ ﷺ ديني غيرت

ربيع بنت معوذ ﷺ يوه انصاري صحابيه وه په زياتو غذاوو کي د نبي ﷺ سره ملگرې وه د زخميانو درملنه به يې کول او د وژل سوو شهيدانو جسدونه به يې را پورته کول د نبي ﷺ د هجرت مخکي مسلماننه سوې وه او دهجرت وروسته واده سوه ددې د واده په ورځ نبي ﷺ ددې وکور ته تشریف يووړی هلته نجونو هغه شعرونه ويل چې د اسلامي کارنامو او اسلامي مشرانو بيان پکښي سوي و چې د بدر په غذا کي شهيدان سوي وه په دوی کي يوه نجلی دا مصرع ويل: وَفِينَا نَبِيٌّ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ . يعنې په موږ کي يو نبي دی چې د سبا په حال خبر دی.

نبي ﷺ ددغه شعر څخه منع کړه چې د سبا په حال خو يوازي الله ﷻ خبر دی دربيع ﷺ پلار معوذ په هغو کسانو کي وچي ابو جهل يې وواژه يوه ورځ يوه ښځه چې اسماء نومېده د يو څو ښځو سره يو ځای دربيع کور ته ورغلل دې عطر خرڅول نو دربيع څخه يې د معرفي کېدو غوښتنه وکړه

لکه د ښځو چي همدا سي دود دئ ربیع ﷺ خپل ځان ورته معرفي کړي يعني خپل او د پلار نوم يې وروښودل هغې ښځې چي د معوذ نوم واورېدئ نو ورته وې ويل: د خپل سردار د قاتل معوذ لوري؟ (څرنگه چي ابو جهل د عربو سردار گڼل کېدی نو له همدې وجهي دغي ښځې ورته وويل چي دخپل سردار د قاتل لوري) ربیع ﷺ چي ددې سوال واورېدئ ډېر درد (غصه) ورغله او ورته وې ويل زه د خپل غلام د قاتل لوريم (دربیع ﷺ زه نه منله چي ابو جهل دي ددې دپلار سردار و نومول سي.) اسماء چي ددې خبره واورېده چي ابو جهل ته يې د غلام نسبت وکړي درد (غصه) ورغله ورته وې ويل زما عطر خرڅول پرتا باندې حرام دي ربیع ﷺ ورته وويل پر ما باندې هم حرام دئ چي ستا خڅه عطر واخلم ما په هيڅ عطر وکي دومره بد بويي نه وه ليدلې لکه ستا په عطر وکښي چي سته (170)

فايده: ربیع ﷺ فرمايي: چي د بد بويي لفظ مي ددې د سوځولو لپاره ووايه دا ددې مبارکي غيرت نه منل چي د دين د دښمن په اړه دي د سردار لفظ واورې. په نن زمانه کښي د دين د لويو دښمنانو لپاره د سردار تر لفظ لوړ الفاظ استعمالېږي که يې څوک منعه کړي نو خلک تنگ نظره ورته وايي او حال دا چي نبی ﷺ فرمايي: تاسو منافق ته سردار مه وياست که چيري هغه ستاسو سردار سو نو تاسو خپل رب ناراضه کړئ (171).

معلومات

د نبی اکرم ﷺ بيبياني او اولادونه

(170) اسد الغابة

(171) ابوداود

د خپل آقا او د دواړو جهانو سردار نبي اکرم ﷺ د بيبيانو او اولادو حالات معلومول يو لوی شوق دی او هر مسلمان ته په کار دی چې د دوی په اړه يو لنډ معلومات په لاس راوړي او په لنډ ډول يې وليکي ځکه تفصيلي حالات ليکل يې لوی لوی کتابونه غواړي د نبي اکرم ﷺ د نکاحو شمېر چې د محدثينو او مؤرخينو پرې اتفاق دی د يوولسو بيبيانو سره دی تر دغه شمېر په زياتو بيبيانو کېنسي اختلاف سته او پر دې خبره هم اتفاق دی چې د نبي ﷺ لومړی نکاح د بي بي خديجې رضی الله عنها سره سوې ده خديجۃ رضی الله عنها کونډه وه کله چې نبي ﷺ نکاح ورسره کول دده مبارک عمر (۲۵) کاله و او ددې مبارکې عمر (۴۰) کاله و د نبي ﷺ اولادونه د ابراهيم څخه پرته نور ټول ددې څخه پيدا سوي دي چې بيان به يې وروسته راسي .

۱- د حضرت خديجې رضی الله عنها حالات

د حضرت خديجې رضی الله عنها لومړی نکاح د ورقۃ بن نوفل رضی الله عنه سره په پلان کېنسي وه خود نکاح نصیب نه و سوی وروسته بيا د دوو نورو کسانو سره ددې نکاح سوې ده دا چې په دې دوو کسانو کېنسي به يې اول د چا سره نکاح کړې وي پدې کې اختلاف دی زيات تاريخ پوهان په دې آند دي چې اول يې د عتيق بن عائذ سره نکاح سوې وه چې دده څخه يې يوه لور پيدا سوي وه چې نوم يې هنده وه کله چې غټه سول نو مسلماننه سوه او د اولادو خاونده سول. ځينو ليکلي دي چې د عتيق څخه يې يو زوی پيدا سو چې نوم يې عبدالله يا عبدالمناف و د عتيق څخه وروسته يې بيا نکاح د ابو هاله سره سوې ده د ابو هاله څخه يې دوه اولادونه سوي دي چې يو يې هند نومېده او بل يې هاله نومېده ځينو ويلې دي چې هند هلک و او هاله نجلی وه ځينو بيا ويلې دي چې دواړه هلکان وه خو هند د حضرت علي کرم الله وجهه تر خلافت پوري ژوندی و کله چې ابو هاله وفات سو بيا يې د حضرت رسول اکرم ﷺ سره نکاح وکړه پدغه وخت

کښي ددې عمر (۴۰) کاله و د نبي ﷺ سره په نکاح کښي (۲۵) کاله پاته سوه د نبوت پر لسم کال د روژې په مياشت کي د (۲۵) کالو په عمر وفات سوه د نبي ﷺ ددې سره زياته مينه وه ددې په ژوند يې د هيڅ بلي ښځي سره نکاح ونکړه تر اسلام مخکي ددې لقب طاهره وپه همدې وجه ددې اولادونه د نور خښتanan دي او بنو طاهره ورته ويل کيږي ددې مبارکي فضائل (مناقب) د حديثو په کتابو کښي زيات راغلي دي ددې دوفات څخه وروسته نبي ﷺ پخپله ددې و قبر ته ورکښته سو او په خپلو مبارکو لاسونو يې ښځه کړه تر دغه وخته پوري د جنازې د لمانځه حکم نه و راغلی وروسته بيانې ﷺ د حضرت عائشې او سودې ﷺ سره نکاحي کړي دي پدې خبره کښي هم اختلاف دئ چي لومړی يې د چا سره نکاح وکړه ځينو تاريخ پوهانو ليکلي دي چي اول يې د عائشې ﷺ سره نکاح وکړه ځينو ويلي دي چي لومړی يې د سودې ﷺ سره نکاح وکړه او وروسته يې د عائشې ﷺ سره نکاح وکړه.

۲- د حضرت سودې ﷺ حالات

حضرت سوده ﷺ هم کونډه وه ددې دپلار نوم زمعه بن قيص و ددې اوله نکاح د خپل دا کا د زوی سکران بن عمرو سره سوې ده دواړه مسلمانان سول او حبشې ته يې هجرت وکړی سکران په حبشه کښي وفات سو ځينو ليکلي دي چي مکي ته راغلی بيا وفات سو دده دوفات وروسته د نبوت په لسم کال چي کله خديجه ﷺ وفات سوه څو ورځي وروسته د نبي اکرم ﷺ ددې سره نکاح وسوه ددې سره واده د حضرت عائشې ﷺ تر واده د ټولو په آند مخکي سوی دئ د نبي ﷺ مبارک عادت دا و چي په زيات وخت به په لمانځه کي مشغول و يو ځلي نبي ﷺ ته دې وويل چي ما ښام تا دومره اوږده رکوع وکړه چي زه پردې و بېرېدل چي د پزي څخه به مي وينی ولاړي سي (دې به د نبي ﷺ وروسته په نبي ﷺ پسي لمونځ کاوه څرنگه چي دا د بدن څخه درنه وه

نو له امله به یې تکلیف ور پېښ سوي وي) یو ځلي نبي ﷺ ددې د طلاق اراده وکړه دې مبارکي ورته وویل چي اې د الله ﷻ رسول له زه د مېړه خواش نلرم خو دا مي خوښه ده چي په جنت کې ستا په بیبيانو کښي داخله يم نو تاسي وماته طلاق مه راکوی زه د خپلي شپې نوبت و حضرت عائشې ﷺ ته ورکوم په همدې وجه به ددې د شپې واری د حضرت عائشې ﷺ په برخه کښي راتلی په (۵۴) یا (۵۵) هجري کال کښي وفات سوې ده ځينو لیکلي دي چي د حضرت عمر ۸۸ په خلافت کښي وفات سوه ددې څخه علاوه یوه بله نسخه د سودې په نامه هم سته چي د قریشو د قوم څخه ده دهغي سره هم نبي ﷺ د نکاح کولو اراده وکړه دې ورته وویل چي زما تر ټوله دنیا ته خوښ یې خو زما پنځه یا شپږ اولادونه دي ماته دا خبره گرانه ده چي هغه ستا سرته ولاړ وي ژاړي او چیغي وهي نبي ﷺ ددې خبره خوښه کړل او ددې ستاينه یې وکړل او د نکاح اراده یې پرېښوده.

۳- د حضرت عائشې ﷺ حالات

د حضرت عائشې ﷺ سره په مکه مکرمه کښي د نبوت پر لسم کال د کوچني اختر په میاشت کښي رسول الله ﷺ نکاح وکړه پدغه وخت کي ددې عمر شپږ کاله و د نبي ﷺ په بیبيانو کي یواځي دا پیغله وه نوري ټولي کونډیاني وي چې نکاح یې ورسره وکړل د نبوت څلور کاله وروسته دا پیدا سوې ده د هجرت په وخت کښي ددې عمر نهه (۹) کاله و د (۱۸) کالو په عمر یې د حضرت محمد ﷺ سره مخه ښه وکړه یعني نبي ﷺ ځیني وفات سو په (۵۷) هجري کال کښي دروژې پر اوولسمه دسې شنبې په شپه د (۲۲) کالو په عمر وفات سوه دې مبارکي وصیت وکړي چې ما په عمومي هدیره کښي د نورو بیبيانو سره ښخه کړي داغسي هم وسوه په بقیع (نومي هدیره) کښي دفن سوه، په عربو کښي دا خبره زیاته مشهوره وه چي د کوچني اختر په میاشت کښي نکاح یې برکته وي حضرت عائشه ﷺ فرمایي: زما نکاح د نبي ﷺ سره هم د

کوچني اختر په مياشت کښي وسوه او واده مي هم د نبي ﷺ سره د کوچني اختر په مياشت کښي وسو د نبي ﷺ په بيبيانو کښي چې تر ما زياته برخمنه وه بي بي خديجه ﷺ وه. د خديجې تروفات وروسته خولته ﷺ د حکيم لور د نبي ﷺ حضور ته ورغله او ورته وې ويل چې اي د الله ﷻ رسوله ! تاسو نکاح نکوي؟ نبي ﷺ وفرمايل د چا سره ؟ دې ورته وويل پيغله هم سته او کونډه هم سته نبي ﷺ ورته وويل چې څوک دي؟ دې ورته وويل چې پيغله ستاسو د ډېر دوست حضرت ابوبکر صديق ﷺ لور عائشه ده او کونډه سوډه بنت زمعه ده، نبي ﷺ وويل ښه خبره ده وې کړئ داددې ځايه څخه د ابوبکر صديق ﷺ کور ته ولاړه او د حضرت عائشې ﷺ مور ام رومان ﷺ ته يې وويل چې زه د يو لوی خير او برکت سره راغلې يم هغې پوښتنه وکړه چې څنگه برکت دئ؟ دې ورته وويل چې نبي ﷺ زه د عائشې سره د نکاح کولو لپاره راېرلې يم ، ام رومان ﷺ ورته وويل چې عائشه ﷺ خو د نبي ﷺ ورېره ده د هغه سره څنگه نکاح کېدلای سي خو بيا هم ښه دئ چې ابوبکر ﷺ راسي حضرت ابوبکر ﷺ پدغه وخت کښي په کور کي نه و تر راتگ وروسته دې دغه بيان ورته وکړي هغه هم دغه جواب ورکړي چې دا خو د نبي ﷺ ورېره ده د نبي ﷺ سره نکاح څنگه کېدای سي خولته ﷺ ولاړه نبي ﷺ ته يې قصه وکړل نبي ﷺ ورته وويل چې ابوبکر ﷺ خو زما د اسلام ورور دئ د هغه دلور سره زما نکاح جائز ده خولته ﷺ راغله و ابوبکر ﷺ ته يې د نبي ﷺ وينا واورول د څه وخت وروسته ابوبکر صديق ﷺ وويل : نبي ﷺ را وغواړه نبي ﷺ د ابوبکر صديق ﷺ کور ته تشریف يووړی نکاح وسوه هجرت چې وسو څو مياشتي وروسته ابوبکر ﷺ و نبي ﷺ ته وويل چې تاسو خپله بي بي يعني عائشه ﷺ ولي نه و دئ؟ نبي ﷺ د سامان د نه برابرېدو عذر ورته وکړی حضرت ابوبکر صديق ﷺ د نذراني يوڅه پېسې وړاندي کړې چې په دغه پېسو سره د واده تياري وسوه د هجرت وروسته د کوچنی اختر د مياشتي په لومړي يا دوهمه ورځ د څاښت په وخت کې د ابوبکر ﷺ په کور کي واده وسو دغه درې نکاحي د نبي ﷺ د هجرت مخکي سوي

دي ددې څخه وروسته څومره نکاحي چي سوي دي تر هجرت وروسته سوي دي د حضرت عائشې ؓ څخه وروسته د حضرت عمر ؓ د لور حفصې ؓ سره نکاح وسوه.

۴- د حضرت حفصې ؓ حالات

حضرت حفصه ؓ پنځه کاله مخکي تر نبوت په مکه کې پیدا سوي ده لومړۍ نکاح يې په مکه کي د خنيس بن حذافه ؓ سره سوي ده دی هم زوړ مسلمان و لومړی يې حبشي ته هجرت وکړی بيا يې مدينې منورې ته هجرت وکړی دبدر په غذا کي يې گډون کړی دی پدغه غذا يا داحد په غذا کي زخمي سو چي ددغه زخمه څخه جوړ نسو په دوهم يا دريم کال د هجرت وفات سو. حضرت حفصې ؓ هم دخپل خاوند سره حبشي هجرت کړی و بيا مدينې ته راغلې وه کله چي کونډه سوه نو حضرت عمر ؓ لومړی د حضرت ابوبکر ؓ څخه غوښتنه وکړه ددې لپاره چي دده دلور حفصې سره نکاح وکړي حضرت ابوبکر ؓ چوپ سو کله چي د حضرت عثمان ؓ بي بي حضرت رقيه ؓ وفات سوه نو حضرت عمر ؓ و حضرت عثمان ؓ ته دخپلي لور حفصې ؓ دنکاح يادونه وکړه عثمان ؓ په جواب کي ورته وويل: زه فی الحال دنکاح اراده نه لرم. حضرت عمر ؓ و نبي ﷺ ته شکايت وکړی چي دوی زما دلور سره نکاح نه کوي، نبي ﷺ وفرمايل: زه د حفصې ؓ لپاره تر عثمان بهترسړی درنيسم او د عثمان لپاره تر حفصې بهتره ميرمن نيسم وروسته نبي ﷺ په دوهم يا دريم کال د هجرت پخپله د حفصې ؓ سره نکاح وکړه او عثمان ؓ ته يې خپله لور ام کلثوم په نکاح ورکړه.

د حفصې ؓ په لومړی خاوند کي د تاريخ پوهانو اختلاف دی ځيني وايي چي دبدر په غذا کي زخمي سواو دهغه زخم څخه شهيد سو او ځيني وايي چي داحد په غذا کي زخمي سو دبدر غذا په دوهم کال د هجرت وه او داحد غذا په دريم کال د هجرت وه په همدې وجه ددې مبارکي د

نکاح په نېټه کې هم اختلاف سته حضرت ابوبکر ؓ فرمايي: ماته چې کله عمر ؓ د حفصې ؓ دنکاح وويل نو زه له دې وجهې چوپ سوم چې نبی ﷺ ددې د نکاح بيان ماته کړی و، قبلولای مي ځکه نسو چې نبی ﷺ يې د نکاح اراده درلوده او انکار مي ځکه نسو کولای چې د نبی ﷺ راز مي نسو ښکاره کولای (ځکه که مي انکار کړی وای عمر ؓ دليل راڅخه غوښتی درواغ مي نسوای ورته ويلای خامخا به مي رشتيا ورته ويلای) که چېرې نبی ﷺ د حفصې ؓ د نکاح اراده نه درلودای نو خامخا به ما نکاح ورسره کړی وای. حضرت عمر ؓ وايي ماته د عثمان ؓ تر انکار د ابوبکر ؓ انکار ډېر غموونکی و. حضرت حفصه ؓ ډېره عابده وه زيات وخت به د شپې ويښه وه عبادت به يې کاوه او زيات وخت به يې روژې نيولې، نبی ﷺ يو وخت په يوشه وجه دې ته طلاق ورکړی او پر دغه خبره باندي د عمر ؓ خوابدتيا پکار وه نو حضرت جبرئيل ؑ شريف راوړی او وې ويل: چې الله ﷻ فرمايي چې حفصې ؓ ته بېرته رجوع وکړه دا به د شپې زيات وخت بيداره وه (عبادت به يې کوی) او زيات وخت به يې د ورځي روژې وې. د عمر ؓ لحاظ هم پکښې منظور و په همدغه وجه نبی ﷺ بېرته رجوع ورته وکړه، په پنځه څلوېښتم هجري کال د جمادي الاولې (د دريمي خور) په مياشت کې د دروشپيتو کالو په عمر وفات سوه ځينو ليکلي دي چې په يو څلوېښتم هجري کال د شپېتو کالو په عمر وفات سوه. ددې د نکاح وروسته نبی ﷺ د زينب ؓ سره نکاح وکړه.

۵- د حضرت زينب بنت خزيمة ؓ حالات

حضرت زينب ؓ د خزيمة لور وه ددې مبارکي په لومړۍ نکاح کې اختلاف دئ ځينو ليکلي دي چې لومړۍ نکاح يې د عبدالله بن جحش سره سوې ده چې د احد په غزا کې شهيد سو قصه يې په اووم باب اوله شمېره کې تېره سوه وروسته يې د نبی ﷺ سره نکاح وسوه ځينو

ليکلي دي چي لومړۍ نکاح يې د طفيل بن حارث سره وسوه بيا ده طلاق ورکړې د طلاق وروسته دده ورور عبیده بن حارث په نکاح کړه عبیده بن حارث ۸۸ د بدر په غزا کې شهید سو وروسته نبي ﷺ نکاح د هجرت يو دېرش مياشتي وروسته په درېم هجري کال د روژې په مياشت کې ور سره وکړه، اته مياشتي د نبي ﷺ په نکاح کې وه وروسته په څلورم هجري کال د دوهمي خور په مياشت کې وفات سوه. د نبي ﷺ په بيبيانو کې حضرت زينب او حضرت خديجه ۱ د نبي ﷺ په ژوند کې وفات سوي دي نوري ټولي نهه سره دده مبارک تروقات وروسته وفات سوي دي حضرت زينب ۲ دېره سخي وه په همدغه وجه د اسلام مخکي ددې نوم ام المساکين و يعنې د مسکينانو مور، بيا نبي ﷺ ددې نوم ام سلمه کنسېنودئ. ددې دنکاح وروسته د نبي ﷺ نکاح د حضرت ام سلمه ۳ سره وسوه.

۲- د حضرت ام سلمې ۴ حالات

حضرت ام سلمه ۴ د ابو امية لور وه ددې مبارکې لومړۍ نکاح خپل د اکا د زوی ابو سلمه ۵ سره سوي ده چي اصلي نوم يې عبدالله بن عبدالاسد و، ام سلمه ۴ او خپل خاوند په اول کې مسلمانان سوي دي وروسته د کافرانو د لاسه تنگ سوه حبشي ته يې هجرت وکړې د حبشي څخه بيا مدينې ته راغلل په حبشه کې يې يو زوی وسو چې سلمه نومېدئ چي قصه يې ددغه باب په پنځمه شمېره کې په تفصيل سره تېره سوه په مدينه کې چي او سېدل يو هلک د عمر په نامه يې پيدا سو او دوي لوني يې د دره او زينب په نامه پيدا سوي ابو سلمه ۵ د لسو نارينوو

خخه وروسته مسلمان سوی دئ د احد او بدر په غزاوو کي یې گډون کړی دئ د احد په غزا کي زخمي سو ددغه زخم خخه یې ډېر تکلیفونه پرځان تېر کړل وروسته د صفري په میاشت کي د څلورم کال دهجرت و یوې سړي ته ولاړی (سریه معنی د کافرانو سره کوچنی جنگ چي رسول الله ﷺ پکښي گډون نه وي کړی) دهغې خوا د راتگ پر وخت یې زخم تازه سو ددغه زخم خخه په څلورم کال دهجرت د څلورمي خور (جمادي الثاني) په میاشت کي شهید سو. حضرت ام سلمهؓ په دغه وخت کي حامله وه یعنی عیال داره وه زینب یې په نس وه. کله چي پیدا سو نو عده یې پوره سو، حضرت ابوبکر صدیقؓ و دې ته د نکاح خواهش وکړی دې عذرو ته ووايه وروسته رسول الله ﷺ د نکاح غوښتنه ځني وکړه دې مبارکي ورته وویل: یو خو زما سره زوی سته او بل زما په طبیعت کي غیرت سته زما هیڅوک قریب نسته (یعني داچي زما غیرت نه قبلوي چې د قریبانو پرته پر خپل سر نکاح وکړم) رسول الله ﷺ ورته وویل: ستا د زوی خو الله ﷺ ساتونکی دئ او غیرت به ولاړ سي ستا د قریبانو خخه به هیڅوک دا نسب نا خوښه نه کړي چي تا نکاح ورسره کړې ده دې مبارکي خپل زوی سلمه ته وویل چي زما نکاح د نبی ﷺ سره را وټړه، په څلورم کال دهجرت د کوچني اختر د میاشتي په آخره ددې نکاح د نبی ﷺ سره سوو ځینو دوهم او ځینو دریم کال لیکلي دئ. ام سلمهؓ فرمایي: ما د نبی ﷺ خخه اورېدلي دي چې چاته مصیبت ورسیري اولاندي دعا ووايي الله ﷺ به دهغه سوي تاوان غوره بدله ورکړي: اللهم اجرني في مصیبتی واخلفني خیرا منها. ژباړه: اې الله ﷺ! ماته د غم مزدوري راکړي او د غم په بدل کي غوره بدله راکړي. ام سلمهؓ وایي: کله چي ابو سلمهؓ وفات سو نو ما دغه دعا ویل او فکر به مي کاوه چي تر ابو سلمهؓ به نو بهتر څوک وي الله ﷺ زما نکاح د رسول الله ﷺ سره راوړه. ددې د بنایست ډېر نوم تللی وو عائشهؓ وایي ما ددې ډېر تعریف اورېدلی و نو کله چي ددې نکاح سوو نوزه په یوه بهانه په پټه، پټه ولاړم ورته ومي کتل کله چي مي ولیدل نو تر هغه ډېره بنائسته وه چي ما یې تعریف اورېدلی و بیا ما حفصېؓ ته ددې بیان وکړي حفصېؓ

راته وويل: يا دومره نه ده بښاسته لکه نوم چي يې تللي دي د رسول ﷺ په بيبيانو کې تر ټولو وروسته په (۵۹) هجري کال او يا په (۶۲) هجري کي وفات سوه په دغه وخت کي يې عمر څلور اتيا کاله و چې په دغه لحاظ نهه (۹) کاله مخکي تر نبوت پيدا سوې ده څرنگه چي ددې نکاح تر زينب بنت خزيمه ﷺ تر وفات وروسته وسوه نو ځکه دا د زينب بنت خزيمه ﷺ په خونه کې اوسېده، داچي هلته ورغلل په خونه کې په يوه ټوکره کي لږ اوربشي غوټه دي يوه ميچن پرته ده دي مبارکي هغه اوربشي ميده کړې پخې يې کړي غوړي يې ورواچول د ماليدې په خير يې يوشی ځني جوړ کړي په اوله ورځ يې نبي ﷺ ته د خوراک لپاره کښېښودئ ددې د نکاح وروسته نبي ﷺ د زينب بنت جحش سره نکاح وکړه.

۷- د حضرت زينب بنت جحش ﷺ حالات

داد نبي ﷺ د عمه لور وه لومړی نکاح يې د زيد بن حارث ﷺ سره سوې وه چې نبي ﷺ په زوی والي سره نيولی و وروسته ده طلاقه کړه بيا الله ﷻ پخپله ددې نکاح د رسول الله ﷺ سره وکړه چي قصه يې په سورة احزاب کې بيان سوې ده دغه وخت ددې عمر پنځه دېرش کاله و، د مشهورې وينا مطابق ددې نکاح دمياني په مياشت کې سوې ده ځينو يې کال د هجرت دريم کال ښودلیدی خو صحيح خبره داده چې پنځم هجري کال و پدغه حساب نو داد نبوت اولس کاله مخکي پيدا سوې ده دې په دې وجه فخر کاوه چې د ټولو بيبيانو نکاحي د هغو خپلوانو کړي دي او زما نکاح الله ﷻ کړې ده، کله چي حضرت زيد ﷺ دې ته طلاق ورکړي نبي ﷺ دې ته د نکاح پيغام ولېږی، دې په جواب کي ورته وويل زه تر هغه پوري فيصله نکوم تر څو زه د خپل خدای ﷻ سره مشوره ونکړم، دا يې وويل اودس يې تازه کړی دوه رکعتي نفل يې وکړ بيا

کي د سودې ﷺ لاسونه اوږده وه د نبي ﷺ تر وفات وروسته چې دستي دا وفات سوه نو معلومه سوه چي د لاسو داوږدوالي خخه ظاهري اوږدوالي نه دئ مراد بلکي سخا ترې مراد ده دې مبارکي ډيري روژې هم نيولې د هجرت په شلم کال د پنځوسو کالو په عمر وفات سوه د جنازي لمونځ حضرت عمر ۸۸ ورکړې ددې قصه په هم دغه باب کي په لسمه شمېره کي تېره سوه. ددې خخه وروسته نبي ﷺ د جوړېې ﷺ بنت الحارث بن ابي ضرار سره نکاح وسوه.

۸- د حضرت جوړېې بنت الحارث ﷺ حالات

داد مريسيغ په غزا کي په بنديانو کي راغلي وه د غنيمت د مال د وېش پر مهال و حضرت ثابت بن قيس ۸۸ ته په برخه ورغلل د بندي کېدو مخکي د مسافع بن صفوان په نکاح کېني وه حضرت ثابت ۸۸ دا په نهه اوقيو سرو زرو په بدله کې مکاتبه کړه ، مکاتبه دې ته ويل کېږي چې بادار و خپل غلام ته ووايي چې ته ماته دومره پيسې راوگټه يا يې راپيدا کړه زه به تا آزاد کړم. يوه اوقيه څلوېښت درهمه ده او يو درهم درې نيمي انې کيږي (۱۷۳) په اوسني حساب د نو (۹) اوقيو قيمت اته اويا درهمه او دولس انې کيږي ، که چيري درهم څلورانې سي نو نوي (۹۰) درهمه کيږي.

دا مبارکه د نبي ﷺ حضور ته ورغله او ورته وې ويل: اي د الله ﷻ رسوله ﷺ ! زه د خپل قوم د سردار حارث لور يم ماته چي کوم مشکل پېښ دی و تاسي ته معلوم دئ اوس زه په دومري پېسو باندي مکاتبه سوې يم دغه پيسې زما د توان خخه وتلي دي اوس ستاسي په اميد راغلې

(۱۷۳) به حقيقت کي درهم د يوې زړي سکي نوم دی چې درې ماشي سين زر کيږي د شيخ په زمانه کي نو درهم درې نيمي انې کېدی ، آنه يو پاکستانی او هندي واحد دی چې هره آنه (۱۵) پيسې کيږي او سل پيسې يوه پاکستانی ياهندی روپي کيږي . دشيخ (رحمة الله عليه په زمانه کي يودرهم درې نيمي انې کيده اوس يوه اوقيه زياتي پيسې کيږي .) ژباړن

يم نبي ﷺ ورته وويل زه به تاته ډېره ښه لاره درونښم هغه دا چي پيسې به درکړم آزاده به دي کړم او نکاح به در سره وکړم ، رښتيا هم تردې ښه لاره نه وه دې هم په خوشحالي سره قبوله کړه د مشهورې وينا له مخي په پنځم هجري کال يې نکاح و سوه ځينو شپږم هجري کال ښودلی دئ اصحابو کرامو ﷺ چي کله واورېدل چې په بنوالمصطلق د نبي ﷺ خسرگنۍ سوه نو دوی هم ددې خپلوی په درنښت خپل خپل غلامان آزاد کړل ويل سوي دي چي د يوې حضرت جوړيې ﷺ له وجهي سل کورنۍ آزادي سوې چې نژدې اووه سوه نارينه پکښي شامل وه د نبي ﷺ په ټولو نکاحو کښي دا ډول مصلحتونه موجود وه .

حضرت جوړيې ﷺ ډېره ښايسته وه په مخ کښي يې ملاحټ ((نمکي والي)) موجود و ويل سوي دي چي چا به ورته وکتل نو نه به ترې ولاړېدئ، حضرت جوړيې ﷺ ددې جنگ څخه مخکي يو خوب ليدلی و چې د يثرب څخه يوه سپوږمۍ را روانه وه او زما په غيږ کښي را ولوېده دا وايي چې زه کله بندي سوم نوماته دخپل خوب د ختلو اميد پيدا سو دغه وخت ددې عمر شل (۲۰) کاله ؤ دمخکني قول مطابق دا مبارکه په پنځوسم (۵۰) هجري کال په لومړي خور کښي د (۲۵) کالو په عمر په مدينه منوره کښي وفات سوه په ځينو رواياتو کښي ددې وفات په (۵۲) هجري کال کښي د (۷۰) کالو په عمر ليکل سوي دئ.

۹- د حضرت اُم حبيبيې ﷺ حالات

دا مبارکه د ابوسفیان لور ده ددې په نامه کي اختلاف دئ ډېرو مرمله ددې نوم ښودلی دئ او ځينو بيا هند ښودلی دئ ددې اوله نکاح په مکه مکرمه کښي د عبدالله بن جحش سره

سوي ده دا او ددې خاوند په اوله کښي مسلمانان سوي دي دوی دواړه د کافرانو د تکليفونو له امله خپل وطن پرېښودئ حبشې ته يې هجرت وکړی هلته چې ورسېدل مېړه يې پر اسلام پاته نسو بلکه نصراني سو دې هم په دغه شپه کښي خپل خاوند په خوب کښي په ډېر بد شکل وليدئ سهار ورته معلومه سوه چې دی نصراني سوی دئ پردې چې په يوازي والي کښي کوم حالت تېر سوي دئ هغه يواځي واللّه ته معلوم دئ خو الله ودي ته دا بدل ورکړی چې د نبی ﷺ په نکاح کښي راغله نبی ﷺ د حبشې پاچاه ته پيغام وليږی چې د ام حبیبې ﷺ نکاح زما سره وکړه نجاشي ابرهه نومي ښځه ودي ته د خبر لپاره ولېږل ، دې په خوشحالي کښي خپل دواړه ښکاري چې په لاسو يې وه ، د پښو پازيونه ، گوتمی ، کړې او داسي نور شيان ورکړل نجاشي ددې نکاح وکړه او دخپل طرفه څخه يې څلور سوه ديناره مهر ادا کړی ډېر شيان يې ورکړل کوم خلک چې د نکاح په مجلس کښي ناست وه هغوی ته يې دخوراک تر څنگ پيسې هم ورکړې ډېرو تاريخ پوهانو په آند دغه نکاح په اووم هجري کال کښي سوې ده ځينو بيا شپږم کال ښودلی دئ د خميس ليکوال ليکي: چې ددې نکاح په شپږم کال کښي وسوه او واده يې په اووم کال وسو کله چې د امدينې ته را ورسېده نجاشي پاچا ډېري خوشبوياني ، سامانونه او داسي نور شيان ورکړي وه دنکاح وروسته يې د نبی ﷺ حضور ته ولېږل ځينو د تاريخ کتابونو ليکلي دي چې ددې نکاح ددې پلار وتړل مگر د حديثو څخه نه معلومېږي او بل داچي دا خبره ځکه صحيح نده چې ددې پلار تر دغه وخته پوري مسلمان سوي نه و تردې قصې وروسته مسلمان سو ددې يوه قصه هم ددې باب په (۹) شمېره کښي تېره سوې ده. ددې په وفات کښي ډېر اختلاف دئ ډيرو خلکو (۴۴) سنه ښودلې ده او ددې څخه علاوه (۴۲) هجري سنه ، (۵۰) هجري سنه ، (۵۵) هجري سنه او داسي نوري سني هم ښودل سوي دي.

۱۰ - د حضرت صفیې ؓ حالات

حضرت صفیة ؓ د حیی لور ده د حضرت موسی ؑ د ورور حضرت هارون ؑ د اولادې څخه ده اول د سلام بن مشکم په نکاح کښي وه وروسته بیا د کنانه بن ابی حقیق په نکاح کښي راغله دده سره یې په داسي وخت کښي نکاح وسوه چي جنگ شروع سوی و او ددې خاوند وژل سوی و، د خیبر د جنگ څخه وروسته د حیه کلبې ۸۸ نومي صحابي د نبی ﷺ څخه یوه مینځه وغوښته نبی ﷺ صفیة ورکړه. څرنګه چي په مدینه منوره کي دوي لوی قبیلې یعنی بنو قریظه او بنو نضیر مخ په وده وې دا دیو سردار لور وه په دغه وجه ډېرو خلګو وویل چې ددې مینځیتوب ډېرو خلګو ته ناخوښه دی که نبی ﷺ دا په نکاح واخلي نو د ډېرو خلګو د زړه تسلي به وسي، په دغه وجه نبی ﷺ د حیه ۸۸ ته ډېر شی په بدله کي ورکړی دايې ځني واخيسته آزاده یې کړه او په نکاح یې واخيسته او د خیبر څخه د راتګ پر مهال په یو کور کښي ددې واده وسو سهار نبی ﷺ و اصحابو ته وویل: د چا سره چې کوم د خوراک شيان دي هغه راوړی اصحابانو چې جلا جلا د خوراک شيان درلوده لکه خرماوي، پنیر، غوړي او داسي نور هغه یې راوړه د څرمني پر یو ستر ځوان باندي یې کښېښوده په ګډه یې وخورل دا ولیمه وه (یعني د واده ډوډۍ وه). په ځینو روایتو کي راغلي دي چي نبی ﷺ ودې ته اختیار ورکړی او ورته وې ویل: که ته په خپل قوم او هیواد کي اوسېدل غواړي نو آزاده یې ولاړه سه او که زما سره په نکاح کي اوسېدل غواړي نو دلته اوسه دې ورته وویل: چي اې د الله ﷻ رسوله! ښه چې د شرک په حال کي وم ما ستا خواهش درلودئ اوس چي مسلمانان سوم څنګه ولاړه سم، ددې څخه مراد غالباً هغه خوب و چې دې د مسلمانېدو څخه مخکي لیدلی و دې مبارکي خپل خوب و خپل مېړه کنانه

ته ویلی و چي دیشرب خخه دسپورمی. یوه ټوټه زما په غیږ کې ولوبده مېړه یې یوه ټینگه چپلاخه داسي په زور ووهل چي په سترگو کي یې نښي معلومي سوې او ورته وې ویل چې ته د یثرب د پاچا سره نکاح کول غواړې؟. یو وار یې لمر په خوب لیدلی و چي ددې په سینه کي راغلی و دغه خوب یې هم خپل خاوند ته بیان کړي و هغه ورته ویلي وه چې ته غواړي د یثرب د پاچا په نکاح کې راسي؟ چا ویلي دي چي دې خوب لیدلی و چي د سپورمی. یوه ټوټه یې په سینه کي راغلې وه دغه خوب یې خپل پلار ته بیان کړی و پلار یې هم یوه ټینگه چپلاخه پر مخ وهلې وه او ورته ویلي یې وه چي ته غواړي چي د یثرب پاچا ته ولاړه سې (دغه دوه درې ډوله روایتونه راغلي دي دا چې کوم یو به صحیح وي) ممکنه ده چي دغه خوب یې مېړه او پلار دواړو ته ویلي وي او یا یې سپورمی. دوه واره لیدلې وې. د صحیح قول مطابق دا مبارکه د روژې په میاشت په سنه (۵۰) هجري کال د شپېتو کالو په عمر وفات سوه. دا وایي چي زه کله د نبی ﷺ په نکاح کښي راغلم نو زما عمر اولس کاله لانه و.

۱۱- د حضرت میمونې ﷺ حالات

حضرت میمونۃ ﷺ د حارث بن حزن لور وه او اصلي نوم یې بره وو نبی ﷺ ددې نوم بدل کړی میمونه نوم یې باندې کښېښودئ لومړی د ابو رحم بن عبدالعزي په نکاح کښي وه د ډېر تاریخ پوهانو هم دا وینا ده چې نوموړی کس ددې لومړی خاوند و ځینو بیا لیکلي دي چي دې د نبی ﷺ مخکي د دوو کسانو سره نکاح کړې ده. نبی ﷺ چي کله په اووم هجري کال و عمرې ته تلې نو ددې سره یې د میانۍ په میاشت کي په سرف نومي ځای کي نکاح وکړه د نبی ﷺ اراده وه چي د مکي خخه تر بېرته ستنېدو وروسته ددې سره واده وکړي خو څرنگه چي د مکي خلکو نبی ﷺ ته په مکه کي د اوسېدو اجازه ورنکړه نو ځکه تر بیرته راتگ وروسته یې په سرف کي

واده وسو په سرف کي هم خاص په هغه ځای کي چي د واده خيمه وه. د صحيح قول مطابق دا مبارکه په سنه (۵۱) هجري کال کي وفات سوه ځينو ددې وفات تاريخ سنه (۶۱) هجري بنسټولې ده په دغه وخت کي ددې عمر يواتيا کاله و او هم هلته يې قبر جوړ سو. دا هم د عبرت ځای دئ او تاريخي پېښه ده چې په يوه سفر کي نکاح وسي په دوهم سفر کي واده وسي او څه وخت وروسته يې هلته قبر جوړ سي .

حضرت عائشة رضي الله عنها فرمايي: ميمونه رضي الله عنها په موږ ټولو کي زياته پرهېزگاره او وسيله کونکي وه ، يزيد بن اصم رضي الله عنه وايي: چي ددې بوختيا لمونځ او يا د کور کار و که چېرې د دواړو څخه به فارغه سوه نو مسواک به يې واهه . د بيبيانو په نکاح کي د ميمونې رضي الله عنها نکاح تر ټولو آخره وه په دغه خبره کي د ټولو محدثينو او مؤرخينو اتفاق دئ البته د بيبيانو د نکاح په ترتيب کي اختلاف سته چي په وجه يې د دوی د نکاح په تاريخو کي اختلاف پيدا سوی دئ چي په مختصر ډول معلومه سوه ، د نبی ﷺ دوې بيبياني يعني خديجة او زينب بنت خزيمة رضي الله عنها د نبی ﷺ په ژوند کي وفات سوي دي نوري ټولي د نبی ﷺ په وفات کي موجودي وې . ددغه بيبيانو څخه علاوه ځينو محدثينو او مؤرخينو د نبی ﷺ نوري نکاحي هم بنسټولي دي چي په کېدو کي يې اختلاف و نو ځکه ما دهغه بيبيانو حالات ليکلي دي چي د محدثينو پرې اتفاق دئ او دنورو حالات مي نه دي ليکلي کوم چې پکښي اختلاف دئ.

معلومات

د نبی ﷺ اولادونه

دمحدثينو او مؤرخينو پر دې خبره اتفاق دئ چې د نبی ﷺ څلور لوني وي او د پيري څيرني وروسته معلومېږي چې تر ټولو مشره حضرت زينب ؓ ده دوهمه حضرت رقيه ؓ ده دريمه حضرت ام كلثوم ؓ ده څلورمه سيدتنا حضرت فاطمه ؓ ده ، او په زامنو كي يې د پراختلاف دئ ځكه چې دوى مباركان ټوله په كوچنيوالي وفات سوي دي. په دغه وخت كي د عربو د تاريخ چندانې پروا نه وه او سرتيري اصحابان هم په دغه وخت كي زيات نه وه چې هره خبره يې په پوره ډول ساتلې واى دزياتو علماؤ څېړنه داده چې د نبی ﷺ درې زامن حضرت قاسم ، حضرت عبدالله ، او حضرت ابراهيم (عليهم السلام) سوي دي ځينو وييلي دي چې د نبی ﷺ نارينه اولادونه پنځه وو څلورم يې حضرت طاهر او پنځم يې حضرت طيب دي ، ځينو وييلي دي چې طيب او طاهر د اوږه د نبی ﷺ د يوه زوى نومان دي كه داسي وي نو د نبی ﷺ نارينه اولادونه څلور كيږي ، ځينو وييلي دي چې طيب او طاهر د اوږه د عبدالله نومونه وه كه داسي سي نو د نبی ﷺ نارينه اولادونه درې كيږي ، ځينو وييلي دي چې د نبی ﷺ دوه زامن نوره چې مطيب او مطهر دي دوى ليكلي دي چې طيب او مطيب يو ځاى پيدا سوه او طاهر او مطهر يو ځاى پيدا سوه په دغه ډول نود نبی ﷺ د نارينه اولادو شمېر اوو ته رسېږي ، خو دزياتو علماؤ څېړنه داده چې د نبی ﷺ نارينه اولادونه درې دي. همدا ډول د نبی ﷺ ټول اولادونه د ابراهيم ؑ څخه پرته د خديجې ؓ څخه پيدا سوي دي.

۱- د حضرت قاسم ؑ حالات

حضرت قاسم ؑ تر ټولو مخكي پيدا سوى دئ خو په دې كي اختلاف دئ چې حضرت زينب ؓ ترده مشره وه او كه كشره وه حضرت قاسم ؑ په كوچنيوالي كي وفات سوچي عمر يې دوه كاله و ځينو تر دې كم او زيات عمر ليكلي دي.

۲- د حضرت عبداللہ ﷺ حالات

د نبي ﷺ دوهم زوی حضرت عبداللہ ﷺ دئ د نبوت څخه وروسته پيدا سوي دئ په هم دغه وجه دده مبارک ته طيب او طاهر ويل کيږي دئ هم په کوچنيوالي وفات سوي دئ دده مبارک په وفات باندې کافران ډېر خوشاله سوه ځينو ليکلي دي چي د حضرت قاسم په وفات باندې کافران ډېر خوشاله سوه ددې لپاره چي د نبي ﷺ نسل ختم سي او دابه يې ويل چي د نسل د ورکېدو څو ورځي وروسته به دده نوم هم ورک سي د دوی ددغه وينا په جواب کي الله ﷻ سورة کوثر نازل کړي چي دده مبارک نوم به ورک نسي هم داسي وسوه چي نن څوارلس پيړۍ وروسته هم دده مبارک نوم د سلهاوو زرو انسانانو په زړو کي سته.

۳- د حضرت ابراهيم ﷺ حالات

د نبي ﷺ دريم زوی حضرت ابراهيم ﷺ دئ چي د ټولو په اتفاق تر هجرت وروسته د لوی اختر په مياشت کي په اتم هجري کال کي پيدا سو د نبي ﷺ دغه مبارک زوی د نبي ﷺ د مينځي حضرت ماريې ﷺ څخه پيدا سو او د نبي ﷺ تر ټولو وروستی نارينه اولاد دئ نبي ﷺ دده په اوومه ورځ دده عقيقه وکړه دوه پسونه يې حلال کړه (يعني دشکرانې په ډول يې او مه ورځ ولمانځل) نبي ﷺ دده دسر د وينستانو په اندازه سپين زر خيرات کړل. ابوهند بياضي رحمته الله عليه دده مبارک سر وروخرايه او د سرو بښتان يې ښخ کړه ، نبي ﷺ وفرمايل: ما د خپل پلار ابراهيم ﷺ نوم پرده باندې کښېښودئ. دی مبارک د شپاړسو مياشتو په عمر د لومړۍ خور په لسمه نېټه په سنه (۱۰) هجري کي وفات سو. ځينو بيا دده عمر مبارک اتلس مياشتي ښودلی دئ. نبي ﷺ فرمايلي دي: چي ابراهيم ﷺ لپاره په جنت کي شيدې ورکونکي مقرر سوه.

۴- د حضرت زينب ؓ حالات

حضرت زينب ؓ د نبی ﷺ تر ټولو مشره لور وه ځينو مؤرخينو د دې مبارکې نوم بل ډول ليکلی دی خو صحيح نه دی دا مبارکه د نبی ﷺ د نکاح پنځه کاله وروسته پيدا سوه په دغه وخت کې د نبی ﷺ عمر دير ش کاله و ، د خپل مور او پلار په غيږ کې لوسته ، مسلمانې سوه ، دخپل خاله د زوی سره يې نکاح وکړه چې ابوالعاص بن ربيع ؓ نومېده د بدر د غزاه څخه يې وروسته هجرت وکړې په دغه هجرت کې د کافرانو د ناپاکو حرکتونو په لړ کې زخمي سوه چې قصه يې د دې باب په (۲۰) شمېره کې تېره سوه د همدغه زخم له امله د ژوند تر پايه پورې ناروغه وه اود (۸) هجري کال په شروع کې وفات سوه د دې خاوند هم په (۲ ، يا ۷) هجري کال کې مسلمان سو کله چې يې خاوند مدينې منورې ته ورسېدئ نو دا مبارکه هم دده په نکاح کې پاته سوه د بي بي زينبې ؓ دخپل خاوند څخه دوه اولادونه پيدا سوي دي چې يو هلک او بله نجلی وه د هلک نوم يې علي و چې دخپلې مور د وفات وروسته د بلوغ څخه لږ څه مخکې د نبی ﷺ په ژوند کې وفات سو همدغه علي د نبی ﷺ سره دمکې د فتحي په سفر کې پر اوښه باندي سپور و. د نجلی نوم يې حضرت امامه ؓ وه دا هغه نازولې وه چې د حديثو په کتابو کې يې ډېرې قصې راځي چې کله به نبی ﷺ لمونځ کاوه سجدې ته به ولاړی دا به يې پر ملا سپره سوه دا د نبی ﷺ تر وفات وروسته ژوندی وه .

حضرت فاطمه ؓ چې د دې خاله وه کله چې وفات سوه د دې نکاح د حضرت علي ؓ سره وسوه د حضرت علي ؓ تر وفات وروسته يې بيا د مغيره بن نوفل سره نکاح وکړه د حضرت علي ؓ د دې څخه هيڅ اولاد ندی سوی مگر د مغيره څخه ځينو د يحيي په نوم يو زوی ليکلیدئ ځينو بيا دا خبره رد کړې ده. ويل سوي دي چې حضرت فاطمه ؓ کله وفات کېده نو

وصيت يې کړې و چې زما څخه وروسته دې حضرت عليؓ زما د خور زې سره نکاح وکړي
حضرت امامهؓ په سنه (۵۰) هجري کښي وفات سوه.

۵- د حضرت رقيېؓ حالات

د نبیؐ دوهمه لور حضرت رقيةؓ وه دا مبارکه تر خپلي خور حضرت زينبؓ دري کاله وروسته پيدا سوې ده په دغه وخت کښي د نبیؐ مبارک عمر (۳۳) کاله و ځينو رقيةؓ تر زينبؓ مشره بنودلې ده خو صحيح خبره داده چې دا کشره وه د نبیؐ د اکا ابو لهب د زوی عتبه سره يې نکاح سوې ده کله چې د ابو لهب په شان کښي د اللهﷻ د لوري څخه سورة (لهب) نازل سو نو ابو لهب خپلو دوو زامنو عتبه او عتيبه ته وويل: که چېرې تاسو د محمدﷺ لوړنو ته طلاق ور نکړې نو زما ملاقات ستاسو سره حرام دئ عتيبه ته نبیؐ دريمه لور ام کلثوم ورکړې وه په همدا وجه دوی دواړو د نبیؐ لوني طلاقي کړې د دوی نکاح په کوچنيوالي کښي سوې وه په دغه وخت کښي لا د دوی واده نه و سوی کله چې مکه مکرمه فتحه سول نو د رقيېؓ خاوند عتبه مسلمان سوی و خو بې بې ته يې لا پخوا طلاق ورکړې و او نکاح يې د حضرت عثمانؓ سره ډېر وخت مخکي سوې وه حضرت عثمان او حضرت رقيةؓ په دواړو وارو کښي وحبشې ته هجرت کړې و چې بيان يې د اول باب په لسمه شمېره قصه کښي تير سو تر دغه هجرت وروسته نبیؐ و فرمايل ماته هم دهجرت امر کېدونکی دئ او زما دهجرت ځای به مدينه منوره وي د نبیؐ ددې خبري سره اصحابانوﷺ مدينې ته سفر شروع کړې په دغه سلسله کښي د نبیؐ تر هجرت مخکي دوی دواړه مبارکان مدينې ته ورسېدل د نبیؐ تر هجرت وروسته چې يې کله د بدر وغزا ته تشریف وړې په دغه وخت کښي رقيةؓ ناروغه وه نبیؐ ددې د ناروغۍ په وجه حضرت عثمانؓ ورته پرېښودې د بدر دغزا د فتحي زيرې چې

اصحابانو ته را رسېدئ په دغه وخت کي دوی د رقييې ﷺ د ښځېدو مراسم بشپړ کړي وه په همدغه وجه رسول الله ﷺ ددې په ښځيدو کي هم شريک نسو ددې ډاول خاوند سره واده نه و سوی نو دهغه مېړه څخه يې اولاد هم ندی سوی مگر د حضرت عثمان رضي الله عنه څخه يې يو زوی د عبد الله په نامه په حبشه کښي پيدا سوی دئ د خپل مور تر وفات وروسته هم ژوندی و او په سنه (۴) هجري کښي د شپږو کالو په عمر وفات سو ځينو بيا ليکلي دي چي تر خپلي مور تر مرگ يو کال مخکي وفات سو ددغه زوی پرته د رقييې ﷺ بل هېڅ نارينه اولاد ندی سوی.

۲- د حضرت ام کلثوم رضي الله عنها حالات

د نبی ﷺ دريمه لور ام کلثوم رضي الله عنها ده په دې کښي هم اختلاف دئ چي ځيني وايي فاطمه رضي الله عنها مشره وه او ځيني وايي چي ام کلثوم رضي الله عنها مشره وه خو دزياتو په آند ام کلثوم رضي الله عنها مشره ده ددې نکاح هم لومړی د عتيبه سره سوې وه واده يې لا نه و سوی چي د سورة (الهب) په نازلېدو سره عتيبه د پلار ابو لهب په امر طلاق ورکړی لکه چي د رقييې رضي الله عنها په قصه کي تير سو خو دهغې خاوند وروسته مسلمان سو او ددې خاوند عتيبه چي طلاق ورکوی نو د نبی ﷺ حضور ته راغلی او په ډېره گوستاخه ، بي ادبه او نامناسبه الفاظيې د خولې څخه را وايستل نبی ﷺ ښراوي ورته وکړې او وې ويل چي اي الله ﷻ ! د خپلو سپو څخه يو سپی پرده مقرر کړې ابو طالب لا په دغه وخت کي ژوندی و که څه هم مسلمان سوی نه و خو د نبی ﷺ د ښراوو څخه بېرېدئ او ده ته يې وويل چي ددغو ښراوو څخه ستا خلاصېدل نسته او همدغسي و سول يوه ورځ عتيبه وشام ته سفر کاوه پلار ابو لهب يې د نبی ﷺ د ډيري دښمنۍ سره - سره وده ته وويل چې زما سره د نبی ﷺ د ښراوو فکر سته د قافلې وټولو خلگو ته يې وويل چي زما پرزوی

باندې به زيات پام او فکر کوي دوی يوځای ته ورسېدل په هغه ځای کېنې ډير زمريان موجود وه د قافلې خلگو د قافلې ټوله شيان سره يو ځای کړل او يوه لويه غونډۍ يې ځنې جوړه کړل د شپې يې عتيبه سربېره پر دغه غونډۍ بیده کړی دوی خپله د څلورو طرفو نو څخه شاوخوا پرې را وگرځېدل کله چې دوی بیده سول يو زمري راغلی د ټولو خولې يې بوی کړې آخر د کالو غونډۍ ته پورته سو پر سر باندې يې عتيبه پيدا کړی سړي يې د بدن څخه ور جلا کړی يوه ناره يې وکړه خلگ چې راپورته سول کار يې تر کار تېر سوي و يعنې مړ سوي و، ځينو مؤرخينو ليکلي دي چې د اېبېنه و عتبه ته پېښه سوې ده او عتيبه مسلمان سوي و خو په هر صورت د ام کلثوم او حضرت رقيې رضي الله عنها په خاوندانو کېنې يو تن مسلمان سوي دي او بل تن ته يې دغه دعبرت قصه ور پېښه سوې ده په همدې وجه خلگ د الله ﷻ د دوستانو د ښمنۍ څخه بيرېزي الله ﷻ په حديث قدسي کېنې فرمايي: (من عادی لي وليا فقد اذنته بالحرب) ژباړه: څوک چې زما د دوست سره د ښمني کوي هغه ته زما د جنگ اعلان دي. د حضرت رقيې رضي الله عنها تر وفات وروسته په سنه (۳) هجري کې د ام کلثوم رضي الله عنها نکاح د حضرت عثمان رضي الله عنه سره وسوه د نبي ﷺ ارشاد دي چې ما د ام کلثوم رضي الله عنها نکاح د عثمان رضي الله عنه سره د آسماني وحيو په امر وکړل، ځينو ويلي دي چې نبي ﷺ دغه وينا د ام کلثوم او رقيې رضي الله عنها دواړو په اړه وه د ام کلثوم رضي الله عنها د لومړۍ مېړه سره واده نه و سوي نو اولاد خو يې بيخي دهغه مېړه څخه ندی سوي او د حضرت عثمان رضي الله عنه څخه يې هم اولاد ندی سوي دامبارکه په سنه (۹) هجري د برات په مياشت کېنې وفات سوه، نبي ﷺ ددې د وفات څخه وروسته وفرمايل: که چيري زما سل لوني وای په همدغه ډول وفات کېدلای نو ما به يو په بل پسې و حضرت عثمان رضي الله عنه ته په نکاح ورکولای.

۷- د حضرت فاطمې رضي الله عنها حالات

د نبی ﷺ څلورمه لور د جنتیانو نېځو سرداره حضرت فاطمه ؑ ده چې په عمر کې د زیاتو تاریخ پوهانو په آند کشره وه د نبوت څخه یو کال وروسته پیدا سوه پدغه وخت کې د نبی ﷺ عمر مبارک (۴۱) کاله و ځینو لیکلي دي چې د نبوت پنځه کاله مخکې پیدا سوې ده چې د نبی ﷺ عمر (۳۵) کاله و وایي چې ددې نوم د الهام یا د وحيو په ذریعه ایښودل سوی دئ د فطم څخه اخیستل سوی دئ په معني د منع کولو دئ دا مبارکه هم د دوزخ له اوره څخه محفوظه ده په سنه (۲) هجري د حسن حسین، صفري، خدای تعالی او یا د روژې په میاشت کښي یې نکاح د حضرت علي ؑ سره وسوه او ه میاشتي او پنځلس ورځي وروسته یې واده وسو دا نکاح هم د الله ﷻ په حکم وسوه پدغه وخت کښي ددې عمر پنځلس کاله او پنځه میاشتي و، ددغه خبري څخه هغه وینا تائید یږي چې دا مبارکه د نبوت څخه یو کال وروسته پیدا سوې ده پدغه وخت کښي د حضرت علي ؑ عمر یو ویش کاله پنځه میاشتي او یا څلرو ویش کاله یوه نیمه میاشت و د نبی ﷺ په ټولو لونیو کښي ددې سره زیاته مینه وه نبی ﷺ چې به کله یو ځای په سفر تلی نو تر ټولو وروسته به یې ددې څخه رخصت اخیستیاو کله چې به یې د سفر څخه تشریف راوړی نو لومړی به یې ددې کور ته تشریف وړی. حضرت علي کرم الله وجهه د ابو جهل د لور سره د دوهمي نکاح کولو اراده وکړه دا غمجنه سوه او نبی ﷺ ته یې شکایت وکړی، نبی ﷺ وفرمایل: فاطمه ؑ زما د بدن ټوټه ده که چادې ته تکلیف ورسوی ماته یې تکلیف ورسوی په همدې وجه حضرت علي ؑ ددې په ژوند کښي بله نکاح نه وکړه ددې تر وفات وروسته یې ددې مبارکي د خورزې حضرت اماتمه ؑ سره نکاح وکړه چې بیان یې د زینب ؑ په حالاتو کښي تیر سو، د نبی ﷺ د وفات څخه شپږ میاشتي وروسته حضرت فاطمه ؑ ناروغه سوه یوه ورځ یې خدمتگاري ته وویل: زه غسل کوم او به راته تیاري کړه (او به یې تیاري سوې) غسل یې وکړی پاکي جامې یې واغوستي بیا یې وویل چې زما بستره د کور په منځ کښي کړئ (بستره چې کښېښودل سوه) دې مبارکي تشریف وروړی مخ یې و قبلې ته کړی خپل راسته لاس یې تر مخ

لاندي ڪنهنسودي اووي ويل: زه اوس مڙه ڪبرم داڀي وويل وفات سوه. د نبي ﷺ د اولادو سلسله ددي څخه را روانه ده او تر قيامته پوري به چليږي ددي مبارڪي شپڙ اولاده وسوه دري بي زامن وه او دري بي لوني وي لومري بي د نڪاح په دوهم ڪال حضرت حسن **AA** زوی پيدا سو. د نڪاح په دريم ڪال يعني سنه (۴) هجري ڪنبي بي حضرت حسين **AA** پيدا سو بيا حضرت محسن **AA** پيدا سو او د ڪوچني والي په وخت ڪنبي وفات سو په لوني ڪي بي حضرت رقيه **RA** په ڪوچني والي ڪي وفات سوي ده په همدې وجه ځينو مؤرخينو نده ليكلي، دوهمه لوري بي حضرت ام ڪلثوم **RA** وه چي لومري نڪاح بي د امير المؤمنين حضرت عمر **AA** سره وسوه دده څخه بي يو زوی د زيد په نامه او يوه لور د رقيي په نامه پيدا سوه د حضرت عمر **AA** د وفات څخه وروسته د ام ڪلثوم **RA** نڪاح د حضرت عون بن جعفر **AA** سره وسوه دده څخه بي هيڅ اولادونه سو دده دوفات وروسته بي نڪاح دده د ورور محمد بن جعفر **AA** سره وسوه دده څخه بي هم هيڅ اولادونه سو، دده د وفات وروسته بي د عبدالله بن جعفر سره نڪاح وسوه او هم دده په نڪاح ڪنبي ام ڪلثوم **RA** وفات سوه ددي د وفات په ورځ ددي مبارڪي زوی زيد هم وفات سو دواړي جنازي په يو واري پورته سوي او ددي مبارڪي د اولادو هيڅ سلسله ونه چلبدل دا دري مبارڪان حضرت عبدالله، عون او محمد **RA** هغه وروڼه دي چي په شپږم باب يوولسمه شمېره ڪي بي قصه تېره سوه د حضرت علي **AA** وريرونه دي او د حضرت جعفر طيار **AA** زامن دي. د حضرت فاطمي **RA** دريمه لور حضرت زينب **RA** ده چي د عبدالله بن جعفر سره بي نڪاح وسوه او دوه زامن بي عبدالله او عدن پيدا سول او هم دده په نڪاح ڪنبي وفات سول ددي د وفات وروسته حضرت عبدالله بن جعفر ددي د خور حضرت ام ڪلثوم **RA** سره نڪاح وکړه. دا هم د حضرت فاطمي **RA** اولادونه دي، ددي مبارڪي تروفات وروسته چي علي **AA** د کومو بيبيانو سره نڪاحي کړي دي د هغوی څخه بي هم اولادونه سته چي تاريخ پوهانو دوديرش ليکلي دي

چي په هغې کښي شپاړس زامن او شپاړس لوني دي. د حضرت امام حسن ؑ پنځلس زامن او اته لوني دي او د حضرت حسين ؑ شپږ زامن او درې لوني دي.
رضي الله تعالي عنهم وارضاهم اجمعين وجعلنا بهديهم متبعين والله اعلم و علمه اتم⁽¹⁷⁴⁾

يوولسم باب

د کوچنيانو ديني جذبه

د اصحابو ؓ کوچنيانو اولادونو چي کومه ديني جذبه درلوده داپه حقيقت کي د دوی دمشرانو د ښې تربيتي نتيجه وه. که چېرې مور او پلار او نور دوستان دخپل اولاد د مينې د ضايع کيدلو پر ځای د دوی د ديني حالت پوښتنه کوي او ورته نصيحت کوي نو د دين کارونه به د دوی د اولادو په زړو کښي ځای ونيسي کله چي لوی سي دغه کارونه به د دوی عادت وگرځي بدبختانه چي موږ د اولادو پرېدو کارو نو سترگي پټوو او که موزيات د مينې جوش راسي نو په خوشاليزو که چيري د دين په کارو کښي سستوالی کوي نو موږ خپل زړه ته تسلي ورکوو او وايو چې لوی سي په خپله به سم سي او حال داچي کوم عادتونه چي په کوچنيوالي کښي تخم کړلي وي هغه عادتونه پاخه سوي دي بيا نه ايسته کيږي. تاسو غواړي چې د زوزو تخم وکړئ او بيا په حاصل کي غنم لاسته راوړئ دا خبره مشکله ده که تاسو غواړئ چي په اولادو کښي موښه عادتونه پيداسي او د دين په ټولو کارو کښي دي پوره پاملرنه وکړي نو

(174) ملخص من الخميس والزرقاني علي المواهب والتلقيح
والاصابة واسد الغابة

تاسي پخپلو اولادو کښي د کوچني والي څخه د دين د اهتمام عادت جوړ کړئ، اصحابو ﷺ چي به د کوچني والي څخه د خپلو اولادو نگرانې کوله او ديني کارونه به يې په پابندۍ سره په ادا کول، د حضرت عمر ۸۸ په خلافت کي يو سړی نيول سوی راوستل سو چې د روژې په مياشت کې يې شراب چيښلي وه او روژه يې نه وه نيولې حضرت عمر ۸۸ ورته وفرمايل: چې تبا او برباد سي زموږ کوچنيان لا روژې نيسي او ته روژه خوري (۱۶)

۱- د کوچنيانو روژه نيول

ربيع بنت معوذ ﷻ چي قصه يې د لسم باب په آخر کښي تېره سوه فرمايي: نبي ﷺ يو ځلي اعلان وکړي چي نن د عاشورا ورځ ده ټوله روژه ونيسي موږ به ددې څخه وروسته ټولو روژې نيولې په کوچنيانو به مو هم روژې نيولې کله چي به هغوي د لوږې څخه ژړل نو موږ به د پنبو څخه د لوبو يوشی ورجوړ کړی او په هغه به مو د روژه مات تر وخته پوري مشغول ساتل. (۱۶)

فايده: په ځينو حديثو کښي دا هم راغلي دي چي ښځو به وشيدو رودونکو ماشومانو ته شيدې نه ورکولې که څه هم د هغه وخت بدنونه ډېر توانا وه او د اوس خلگ ډېر ناتوانه دي نو ځکه دهغه وخت خلگو او کوچنيانو تحمل درلودای سواو دې ته هم کتل پکاردې چي داوس خلگ څومره تحمل لري او هغو څومره تحمل درلودی ځکه تحمل ته کتل ضروري دي د تحمل په درلودلو کښي کمزوري کول يقيناً نامناسبه کار دئ

(۱۷۵) بخاري

(۱۷۶) بخاري

۲- د حضرت عائشې ؓ حديثونه او دايت نازلېدل

حضرت عائشة ؓ د شپږو کالو په عمر د نبې ﷺ په نکاح کښې راغله او د (۹) کالو په عمر په مدينه منوره کښې واده سوه دا مبارکه د (۱۸) کالو په عمر د نبې ﷺ د دې نړۍ څخه تشریف يووړی (۱۸) کاله عمر نو څه شي دې په دومره لږ وخت کې د نبې ﷺ څخه دومره زيات حديثونه ، ديني علمونه او ديني مسئلې راټول کړيدي چې اندازه يې نسته . مسروق ؓ فرمايي: ما لوي- لوي اصحابان وليدل چې د حضرت عائشې ؓ څخه به يې د مسئلو پوښتنه کوله .

عطاء ؓ فرمايي: دا مبارکه تر نارينو په مسئلو باندې زياته باخبره او عالمه وه . ابو موسيٰ ؓ فرمايي: موږ ته چې به کوم علمي مشکل پېښ سو نو حل به يې د حضرت عائشې ؓ د لوري څخه رارسېدی. (۱۷۷)

ددې مبارکې دوه زره دوه سوه لس (۲۲۱۰) حديثونه د حديثو په کتابو کښې موجود دي. (۱۷۸)

دا مبارکه پخپله فرمايي: چې ما په مکه مکرمه کې په کوچنيوالي کښې لوبې کولې چې پرنبې ﷺ باندې د سورت قمرلاندینې آيت نازل سو:

﴿مَنْ حَبَسَ عَائِشَةَ فَهُوَ كَافِرٌ﴾

﴿مَنْ حَبَسَ عَائِشَةَ فَهُوَ كَافِرٌ﴾

(۱۷۹)

(۱۷۷) اصابة

(۱۷۸) تلقيح

دا مبارکه تر اتو کالو پوري په مکه مکرمه کې پاته وه په دومره کم عمر کې يې دا د آيت په نازلېدو خبره وه او بيا يې يادول دا د دين سره په خاص محبت کېږي که نه نو اته کاله عمر نوڅه شي دي؟

۳- د حضرت عمير ۸۸ په جهاد کېني د گډون شوق

حضرت عمير ۸۸ د ابې اللحم غلام و، کوچنی هلک وو پدغه وخت کې د جهاد شوق په لوی او کوچنی کېني و. حضرت عمير ۸۸ د خيبر په جنگ کېني د گډون غوښتنه وکړه دده سردارانو هم د نبی ﷺ په حضور کېني دده سپارښت وکړی چې وده ته په جنگ کېني د گډون اجازه ورکړي نبی ﷺ هم اجازه ورکړه او يوه توره يې ورپه غاړه کړه خو توره لویه او دده قد کوچنی و توره پرمخکه ورسره خکېدل پدغه وخت کېني ده د خيبر په جنگ کېني گډون وکړی مگر څرنگه چې دی کوچنی هم و او غلام هم و نو په مال د غنيمت کېني پوره ونډه ورنکړل سوه خو بيا هم د انعام په ډول يوڅه سامان يې ورکړی. (۸۰)

دده په خبر مبارکانو ته دا معلومه وه چې په مال د غنيمت کېني زموږ پوره ونډه نسته خوددې سره- سره به يې د نورو په واسطه و نبی ﷺ ته سپارښت کاوه چې په جهاد کېني د گډون اجازه ورکړي په همدې وجه داد ديني جذبې او د الله تعالی ﷻ او دهغه دريښتني رسول ﷺ پر وعدو باندي د تسلي پرته بل شی نسي کېدای.

۴- د حضرت عمير ۸۸ د بدر په غزا کې په پټه د شرکت کوشش

(179) سورة القمر الاية (٤٦) بخاري

(180) ابوداود

حضرت عمير بن ابي وقاص **ؓ** يو کم عمره صحابي و د اسلام په شروع کي يې اسلام راوړی و د مشهور اصحابي سعد بن ابي وقاص ورور و سعد **ؓ** فرمايي: چې ما خپل ورور عمير **ؓ** وليدئ چي د بدر د غزا دلنښکر د روانېدو پر وخت پټ يوې خوا او بلې خواته کېدی چي څوک مي ونه ويني ما چي دا حال وليدی نو ورته حيران سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ولي پټ- پټ گرځي؟ ده راته وويل: چې په دې وجه پوښېرم چي نبي **ﷺ** مي ونه ويني او د کوچني خيال را باندې ونکړي او د جنگ څخه مي منع نکړي ، که يې وليدم بيا به زه نسملای او زه دا غواړم چي خامخا په دې جنگ کي گډون وکړم. کېدلای سي چي الله **ﷻ** ماته په دې جنگ کي په يو ډول شهادت را نصيب کړي ، آخر چي کله لښکر را وړاندي سو نو ده ته چي کومه خطره وه هغه پېښه سوه او نبي **ﷺ** دی مبارک د کم عمر په وجه و جنگ ته د تللو څخه منع کړی خو د شوق غلبه وه ددې تحمل يې نسواي کولای نو په ژړا سو نبي **ﷺ** ته چي دده د شوق او د ژړا حال معلوم سو نو اجازه يې ورکړه هيله يې پوره سوه او دوهمه ارزو يې هم پوره سوه په دغه غزا کي شهيد سو ، دده ورور سعد **ؓ** فرمايي: دده کوچنيوالي او د تورې د لوی والي له وجهي ما دده د توري و تسمې ته غوتي ورکولې چي پورته سي. ⁽¹⁸¹⁾

۵- دوه انصاري هلکان او د ابو جهل قتل

حضرت عبدالرحمن بن عوف **ؓ** د مشهورو او لويو اصحابانو څخه دئ ، دی مبارک فرمايي: چي زه د بدر په ميدان کي د جنگ کونکو په قطار کي ولاړ وم ما وليدل چي راسته او

چپه طرف ته مي دوه انصاري هلکان ولاړ دي ما فکر وکړی چې کاشکي زه د توانا خلکو په منځ کي ولاړ وای نو ښه به وای چې د اړتیا په وخت کي مویو دبل سره مرسته کولای په دغه وخت کي یوه تر لاس ونيوم او راته وویل: کاکا جانه! ته ابو جهل پیژني؟ ما ورته وویل: هوڅه یې کوي؟ ده راته وویل چې زه خبر سوی یم چې ده رسول الله ﷺ ته ښکونځل کړي دي نو زما دي په هغه ذات قسم وي چې زما روح یې په قبضه کي دئ که زما سترگي پرده وښتلي تر هغه به زه ځني جلا نسیم چې زه دی وژنم او یا دی ما وژني. زه ددې هلک په سوال او جواب کي حیران وم چې هغه دوهم هلک پوښتنه راڅخه وکړه پداسي ډول لکه اول هلک چې راڅخه کړې وه، نا بېره په دغه وخت کي ابو جهل راښکاره سو زما چې سترگي پرې ولگېدي نو دوی ته مي وویل: کوم څوک چې ستاسو پکار و هغه دی روان دئ دوی چې ولیدئ نو په ځغاسته ورغلل توري چلول یې پر شروع کړه تر داسي وخته پوري چې هغه یې راغوزار کړي. (182)

فایده: دغه دواړه هلکوان معاذ بن عمرو بن جموح او معاذ بن عفراء ؓ وه. معاذ بن عمرو ؓ فرمایي: ما د خلکو څخه اور بدلې وه چې ابو جهل هېڅوک نسي وژلای هغه په ډېر حفاظت کي او سپرې دهغه وخت څخه زما دا خیال و چې دی به وژنم، دغه دوه هلکوان پیاده وه او ابو جهل سپور و، عبدالرحمن بن عوف ؓ فرمایي: کله چې دغه دوه هلکان په ځغاسته ورورسېدل نو پر آس سپور باندي حمله وکړه ده په همدې وجه یوه پر آس حمله وکړه او بل د ابو جهل پر پښه حمله وکړه چې په دغه حمله سره آس هم غوزار سو او ابو جهل هم غوزار سو پورته کېدای نسو په هغه ځای کي پروت و تاو تاو کېدی د معاذ بن عفراء وروور معوذ بن عفراء نور هم زخمي کړي چې ولاړ نسي خو مې نسو ددې څخه وروسته عبدالله بن مسعود ؓ یې سرد بدن څخه ور جلا کړی. معاذ بن عمرو وایي ماچي کله د ابو جهل پر پښه حمله وکړه دده سره خپل

زوی عکرمه ورسره و. زوی يې زما پراوړه حمله وکړه زما لاس بيخي پرې سو خو يوازي په
خرمن پيوندو. (183)

دی مبارک وايي: ما خپل په خرمن پيوند لاس تر شا واړوی او ټوله ورځ په دابل لاس
وجنگېدم کله چې زه د لاس څخه په تکليف سوم. نو هغه څړيدلي لاس مي تر پنبه لاندي کړی او
راکش مي کړی لاس پرې سو ومي غورځوی. (184)

۲- د حضرت رافع او حضرت ابن جندب ؓ مقابله

دنبي ﷺ مبارک عادت دا وو چې کله به لښکر د مدینې څخه ووتی نو د ستي به يې لښکر
معاینه کاوه د لښکر حال به يې ځان ته معلوماوه او اړتیا وي به يې ځانته معلومولې د لښکر
اصلاح به يې کول کم عمره هلکان يې بېرته استول زیات هلکان به په خپل شوق سره د غذا
لپاره ووتل نبي ﷺ چې کله د احد غزا ته تشریف وړی نو د معاینې لپاره يې یو ځای لښکر
ودراوه او کم عمره هلکان يې د کوچني والي په وجه بېرته استول چې پدغه هلکانو کښي دغه
لاندي مبارکان وه. عبد الله بن عمر زید بن ثابت، اسامه بن زید، زید بن ارقم، براء بن عازب،
عمرو بن حزم، اسید بن ظهیر، عرابه بن اوس، ابوسعید خدری، سمرة بن جندب او رافع بن
خدیج ؓ د دوی عمرو نه نژدې (۱۳) او (۱۴) کاله وو کله چې دوی ته د بیرته تللو امر و سو نو
حضرت خدیج ؓ و نبي ﷺ ته د خپل زوی رافع سپارښت وکړی او ورته وې ویل چې ای د الله ﷻ
رسوله! زما د زوی غشي ویشتل ډېر پنبه زده دي رافع چې د پلار دا خبره واورېدل دا جازي په
شوق جگ جگ سو چې قدم يې اوږد معلوم سي نبي ﷺ اجازه ورکړه. سمرة بن جندب ؓ خپل

(183) اسد الغابة

(184) خمیس

پلندر مره بن سنان ته وويل چي نبي ﷺ رافع ته اجازه ورکړه او و ماته يې اجازه رانکړه حال داچي زه پر رافع باندي غښتلي يم که چيري زما او د هغه مقابله وسي نو زه به هغه راچپه کړم نبي ﷺ ددوی دواړو مقابله وکړه ريښتيا هم سمرة رافع راچپه کړی پدې وجه نبي ﷺ سمرة ته هم اجازه ورکړه ددې خخه وروسته نورو کوچنيانو هم د اجازه څهي وکړي په هغو کښي هم ځينو ته اجازه ورکړل سوه پدغه بهير کښي شپه سول نبي ﷺ د ټول لښکر د حفاظت انتظام وکړل سو او پنځوس کسه يې د ټول لښکر د حفاظت لپاره مقرر کړل بيا يې وفرمايل: څوک به زمونږ حفاظت وکړي؟ يو ملگری ولاړ سو او وې ويل چي يا رسول الله! زه و دې کار ته تيار يم نبي ﷺ ورته وويل چي ستانوم څه شي دی؟ ده مبارک وويل ذکوان دئ نبي ﷺ وفرمايل: ښه دئ ته کښېنه بيا يې وفرمايل: څوک به زمونږ حفاظت وکړي؟ يو ملگری ولاړ سو وې ويل: يا رسول الله! زه و دې کار ته تيار يم نبي ﷺ د نامه پوښتنه ځني وکړه ده ورته وويل چي زما نوم ابو سبغ (دسبغ پلار) دئ نبي ﷺ ورته وفرمايل چي ښه دئ ته کښېنه ، نبي ﷺ دريم ځلي بيا پوښتنه وکړه چي زمونږ حفاظت به څوک کوي؟ بيا يو ملگری ولاړ سو چي يا رسول الله ﷺ زه و دې کار ته تيار يم نبي ﷺ د نامه پوښتنه ځني وکړه ده ورته وويل چي زما نوم ابن عبد القيس دئ نبي ﷺ ورته وفرمايل چي ښه دئ ته کښېنه لږ وخت وروسته نبي ﷺ وفرمايل هغه درې سره کسان دي راسي يو ملگری د نبي ﷺ حضور ته راغلی نبي ﷺ ورته وفرمايل چي ستا هغه نور دوه ملگري څه سول؟ ده ورته وويل: اي دالله ﷻ رسوله! درې سره واره زه ولاړ سوې وم نبي ﷺ دعا ورته وکړه او د حفاظت امر يې ورته وکړی ده هم ټوله شپه د نبي ﷺ د خيمې حفاظت وکړی. (185)

فايده: داد مبارکو اصحابانو شوق او جذبې وي ، کوچنيان وه که لويان وه داسي مست وه چي ځان قربان ول يې خپل هدف و همدا وجه و چي تل به برياليتوب ددوی قدمونه ښکلول

رافع بن خديج ؓ د بدر په غذا کښي هم ځان وړاندي کړی و خو په هغه وخت کښي اجازه ورنکړل سول بيا يې د احد په غزا کښي ځان وړاندي کړی چې قصه يې اوس تېره سول ددې څخه وروسته په هره غزا کښي يې گډون کاوه د احد په غزا کښي يو غشی دده پر سينه باندي ولگېدئ کله چې يې راکښي ټوله راوختي مگر يوه څوکه يې دننه په بدن کښي پاته سول هغه پاته سوی ټوټې يې ديو زخم شکل اختيار کړی په آخر عمر کښي چې سپين ږير والي ته نژدې و دغه زخم تازه سو او د مرگ سبب يې وگرځېدئ. (۱۸۶)

۷- د حضرت زيد ؓ د قرآن په وجه وړاندي والی

حضرت زيد بن ثابت ؓ د هجرت په وخت کښي د يوولسو کالو وو او د شپږو کالو په عمر يتيم سوي دئ د بدر په غزا کښي يې ځان را وړاندي کړی خو اجازه ورنه کړل سول بيا داچي د احد په غزا کښي ووتی خو بيرته راواستول سو لکه اوس چې يې قصه تېره سوه ځينو وييلي دي: څرنگه رافع بن خديج ؓ او سمرة بن جندب ؓ ته اجازه ورکړل سول په همدغه وجه ده ته هم اجازه ورکړل سول ددې څخه وروسته به په هره غزا کښي شريک کېدئ دتبوک په جنگ کښي د بنو مالک قوم بيرغ د حضرت عمار ؓ پلاس کښي و ، نبي ﷺ د عمار ؓ څخه واخيست او حضرت زيد ؓ ته يې ورکړی عمار ؓ فکر وکړی چې ښايي زما څخه يو څه غلطي سوي وي او يا په يو څه وجه نبي ﷺ زما څخه خوابدی سوی وي نو پوښتنه يې وکړه چې اې د الله ﷻ رسوله ! زما دڅه شي شکايت تاسو ته درر سېدلې دئ؟ نبي ﷺ وفرمايل دا خبره نه ده بلکي زيد ؓ تر تا قرآن ډېر ويلى دئ قرآن ددې بيرغ په پورته کولو کښي مخکي کړی. (۱۸۷)

(۱۸۶) اسد الغابه

(۱۸۷) اسد الغابه

فايده: د نبي ﷺ عمومي عادت و چې په ديني ځانگړتيا وو کښي به يې هغه چاته ترجيح ورکول چې د دين په اعمالو کي به تر نورو زيات و دلته که څه هم د جنگ موقع وه د قرآن د زيات ويلو مداخله نه وه پکښي مگر بيا هم نبي ﷺ د بيرغ پورته کول و هغه چاته ورکړي چې قران يې زيات ويلي و په داسي ډيرو کارو کښي نبي ﷺ د دين لحاظ کړي دئ آن تردې چې که به چيري اړتيا پېښه سوه چې څومړي به په يوه قبر کي ښخ سي نولو موږي به يې هغه څوک مخکي کاوه چې قرآن به يې ډېر لوستلی و لکه دا حد په غذا کښي چې داسي سوه.

۸- د حضرت ابو سعيد خدري ﷺ په کوچنيوالي کښي د پلار وفات

ابو سعيد خدري ﷺ فرمايي: زه د ديار لسو کالو و د دا حد په غذا کي را مخکي سوم خو نبي ﷺ اجازه را نه کړه بيا مي پلار سپارښت وکړي و نبي ﷺ ته يې وويل چې دی په قوت کي ښه دئ او هلونه يې هم غټ دي نبي ﷺ به و ماته پورته و کتل بيا به يې کښته و کتل لنډه دا چې ماته د کم عمرۍ په وجه اجازه نه را کړل سوه زما پلار په دغه غزا کښي شريک سو او شهيد سو زما د پلار مال او داسي نور سامانونه هيڅ نه سوه پاته زه د نبي ﷺ حضور ته د سوال کولو په نيت ور غلم نبي ﷺ چې ماته و کتل راته وې ويل: څوک چې د الله ﷻ څخه صبر غواړي الله ﷻ و هغه ته صبر ورکوي، څوک چې د الله ﷻ څخه عفت او پاکوالي غواړي الله ﷻ و هغه ته پاک لمني او عفت ورکوي، څوک چې د الله ﷻ څخه شتمني غواړي الله ﷻ شتمني ورکوي. ماچي د نبي ﷺ دا خبري و اورېدې بيا مي هيڅ ونه غوښتل په چوپه خوله بېرته را غلم. د دې څخه وروسته الله ﷻ

وده ته دومره لويه مرتبه ورکړه چې دده په خبر کم عمره اصحابان به بيا په مشکله پيدا کيږي. ⁽¹⁸⁸⁾

فايده: دا څومره لوي همت دئ چې د پلار د شهادت د غم تر څنگ ډېر زيات محتاجه هم وځو د نبي ﷺ په يو عام نصيحت په چوپه خوله را ولاړ سو بېرته ولاړی د خپل غم څرگندونه يې هيچاته نه وکړه. په اوس وخت کي لوی کسان دومره صبر کولای سي؟ رشتيا هم الله ﷻ دخپل رسول ﷺ د ملگرتيا لپاره داسي کسان غوره کړي وه چې رسول الله ﷺ د ملگرتيا اهل وه په همدې وجه نبي ﷺ فرمايي: الله ﷻ د ټولو انسانانو څخه زما اصحاب انتخاب کړي دي. دغه حديث به ددې کتاب په آخر کي راسي.

۹- د حضرت سلمة بن اکوع ؓ په غابه کي ځفاسته

غابه د مدينې منورې څخه څلور پنځه ميله د باندي يوه ابادي وه په دغه ځای کي د نبي ﷺ يو څه اوښان څرېدل عبد الرحمان فزاري د کافرانو يو ي ډلي سره مل دغه اوښان لوټ کړل او څرونکی (شپانه) يې وواژه دغه کسان په سلاوو سمبال او پر آسونو سپاره وه روان سوه نابېره حضرت سلمة بن اکوع ؓ د ځان سره غشي او لينده اخستي دي د غابه پر لور پياده روان دئ نابېره يې پر دوی سترگي و مښتي هلک و خو ډېر تيز و دده د ځفاستي تېزوالي ډېر مشهور و تر داسي اندازې چې ده به عربي آس لاندي کولای سو او نيولای به يې سو خو آس دی نسوای نيولای او نه يې لاندي کولای سوای هم دا ډول دی مبارک په غشي و يشتلو کي هم ډېر مشهور و دستي د مدينې پر يو غره باندي و خاتی او د لوټ اعلان يې وکړی په خپله يې په غلو پسې و

خُغستل کله چي ورورسېدئ نو پر هغويي داسي د غشو باران شروع کړی چي د هغو دا فکر سو چي دا يوه ډله ده خودی يواځي و او پياده و نو چي کله به يو چا آس پسي راگرځوی دی به د يوې درختي شاته پټ سو کله چي به هغه تير سو نو ده به د شاد خوا څخه د غشي واری پروکړی آس به يې زخمي سو سپور به فکر وکړی که ونه گرځم آس به مي د حرکت و لويږي زه به ونيول سم نود مقامت پرته به بيرته ولاړی. حضرت سلمة رضي الله عنه فرمايي چي پردغه ترتيب دوی خُغاسته ما پسي خُغستل تر داسي اندازې پوري چي دوی هغه ټول اوبسان پر بنسودل چي دوی لوټ کړي وه ددې څخه علاوه دېرش نيزي او دېرش پتيوان هم ځني پاته سوه په دغه وخت کي عيسنه بن حصن د يوې ډلي سره د غلو مرستي ته راوړسېدئ او دوی ته هم دا معلومه وه چي زه يوازي يم نو ددوی ډله پياوړي سوه نو څو کسان يو ځای په ما پسي راوان سوه زه پر يوه غره وختلم دوی مي هم راوغوښتل کله چي دوی رانژدې سوه نو په لوړ اواز مي ورته وويل چي يواوري ودرېږئ زما يوه خبره واورئ هغه دا چي تاسو ما پېښئ چي زه څوک يم؟ هغو راته وويل: چي ته ځان راوښيه چي ته څوک يې؟ ده ورته وويل زه ابن الاکوع يم زما دي په هغه ذات قسم وي چي محمد صلى الله عليه وسلم ته يې عزت ورکړی دئ که په تاسو کي يو څوک غواړی چي ما ونيسي نو نه مي سي نيولای او که زه په تاسو کي يو څوک نيول و غواړم نو نيولای يې سم دا چي دی په خُغاسته کي ډېر نوموتي و نو دا څه عجيبه خبره نه وه چي ده و هغو ته وويل ځکه اعرابي آس دده مقابلې نسواي کولای. سلمة رضي الله عنه فرمايي زما هدف دا و چي دوی ته خومرسته راوړسېده گوندي ماته هم مرسته راوړسيږي په همدې وجه مي دوی په خبرو اخته کول او ما هم دراتگ په وخت کي پر غره باندي اعلان کړی و لنډه دا چي زه په دغه خبرو اخته وم چي د مدينې و خواته مي ددرختو په منځ کي په غور سره وکتل ومي ليدل چي زما د مرستي لپاره يو ډله راوړانه ده په مخ کي يې اخرم اسدي رضي الله عنه و دراتلو سره سم يې پر عبد الرحمان فزاري باندي حمله وکړه عبد الرحمان هم ده ته متوجه سو پرده يې حمله وکړه ده مبارک د عبد الرحمان د آس پر پښو حمله وکړه پښې يې پرې سوې دی راغوزار سو

ده بيا پر خرم اسدي ﷺ باندې حمله وکړه چې په دغه حمله سره اخرم اسد ﷺ شهيد سو عبد الرحمن فزاري دستي دده پر آس سپور سو ابو قتاد ﷺ دستي پر عبد الرحمن فزاري حمله شروع کړه عبد الرحمن د ابو قتاد ﷺ د آس پر پښو باندې حمله وکړه ابو قتاد ﷺ غوزار سو دستي يې پر عبد الرحمن حمله وکړه پدغه حمله سره عبد الرحمن ووژل سو ابو قتاد ﷺ دستي پر هغه آس سپور سو چې عبد الرحمن د اخرم اسدي ﷺ څخه اخيستي و. (١٨٩)

فايده: ځينو د تاريخ کتابونو ليکلي دي چې حضرت سلمه ﷺ اخرم اسدي ﷺ د حملې کولو څخه منع کړی او ورته وې وويل چې يو لږ ساعت ودرېږه چې د مسلمانانو نور کسان هم راسي ده ورته وويل چې ما پرېږده چې شهيد سم وايي چې په مسلمانانو کښي يواځې دى شهيد سو او په کافرانو کښي ډېر کسان مړه سول ددې څخه وروسته د مسلمانانو يو لويه ډله راوړسېدل او کافران و تنستېدل حضرت سلمه ﷺ نبي ﷺ ته خواست وکړ چې زما سره سل کسان راسره کړه چې په دوى پسې ولاړ سم نبي ﷺ ورته وفرمايل: چې هغه اوس خپلو ډلو (ځايونو) ته ورسېدل. د تاريخ د زياتو کتابونو څخه معلومېږي چې پدغه وخت کښي د حضرت سلمه ﷺ عمر دولس يا ديارلس کاله و، نو ددو لسو يا د ديارلسو کالو هلک چې پراسونو سپاره يوه لويه ډله غغلوې او هغه داسي وار خطا کوي چې غلا کړی شيان پرېږدي او خپل سامانونه هم ځني پاتېږي دادهغه د اخلاص برکت و چې الله ﷻ د اصحابانو ﷺ ډلي ته ورپه برخه کړی و.

۱۰- د بدر مقابلې اود حضرت براء ﷺ شوق

د بدر غزاء تر ټولو غزاوو بهترینه ده ځکه په دغه غزاء کېني مقابلې ډېره سخته وه او مسلمانان ډېر لږ وه ټوله مسلمانان (۳۱۰) تنه وه یواځې درې آسان، شپږ یا نهه زغري، اته توري او (۷۰) اوبنان ورسره وه پر یوه اوښ به څو څو کسان په وار سره سپرېدل، کافران (۱۰۰۰) تنه وه (۱۰۰) آسان (۷۰۰) اوبنان او د جنگ پوره سامان ورسره وو په همدې وجه کافران په ډېر ارامتیا د باجو او سندورو و یونکو بنځو سره میدان ته راغلل پدې خوا کېني نبي ﷺ ډېر فکر من و، ځکه مسلمانان ډېر په کمزوري حالت کېني وه نبي ﷺ چې ددواړو خواوو اندازه و لگول نو داسې دعا یې وغوښتل: اې الله ﷻ دا مسلمانان پیاده دي ته سپرلی. ورکونکی یې، دوی په بدن لوڅ دي ته جامه ورکونکی یې، دوی اوږي دي ته مړه ونکی یې، دوی نادره دي ته غني کوونکی یې دني ﷺ دعا قبوله سوه سره ددې ټولو خبرو حضرت عبدالله بن عمر ؓ او حضرت براء بن عازب ؓ دواړه په جنگ کېني د گډون په شوق د کور څخه راروان سول نبي ﷺ دوی دواړه د کوچني والي له امله بېرته کورونو ته واستول. (۳۰)

دغه دواړه مبارکان داحد په غزاء کېني هم بېرته واستول سوه لکه په لومړۍ قصه کېني چې ددوی بیان تیر سو داحد غزا د بدر تر غزا یو کال وروسته وه نو داحد په غزا کې چې دوی په کوچنیانو کېني شمارل کېدل نو د بدر په غزاء کېني خو بیخي کوچنیان وه دا ددوی مبارکانو شوق و چې د کوچني والي څخه یې په زړو کېني شوق او جذبې حرکت کاوه او په هر جنگ کېني یې د گډون او اجازې اخیستلو کوشش کاوه.

۱۱- د حضرت عبدالله ؓ بن عبد الله بن ابي دخیل پلار سره معامله

په پنځم هجري کال کښي د بنو المصطلق مشهوره جگړه و سوه پدې کښي د يو انصاري اود يو مهاجر په خپل منځ کښي جنگ و سودا ساده خبره وه خو آخر لويه سوه هر يوه د خپل قوم څخه کومک و غوښتی د دواړو لورو څخه يوه - يوه ډله پيدا سوه نژدې و چې د جنگ ميدان گرم سوي وای خو ځيني خلگ راغلل او صلحه يې وکړل عبدالله بن ابي د منافقانو سردار و او مشهور منافق اود مسلمانانو سخت دښمن و خو لکه څرنگه چې يې ځان په ښکاره مسلمان ښودئ په همدې وجهه يې د مسلمانانو سره په ښکاره مخالفت نه سواي کولای داهم په دغه وخت کښي د منافقانو سره عامه معامله وه کله چې ده ته د دغه قصې خبر ورسېدئ نو ده د نبي ﷺ په اړه ډيري بې ادبي خبري وکړې او خپلو دوستانو ته يې وويل چې دا هر څه ستاسو دخپله لاسه دي تاسو دې خلگو ته په خپلو ښارو کي ځای ورکړی خپل مالونه مو ددوی سره په سم نمايي ووبشل اوس هم که چيري تاسو ددې خلگو مرسته پرېږدئ نو ددوی به ددې ځايه څخه ټوله ولاړ سي. دغه منافق زياته کړه چې په الله ﷻ دي مي قسم وي که چيري مونږ مدينې ته ورسېدو نو موږ عزتمن به سره راټول سو او دا ذليل خلگ به وباسو (مراد يې مهاجر مسلمانان) وه حضرت زید بن ارقم ؓ دنوي عمر هلک و د دغه منافق خبري چې يې واورېدې نو د زغم پياله يې ډکه سوه منافق ته يې وويل زما دي په الله ﷻ قسم وي چې ته ذليل يې ځکه تاته خپل قوم هم په سپکه سترگه گوري او ته هيڅوک مرستيال نلري حضرت محمد ﷺ عزتمن دئ الله ﷻ د هر لوري څخه عزت ورکړی دئ او په خپل قوم کښي هم عزتمن و عبدالله بن ابي ورته وويل چې ښه دئ چوپ سه ما خو هسي ټو کي کولې حضرت زید بن ارقم ؓ ولاړی و نبي ﷺ ته يې قصه وکړه حضرت عمر ؓ وويل چې يا رسول الله ﷻ! ددې منافق سردي ورپرې سي خو نبي ﷻ اجازه ورنه کړه عبدالله بن ابي چې خبر سو چې نبي ﷻ په قصه خبر سوي دئ نو د رسول الله ﷻ و حضور ته ورغلی او ددروغو قسمونه يې ورته اخيستل چې ما ددې خبرو څخه يوه خبره هم نه ده کړې زید بن ارقم

درواغ ويلي دي په دغه مجلس کي د انصارو هم يو څه کسان موجود وه هغو هم دده سپارښت وکړي او وې ويل چي عبد الله بن ابي د قوم سردار دئ لوی سړی شمېرل کيږي د يو کوچني هلک خبري دده په مقابل کښي د قبلېدو وړ ندي ممکنه ده چي په اورېدو کي څه غلطې ځني سوې وي او يا کوچنی سم نه وي پوه سوی نبي ﷺ دده عذر قبول کړی حضرت زيد ﷺ چي کله خبر سو چي عبد الله بن ابي ددرواغو په قسمونو سره ځان ريښتني ثابت کړی دئ او زه يې درواغجن ثابت کړی يم نو زيد ۸۸ د شرمه څخه د باندي وتل پرېښودل او د شرمه څخه د نبي ﷺ و حضور ته نه راتلی تر داسي وخته پوري چي سورة منافقون نازل سو د منافقانو احوال پکښي وه د زيد ﷺ ريښتینوالی پکښي ثابت سو او د عبد الله بن ابي ددرواغو قسمونه پکښي ښکاره سوه د حضرت زيد ﷺ عزت دمخالفو او منافقو خلگو په وړاندي زيات سو او د عبد الله بن ابي قصه هم و ټولو ته ښکاره سوه کله چي مدينې ته تږدي راغله نو د عبد الله بن ابي يو زوی و درېدئ او پلار ته يې وويل تر هغه وخته پوري دي د مدينې منورې و ښار ته نه پرېږدم تر څو چي ددې اقرار ونکړي چي زه ذليل يم او محمد ﷺ عزتمن دئ پلار يې ډير حيران سو چي دغه زوی خو به ټول عمر زما عزت او درنښت کاوه او نيک ژوند به يې راسره کاوه خو د نبي ﷺ په مقابل کښي درېدای نه سواى مجبوره سو اقرار يې وکړئ او وې ويل چي قسم مي دي په الله ﷻ وي چي زه ذليل يم او محمد ﷺ عزتمن دئ تر دې اقرار وروسته و مدينې ته داخل سو. (۱۹)

۱۲- د حضرت جابر ﷺ په حمراء الاسد کښي گډون

مسلمانان چي کله د احد د غزا څخه فارغه سوه او مدينې ته ورسېدل نو د جنگ او سفر له جبهې څخه ډېر سترې او ستومانه وه خو مدينې ته درېدو سره سم د ابوسفیان له لوري څخه خبر راوړسېدی چې ابوسفیان په حمراء الاسد نومي ځای کښي د بيا جگړې لپاره تيارې نيولې ده ابوسفیان دخپلو ملگرو سره مشوره کړې وه او ورته ويلي يې وه چې مسلمانان په احد کښي ماته و خوړه بايد موږ دا غنېمت و گڼو بيا معلومه نده چې داسي موقع په لاس راسي او که يا؟ په همدې وجه د نبي ﷺ د قتلولو وروسته (نعوذ بالله) بيرته تلل پکار دي نو دوی د مشورې وروسته بېرته راوگرځېدل و جنگ ته تيار سول نبي ﷺ اعلان وکړ چې هغه کسان دي ودي جنگ ته زما سره ولاړ سي چې د احد په غزا کښي زمونږ سره راسره وه ددوهمي حملې لپاره تلل پکار دي که څه هم د احد په غزا کښي گډون کوونکي مسلمانان ډېر سترې وه بياهم ټوله مسلمانان ددوهمي حملې لپاره تيار سوه. لکه څرنگه چې نبي ﷺ امر کړی و چې يوازي دي هغه کسان راسره ولاړ سي چې د احد په غزا کښي يې گډون کړی و په همدې وجه نور خلگ پاته سوه او د احد شريکان تيار سوه يوازي حضرت جابرؓ و حضرت محمد ﷺ ته خواست وکړ چې يا رسول الله ﷺ ! زه د احد په غزا کښي شريکېدم خو پلار مي اجازه رانکړه او راته وې ويل چې ستا اووه خوندي دي بل نارينه په کور کي نسته نو په ما او تا کي ديوه پاته کيدل ضروري دي نو پلار مي پخپله دتلو اراده وکړه او زه پاته سوم هغه د احد په غزا کښي شهيد سو اوس ماته اجازه راکړه چې ستا سو سره ولاړ سم نبي ﷺ اجازه ورکړه د حضرت جابرؓ پرته بل هيڅوک د هغو کسانو څخه په دغه سفر کي موجود نه و چې د احد په غزا کي يې گډون نه وکړي (۱۹۲)

فايده: د حضرت جابرؓ دغه مينه او محبت د جهاد سره څومره دهمت او غيرت قابل دی چې پلار يې اوس شهيد سوی دی ډير قرضونه يې پر ذمه پاته دي هغه هم د يهوديانو وه او

يهوديانو د خلگو سره ډېره سخته معامله کول دده سره يې بيا بيخي سخته معامله کول ددې څخه علاوه دده اووه خوندي وي دهغوی د گوزارې فکر و او پلار يې ددوی په وجهه دا حد اجازه هم نه وه ورکړې خو دده شوق پردې ټولو ستونزو باندې برلاسی سو او د جهاد اجازه يې ترلاسه کړه.

۱۳- د حضرت ابن زبیر ؓ دروم په جنگ کښې بهادري

په سنه ۲۲ هـ کښې د حضرت عثمان ؓ په خپل خلافت کښې چې کله دمصر د حاکم عمر بن عاص ؓ پر ځای عبد الله بن ابی سرح ؓ و ټاکي نو دی مبارک دروم د جنگ لپاره د شل زره کسيزه لښکر سره راووتی د روميانو لښکر دوه سوه زرو ته نژدې و ډېر سخت جنگ و سو د روميانو امير جرجير اعلان وکړی چې هر څوک چې عبد الله بن ابی سرح وژني زه به و هغه ته خپله لور په نکاح ورکوم او سل زره اشرفی به انعام ورکوم په دې اعلان سره ځيني مسلمانان فکر من سول عبد الله بن زبیر ؓ چې خبرسو نو وې ويل داد فکر او تشویش خبره نده مونږ به هم اعلان وکړو چې څوک جرجير وژني دهغه لور به ده ته په نکاح ورکړو ، يو لک اشرفی به انعام ورکړو او ددې سره سره به يې دهغه ښار امير هم جوړ کړو لنډه داچې تر ډېره وخته پوري جگړه و سوه حضرت عبد الله بن زبیر ؓ جرجير وليدی چې د ټوله لښکر وروسته روان دی او لښکر ځني مخته سوی دی پرده باندې دوممينځيانو د طاؤس په وزرو سايه کول عبد الله بن زبیر ؓ په پټه د خپل لښکر څخه جلا سو او پر هغه يې حمله وکړه دده دراتگ پر وخت هغه دا فکر کاوه چې کېدلای سي هغه د يورغي او جوړي پيغام د ځان سره راوړی وي خودی برابر و ورسېدی حمله يې پرې وکړه سړي ځني پرې کړی بيا يې په نيزه پيودلی راوړی او ټول خلگ ورته حيران سو.

فايده: حضرت عبدالله بن زبیر ؓ تنکی ځوان و تر هجرت وروسته په مهاجرينو کي لومړي کوچنی دی وو چي پيدا سو دده په پيدائش سره مسلمانان ډېر خوشحاله سوه ځکه تر يوه کاله پوري د هيڅ مهاجر په کور کي کوچنی نه و پيدا سوي او يهوديانو به دا ويل چي مونږ په دغه مهاجرو باندې جادو کړی دئ چي ددوی په کور کښي هلک نه سي پيدا د نبي ﷺ د کوچنيانو سره بيعت کول عادت نه و خو د عبد الله بن زبیر ؓ سره يې داوو کالو په عمر بيعت وکړی ددغه جنگ په وخت کښي دده عمر څلوريشت يا پنځه ويشت کاله و خو په دوه لکه فوځ ورننوتل او د پاچا سر ورپرې کول دا څه اسانه خبره نه ده.

۱۴- د حضرت عمرو بن سلمه ؓ د کفر په حالت کښي د قران کریم يادول

عمرو بن سلمه ؓ فرمايي چي مونږ د مدينې په لاره کښي يو ځای اوسېدو چي تلونکي او راتلونکي به زمونږ د ټاټوبي څخه تېرېدل کوم خلگ چي به د مدينې څخه راتلل مونږ به د هغو څخه د حال او احوال پوښتنه کول او دابه مو ورته ويل چي هغه صاحب څنگه دئ چي د نبوت د عوه يې کړېده هغو به راته ويل چي هغه وايي پر ما باندې د الله ﷻ وحي نازلېږي چي دغه-دغه اياتونه دي دئ وايي زه کم عمره هلک وم دوی چي به کوم اياتونه ماته بيانول مابه يادول زما تر مسلمانېدو مخکي ډېر قران کریم يادو. د عربو ټولو خلگو د مسلمانېدو لپاره د مکې و خلگو ته انتظار کاوه کله چي مکه فتحه سوه نو هره ډله د مسلمانېدو لپاره حاضره سوه زما پلار هم د يو څو سړو سره د خپل قوم په استازيتوب د نبي ﷺ و حضور ته ورغلی نبي ﷺ زما و پلار ته د شريعت احکام و ښودل لمونځ يې ورزده کړی او په جماعت سره يې دلمانځه کولو طريقه وروښوده او ورته وې فرمايل چي دکوم چاچي په تاسو کښي ډير قرآن شريف په يادوي هغه کس د جماعت ورکولو لپاره بهتر دئ څرنگه چي ما د اسلام مخکي ډير اياتونه ياد کړي وه نو زه تر ټولو زيات د قرآن شريف حافظ وم نو ټولو خلگو زما لټه وکړه اوزه يې امام جوړ کړم پدغه وخت

کڻي زما عمر شپڙ يا اووه کاله و کله چي به څه گڼه ياد جنازي موقع راغله نوزه به يې امام جوړ کړم. (۳۳)

فايده: دا د دين و لوري ته د طبعي ميلان او رغبت اغيز و چي په دومره لږ عمر کي د مسلمانېدو پرته يې د قران شريف ډيره برخه يادوه پاته دا خبره سوه چي په کوچنۍ پسي لمونځ کېدلای سي که يا؟ ددې په جواب کي بايد ووايو چي د کوچنۍ په امامت کي اختلاف سته ځيني يې جائز بولي هيڅ شک نه پکښي کوي ، او ځيني يې جائز نه بولي هغوی ددې سوال په جواب کي وايي چي نبي ﷺ دوی ته امر کړی و چي په تاسو کي دي د قران زيات حافظ امام سي در رسول الله ﷺ مطلب کوچنی نه و (دا ددوی پر خپل سر کار و چي کوچنی يې امام و ټاکي).

۱۵ حضرت ابن عباس رضی الله عنه د خپل غلام په پښو کښي بېړۍ اچول

د حضرت عبد الله بن عباس رضی الله عنه غلام عکرمه رضی الله عنه دمشهورو علماؤ څخه دی ، دی وايي چي زما آقا عبد الله بن عباس رضی الله عنه به و ماته قران کريم ، احاديث او شرعي احکام لوسته نو زما په پښو کښي به يې زولنې اچولي وې چي زه يوې خوا او بلي خواته ولاړ نسيم ده مبارک و ماته قران شريف او احاديث بنوده. (۳۴)

فايده: که څه هم دتگ او راتگ په وخت کښي خو هم زده کړه کېده خو کوم څوک چي د زده کړي په وخت کښي سيل او د بازار ميلې کوي دغه کس بېکاره خپل عمر ضايع کوي يعنې علم لاسته نه سي راوړلای هم ددغه شی اغېزه وه چي د غلام عکرمه رضی الله عنه څخه حضرت عکرمه رضی الله عنه جوړ سو

(۱۹۳) بخاري و ابو داود

(۱۹۴) بخاري ، ابن سعد

او بحرالامة ، حبر الامة په القابو سره ياد سويدي قناد ﷺ وايي چي په ټولو تابعينو کښي څلور لوی عالمان دي چي په هغو کښي يو عكرمه ﷺ دی.

۱۲- د حضرت ابن عباس رضی الله عنه په کوچنيوالي کښي قران شريف يادول

پخپله حضرت ابن عباس رضی الله عنه فرمايي چي زما څخه د تفسير پوښتنه کوي ما په کوچنيوالي کښي قران شريف ياد کړی دی په بل حديث کښي راغلي دي چي ما د لسو کالو په عمر اخري منزل ويلي و. (۱۹۵)

فايده: د هغه زمانې يادول داسي نه ولکه داوس زمانې چي د پرديو ژبو د څښتنانو يادول دي بلکي هغو چي به څه ياد او په پوره تفسير سره به يې يادوی پدې وجه حضرت عبد الله بن عباس رضی الله عنه د تفسير لوی امام دی د کوچنيوالي يادول ډېر محفوظ وي د تفسير حديثونه چي څومره د عبد الله بن عباس رضی الله عنه څخه نقل سوي دي د بل چا څخه نه دي نقل سوي عبد الله بن مسعود رضی الله عنه فرمايي: د قران شريف بهترين مفسر عبد الله بن عباس رضی الله عنه دی ابو عبد الرحمن رضی الله عنه فرمايي: کوم اصحابانو ﷺ چي به مونږ ته قران شريف راښودئ هغوی فرمايي چي اصحابو ﷺ به د نبی ﷺ څخه لس آياتونه زده کړل ورپسې به يې تر هغه پوري نور آياتونه نه زده کول تر څو چي د دغه لسو آياتونو برابر علم او عمل په لاس نه وای ورغلی. (۱۹۶)

(۱۹۵) بخاري ، فتح

(۱۹۶) منتخب کنز

فايده: عبد الله بن عباس ؓ د ديارلس کالو وچي نبي ﷺ وفات سو په دومره لږ عمر کښي دى مبارک د تفسير او حديث هغه درجې ته ورسېدئ چي د تفسير امام سو او لوى ، لوى اصحابانو به دده څخه د تفسير پوښتنه کول دا ښکاره کرامت دئ او د عبرت خبره ده دا د نبي ﷺ د دعا برکت و ځکه نبي ﷺ يو وخت استنجا ته تشریف يووړى عبد الله بن عباس ؓ دا وېو لوبښى ورپک کړى نبي ﷺ دغه خدمت خوښ سو او دعا يې ورته وکړه چي الله ﷻ دي تاته فهم او هوښياري په دين کي درکړي او په قران کريم کي دي الله ﷻ تاته پوهه درکړي ددې څخه وروسته يو وخت نبي ﷺ نفل کول ده هم نيت وکړى په نبي ﷺ پسي ودرېدئ نبي ﷺ راکش کړى او خپل څنگ ته يې ودر اوئ ځکه که مقتدي يو سړى وي نو دامام و څنگ ته برابر درېدل پکار دي نبي ﷺ چي پرلمانځه ودرېدئ دى بېرته لږ شاته سو کله چي نبي ﷺ د لمانځه څخه فارغه سو نو پوښتنه يې ځني وکړه چي ولي شاته سوې ده ورته وويل چي ته دا الله ﷻ رسول يې زه څنگه ستا سره برابر ودرېږم نبي ﷺ ده ته د علم د زياتوالي دعا وکړه. (۱۹۷)

۱۷- حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص ؓ په کوچني والي کي د احاديثو يادول حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص ؓ د هغو زاهدانو اصحابانو څخه دئ چي په يوه ورځ يې قران شريف ختماوى او ټوله شپه به په عبادت مشغول و او دوړځي به يې ټول عمر روژه وه نبي ﷺ به ددومره زيات تکليفونو ايستلو څخه منع کاوى او ورته فرمايل به يې چي په داسي حالت کي به دي بدن ډير کمزورى سي ټوله شپه وين يې سترگي به دي خرابي سي د بدن هم پرتا حق دئ ، د اولادو هم پرتا حق دئ او د ميلمنو هم پرتا حق دئ ، دى مبارک وايي چي مابه هره ورځ قران کريم ختماوى نبي ﷺ راته وويل چي په ټوله مياشت کښي يو قران کريم ختموه ما ورته

وويل اې د الله ﷻ رسوله ﷺ! ماته اجازه راکړه چې د خپلي ځوانۍ څخه گټه واخلم نبي ﷺ ورته وويل ښه دئ په شلو ورځو کې به ختموه ما ورته وويل يا رسول الله ﷺ! دا پر کم تلاوت دئ ماته اجازه راکړه چې د ځوانۍ څخه گټه واخلم اخر دا چې په درو ورځو کې به د يو ختم اجازه راکړه دده مبارک عادت دا و چې د نبي ﷺ ارشادات به ليکل چې په ياد به پاته سي دده سره د نبي ﷺ د حديثونو يو مجموعه ليکل سوې پرته وه چې د الصادق نوم يې پر ايښی و دی وایي ما چې به هر حديث د نبي ﷺ څخه اورېدی هغه به مې ليکی خلکو زه منعه کړم چې نبي ﷺ خو انسان دئ کله به غصه کي وي، کله د خوابد تيا په وخت کي وي يو څه فرمايي او کله د خوشحالي په وخت کي چاته بل څه فرمايي ته په هر حالت کي هر څه ليکې نو ما ليکل پرېښوده يو ځلي مې نبي ﷺ ته ددغي خبري بيان وکړی نبي ﷺ راته وويل چې ليکه يې زما دي په هغه ذات قسم وي چې زما روح دده په قدرت کي دئ دده دخولې څخه چې کوم شی وزی ددرد په حالت کي وي که د خوشحالي په حالت کي وي د حق نه پرته نه وزی. (١٨٨)

فايده: حضرت عبد الله بن عمرو ؓ سره ددې چې په عبادت او صفوف کې به ساري شمېرل کېږي بيا هم ابوهريره ؓ فرمايي چې په اصحابو ؓ کې تر ما زيات د حديثو روايت کوونکی نسته ماسوا د عبد الله بن عمرو ؓ څخه چې هغه به ليکل او مانه ليکل ددې څخه معلومېږي چې د عبد الله بن عمرو ؓ روايتونه تر ابوهريره ؓ ډير دي که څه هم زمونږ په زمانه کې د ابوهريره ؓ روايتونه دده تر روايتو زيات په لاس راغلي دي چې يو شمېر لاملونه لري خو په هغه وخت کي دده دومره زيات عبادت تر څنگ دده حديثونه زيات موجود دي.

١٨- د حضرت زيد بن ثابت ؓ قران شريف يادول

حضرت زید بن ثابت ؓ په جلیل القدر اصحابانو ؓ کښي دئ چي په خپل وخت کښي لوی عالم او لوی مفتي گڼل کېږي په ځانگړي ډول د میراث په علم کښي زیات ماهر و و یل کېږي چي په مدینه منوره کښي دی مبارک په فتوا، قضا، میراث او قرائت کښي په لوړو کسانو کښي گڼل کېدئ کله چي نبي ؐ هجرت وکړی مدینې منورې ته یې تشریف راوړی پدغه وخت کښي دی کم عمره هلک و چي عمر یې یوولس کاله و په همدې وجه ده ته په لومړنیو جگړو کښي لکه د بدر او داسي نورو کي د گډون اجازه ورنکړه سول د هجرت پنځه کاله مخکي د شپږو کالو په عمر یتیم سو نبي ؐ چي تر هجرت وروسته مدینې منورې ته ورسېدئ خلگ د نبي ؐ حضور ته ورتلل او خپل هلکان یې د برکت حاصلولو لپاره د ځان سره راوستل. زید ؓ حضور ته وروړاندي سو یو چاورته وویل چي داد انصارو د کور یو هلک دئ ستاسو تر راتگ یې مخکي اوولس سورتونه پیاډ کړي دي. نبي ؐ د امتحان لپاره ماته د ویلو امر وکړی ماسورت ق ورته ووايه نبي ؐ زما لوستل خوښ کړل نبي ؐ چي به یهودیانو ته کوم خطونه لېږل هغه به یې په یهودیانو لیکل یو ځلي نبي ؐ وماته امر وکړی چي زه د یهودیانو په لیکلویا ور نلرم داسي نه چي غلط یې ولیکي ته د یهودیانو ژبه زده کړه (ماهم داسي وکړه) ددې څخه وروسته چي به هغوی ته کوم خط تللی مابه لیکلی او د یهودیانو له خوا څخه به چي کوم خط راتلی مابه وایه په یو بل حدیث کښي راغلي دي چي نبي ؐ ارشاد و فرمایه چي ماته ځینو خلگو په سریاني ژبه خطونه لیکلي دي پدې وجه یې ماته د سریاني ژبي د زده کولو امر وکړی مابه اوولسو ورځو کښي سریاني ژبه زده کړه. (199)

۱۹- د حضرت حسن ؑ په کوچني والي کښي علمي بوختيا

د سيد السادات حضرت حسن ؑ پيدايت دزياتو علماؤ دويناسره سم په سنه ۳ هـ کال کي دروژي په مياشت کښي سوي دئ په همدې اعتبار دده عمر د نبي ؑ ود وفات په وخت کښي اووه کاله او څو مياشتي و. اووه کاله به څه عمر وي؟ چي پدې کم عمر کښي يې علمي کمال حاصل کړي خو ددې سره دده مبارک څخه څو حديثونه نقل سوي دي ابو الحوراء ؓ د حضرت حسن ؑ څخه پوښتنه وکړه چي تاته د نبي ؑ څه خبره ياد ده، ده ورته وويل: هوه زه د نبي ؑ سره پرلاره روان وم پرلاري دخيرات د خرماوو يوه کوټه پرته وه مادغو خرماوو څخه يو خرما پورته کړه او په خوله کښي مي واچول نبي ؑ ماته وفرمايل: کڅ، کڅ (توکه توکه) او زما د خولې څخه يې راوايستل او راته وې ويل چي مونږ د خيرات مال نه خورو. دى مبارک زياتوي چي ما پنځه واړه لمونځونه در رسول الله ﷺ څخه زده کړي دي (۲۰۰)

حضرت حسن ؑ فرمايي: نبي ؑ ماته د وترو لپاره دا دعا بنودلې ده:

اللهم اهدني فيمن هديت وعافني فيمن عافيت وتولني فيمن توليت وبارك لي فيما اعطيت وقني شرم اقضيته فانك تقضي ولا يقضي عليك انه لا يذل من واليت تباركت ربنا و تعاليت.

ژباړه اې الله ﷻ! ماته د هغه چا څخه هدايت وکړې چي تا هدايت ورته کړې دئ او صحت راکړې ماته په هغه خلگو کي چي صحت دي ورکړې دئ ته زما سرپرست (متولي) جوړ سې لکه څرنگه چي د نورو سرپرست يې، کوم څه چي تاماته راکړي دي په هغو کي برکت واچوې او څه چي دي زما په تقدير کي ليکلي دي د هغو د بدۍ څخه مي وساتي څه فيصلې چي ته وکړي هغه

کيږي او ستا په خلاف څوک فيصله نسي کولای دکوم چاچي ته مرسته وکړي هغه هيڅوک نسي ذليله کولای ستا ذات برکت والادئ.

حضرت حسن ؑ فرمايي: مادر رسول الله ﷺ څخه اورېدلي دي چي څوک د سهار لمونځ وکړي پر هغه ځای باندي تر لمر ختلو پوري کښيني الله ﷻ به يې ددو زخ داوړ څخه خلاص کړي. حضرت حسن ؑ څو حجونه پرېښو باندي کړي دي او فرمايل يې چي ماته پردې خبره شرم راځي چي زه مې سم د الله ﷻ سره يو ځای سم اوزه دي دهغه وکور ته پرېښو باندي نه يم ورغلی. دی مبارک ډير صبرناک و په مسند احمد کي دده ذکر په زيات شمېر روايتو کي سوی دئ. د تلقیح ليکوال هم دئ په هغه اصحابانو ؓ کي ذکر کړی دئ چي ديارلس حديثونه ځني نقل سوی دي. او ه کاله به څه عمر وي ده مبارک په دومره لږ عمر کي دومره علم لاسته راوړی دئ دا د حافظې کمال دئ او د شوق نهايي نقطه ده. افسوس چي زموږ خلک تر اوو کالو پوري خپل زوی ته د دين معمولي خبره هم نه ښيي.

۲۰. د حضرت حسين ؑ په کوچني والي کي علمي بوختيا

سيد السادات حضرت حسين ؑ تر خپل ورور حضرت حسن ؑ يو کال کشر و په همدې وجه دده مبارک عمر د رسول الله ﷺ د وفات په وخت کي نور هم کم و يعني شپږ کاله او څو مياشتي و د شپږو کالو کوچنی به څه ددين خبري وساتي؟ خو دده دومره کوچني والي سره بيا هم دده روايتونه د حديثو په کتابو کي رانقل سوي دي او محدثينو په هغه اصحابانو کي شمېرلی دي چي اته حديثونه ځني رانقل سوي وي. حضرت حسين ؑ فرمايي: مادر رسول الله ﷺ څخه اورېدلي دي کوم مسلمان نارينه او يا ښځي ته چي کوم غم ورسېږي ډير وخت وروسته ورپه ياد سي دی

ووايي: انا لله وانا اليه راجعون. (يعني دغم په وخت خو بې ويلې وي ډير وخت وروسته چي ورپه يادسي بيا بې هم ووايي) دغه کس ته الله ﷺ دومره ثواب ورکوي لکه دغم په وخت کي چي بې ورکوي. داهم دنبي ﷺ څخه روايت دئ چي فرمايي: زما امت چي په کبنتي کي سپريږي دا آيت دي ووايي :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽²⁰¹⁾ الله ﷻ به بې دغرقېدو څخه وساتي. حضرت حسين AA پنځويشت حجونه پرېنسو کړي دي. لمونځونه به بې هم زيات کول او روژې به بې هم زياتي نيولي. په خيرات او ددين په هر کار کي بې زياته هڅه کول. ربيعه AA فرمايي: ماد حسين ﷺ څخه پوښتنه وکړه چي دنبي ﷺ بله کومه خبره ستا ياد ده؟ ده مبارک راته وويل: هو زه يوه ورځ پريو کلکين باندې وختم هلته خرماوي پرته وي ما يوه دانه راواخيسته په خوله مي کړه نبي ﷺ راته وفرمايل: وې غورځوه موږ د خيرات خوړلو څخه منعه يو. حضرت حسين AA درسول الله ﷺ څخه روايت کوي چي نبي ﷺ فرمايي: دسړي داسلام ښه والی دادئ چي بې کاره کارونه پرېږدي.⁽²⁰¹⁾ ددې څخه پرته نور روايتونه هم دده مبارک څخه سوي دي.

فايده: ددې ډول څخه داصحابانو ﷺ څخه ډيري واقعاتي رانقل سوی دي چي دوی مبارکانو په کوچني والي کي درسول الله ﷺ څخه نقل کړي وي محمود بن الربيع AA يوصحابي دئ چي دنبي ﷺ په وفات کي دده عمر پنځه کاله و دی مبارک فرمايي: زه به ټول عمر دا خبره هېره نه کړم چي نبي ﷺ زموږ کورته راغلی زموږ په کور کي يو څاه و ددې څاه د اوبو څخه بې يوه لپه اوبه زما پر مخ واچولې.⁽²⁰²⁾

(201) اسد الغابة ، استيعاب .

(202) اصابه

مور خپل کوچني اولادونه په بې ځايه خبرو کي اخته کړي دي دد درواغو قصې ورته کوو (چې ځني خلگ ورته نکلوڼه وايي) او په بې ځايه شيانو مو ماغزه ور خراب کړي دي که چيري موږ د سپېڅلو انسانانو قصې پيدا کړو او خپلو ماشومانو ته يې وکړو اويا ددې پر ځای چې ماشومانو ته د پيريانو، د بېانو او داسي نورو شيانو قصې کوو او زړونه يې وروبروو بايد زړونه يې د الله ﷻ په عذاب سره وروړېدو دوی ته به په دنيا کښي په کار ورسې او په اخرت کي به خامخا گټه ورته وکړي د کوچني والي په وخت کي حافظه ډېره زوروره وي او د کوچني والي د وخت شی هيڅکله نه هيرېږي په داسي وخت کښي که چيري قرآن کریم حفظ کړي نو نه به څه تکليف ورته وي او نه به يې وخت لگيرې ماد خپل پلار صاحب خڅه (الله ﷻ دي يې پر قبر باندي نور واوروي) ډېر واري او رېډلي دي او دخپل کور د سپين سرو بنځو څخه مي هم اورېډلي دي چې زما پلار صاحب چې کله د تي څخه پري سو نو يو ربع يې (د سپاري څلورمه برخه) يې په يادوه او د اوو کالو په عمر کښي يې ټول قرآن په ياد سو او زما پلار زما د نيکه په پټه د فارسي ډيري برخي لکه بوستان، سکندر نامه او داسي نور شيان وييلي وه زما پلار ويل چې ماته به پلار د قرآن کریم د ختمېدو وروسته ويل چې اوس نو دورځي يو قرآن ختموه او نور ټوله ورځ رخصتي کوه نوزه به دده د امر مطابق د سهار تر لمانځه وروسته د کور پر بام باندي کښېناستم په شپږو يا اوو ساعتو کي به مي ټوله قرآن کریم ختم کړی د غرمې ډوډۍ به مي وخوړه وروسته به مي د خپلي خوښۍ سره سم فارسي ويل تر شپږو مياشتو پوري مي پرله پسې دا عادت و هره ورځ به مي يو قرآن کریم ختماوی وروسته به مي نور سبقان ويل داهم د اوو کالو په عمر څه معمولي خبره نه ده. ددغه زيات تلاوت فايده دا وه چې دده څخه قرآن کریم نه هېرېدی او نه ځني گډوډېدی څرنگه چې ددوی ظاهري گوزاره د کتابونو په تجارت وه او د گټې خانې ډير کارونه يې په خپل لاس سره کول نو هيڅکله داسي نه ده پېښه سوې چې دوي دي په لاس کار کاوه او په خپله خوله دي يې تلاوت نه وي کړي. کله کله به دوی ته د مدرسې څخه جلا درس ويل

کېدئ دا درې کارونه به يې په يوه وخت سرته رسول د تعليم ډول داسي نه و کوم ډول چې په عمومي توگه په مدرسو کښي دئ چې زيات پشار پر استاز وي بلکي د خاصو طالبانو سره طريقه داسي وه چې شاگرد به عبارت وايي ترجمه به يې کول مطلب به يې بيانوي که به چيري هغه مطلب صحيح و نو استاذ دمخکي تللو امر ورته کاوي که به يې غلطې پکښي وکړه نو که به دغه غلطې ته دتهديد اړتيا وه شاگرد به يې تهديد کړي او که به د ښودلو وه ورو به يې ښودله داد پخوا قصه نه ده بلکي دهمدې پيړۍ واقعته ده په همدې وجه دا خبره د منلو وړ نه ده چې د اصحابانو ﷺ په ډول طاقتونه اوس نسته.

دولسم باب

دنبی ﷺ سره د محبت قصې

که څه هم کومي قصې چې مي تر اوسه پوري رانقل کړي دي هغه ټول دنبی ﷺ سره د محبت قصې دي چې ددوی مبارکانود عاشقانه ژوند سبب و د ځان، مال، ژوند، مرگ، هيڅ پروا به يې نه کول ددې څخه علاوه دمحبت قصې هيڅ شی نه دي داد هغو حالتونو څخه يو حالت دئ چې تر الفاظو او عبارتونو پورته دئ محبت يو داسي شی دئ چې په زړه کي ځای ونيسي نو محبوب لره پر هرشی غلبه ورکوي نه بيا د تنگ او ناموس پروا لري او نه د عزت او شرافت پروا لري. الله ﷻ دي پخپله مهرباني او دخپل محبوب په برکت سره خپل اود خپل رسول محبت را نصيب کي (که داسي وسي) نو په هر عبادت کښي خوند دئ او ددين په هر تکليف کښي هوسايي ده.

۱- د حضرت ابوبکر صدیق ؓ د اسلام اعلان او تکليف

د اسلام په پيل کښي چي به څوک مسلمان سو نو تر خپله وسه به يې اسلام پټ ساتی نبي ﷺ به هم نوموړي کس د اسلام و پتولو ته هڅاوی چي د کافرانو دخوا کوم تکليف ورونه رسيږي کله چي د مسلمانانو شمېر (۳۹) نفرو ته ورسېدئ نو ابو بکر ؓ د اسلام د ښکاره کولو لپاره خواست وکړي چي په ښکاره ډول تبليغ وکړل سي نبي ﷺ اول ځل انکار وکړي خود ابو بکر صدیق ؓ په ډېر تينگار يې دده غوښتنه قبوله کړه د اسلام د ښکاره کولو اجازه يې ورکړه دوی ټول مبارکان د کعبې مسجد ته ولاړه حضرت ابو بکر صدیق ؓ د تبليغ خطبه ورته شروع کړه دا په اسلام کښي تر ټولو لومړی خطبه وه چي ده مبارک وويل په دغه ورځ سيد الشهداء حضرت حمزه ؓ د نبي ﷺ اکا هم اسلام راوړي او تر دغه ورځي درې ورځي وروسته حضرت عمر ؓ په اسلام مشرف سو خطبه چي شروع سول د څلورو طرفونو څخه کافرانو او مشرکانو پر مسلمانانو چپاو راوړي حضرت ابو بکر صدیق ؓ سره ددې چي په مکه مکرمه کښي دده عزت او درنښت منل سوی و خو کافرانو دومره وواهه چي مخ مبارک يې د وينو ډک سو پزه او غوږونه يې ټوله په وينو رنګ سول او نه پېژندل کېده په سوکانو او لغتو يې وواهه او سربېره پکښي وغورځېده څه چي يې نسواي کولای هغه يې ورسره وکړل ابوبکر صدیق ؓ يې هوبڼه سو دده مبارک خپل قوم بنو تميم خبر سول او ددغه ځای څخه يې پورته کړي رايې وړي او ټولو خلکو ته دا يقيني وه چي ابوبکر صدیق ؓ ددې حيواني حملې څخه ژوندی نسي پاتېدلای بنو تميم مسجد ته راغلل او اعلان يې وکړي چي کچيري ابوبکر ؓ ددې ووهلو څخه مړ سو نو موږ به يې

په بدله کښي عتبة بن ربیعۃ ووژنو عتبة د حضرت ابوبکر صدیق ﷺ په وهلو کښي زیات ددبختیو اظهار کړی و تر مابنم پوري ابوبکر صدیق ﷺ بي هوښه و دوی چي به هر څه ورته وویل هغه به خبري نه کولې مابنم دوی ډیر رغونه ورته وکړه ددې لپاره چي خبري وکړي ده مبارک هم خبره وکړه خو خبره یې داوه چي د محمد ﷺ څه حال دئ هغو ورته وویل چي دهغه د لاسه دومره غم درته پېښ سو ټوله ورځ د مرگ په خوله کښي وې ته یې لاپوښتنه کوي ټوله ورځ دي دمرگ او ژوند درک نه و معلوم اخر چي څه ساه در پکښي پاته ده هغه دي هم د نبي ﷺ خبري وکړي خلگ ولاړ سوه ده مورام خير ته یې وویل چي ده ته د خوړلو او څښلو لپاره یو شی برابر کړه موریې هم یو شی برابر کړی رایې وړی اوده ته یې په خوړلو ټینگار وکړی خودده مبارک هغه یوه خبره وه چي د نبي ﷺ څه حال دئ پر هغه څه تېر سول؟ دده مبارک مور ورته وویل زه خو په هغه نه یم خبره ده ورته وویل چي دحضرت عمرؓ خورام جمیلؓ ته ورسه او دده مبارک پوښتنه ځني وکړه هغې غریبي د خپل زوی د مظلومانه او پرېشانه حالت د غوښتني د پوره کولو لپاره وام جمیلؓ ته ورغله او د نبي ﷺ د حال پوښتنه یې ځني وکړه هغې هم د عامو مسلمانانو په څېر خپل اسلام پټ ساتلی و ودي ته یې وویل چي زه هیڅ څوک نه پېژنم او محمد ﷺ څوک دئ؟ ستا د زوی ابوبکر ﷺ په حال خبره سوم ډېره خوا بدې سوم کچيري ته وايي ستاسره به ولاړه سمه او ستاد زوی حال به ووينم د ام خير ورسره خوښه سوه دواړي یو ځای راغلې او د ابوبکر ﷺ حال یې ولیدئ ام جمیلؓ چي ورته وکتل د توان څخه یې ووتل بي اختیاره په ژړا سوه چي دې بدعملو پر څه حال باندي کړی دئ الله ﷻ دي دوی ته خپله سزا ورکړي حضرت ابوبکر صدیق ﷺ ددې څخه پوښتنه وکړه چي نبي ﷺ پرڅه حال دئ؟ ام جمیلؓ دا بوبکر د مور و طرف ته اشاره وکړه چي دايې اوري ابوبکر ﷺ ورته وویل ددې څخه مه وېرېږه ام جمیلؓ ورته وویل چي رسول الله ﷺ بيخي جوړ او روغ دئ ابوبکر صدیق ﷺ پوښتنه ځني وکړه چي اوس چيري دئ ام جمیلؓ ورته وویل چي دارقم په کور کښي دئ ابوبکر ﷺ و فرمايل

چي زما دي په الله ﷺ قسم وي چي تر هغه وخته پوري به هيڅ خوړل او څيښل ونه کړم ترڅو رسول ﷺ ونه وينم . دده مبارک مور بيا پدې وجه نارامه وه چي دى يو څه خوراک او څيښاک وکړي ترڅو يوڅه توانايي يې په بدن کي پيدا سي ځکه کافرانو ټوک ، ټوک کړى و. دېلي خواجه مبارک قسم کوى چي زه به تر هغه وخته پوري خوراک ونه کړم چي نبي ﷺ ونه وينم په همدې وجه موريې انتظار وکړى چي دخلکو تلل او راتلل بند سي بيا يې د رسول الله ﷺ د ليدلو لپاره بوزي پدې وجه چي څوک يې ونه ويني او تکليف ورونه رسوي کله چي د شپې ډېره برخه تېره سوه نو ابوبکر ؓ يې دارقم کور ته بوتى کله چي ابوبکر ؓ ورورسېدى د رسول ﷺ په غاړه کي يې لاس ور واچوى او رسول الله ﷺ دده په غاړه کي لاس واچوى دواړه په ژړا سول ټول مسلمانان هم په ژړا سول ځکه چي د حضرت ابوبکر صديق ؓ حال د ليدلو نه و ددې څخه وروسته ابوبکر صديق ؓ خواست وکړى چي دا زما مور ده تاسو ددې لپاره د هدايت دعاء وکړى او دې ته د اسلام بلنه ورکړى نبي ﷺ اول دعاء ورته وکړه او وروسته يې اسلام ته وهڅول دا مبارکه په دغه وخت کي مسلمانان سول. (23)

فايده: د عيش او عشرت او د خوشحالي په وخت د ميني او محبت دعوه کوونکي ډېر دي خو عشق او محبت هغه دى چي د تکليف او غم په وخت کښي هم پاته وي.

۲- د حضرت عمر ؓ دنبي ﷺ پروفات باندي غم

حضرت عمر ؓ د بې ساري زړورتيا او قوت سره - سره چي نن څلوارلس پيړۍ وروسته يې هم زړورتيا مشهوره ده او ددې سره چي د اسلام ښکاره کېدل هم دده د اسلام راوړلو سره

و سو د مسلمانېدو وروسته يې خپل اسلام په پټه ساتل نه خوښوى دده مبارک د نبې ﷺ سره د محبت يو کوچنى نومونه داده چې کله نبې ﷺ وفات سو نو دده د زغم څخه خبره ووته حيرانۍ واخيستې ، توره يې په لاس کي واخيستل ودرېدئ او وې ويل: که هر چا وويل چې نبې ﷺ وفات سوئ دئ زه به دهغه سر ورپرې کړم نبې ﷺ د خپل رب و لوري ته تشریف وړى دئ لکه موسي ▲ چې طور غره ته تشریف وړى و ډېر ژر به راسي او د هغه خلکو لاسونه او پښې به پرې کړم چې د نبې ﷺ د وفات غلطې اوازې خپروي حضرت عثمان ؓ تر دوهمي ورځې پوري گونگى وهيڅ يې دخولې نه راوتل گرځېدئ را گرځېدئ خبري يې نه سواى کولای حضرت علي ؓ چوپ ناست و بدن يې حرکت نه کاوه يواځي ابو بکر ؓ و چې د غره په څېر ولاړو او ټول غمونه يې وزغمل چې در رسول الله ﷺ سره يې اوس د محبت قصه تېره سوه پدغه وخت کي يې په ډېره آرامتيا سره تشریف راړوى اول يې د نبې ﷺ تندى مچ کړى وروسته د باندي راووتى حضرت عمر ؓ ته يې وويل کنسېنه وروسته يې خطبه وويل چې مطلب يې داسي و: کوم چاچي د نبې ﷺ عبادت کاوه هغه دي پوه سي چې نبې ﷺ وفات سو څوک چې دالله ﷻ عبادت کوي هغه دي پوه سي چې الله ﷻ ژوندى دئ او تل به وي وروسته يې د قران کريم دغه مبارک آيات تر پايه پوري ووايه: (204)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّاعِقَةُ آتَتْهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّاعِقَةُ لَا تُرْجَى ۚ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّاعِقَةُ آتَتْهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّاعِقَةُ لَا تُرْجَى ۚ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّاعِقَةُ آتَتْهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّاعِقَةُ لَا تُرْجَى ۚ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّاعِقَةُ آتَتْهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّاعِقَةُ لَا تُرْجَى ۚ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّاعِقَةُ آتَتْهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّاعِقَةُ لَا تُرْجَى ۚ﴾

3- د يوې ښځې د نبی ﷺ د خبر په وجه بې ارامه کېدل

د احد په غزا کي چي مسلمانانو ته تکليفونه ورسېدل او ډير مسلمانان شهيدان سوه دغه درونکي خبر چي مدينې منورې ته ورسېدئ نو يوه ښځه لا لهانده د حالاتو د معلومولو لپاره د کوره خڅه راووتل راغله د خلگو يوه ډله ولاړه وه دې په بې قراري سره پوښتنه ځني وکړه چي رسول الله ﷺ څنگه دئ؟ هغو په جواب کي ورته وويل: چي ستا پلار شهيد سوئ دئ دې انا لله وويل بيا يې په بې قراري سره پوښتنه وکړه چي رسول الله ﷺ څنگه دئ؟ هغو ورته وويل چي ستا خاوند شهيد سو بل چا د زوی د شهادت ورته وويل بل چا بيا د ورور د شهادت خبر ورکړی چي دا ټول شهيدان سوئ دي خو دې د نبی ﷺ پوښتنه کول چي رسول الله ﷺ څنگه دئ؟ خلگو ورته وويل چي په خير او خيريت کورته راغلي ددې زړه ډاډ نه کاوی او وې ويل چي چيري دئ؟ خلگو ورته وويل چي په هغه ډله کي دئ ډاډه خپله ولاړه د رسول الله ﷺ په ليدلو يې خپلي سترگي يخي کړې د رسول الله ﷺ په ليدو يې وويل اي دالله ﷻ رسوله ﷻ! ستا د ليدو وروسته ماته هر غم کمزوری او پر هېڅ دئ په يوه روايت کي راغلي دئ چي دې نبی ﷺ تر جامو ونيوئ او ورته وې ويل: اي دالله ﷻ رسوله ﷻ! چي تاسو ژوندی او سلامت ياست نو ماته د هېڅ مرگ پروا نسته (27)

فايده: ددې ډول خڅه ډيري قصې راغلي دي په همدې وجه د مؤرخينو د نوموړي ښځي په په نومونو کښي اختلاف دئ خو صحيح خبره داده چي قصې د څو ښځو خڅه پيښي سوئ دي.

۴- په حديثه کي د ابو بکر صديق ﷺ او مغيرة ﷺ کار او د عامو اصحابو ﷺ طريقه

د حديبي مشهور جنگ په سنه ۲ هـ کي دمياني په مياشت کي سوي دئ. کله چي نبي ﷺ د اصحابانو د يوې لوي ډلې سره د عمرې اراده وکړه دمکې کافران چي خبر سوه نو په خپل منځ کي يې مشوره وکړه چي مسلمانان دي دمکې څخه منعه سي ددغه لپاره يې لويه تياري وکړه او دخپلي مرستي لپاره يې ددباندي څخه هم خلگ راوغوښتل او يو لوي جماعت يې د مقابلې لپاره تيار کړی نبي ﷺ يو صحابي و ذوالحليفه نومي ځای ته د حال معلومولو لپاره واستوی (هغه صحابي چي بېرته راغلی) دنبي ﷺ سره يې په عسفان کي وليدل او نبي ﷺ ته يې وويل چي دمکې خلگو د مقابلې لپاره لويه تياري نيولې ده او زيات شمېر خلگ يې ددباندي څخه هم راغوښتي دي نبي ﷺ د خپلو اصحابانو سره مشوره وکړه چي اوس څه کول پکار دي؟ يوه لويه لاره داده چي کوم خلگ چي دوی ددباندي څخه راغوښتي دي دهغو پر لورو حمله وسي هغه چي خبر سي نو بېرته به خپلو کورونو ته ولاړسي بله لار داده چي برابر پر ورسو. حضرت ابوبکر صديق ﷺ وويل: اي د الله ﷻ رسوله! موږ خو د بيت الله شريف د زيارت په اراده روان سوي يو د جنگ خو مو هيڅ اراده نه وه موږ به څو که چيري دوی مخته راغلل موږ يې منعه کړو مقابله به وکړو که نه نو څو به نبي ﷺ دا خبره خوښه کړه او مخکي روان سو کله چي حديبي ته ورسېدل نو بدیل بن ورقا خزاعي د يوې ډلې سره نبي ﷺ ته راغلی دا خبره يې ورته وکړه چي کافران تاسو هيڅکله دمکې داخلېدو ته نه پريږدي د جنگ لپاره يې لويه تياري نيولې ده نبي ﷺ ورته وويل چي موږ خو بيخي د جنگ په اراده نه يو راغلي زموږ مقصد عمره کول دي قريشو ته خو هره ورځ جنگونو ډېر تاوانونه رسولي دي ځانونه يې بيخي هلاک کړي دي که ددوی خوښه وي چي روغه جوړه وکړي زه روغي جوړي ته تياريم زما او ددوی تر منځ به ژمنه وي چي زه ددوی سره جنگ نه کوم او که دوی زما سره جنگ نه کوي مادي نورو ته پريږدي او که دوی په هيڅ شى نه راضي کيږي نو زما دي په هغه ذات قسم وي چي زما روح يې په قبضه کي دئ چي تر هغه وخته به ورسره جنگيږم چي اسلام غالب سي او يا زما سرپرې سي. بدیل ورته وويل: ډير ښه دئ زه به ستا

پیغام هغو ته ورسوم ، دی ولاړی هغو ته یې پیغام ورساوه خو هغه راضي نه سوه. په همدې ترتیب ددواړو لورو څخه دتگ او راتگ لړۍ جاري وه چې یو وار پکښې عروۀ بن مسعود ثقفی د کافرانو له لوري څخه راغلی چې په دغه وخت کې لا مسلمان سوی نه و وروسته بیا مسلمان سوده هم د بدیل په څېر د نبی ﷺ سره خبرې وکړې او ورته وې ویل: ای محمد ﷺ! که ته ټول عرب له منځه وړل غواړي دا خوشوني نه ده ځکه تر اوسه ستا مخکې داسې یو څوک نه دی پیدا سوی چې دغه کار یې کړی وي یعنې ټول عرب دي یې لمنځه وړي وي او که چیرې دوهم حالت سي یعنې عرب پر تاسو برلاسي سي نو کوم کسان چې ستاسره دي هغه زه د شریفو خلکو ډله نه وینم ټول به درڅخه ولاړ سي تابه یوازي پر پردي ابوبکر ؓ پدغه ځای کې ولاړ و دا خبره یې ونه زغمل دستي یې ورته وویل: دخپل خدای (لات) د بولو ځای و څټې ایا موږ به وتښتو؟ او نبی ﷺ به یوازي پر پرېدو؟ عروۀ پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ نبی ﷺ ورته وویل: دا ابوبکر ؓ دی عروۀ ورته وویل: ستا یو زوړ احسان پر ما پروت دی هغه احسان دا سو او که دي هغه احسان نه وای نو خامخا به مي ددې ښکښلو جواب درکړی وای ددې خبرو د کولو څخه وروسته بیا د نبی ﷺ سره په خبرو کولو مشغول سوده د عربو ددود سره سم د نبی ﷺ وږیري مبارکي ته لاس وروړی ځکه دغه کار دوی د خواهش کولو پر مهال کاوه اصحابو ؓ دغه کار نسو زغملای نو د عروۀ وراړه مغیره بن شعبه ؓ په دغه ځای کې ولاړ و خود یې پر سر وه د توري په مټ یې خپل اکا (عروۀ) وواهه چې لاس دي لیري ساته (یعنې د نبی ﷺ وږیري مبارکي ته لاس مه وروړه) عروۀ پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ نبی ﷺ ورته وویل: دا مغیره ؓ دی عروۀ ورته وویل: ای غداره! ستا غداري تر اوسه پوري زغمم ستا زما سره دا وفا ده؟ (مغیره د اسلام مخکې څو کافران وژلي وه عروۀ یې دیت ورکړی و په دغه ځای کې یې و هغه کار ته اشاره وه) لنډه دا چې عروۀ د نبی ﷺ سره خبرې کولې او پټ-پټ به یې د سترگو تر بېخو د اصحابانو ؓ حال هم معلوماوه کله چې بېرته و کافرانو ته ولاړی هغو ته یې وویل: ای قریشو! زه د ډیرو پاچهانو دربارو ته تللی یم.

دقیصر، نجاشي او د کسری دربارونه مي لیدلي دي او د هغوی ادا ب می لیدلي دي قسم په الله ﷺ که ماد یو پاچا سره د خپلو ملگرو دومره محبت لیدلی دئ لکه د محمد ﷺ د ملگرو محبت چي دده سره دئ کله چي دی لاني توکي دوی یې چابک په لاس را واخلي پر مخ او بدن یې موږي کوم امر چي دی وکړي د پوره کولو لپاره یې ټوله و غغلي کله چي هغه اودس کوي نو د اوداسه د اوبو لپاره لاسونه ورته نیسي یو څاڅکی او به مځکي ته نه پرېږدي کوم یوه ته که څاڅکی ورو نه رسیږي نو دهغه بل یوه لوند لاس راکش کړي پر خپل مخ یې و موږي که د محمد ﷺ په مځکي دوی خبري کوي نو په لوړ اوازیې نه کوي دادب له وجهي ده ته لوړ نه گوري که د هغه د سر یادریږي و بېسته ولویږي نو د برکت لپاره یې پورته کوي مځکي ته یې نه پرېږدي لنډه دا چي ما دهیچا دومره محبت دخپل مشر سره نه دئ لیدلی لکه د محمد ﷺ د ملگرو محبت چي دده سره دئ وروسته نبي ﷺ عثمان ﷺ د قاصد په ډول مکې ته واستوی ځکه یو خودی مسلمان و او بل دده په مکه کي ډیر عزت و په همدې وجه دده په وړاندې ډیره ویره نه وه چي خلگ دي تاوان ورورسوي نو ځکه یې دی د قاصد لپاره غوره و بلل سو. ده مبارک تشریف یووړی. مسلمانانو ارمان وکړی چي دی خو لښه سو مکې ته ولاړی ښه په خوند به طوافونه وکړي نبي ﷺ وفرمایل: زما امید نسته چي هغه دي زما پرته طواف وکړي کله چي عثمان ﷺ مکې ته داخل سو نو ابان بن سعید په خپله پناه کي واخیستی او رته وې ویل: چي ولاړ سه هر چیري چي ځي هیڅوک ستا منعه نسي کولای عثمان ﷺ هم شاوخوا وگرځېدئ د ابو سفیان او د قریشود سردارانو سره یې و لیدل د نبي ﷺ پیغام یې ورو رساوه کله چي بېرته راتلی نو دمکې خلگو ورته وویل: چي اوس راغلي یې ونیسه طواف وکړه ده مبارک په جواب کي ورته وویل عجیبه ده چي رسول الله ﷺ به منعه کړل سوی وي او زه به طواف کوم دا هیڅکله نه سي کېدلای کافران دده پر دې خبره په غصه سوه دی یې بندي کړی او مسلمانانو ته یې حال ورواستوی چي عثمان شهید

و مي چينېل. نبي ﷺ ورته وويل: کوم بدن ته چي زما وينه ورسېږي هغه بدن اوږد دوزخ نسي مسحه کولای خو د خلگو څخه تا ته هلاکت دئ ستا څخه و خلگو ته هلاکت دئ. (210)

فايده: د نبي ﷺ لوي او کوچني اودس مات ټول پاک دئ په دې کي هيڅ مشکل نسته د نبي ﷺ ددې ارشاد څخه مطلب دادی چي د خلگو څخه تا ته هلاکت دی ستا څخه و خلگو ته هلاکت دئ علماؤ ليکلي دي چي و امارت او سلطنت ته اشاره ده خو (ځيني بيا اختلاف کوي) کله چي عبد الله بن زبيرؓ پيدا سو هغه وخت هم نبي ﷺ ودې طرفته اشاره کړې وه او ورته ويلي يې وه چي ستا يو پسه د چرمونښانو په منځ کي دئ داسي چرمونښان دي چي کالي به يې اغوستي وي وروسته د يزید او عبدالملک مشهور جنگ د ابن زبيرؓ سره وسو او په هغه کي هم شهيد سو.

۲- د حضرت مالک بن سنانؓ وينه چينېل

دا حد په غزاء کي چي د نبي ﷺ په مخ او يا سر مبارک د خود دوي کړې ننوتې نو د يوې خوا حضرت ابو بکرؓ وروغستل او د بلي خوا ابو عبيدهؓ وروغستل او په غابنوبې د کړيو را ايستل شروع کړه لومړی ابو عبيده يوه کړې په غابن راوايستل دوهم غابن يې مات سو. ددې دوو کړيو په راوتو سره د نبي ﷺ د پاک بدن څخه وينه راووته د حضرت ابو سعيد خدریؓ پلار مالک بن سنانؓ دغه وينه په خپلو شونډانو و څېښل او وې رودل وينه يې تېره کړه. نبي ﷺ و فرمايل: د کوم بدن سره چي زما وينه يو ځای سي هغه بدن د دوزخ اور نه سي مسحه کولای. (211)

۷- د حضرت زيد بن حارثهؓ و خپل پلار ته انکار

(210) خميس

(211) قرة العيون

حضرت زید بن حارث رضی اللہ عنہ د کفر په وخت کې د خپلې مور سره داناو کورته تللی چې قافله یې بنو قیس و شکول او وې لوټل چې زید رضی اللہ عنہ هم پکښې و دی یې غلام کړې د مکې په بازار کې یې خرڅ کړی حکیم بن حزام د خپلې عمه خدیجې رضی اللہ عنہا لپاره رانیوی د خدیجې رضی اللہ عنہا چې کله د نبي صلی اللہ علیہ وسلم سره نکاح و سوه نو خدیجې رضی اللہ عنہا زید د نبي صلی اللہ علیہ وسلم په خدمت کې وړاندې کړی. د زید پلار د خپل زوی په بیلټون ډېر غمگین و. ځکه طبعي خبره ده چې پلار دا ولاد سره مینه لري. د زید پلار به دخپل زوی په جلاوالي کې ژړل او اشعار به یې ویل یوې خوا او بلې خوا ته به گرځېدئ چې دشعرونو لنډه ترجمه یې داده: زه د زید په یاد کې ژاړم نه یم خبر چې هغه ژوندی دی چې امید یې وکړم او که مرگی ختم کړی دی په الله ﷻ قسم کوم چې دا هم نه ده راته معلومه چې اې زیده! ته پستی مځکې هلاک کړي یې او که د غره مځکې هلاک کړي یې. ارمان چې ماته معلومه وای چې ته بیرته راځي که یا زما په ټول عمر کې لوی ارمان دادی چې ته بیرته راسي اې زیده! چې لمر راخبري هم ته رايادېږي او چې باران کېږي نو هم ستا یاد ما ځوروي او کله چې بادونه چلیږي نو هم ستا یاد تازه کوي. های افسوسه زما غم او فکر څومره اوږد سو زه به دده په لټه او تلاش کې په ټوله دنیا د گرځېدو لپاره د اوبښ چابکي په کار واچوم پر ټوله دنیا د گرځېدو څخه به نه سم سترې اوبښ که سترې سي خو زه نه سترې کېږم خپل ټول ژوند به په دې کبسي تېروم که ماته مرگ راسي نو ډیر به ښه وي ځکه مرگ هر شی فنا کوي که څه هم هر څوک هر څومره امیدونه لري خو زه به د خپلوانو څخه فلانکي فلانکي، آل اولاد ته وصیت وکړم چې په دغه ډول په زید پسي تلاش وکړي لنډه دا چې ده به په ژړا ژړا کې دا اشعار وویل او تلاش به یې کاوه ناخپه دده د قوم څو کسان حج ته ولاړل⁽²¹²⁾ هلته یې زید و پېژندئ او خپل د پلار حالت یې ورته بیان کړی

(212) تر اسلام ځکي کافرانو هم د حج یوډول دود درلودی چې لوڅ به يې پر مکه مکرمه باندي طواف کاوه او چک چکي به

د پلار شعرونه يې ورته وويل او د هغه د بيلتون قصه يې ورته وکړه. حضرت زید ﷺ وهغو ته درې شعرونه په لاس ورکړل چې مطلب يې داسې و. زه په خير او خیرت کي يم زه د ډېرو سخيانو خلکو په غلامي کي يم زما لخوا هيڅ فکر مه کوئ. هغه کسان چې ولاړل د زید و پلار ته يې د زید د خيريت خبر ورکړی او هغه اشعار يې ورته وويل چې زید ورته ويلي وه او د زید ادرس يې وروښودئ. د زید پلار او اکا روان سوه د غلامۍ د خلاصېدو په نيت يې د ځان سره فديه واخيسته د نبی ﷺ حضور ته ورغلل او ورته وې ويل: اي د هاشم اولاده! اود خپل قوم سرداره! تاسو خو د الله ﷻ د کور همسايگان ياست تاسو خو د حرم اوسېدونکي ياست تاسو خو خپل بنديان ازاده وی. وږو خلکو ته خوراک ورکوی موږ د خپل زوی د خلاصون لپاره راغلي يو پر موږ احسان او کرم وکړه زموږ فديه قبوله کړه. زما زوی ازاد کړه بلکي څومره چې فديه ده تر هغه زياتي پيسې واخله نبی ﷺ ورته وويل: څه خبره ده؟ دوی ورته وويل چې موږ د زید په طلب راغلي يو نبی ﷺ ورته وويل. بس دومري خبره ده؟ دوی ورته وويل. هو، نبی ﷺ ورته وويل: هغه راوغواړئ او پوښتنه ځني وکړئ که چيري په خپله خوښه تلئ نو بېله فديې يې بوزئ او که نه تلئ نو زه پر داسي چا باندي زور نسّم اچولای چې په خپله خوښه نه ځي دوی ورته وويل: تاسو تر حق هم زيات احسان وکړی دا خبره مو بېخي خوښه ده. زید ﷺ راوغوښتل سو نبی ﷺ پوښتنه ځني وکړه چې ته دوی پېژنې؟ زید ﷺ ورته وويل: هو، دا زما پلار دئ او دغه بل مي اکا دئ نبی ﷺ ورته وويل: زما حال هم تاته معلوم دئ که په خپله خوښه زما سره اوسېدل غواړې خو زما سره اوسه او که ددوی سره ځي نو درته اجازه ده حضرت زید ﷺ ورته وويل يارسول الله ﷺ! زه ستاسي په مقابله کي هيڅوک نسّم خوښولای ته زما د پلار پر ځای يې او د اکا پر ځای مي هم يې پلار او اکا دواړو ورته وويل: زیده! د ازادۍ په مقابل کښي غلامي خوښوې؟ د پلار، اکا، کور

ي ي کولې . داسي نه ده چې دزید خپلوان په دغه وخت کي مسلمانان وه فرضي حج ي اداکوي. ژباړن .

او نور قريبانو په مقابل کښي غلام او سپېدل غواړي؟ زید ﷺ ورته د نبي ﷺ و لوري ته اشاره وکړه او وې ويل: ما په ده کي داسي شيان ليدلي دي چي په مقابله کي يې هيڅ شی نسّم خونولای نبي ﷺ چي دده خبري واورېدې نو دی يې په غيږ کي ونيوی او وې ويل چي دی ما په زوی والي نيولی دئ. پلار او اکا چي يې دا حال وليدئ ډېر خوشاله سوه او په خوشحالي سره يې پرېښودئ ولاړل (23)

فايده: حضرت زید ﷺ په دغه وخت کي کوچنی هلک و چي پر خپل کور، پلار او نورو باندي يې د غلامۍ ژوند غوره کاوه داد هغه محبت ښودنه کوي چي ډېر ښکاره دئ.

۸- دا حد په جنگ کي د حضرت انس بن نصر ﷺ عمل

د احد په غزا کي چي مسلمانانو ماته و خوړل نو يو چا دا خبره مشهوره کړه چي نبي ﷺ شهيد سو ددې دردونکي خبري چي کومي اغيزې پر اصحابانو ﷺ باندي ښکاره وې هغه ډېره ښکاره خبره ده. مسلمانانو ددې ويره ونکي خبر په اورېدو سره هغه پاته همت هم دلاسه ورکړی حضرت انس ﷺ راروان و چي د مهاجرو او انصارو په يوه ډله کي يې حضرت عمر ۸۸ او حضرت طلحة ﷺ وليدل چي ټوله د خوابد تيا په حالت کي دي انس ﷺ پوښتنه وکړه چي دا څه پېښه ده چي مسلمانان خوابدي ښکاري؟ دوی ورته وويل چي نبي ﷺ شهيد سو حضرت انس ﷺ ورته وويل چي دنبي ﷺ وروسته چي تاسو ژوندی پاته سئ نو څه به کوئ توري په لاسو کي واخلي ځانونه قربان کړئ حضرت انس ﷺ توره په لاس کي واخيستل د کافرانو په يوه ډله ورننوتی تر هغه پوري و جنگېدئ ترڅو چي شهيد سو. (24)

(23) خميس

(24) خميس

فایده: دده مبارک مطلب دا و چي د کوم چالپاره چي ژوند و هغه نسو پاته نو بیا ژوند پاته کېدل د څه لپاره دی هم داسي وسوه، چي خپل ځان یې قربان کړی.

۹- په احد کښي د سعد بن ربیع ﷺ پیغام

نبي ﷺ دا حد په غزا کي پوښتنه وکړه چي د سعد بن ربیع ﷺ حال معلوم نه سو چي څه به پر تېر سوي وي يو صحابي ﷺ يې دده د تلاش لپاره و لېږی دغه صحابي د شهيدانو په ډله کي لتون وکړی چي گوندي ژوندی وي بيا يې په لوړ اواز وويل: زه نبي ﷺ را لېږلي يم چي د سعد ﷺ خبر راوړه. د يو ځای څخه يو کمزوری اواز راووتی دغه صحابي و هغه طرفته ورغلی که يې وکتل سعد ﷺ د شهيدانو په منځ کي پروت دی لږ ساه پکښې ده کله چي نژدې ورغلی سعد ﷺ ورته وويل: چي نبي ﷺ ته زما سلام و ايه چي زما د خداي الله ﷻ تاسو ته غوره بدل درکړي کومه بدله چي يوه نبي ته د امتي لخوا ورکړل سوې ده تر هغه غوره بدله، او مسلمانانو ته زما دا پیغام ورسوه. که ونبي ﷺ ته کافران ورسېدل او په تاسو کي يو سترگي لغړونکی و يعنې ژوندی و نو دالله ﷻ په وړاندي يې بيا هيڅ عذر نه قبلېږي دا يې وويل وفات سو. (25)

فایده: فجزاه الله عنا افضل ماجزاي صحابيا عن امة نبيه.

په حقيقت کي دغه مبارکو تر سرتيرو اصحابانو د خپلي سرتيري ثبوت ورکړي دئ (الله ﷻ د يې قبرونه د نور څخه ورډک کړي) په زخمو باندې زخمو نه قبلوي ساه يې وزي مگر ددې فکر نسته چي شکايت، وېره او يا دې غم وکړي بلکي ددوی سره په دغه حال کي هم د نبي ﷺ د حفاظت او پر نبي ﷺ باندې د ځان قربانو لږ شوق او جذبه سته. ارمان! په ماغوندي نااهله کي هم ددوی په خبر يو له لږه برخه مينه وای.

۱۰- د نبي ﷺ په قبر ليدو سره د يوې ښځي مرگ

د حضرت عائشې ؓ حضور ته يوه ښځه راغله او ورته وې ويل چي ماته د نبي ﷺ قبر مبارک راوښيه عائشې ؓ هغه مبارکه او د نوره ډکه کوټه ور خلاصه کړه چي د نبي ﷺ قبر مبارک پکښي و هغې ښځي چي قبر مبارک وليدئ په ژړا سوه په ژړا ژړا کي وفات سوه. رضي الله عنها وارضاه. (26)

فايده: ايا تاسو ددې عشق نمونه يو ځای ليدلې ده چي د قبر د زيارت توان هم ونه لري او هلته يې ساه و خپري؟.

۱۱- د اصحابانو ؓ د محبت متفرقي قصې

د حضرت علي کرم الله وجهه څخه يو چا پوښتنه وکړه چي د نبي ﷺ سره څومره مينه لري؟ ده مبارک ورته وويل زما دې په الله ﷻ قسم وي چي نبي ﷺ موږ ته تر خپلو مالو، مور او پلار، تر خپلو ځانو او د سختي تندي په وخت کي تر څو او بو زيات محبوب دئ. (27)

(216) خميس

(217) شفاء

په دې آيت کي د الله ﷺ د هغه کسانو سره د عذاب وعده ده چي دنورو شيانو سره ترالله ﷻ او تر رسول الله ﷺ زياته مينه کوي. د حضرت انس ﷺ څخه روايت دئ چي نبي ﷺ فرمايي: تر هغه به يو ستاسو څخه کامل مؤمن نسي تر څو زما سره تر خپل پلار، اولاد او ټولو خلگو زيات محبت ونه کړي. د حضرت ابوهريرة ﷺ څخه هم داسي مضمون ليکل سوی دئ. علماؤ ويلي دي: چي ددې محبت څخه اختياري محبت مراد دئ غير اختياري يعني اضطراري محبت نه دی مراد. که چيري ددې محبت څخه طبعي محبت مراد سي نو هم کېدای سي خو بيا د ايمان څخه د کامي درجي ايمان مراد دئ لکه د اصحابانو ﷺ ايمان چي و. حضرت انس ﷺ فرمايي: چي نبي ﷺ ورته وفرمايل: درې شيان دي که په چا کبسي موجود سوه نو د ايمان خوږوالی به ورپه برخه سي لومړي د الله ﷻ او در رسول الله ﷺ سره محبت دئ چي تر هرشي زيات او خوندور دئ دوهم داچي د يو چا سره محبت کوي دالله ﷻ رضا لپاره وي. دريم داچي د کفر ولوري ته تلل يعني کافر کېدل دومره ورته گران سي لکه په اور کي پر بوتل.

يوه ورځ حضرت عمر ﷺ وفرمايل: اي د الله ﷻ رسوله ﷺ! ته ماته تر خپل ځان پرته تر ټولو شيانو محبوب يې رسول الله ﷺ وفرمايل: چي څوک تر هغه وخته پوري کامل مؤمن نسي جوړېدلای تر څوزه تر خپل ځان ورته محبوب نه سم عمر ﷺ وويل: اي دالله ﷻ رسوله ﷺ! اوس ته ماته تر خپل ځان هم محبوب يې رسول الله ﷺ ورته وويل: (الآن) يا عمر! يعني اوس اي عمره! داچي دنبي ﷺ ددې جواب مطلب به څه وي علماؤ يې دوه مطلبه بنودلي دي لومړی داچي اوس ستا ايمان پوره سو. دوهم داچي دا خبرداري و چي اي عمره! اوس دا خبره پيدا سوه پکار خو داوه چي د پخوا څخه وای. سهيل تستري ﷺ فرمايي: څوک چي په هر حال کبسي نبي ﷺ په خپل والي يعني آقا ونه گڼي هغه د سنتو خوند نسي ځکلای. يو صحابي نبي ﷺ ته راغلی او ورته وې ويل چي د قيامت ورځ به کله راځي؟ نبي ﷺ ورته وويل چي د قيامت لپاره دي څه تيارې نيولي ده چي پوښتنه يې کوي صحابي ورته وويل ما ډيري روژې، خيراتونه او لمونځونه ندي کړي مگر

زما په زړه کښي مي د الله ﷺ او د رسول الله ﷺ سره محبت دئ نبي ﷺ ورته وويل چي د قيامت په ورځ به ته د هغه چاسره ملگري يې چي ته مينه ورسره لرې دغه حديث ډيرو اصحابانو نقل کړي دئ چي په دوی کښي عبد الله بن مسعود، ابو موسي اشعري، صفوان، ابوذر رضی الله عنہ او داسي نور مبارکان هم دي. حضرت انس رضی الله عنہ فرمايي چي اصحابانو ﷺ ته چي پدې حديث سره مسلمانانو ته خومره خوشحالي حاصله سوه په هيڅ شی دومره خوشحالي نه وه ورته حاصله سوې د انبکاره خبره ده چي اصحابانو ﷺ ته خوشحالي په کار وه ځکه د نبي ﷺ محبت ددوی په رڼا او رېښه کښي موجود وو نو بيا به ولي نه خوشحالي بدل. د حضرت فاطمې رضی الله عنہا کور د نبي ﷺ د کور څخه لږ ليري و نبي ﷺ وفرمايل: چي زما زړه غواړي ستا کور زما و کور ته نژدې سي حضرت فاطمې رضی الله عنہا وويل: چي د حارثه رضی الله عنہ کور تاته نژدې دئ و هغه ته ووايست چي زما سره کور بدل کړي رسول الله ﷺ ورته وويل د حارثه رضی الله عنہ سره مخکي هم يو ځلي بدلون سوی دئ اوس ماته حياء راځي. حارثه رضی الله عنہ په دې خبر سو دستي د نبي ﷺ و حضور ته ورغلی او ورته وې ويل چي زه خبر سو یم چي تاسو د فاطمې رضی الله عنہا کور و خپل ځان ته نژدې غواړئ دغه زما کورونه دي او تر دغه و تاسو ته هيڅ کور نژدې نسته هريو چي موخوښ وي د هغه سره يې بدل کړئ اي د الله ﷺ رسوله ﷺ! زه او زما مال د الله ﷺ او د هغه د رسول ﷺ دي اي د الله ﷺ رسوله ﷺ! زما دي په خپل خدای ﷺ سره قسم وي کوم مال چي تاسو زما څخه واخلئ هغه زما ډېر خوښ دئ تر هغه مال چي زما څخه پاته سي نبي ﷺ ورته وفرمايل چي رښتيا وايي او د برکت دعا يې ورته وکړه او کور يې ورسره بدل کړئ. (220)

يو صحابي د نبي ﷺ حضور ته ورغلی او ورته وې ويل چي ستاسو سره زما تر ځان، مال، اهل او عيال محبت زيات دئ زه په خپل کور کښي ناست یم چي تاسو راپياد سی نو صبر مي نه

ٿڀاڙه: خُوک چي دالله ﷻ اود هغه درَسُول ﷺ اطاعت وکړي نو بېشکه دغه کس د هغه کسانو سره دئ چي الله ﷻ نعمت پرې کړی دئ(چي عبارت دي) د انبياؤ، صادقانو، شهيدانو او صالحانو څخه (او دغه کسان) نه دی د ملگرتيا لپاره.

دغه آيت رسول الله ﷺ ده ته په جواب کښي ووايه. داسي ډيري پيښي اصحابانو ﷺ ته پيښي سوي دي او خامخا ورته پېښيدلې (عشق است و هزار بدگمانی - يعنې مينه ده او زړه بد گمانی). همدا ډول يو صحابي نبي ﷺ ته راغلی او ورته وې ويل: چي زما سره دومره محبت دئ هر وخت چي په خيال کي راسې که په هغه وخت کي زه رانسم او ستا زيارت ونه کړم نو زما غالب گمان راسي چي زما ساه به ووزي خو زما سره دافکر دئ چي که چيري زه جنت ته ولاړ سم نو زما درجه به تر تا کښته وي او ماته به يه جنت کی او سېدل ستا د زيارت پرته هم لوی تکليف

(²²¹) سورة النساء الآية (٦٩)

وي نبي ﷺ دغه آيات ورته ووايه . په يو بل حديث كښي راغلي دي چي يو صحابي د نبي ﷺ حضور ته ورغلی او ډېر غمجن و نبي ﷺ پوښتنه ځني و كړه چي ولي غمجن يي؟ ده مبارك ورته وويل چي زه په يوه فكر كي يم نبي ﷺ ورته وويل: په كوم فكر كښي يي؟ ده مبارك ورته وويل موږ سهار او ماښام ستاسو حضور ته راځو ستاسو په زيارت زړونه خوشحاله كوو ستاسو په خدمت كښي كښېنو سبا چي تاسو د انبياء (عليهم السلام) ودرجي ته ورسېږي نو موږ خوله ته نه سو رسېدلای (ستاسو د زيارت څخه به بې برخي يو) نبي ﷺ چوپ سو كله چي هغه پورتنی آيت نازل سو نبي ﷺ هغه انصاري صحابي راوغوښتی او زېري يې پروكړی. په يوه حديث كښي راغلي دي چي ډيرو اصحابانو پورتنی شكایت وكړی نبي ﷺ پورتنی آيت ورته ووايه په يو حديث كښي راغلي دي چي اصحابانو ﷺ وويل: اي د الله ﷻ رسوله ﷺ! دا خو ښكاره خبره ده چي نبي ﷺ پر امتي باندي فضيلت لري او د نبي ﷺ درجې به لوړي وي نو بيا به ددوی د يو ځای كېدو لپاره كومه لاره وي نبي ﷺ ورته وفرمايل: چي د لوړو درجو خاوندان به راځي د كښتو درجو والا سره به كښېني او خبري اتري به ورسره كوي. (222)

نبي ﷺ فرمايي چي زما څخه وروسته به ځني خلگ زما سره محبت كوونكي پيدا سي او دا هيله به لري چي كاشكي دوی دخپل مال، اهل او عيال په بدل كښي زه ليدلی وای د خالد ﷺ لور عبده وايي چي زما پلار به كله د بد بدو لپاره ستوني ستخ پرېوتی سترگي به يې نه سره ورتللې دنبي ﷺ په ياد او مينه به اخته و. د مهاجرينو او انصارو نومونه به يې اخيستل او يادول به يې چي دا زما اصول او فروغ دي يعني دوی كوچني او لوي ددين ښاخونه دي زما زړه ددوی و لوړي ته كش سوی دئ. اي الله ﷻ! ماته ژر مرگ راوړي چي ددوی سره يو ځاي سم دابه يې ويل بیده به سو.

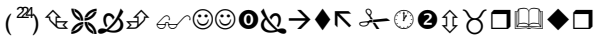
حضرت ابو بکر صدیق ؓ يو ځلي وويل اې د الله ﷻ رسوله ﷺ! زه دخپل پلار د مسلمانېدو پر ځای ستاد اکا د ابو طالب د مسلمانېدو زياته ارزو لرم ځکه چې پدې سره به تاسي خوشحاله سې يو ځلي حضرت عمر ؓ د نبی ﷺ اکا حضرت عباس ؓ ته وويل زه دخپل پلار تر مسلمانېدو ستا په اسلام راوړلو زيات خوشحاله سوم ځکه ستاسو اسلام راوړل نبی ﷺ ته ډېر زيات خوښ و. يوه شپه حضرت عمر ؓ د حفاظت گڼت کاوه چې د يوه کور څخه د څراغ رڼا راوتله او د يوې سپين سري آواز يې په غوږ سو چې وړې يې ور بشلي اشعار يې ويل چې ترجمه يې په دې ډول ده: محمد ﷺ ته دې د نيکانو خلگو درود ورسېږي د پاکو او سپېڅلو خلگو له لوري څخه هغه خلگ چې الله ﷻ ته خوښ دي ددوی درود دي ورسېږي بېشکه اې د الله ﷻ رسوله ﷺ! تاسو د شپې عبادت کونکې واست او په آخره شپه کښي ژړا کوونکې واست کاشکي ماته معلوم وای چې زه او خپل محبوب سره يو ځای کيږو که يا؟ ځکه چې مرگ په مختلفو حالاتو کې راځي نه ده معلومه چې ماته به مرگ په کوم حالت کې راسي او د نبی ﷺ سره به تر مرگ وروسته يو ځای سم که يا؟ حضرت عمر ؓ دغه اشعار واورېدل دی هم په ژړا سو. د حضرت بلال ؓ قصه ډېره مشهوره ده چې دی کله وفات کېدئ نو بي بي په جلا والي غمجنه سوه او وې ويل چې های افسوس! ده مبارک وويل: څومره د خوند خبره ده چې صبا ته به د محمد ﷺ زيارت کوم او د هغه د اصحابانو ؓ سره به ملاقات کوم. د حضرت زید ؓ قصه په پنځم باب نهمه شمېره کې تېره سوه چې کله دار ته پورته خپرول کېدئ ابو سفیان پوښتنه ځنې وکړه چې ايا ستا دا خوښه ده چې (خداى مکړه) د محمد ﷺ سره دا معامله وکړو او تا پرېږدو؟ ده مبارک ورته وويل چې په الله ﷻ دي مي قسم وي چې زه د احم نسم زغملای چې نبی ﷺ په خپل کور کې وي او هلته دي په ده مبارک يو څوز جگ سي اوزه دي په خپل کور کې په ارامۍ سره و اوسم. ابو سفیان وويل: چې تر اوسه پوري ما دومري محبت کوونکي نه دي ليدلي لکه د محمد ﷺ ملگري چې دده محبت کوي.

د اصحابو کرامو ﷺ سره معامله او ددوی لڼد فضليتونه

د اصحابو ﷺ خو قصې د نمونې په ډول وليکل سوې که نه نو ددوی قصې لوی او غټ کتابونه هم نسي ليکلای په اردو ژبه ددوی په اړه زيات کتابونه او رسالې هم پيدا کېدلای سي خو مياشتي وسوې چې دغه رساله مي شروع کړي وه. بيا د مدرسې د بوختيا او د وخت د تنگوالي له امله و ځنډېده اوس بې پر دغه پاڼو ختموم کوم څه چې پکښي ليکل سوې دي هيله لرم چې د فايدې اخيستلو وړ سي په آخر کښي پر يوه خبره باندې خبردارۍ زيات اړين دئ هغه داچې د يوې خوا پدې آزاده زمانه کښي زموږ د مسلمانانو د دين په کارو کښي کمزوري ده او د ازادۍ رنگ دئ د بلې خوا د اصحابانو ﷺ په پېژندلو دهغوی د آدابو او احتراماتو په هکله زياته کمزوري ده داخو لاڅه کوي ځني خلک خو داسي هم سته چې د دين څخه د بي پروايۍ له امله ددوی په اړه گوستاخي کوي حال دا چې اصحابان مبارکان د دين بنسټونه دي د دين لومړي خپرونکي دي مونږ ددوی حقونه تر مرگه پوري نه سو پوره کولای الله ﷻ په خپل فضل ددوی پر پاکو نفسونو سلگونو زره رحمتونه نازل کړي دي چې دوی د نبی ﷺ څخه دين لاسته راوړی او مونږ ته يې راوړس او ه ځکه نو پدې خاتمه کښي د قاضي عياض ﷺ دشفاء نومي کتاب څخه د يو فصل لنډه ترجمه چې ددې موضوع سره وړ ده ليکم اور رساله باندې ختموم دی مبارک فرمايي: چې د نبی ﷺ په اعزاز او اکرام کښي دا خبره شامله ده چې د نبی ﷺ د اصحابانو ﷺ به اعزاز کوئ ددوی حق به پېژنئ، ددوی تابع داري به کوئ، ددوی ستاينه به کوئ، دوی ته به د مغفرت دوعا کوئ، ددوی په خپل منځي اختلافاتو باندې به چوپا تېرئ د مؤرخينو، شيعه گانو، بدعتيان او ناپوه روايانو د روايتو څخه به مخ اړوئ. هغه روايتونه چې ددوی په شان کښي تاوان پيدا کوي ددې ډول څخه که څه روايت واورېدل سي نو دهغه به په ښه ډول تاويل

کوئ او پرنبه لار به يې حملوئ ځکه دوی ددې حق دار دي. د امبارکان په بدۍ مه يادوئ
ددوی نيکۍ، ښه صفتونه او ددوی فضائل بيانوئ او د عيب د خبرو څخه يې چوپ واوسئ
لکه نبی ﷺ چي فرمايې: کله چي زما د اصحابانو ﷺ بد بيان کېږي نو چوپتيا غوره کړئ د
اصحابانو ﷺ فضائل په قران کريم او احاديثو کښي زيات راغلي دي الله ﷻ فرمايې:

[illegible]

ٿيڻ پوءِ: محمد ﷺ ۽ الله ﷻ رسول دئ کوم کسان چي دده سره ور سره دي سخت دي پر
کافرانو او په خپل منځ کي رحم لرونکي دي ته به ويښي چي رکوع او سجده کوونکي دي د الله ﷻ
فضل او رضالتونکي دي ددوی نښي ددوی په موخانو کي د سجدې اثر دئ هم دا ډول ددې
مثال په توراۍ او انجيل کښي هم سته لکه يو تخم (چي لومړۍ راشين سي) نازکه پونگه
راوباسي بيا زور وره سي نو ښه په قوت کي سي بيا پر خپله تنه باندي برابر سي (همدا ډول
اصحابان ﷺ هم وه چي اول کمزوري وه وروسته الله ﷻ ورځ تربلي قوت وروبښئ او داقوت
الله ﷻ ځکه ورکړی) چي پدې قوت سره کافران د حسد له امله وسوځي. الله ﷻ د هغو کسانو
سره وعده کړې ده چي ايمان يې راوړي دئ، نيک کارونه يې تر سره کړي دي چي الله ﷻ به
مغفرة ورته کوي او لوی اجر به ورکوي.

دا ترجمه په دې ډول ده چې دتورات پر لفظ باندې آیات پوره سي ځکه دآیات په فرق سره ترجمه فرق کوي لکه دتفسیرونو څخه چې معلومېږي. په همدغه سورة کي الله ﷻ فرموي:

ښه کېدای نسي. نبي ﷺ فرمایي: زما د اصحابو په اړه د الله ﷻ څخه وویړېږي دوی د ملامتیا ښه مه جوړوي څوک چې ددوی سره محبت کوي هغه زما سره محبت کوي او څوک چې ددوی سره کینه لري هغه زما سره کینه لري چا چې دوی ته تکلیف ورکړي هغه ماته تکلیف راکړي چا چې ماته تکلیف راکړي هغه الله ﷻ ته تکلیف ورکړي او څوک چې الله ﷻ ته تکلیف ورکړي د الله ﷻ په راکشولو کې به راسي.

نبي ﷺ فرمایي: زما اصحابو ته ښکونځل مه کوئ په تاسو کې که څوک د احد د غره سره برابر سره زر خیرات کړي نو د اصحابو د یوه یا نیم مد ثواب نسي لاسته راوړلای. نبي ﷺ فرمایي: څوک چې اصحابو ته ښکونځل کوي پر دغه کس د الله ﷻ، ملائکو او ټولو انسانانو لعنت دئ او ددغه سړي نه فرض قبلېږي او نه نفل. نبي ﷺ فرمایي: چې الله ﷻ ټوله انسانان راجن کړل د انبیاء (عليهم السلام) څخه پرته په دوی ټولو کې بې دغه څلور کسان غوره کړه: حضرت ابوبکر، حضرت عمر، حضرت عثمان، حضرت علي او دوی یې زما پر ټولو اصحابانو باندې بهتر و ګرځول ابو سختیاني فرمایي: کوم چا چې د ابوبکر سره محبت وکړي هغه خپل دین سیده کړي. چا چې د عمر سره محبت وکړي نو د دین روښانه لاره یې پیدا کړه. چا که د عثمان سره محبت وکړي د الله ﷻ په رڼا سره روښانه سو او چا چې د علي سره محبت وکړي دغه کس نو د دین رسي و نیول. څوک چې د اصحابانو ستاینه کوي دغه کس د نفاق څخه پاک دئ، څوک چې د اصحابانو بې ادبي کوي منافق، بد عتي او د سنتو مخالف دئ زما سره دا بیره ده چې هیڅ عمل به قبول نسي تر څو د اصحابانو سره محبت پیدا نسي او ددوی په اړه یې زړه پاک نسي. په یو حدیث کې راغلي دي چې نبي ﷺ فرمایي: ای خلکو! زه د ابوبکر څخه خوشاله یم تاسو دده مرتبه وپیژنئ زه د عمر، عثمان، علي، طلحه، زبیر، سعد، سعید، عبد الرحمن بن عوف او عبيده بن جراح څخه خوشاله یم تاسو ددوی مرتبه وپیژنئ. ای خلکو کوم څوک چې د بدر او احد په غزا کې شریک سوي دئ

الله ﷺ و هغو ته بخښنه کړې ده تاسو زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ کوئ او دهغه خلکو په باره کښي زما لحاظ کوئ چي ددوی لوني زما په نکاح کښي دي او يا زما لوني ددوی په نکاح کښي دي داسي نه چي دغه خلگ د قيامت په ورځ ستاسو څخه د يو څه ظلم مطالبه وکړي او هغه به بيا نه بخښل کېږي په يوه حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي: زما د اصحابانو، زومانو اونورو اصحابانو په اړه زما لحاظ کوئ څوک چي ددوی په اړه زما لحاظ وکړي الله ﷻ به ددغه کس په دنيا او آخرت کي حفاظت وکړي او څوک چي زما لحاظ ونه کړي الله ﷻ د هغه کس څخه بېزاره دئ او د چا څخه چي الله ﷻ بېزاره سي کېدای سي چي پريو څه باندي ونيول سي دنبي ﷺ دا ارشاد هم دئ چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ وکړي د قيامت په ورځ به زه دده محافظ يم په يوه بل حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ ونه کړي حوض کوثر ته به رانه وستل سي ما به يوازي د ليري څخه وويني. سهل بن عبد الله ﷺ فرمايي څوک چي د نبي ﷺ د اصحابانو ﷺ تعظيم او درنښت نه کوي هغه پر نبي ﷺ ايمان نه دئ راوړی.

الله ﷻ دي په خپل فضل او مهرباني سره د خپل نيولو او د خپل د رسول ﷺ د قهر او خوابد تيا څخه ماته، زما دوستانو ته، زما خواخوږو ته، زما د ناستي ولاړي خلکو ته، زما مشاخوا ته، زما شاگردانو او ټولو مؤمنانو ته خلاصون راکړي او ددغه مبارکو اصحابانو ﷺ په مينه دي زموږ زړونه ډک کړي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام الاتمان الاکملان علي

سيد المرسلين وعلى آله واصحابه الطيبين الطاهرين وعلى اتباعه واتباعهم حملة الدين

المتين. ﷺ

مؤلف: مولانا محمد زکريا کاندهلوي نورالله مرقده مقيم مدرسه مظاهر العلوم سهارن

پور.

نېټه: ۱۷- شوال المکرم- ۱۳۵۷- هـ.ق. يعنې د کوچني اختر او ولسمه د دوشنبې ورځ
ژباړونکی: مولوي عبدالهادي (حماد) کندهاري عفی الله وعافاه. مدرس و مدير جامعه
اسلاميه اشرفيه اوله ناحیه کندهار افغانستان.
نېټه: ۲۱- ۹- ۱۴۲۸ هـ.ق. چي د ۱۱- ۷- ۱۳۸۲ هـ.ش سره سمون خوري د چهارشنبې ورځ.

پای